İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ ★ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

ANTALYA KALEİÇİ ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI RESTORASYON PROJESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Merve Aslı KARA

Mimarlık Anabilim Dalı

Restorasyon Programı

EKİM 2015

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ ★ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

ANTALYA KALEİÇİ ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI RESTORASYON PROJESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Merve Aslı KARA

502131212

Mimarlık Anabilim Dalı

Restorasyon Programı

Tez Danışmanı: Doç. Dr. Zeynep ERES ÖZDOĞAN

EKİM 2015

İTÜ, Fen Bilimleri Enstitüsü'nün 502131212 numaralı Yüksek Lisans Öğrencisi **Merve Aslı KARA**, ilgili yönetmeliklerin belirlediği gerekli tüm şartları yerine getirdikten sonra hazırladığı **"ANTALYA KALEİÇİ ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI RESTORASYON PROJESİ "** başlıklı tezini aşağıda imzaları olan jüri önünde başarı ile sunmuştur.

Tez Danışmanı : Doç. Dr. Zeynep ERES ÖZDOĞAN .....

İstanbul Teknik Üniversitesi

Jüri Üyeleri : Doç. Dr. Deniz MAZLUM .....

İstanbul Teknik Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Banu ÇELEBİOĞLU .....

Yıldız Teknik Üniversitesi

Teslim Tarihi : 16 Eylül 2015

Savunma Tarihi : 13 Ekim 2015

Doğup büyüdüğüm güzel şehir Antalya' ya,

ÖNSÖZ

Tezimin hazırlanması sürecinde bilgi birikimi ve tecrübeleri ile beni yönlendiren, yakın ilgisini esirgemeyen tez danışmanım Doç. Dr. Zeynep Eres Özdoğan ve jüri üyelerim Doç. Dr. Deniz Mazlum ve Yrd. Doç. Dr. Banu Çelebioğlu'na,

Ömer Lütfü Lülü Konağı'nı tez konusu olarak seçmemde yardımcı olan Mimar Hakime Yılmaz, Y.Mimar Şeyda Güvenç Duran, Şehir Plancısı Seçil Sipahioğlu Göl'e, Ömer Lütfü Lülü ve konakla ilgili bilgilerini aktaran Sayın Vecihe Zaman'a, ölçüm çalışmalarında yardımcı olan Ahmet Selim Topuz ve İhsan Coşkun'a, konak bahçesinin temizlenmesini sağlayarak çalışmalarımızı kolaylaştıran konak sahibinine,

Tez sürecinde beni yalnız bırakmayan, bana destek olan tüm dostlarıma,

Hayatıma girdiğini günden itibaren desteğini esirgemeyen Hakan Yüksel'e,

Tez sürecinde kaybettiğim canım dedem Mehmet Ali Çiftçi'ye,

Antalya'daki çalışmalarımda benimle birlikte canla başla çalışan, hayatımın her döneminde yanımda olan, desteklerini her zaman hissettiğim annem Belgin Çiftçi, babam Faruk Kara ve kardeşim Mert Kara'ya teşekkürlerimi bildirmeyi bir borç bilirim.

Kasım 2015 Merve Aslı Kara

(Mimar)

İÇİNDEKİLER

Sayfa

ÖNSÖZ ..... **vii**
İÇİNDEKİLER ..... **ix**
ŞEKİL LİSTESİ ..... **xiii**
ÖZET ..... **xxiii**
SUMMARY ..... **xxv**
1. GİRİŞ **1**
1.1 Çalışmanın Amacı 1
1.2 Kapsam ve Yöntem 4
2. KALEİÇİ YERLEŞİMİ ÖZELLİKLERİ **7**
2.1 Yerleşimin Tarihsel Gelişimi 7
2.1.1 Surlar ve Burçlar 8
2.1.1.1 115 Ada 15 Parselde bulunan Nöbethane Burcu 11
2.1.2 Kentsel Düzen 12
2.2 Kaleiçi Sivil Mimarisinin Özellikleri 13
2.2.1 Plan Özellikleri 14
2.2.2 Yapım Teknikleri 16
2.2.3 Cephe Özellikleri 17
2.2.4 Bezeme Özellikleri 18
2.3 Yerleşimin Sosyo-ekonomik yapısı 19
3. ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI **21**
3.1 Ömer Lütfü Lülü yaşamı 21
3.2 Yapının Konumu 22
3.3 Yapının Tarihçesi 22
3.4 Genel Özellikler 23
3.5 Plan Özellikleri 23
3.4.1 Zemin Kat Planı 24
3.4.1.1 Z01 - Oda 24
3.4.1.2 Z02 - Taşlık 25
3.4.1.3 Z03 - Oda 27
3.4.1.4 Z04 - Oda 27
3.4.1.5 Z05 - Oda 28
3.4.2 Merdiven 29

3.4.3 Ek Yapı Zemin Kat Planı 30
3.4.3.1 EK01 - Oda 30
3.4.3.2 EK02 - Oda 30
3.4.3.3 EK03 - Odunluk 31
3.4.4 Ara Kat Planı 31
3.4.4.1 ARA01 - Geçit 32
3.4.4.2 ARA02 - Oda 32
3.4.5 Birinci Kat Planı 33
3.4.5.1 1K01 - Oda 33
3.4.5.2 1K02 - Oda 34
3.4.5.3 1K03 - Oda 36
3.4.5.4 1K04 - Sofa 37
3.4.5.5 1K05 - Oda 39
3.4.5.6 1K06 - Oda 40
3.4.5.7 1K07 - Gusülhane 41
3.4.5.8 1K08 - Oda 41
3.4.5.9 1K09 - Mutfak 42
3.4.5.10 1K10 - Hol 43
3.4.5.11 1K11 - Hol 44
3.4.5.12 1K12 - Duş 45
3.4.5.13 1K13-Wc 45
3.4.6 Bahçe 45
3.5 Cephe Özellikleri 47
3.5.1 Kuzey Cephesi (Ön Cephe) 47
3.5.2 Batı Cephesi (Yan cephe) 49
3.5.3 Güney Cephesi (Arka cephe) 52
3.5.4 Doğu Cephesi (Yan cephe) 54
3.6 Mimari Öğeler 56
3.6.1 Kapılar 56
3.6.2 Pencereler 58
3.6.3 Tavan Kaplamaları 59
3.6.4 Bezeme öğeleri 60
3.7 Yapı Malzemesi ve Yapım Teknikleri 60
3.7.1 Temeller 61
3.7.2 Duvarlar 61

3.7.3 Ahşap Dikmeler 61
3.7.5 Merdivenler 63
3.7.6 Çatı 64
3.8 Hasarlar 65
3.8.1 Malzeme Hasarları 65
3.8.2 Yapısal Hasarlar 66
3.8.3 Biyolojik Hasarlar 67
3.8.4 Uyumsuz Müdahale ile Oluşan Hasarlar 67
4. RESTİTÜSYON 69
4.1 Yapıdaki Restitüsyon Sorunları 70
4.2 Restitüsyon kararlarında faydalanılan belgeler 71
4.2.1 Yapıdan gelen izler 71
4.2.2 Sözlü ve Yazılı Kaynakların İncelenmesi 71
4.2.3 Tipoloji Araştırması 72
4.3 Restitüsyon Önerisi 73
4.3.1 I.Dönem Restitüsyon Önerisi 73
4.3.1.1 Vaziyet Planı Restitüsyonu 73
4.3.1.2 Plan restitüsyonu 74
4.3.1.2.1 Mekansal öneriler ve taşıyıcı sistemi önerisi 74
4.3.1.2.2 Döşemeler 77
4.3.1.2.3 Kapı ve Pencereler 77
4.3.1.3 Çatı restitüsyonu 78
4.3.1.4 Cephe restitüsyonu 78
4.3.2 II.Dönem Restitüsyon Önerisi 79
5. RESTORASYON 83
5.1 Yapının Kullanımına İlişkin Öneriler 83
5.1.1 Vaziyet planı 84
5.1.2 Zemin kat 85
5.1.3 Ara kat 86
5.1.4 Birinci kat 86
5.2 Yapının Onarımına İlişkin Müdahaleler 87
5.2.1 Eklerden arındırma ve temizleme 87
5.2.2 Yeniden yapım / çağdaş ek 88
5.2.3 Sağlamlaştırma 90
5.2.4 Bütünleme 90

6. SONUÇ **93**
KAYNAKLAR **95**
EKLER **99**
ÖZGEÇMİŞ **361**

ŞEKİL LİSTESİ

Şekil 1. 1. Antalya haritası_ Topkapı Sarayı. 2
Şekil 1. 2. 1992 yılı Koruma amaçlı revize imar planı (Öztekin, 2010). 3
Şekil 1. 3. Sur haritası (Sönmez, 2009). 9
Şekil 1. 4. Sur modeli (Sönmez, 2009). 10
Şekil A 1. Butik otel olarak işlevlendirilmiş kültür varlığı. 101
Şekil A 2. Tekeli Mehmet Paşa Camii. 101
Şekil A 3. Hadrianus Kapısı. 102
Şekil A 4. Hıdırlık Kulesi. 102
Şekil A 5. Saat Kulesi. 103
Şekil A 6. Sur üzerinde kitabe. 103
Şekil A 7. Antalya Yat Limanı. 107
Şekil A 8. Yapım tarihi yazan 19. yy sivil mimari yapısı. 107
Şekil A 9. Cumbalı sokaklar. 108
Şekil A 10. Bitkisel ve geometrik motifli çakıl taşı mozaik kaplama / Müze Sokak, Paşa Konağı. 108
Şekil A 11. Taş kaideye oturan ahşap dikme / Müze Sokak, Paşa Konağı. 109
Şekil A 12. Avluda bulunan kuyu / Müze Sokak, Paşa Konağı. 109
Şekil A 13. Taş kaideye oturan ahşap dikmeler / Müze Sokak, Paşa Konağı. 112
Şekil A 14. Kemerli yapı girişi / Müze Sokak, Paşa Konağı. 112
Şekil A 15. Bitkisel motifli köşe pahı. 114
Şekil A 16. Betonarme yapı. 115
Şekil A 17. Mehmet Mursi Bileydi Konağı. 116
Şekil A 18. Mermerli Banyo Sokak. 117
Şekil A 19. Kaledibi Sokak. 118
Şekil A 20. Civelek Sokak. 118
Şekil A 21. Paşa Camii Sokak. 119
Şekil A 22. Balık Pazarı Burcu 119
Şekil A 23. Taşlığa açılan pencereler. 254
Şekil A 24. Taşlığa açılan pencereler. 254
Şekil A 25. Çakıl taşı kaplama taşlık döşemesi / Müze Sokak Paşa Konağı. 257
Şekil A 26. Kaleiçi Kültür Evi. 266
Şekil A 27. Suna İnan Kıraç Kaleiçi Müzesi. 266
Şekil B 1. Antalya Kaleiçi Hakkı Misistreli Evi birinci kat planı (Bektaş, 2004). .. 110
Şekil B 2. Antalya Kaleiçi Hacı Ömer Ağa Evi (Bektaş, 2004). 110
Şekil B 3. Yapım sistemi. 111
Şekil B 4. Hacı Ömerağa Evi (Bektaş, 2004). 255
Şekil B 5. Kula Küçük Göldeliler Evi (Eldem, 1984). 256
Şekil B 6. Ömer Lütfü Lülü Konağı 1989 yılı rölövesi-vaziyet planı (Nejat Üreğen arşivi). 261
Şekil B 7. Ömer Lütfü Lülü Konağı 1989 yılı rölövesi-zemin kat planı (Nejat Üreğen arşivi). 262
Şekil B 8. Ömer Lütfü Lülü Konağı 1989 yılı rölövesi-Birinci kat planı (Nejat Üreğen arşivi). 262
Şekil B 10. Ömer Lütfü Lülü Konağı 1989 yılı rölövesi-Kesit (Nejat Üreğen arşivi). 263
Şekil B 9. Ömer Lütfü Lülü Konağı 1989 yılı rölövesi-Kesit (Nejat Üreğen arşivi). 263

Şekil B 12. Ömer Lütfü Lülü Konağı 1989 yılı rölövesi-Batı cephesi (Nejat Üreğen arşivi). 264
Şekil B 11. Ömer Lütfü Lülü Konağı 1989 yılı rölövesi- Kuzey cephesi (Nejat Üreğen arşivi). 264
Şekil B 14. Ömer Lütfü Lülü Konağı 1989 yılı rölövesi-Doğu cephesi (Nejat Üreğen arşivi). 265
Şekil B 13. Ömer Lütfü Lülü Konağı 1989 yılı rölövesi-Güney cephesi (Nejat Üreğen arşivi). 265
Şekil C 1. 115 ada 15 parseldeki sur duvarı ve burç. 104
Şekil C 2. 115 ada 15 parseldeki burcun kitabesi. 104
Şekil C 3. Nöbethane burcu üzerindeki devşirme malzemeler. 105
Şekil C 4. Nöbethane burcunun tonozlu iç mekanı. 105
Şekil C 5. Nöbethane burcunun onarım görmüş bölümü ve taş saçakları. 106
Şekil C 6. Nöbethane burcu girişi. 106
Şekil C 7. Pahlı köşe / Ömer Lütfü Lülü Konağı. 111
Şekil C 8. Kim geldi penceresi / Ömer Lütfü Lülü Konağı. 113
Şekil C 9. Dairesel saçak altı süsleme / Ömer Lütfü Lülü Konağı. 113
Şekil C 10. Alçı bezeme / Ömer Lütfü Lülü Konağı. 114
Şekil C 11. Ömer Lütfü Lülü. 115
Şekil C 12. Ömer Lütfü Lülü Konağı konumu. 116
Şekil C 13. Ömer Lütfü Lülü Konağı silüetteki yeri. 117
Şekil C 14. Ömer Lütfü Lülü Konağı kuzey cephesi. 120
Şekil C 15. Ömer Lütfü Lülü Konağı güney cephesi. 120
Şekil C 16. Yapı girişi. 121
Şekil C 17. Z01 mekanı girişi. 121
Şekil C 19. Z01 mekanı. 122
Şekil C 18. Z01 mekanı. 122
Şekil C 21. Z01 kemerli pencereler. 123
Şekil C 20. Z01 giriş kapısı ve pencere. 123
Şekil C 22. Z01 bahçeye açılan kapı. 124
Şekil C 23. Z01 kapatılmış pencere boşluğu. 124
Şekil C 24. Z01 dekoratif kontraplak şömine. 125
Şekil C 25. Z01 niş. 125
Şekil C 27. Z01 tavanı. 126
Şekil C 26. Z01 oda girişi. 126
Şekil C 28. Z02 giriş bölümü. 127
Şekil C 29. Z02 giriş bölümü. 127
Şekil C 31. Z02 muhdes duvar. 128
Şekil C 30. Z02 merdiven bölümü. 128
Şekil C 32. Z02 istinat duvarı. 129
Şekil C 33. ARA01 geçit mekanı görünüşü. 129
Şekil C 34. Kapatılmış ahşap merdiven altı. 130
Şekil C 35. Z02 taş çeşme. 130
Şekil C 36. Moloz taş baba. 131
Şekil C 37. Z02 ahşap dikme. 131
Şekil C 38. Z02 muhdes duvar üzerinde kapı ve pencere. 132
Şekil C 39. Z01 ile Z02(taşlık) arasındaki duvar önünde kontraplak kaplama. 132
Şekil C 40. Z02 yarı açık olan güneydoğu tarafında geometrik desenli tavan göbeği. 133
Şekil C 41. Z03 mekanı girişi. 133

Şekil C 43. Z03 mekanı. 134
Şekil C 42. Z03 mekanı. 134
Şekil C 45. Z03 gömme dolap. 135
Şekil C 44. Z03 batı yönündeki pencereler. 135
Şekil C 47. Z04 giriş. 136
Şekil C 46. Z03 mekanı tavan. 136
Şekil C 48. Z04 giriş kapısı. 137
Şekil C 49. Z04 ve Z05 arası geçiş. 137
Şekil C 50. Z04 tepe penceresi. 138
Şekil C 51. Z04 kapatılmış kapı / batı cephesi. 138
Şekil C 52. Z04 oda zemini. 139
Şekil C 53. Z04 oda tavanı. 139
Şekil C 55. Z05 mekanı. 140
Şekil C 54. Z05 mekanı. 140
Şekil C 56. Z04 ve Z05 arası geçiş. 141
Şekil C 57. Z05 penceresi / batı. 141
Şekil C 58. Z05 tavan. 142
Şekil C 59. Z02' den Z05 girişi. 142
Şekil C 60. Taş merdiven. 143
Şekil C 61. Ahşap merdiven. 143
Şekil C 62. Taş sahanlıklar arası basamaklar. 144
Şekil C 63. +2.07 kotundaki sahanlıktan ek kata geçiş. 144
Şekil C 64. +2.73 kotu sahanlığı. 145
Şekil C 65. Taş sahanlığa oturan sekizgen ahşap dikme. 145
Şekil C 66. Ahşap merdivene açılan kapı. 146
Şekil C 67. Ahşap merdiveni taşıyan ahşap kiriş. 146
Şekil C 68. Ahşap merdiven trabzanları ve ahşap panel duvar. 147
Şekil C 69. Ara kata geçiş kapısı. 147
Şekil C 71. EK01 giriş kapısı. 148
Şekil C 70. Ek bina / Güney cephesi. 148
Şekil C 72. EK01 bahçeye açılan kapı. 149
Şekil C 73. EK01 güney cepheye açılan pencere. 149
Şekil C 74. EK01 den EK02 e geçiş. 150
Şekil C 75. EK01 den EK03 e geçiş. 150
Şekil C 76. EK01 tavanı. 151
Şekil C 77. EK02 den EK03 e geçiş. 151
Şekil C 78. EK02 ocak. 152
Şekil C 79. EK02 güney cepheye açılan pencere. 152
Şekil C 80. EK02 tavanı. 153
Şekil C 81. EK03 mekanı. 153
Şekil C 82. EK03 batı duvarı. 154
Şekil C 83. EK03 kuzey duvarı. 154
Şekil C 84. EK03 tavanı. 155
Şekil C 85. ARA01 e ahşap merdivenden geçiş. 155
Şekil C 86. ARA01 den ARA02 ye geçiş. 155
Şekil C 87. ARA02 giriş kapısı. 156
Şekil C 89. ARA02 giriş basamağı. 157
Şekil C 88. ARA02 pencereleri. 157
Şekil C 91. 1K01 girişi ve nişli duvar. 158
Şekil C 90. ARA02 tavanı. 158

Şekil C 92.1K01 mekanı pencereleri. 159
Şekil C 93. 1K01 dairesel niş. 159
Şekil C 94. 1K01 giriş kapısı, gömme dolap ve dairesel planlı raf. 160
Şekil C 95.1K01 batı duvarı dar pencere. 160
Şekil C 97. 1K01 batı duvarı üzerinde pencereler. 161
Şekil C 96. 1K01 doğu duvarı üzerinde ahşap çerçeveler. 161
Şekil C 98. Demir korkuluklar ve denizlik üzeri sac levha. 162
Şekil C 99. 1K01 tavanı. 162
Şekil C 101. 1K02 kuzey duvarı pencereleri. 163
Şekil C 100. 1K02 mekanı girişi. 163
Şekil C 102. 1K02 mekanı doğu duvarı üzeri ahşap çerçeveler ve 1K03'e geçiş kapısı. 164
Şekil C 103. 1K02 batı duvarı üzeri ahşap çerçeveler. 164
Şekil C 104. 1K02 güney ve batı duvarı üzerinde farklı boyutlarda ahşap çerçeveler. 165
Şekil C 105. 1K02 mekanı batı ve doğu duvarı çerçevelerin 1K04 'teki devamı. 165
Şekil C 106. 1K02 kim geldi penceresi giyotini. 166
Şekil C 107. Ahşap denizlik ve oymalı korkuluklar. 166
Şekil C 108. 1K02 tavanı . 167
Şekil C 109. 1K03 girişi ve nişli duvar. 167
Şekil C 111. 1K03 kuzey duvarı pencereleri. 168
Şekil C 110. 1K03 batı duvarı üzeri ahşap çerçeveler ve dar pencere. 168
Şekil C 112. 1K03 doğu duvarı pencereleri. 169
Şekil C 113. 1K03 dairesel planlı niş. 169
Şekil C 114. Dairesel nişin batısına kalan gömme dolap. 170
Şekil C 115. 1K03'ten 1K02 mekanına geçiş / 1K03 batı duvarı. 170
Şekil C 116. 1K03 tavanı. 171
Şekil C 117. 1K04 mekanına çıkan akşam merdiven. 171
Şekil C 119. 1K01, 1K02 ve 1K03 oda girişleri. 172
Şekil C 118. 1K04 doğu eyvanı. 172
Şekil C 121. 1K04 güney eyvanı. 173
Şekil C 120. 1K04 batı eyvanı. 173
Şekil C 122. 1K04 doğu eyvanı pencereleri. 174
Şekil C 123. 1K04 ahşap merdiven platformu. 174
Şekil C 124. 1K04 merdiven kepenk sistemi. 175
Şekil C 125. 1K04 güney eyvanı penceresi. 175
Şekil C 126. Ek binaya ve 1K08 mekanına geçiş. 176
Şekil C 127. 1K04'ten1K06 ya giriş. 176
Şekil C 128. 1K04 tavanı. 177
Şekil C 129. 1K04 sofa orta bölümüe bakış. 177
Şekil C 130. 1K04'ten 1K05'e geçiş. 178
Şekil C 131. 1K05 mekanı girişi. 178
Şekil C 133. 1K05 güney duvarı. 179
Şekil C 132. 1K05 doğu duvarı. 179
Şekil C 134. 1K05 batı duvarı. 180
Şekil C 135. 1K05 giriş kapısının oturduğu bölüm. 180
Şekil C 137. 1K06 mekanı. 181
Şekil C 136. 1K06 mekanı. 181
Şekil C 138. 1K06 doğu duvarı. 182
Şekil C 139. 1K06 kuzey duvarı giriş kapısı. 182

Şekil C 140. 1K06 batı duvarı. 183
Şekil C 141. 1K06 taş şömine. 183
Şekil C 142. 1K06 güney duvarı gömme dolap. 184
Şekil C 143. 1K06 doğu duvarı gömme dolap tavanı. 184
Şekil C 144. 1K06'dan 1K07'ye geçiş. 185
Şekil C 145. 1K08'den 1K06'ya geçiş. 185
Şekil C 146. 1K08 gider deliği. 186
Şekil C 147. 1K08 tavanı. 186
Şekil C 148. 1K04'ten 1K08'e geçiş. 187
Şekil C 149. 1K08 girişi. 187
Şekil C 151.1K08 mekanı batı yönünde bakış. 188
Şekil C 150. 1K08'in kuzey duvarından 1K07 bağlantısı. 188
Şekil C 153. 1K08 tavanı. 189
Şekil C 152. 1K08 batı duvarı. 189
Şekil C 154. 1K09 girişi. 190
Şekil C 155. 1K09 mekanı güney yönüne bakış. 190
Şekil C 157. 1K09 batı duvarı merdiven platformu. 191
Şekil C 156. 1K09 mekanı batı duvarı. 191
Şekil C 158. 1K09 merdivenle çatıya çıkış. 192
Şekil C 159. 1K09 güney duvarı. 192
Şekil C 160. 1K09 güney duvarı batıda kalan pencere. 193
Şekil C 161. 1K09 mekanı yıkılmış teras bölümü. 193
Şekil C 163. 1K10 mekanı giriş kapısı ve doğu duvarı. 194
Şekil C 162. 1K09 tavanı. 194
Şekil C 165. 1K10 güney yönünde bakış. 195
Şekil C 164. 1K10 doğu duvarı. 195
Şekil C 166. 1K10 batı yönü 1K09' a geçiş. 196
Şekil C 167. 1K10 tavanı. 196
Şekil C 168. 1K11 mekanı girişi. 197
Şekil C 169. 1K11 güney yönüne bakış. 197
Şekil C 170. 1K11 doğu yönünden 1K12'ye geçiş. 198
Şekil C 171. 1K11 güney duvarı penceresi. 198
Şekil C 172. 1K11 tavanı. 199
Şekil C 173. 1K12 mekanı. 199
Şekil C 174. 1K12 girişi. 200
Şekil C 175. 1K12 güney duvarı penceresi. 200
Şekil C 176. 1K12 tavanı. 201
Şekil C 177. 1K10'dan 1K13 mekanına geçiş. 201
Şekil C 178. 1K13 mekanı. 202
Şekil C 179. 1K13 güney yönünde bakış. 202
Şekil C 180. 1K13 tavanı. 203
Şekil C 181. Alt bahçe. 203
Şekil C 183. İstinat duvarı. 204
Şekil C 182. Üst bahçe. 204
Şekil C 184. Bahçe merdiveni. 205
Şekil C 185. Taş bahçe duvarı. 205
Şekil C 186. Civelek Sokak girişi. 206
Şekil C 187. Kaledibi Sokak girişi. 206
Şekil C 188. Sur duvarı ve burç. 207
Şekil C 189. Beton parapet. 207

Şekil C 190. Taş sahanlıktan bahçeye çıkış. 208
Şekil C 191. EK01 mekanından bahçeye çıkış. 208
Şekil C 193. Üst bahçeye çıkan beton merdiven. 209
Şekil C 192. Kuyu ve havuz. 209
Şekil C 195. Servis yapısı 1. 210
Şekil C 194. Servis yapısı avlu girişi. 210
Şekil C 197. Servis yapısı 2. 211
Şekil C 196. Servis yapısı 1'in iç mekanı. 211
Şekil C 198. Servis yapısı 2'nin iç mekanı. 212
Şekil C 199. Servis yapısı 3. 212
Şekil C 200. Kuzey cephesi. 213
Şekil C 201. Kuzey cephe / Giriş kapısı. 213
Şekil C 202. Kuzey cephe / Giriş kapısı kabartma ve dişli frizler. 214
Şekil C 203. Kuzey cephe / Z03 mekanı pencereleri. 214
Şekil C 205. Kuzey cephe / Z01 mekanı pencereleri. 215
Şekil C 204. Kuzey cephe / Doğu cumbası. 215
Şekil C 207. Kuzey cephe / 1K02 pencereleri. 216
Şekil C 206. Kuzey cephe / batı cumbası. 216
Şekil C 208. Kuzey cephe / Tretuvar ve ortaya çıkmış moloz taşlar. 217
Şekil C 209. Kuzey cephe / çiçek motifli köşe pahı. 217
Şekil C 210. Kuzey cephe / ahşap çerçeve altında kalemişi çizgi. 218
Şekil C 211. Batı cephesi. 218
Şekil C 212. Batı cephesi. 219
Şekil C 213. Batı cephesi / köşe pahı. 219
Şekil C 214. Batı cephesi / Z03 pencereleri. 220
Şekil C 215. Batı cephesi / Z04 mekanından kapatılmış kapı ve tepe penceresi. 220
Şekil C 216. Batı cephesi / Z05 penceresi. 221
Şekil C 217. Batı cephesi / ARA02 pencereleri ve cumba. 221
Şekil C 218. Batı cephesi / 1K01 pencereleri. 222
Şekil C 219. Batı cephesi / Cumba ve 1K08 penceresi. 222
Şekil C 220. Batı cephesi / Taş duvar ve bacalar. 223
Şekil C 221. Batı cephesi / demir bahçe kapısı. 223
Şekil C 223. Güney cephesi. 224
Şekil C 222. Batı cephesi / Çatı. 224
Şekil C 224. Güney cephesi / Ana yapı. 225
Şekil C 225. Güney cephesi / Ek yapı. 225
Şekil C 226. Güney cephesi / EK02 kapı ve penceresi. 226
Şekil C 227. Güney cephesi / EK01 penceresi. 226
Şekil C 228. Güney cephesi / 1K09 kapı ve penceresi. 227
Şekil C 229. Güney cephesi / 1K11 ve 1K12 pencereleri. 227
Şekil C 230. Güney cephesi / Taş sahanlıktan bahçeye çıkış. 228
Şekil C 231. Güney cephesi / Sekizgen ahşap dikmeler. 228
Şekil C 232. Güney cephesi / Sekizgen ahşap dikmeler. 229
Şekil C 233. Güney cephesi / Muhdes duvar. 229
Şekil C 235. Güney cephesi / Çatı ve bacalar. 230
Şekil C 234. Güney cephesi / Pencereler. 230
Şekil C 236. Doğu cephesi. 231
Şekil C 237. Doğu cephesi / Z01 kapı ve penceresi. 231
Şekil C 238. Doğu cephesi / Muhdes duvar. 232
Şekil C 239. Doğu cephesi / Ek yapı. 232

Şekil C 240. Doğu cephesi / Z01 bahçeye geçiş kapısı. 233
Şekil C 241. Doğu cephesi / Muhdes duvar üzerinde kapı ve pencere. 233
Şekil C 243. Doğu cephesi / 1K05 pencereleri. 234
Şekil C 242. Doğu cephesi / Ahşap dikmeler arası bağlantı. 234
Şekil C 244. Doğu cephesi / 1K04 pencereleri. 235
Şekil C 245. Doğu cephesi / 1K03 pencereleri. 235
Şekil C 246. Doğu cephesi / EK01' den bahçeye çıkış. 236
Şekil C 247. Doğu cephesi / Ek bina yıkılmış duvar. 236
Şekil C 248. Doğu cephesi / Demir kapılı bahçe girişi. 237
Şekil C 249. Ana giriş kapısı. 237
Şekil C 250. Ana kapı üzerinde bezemeler. 238
Şekil C 251. Ana kapı üzerinde bitkisel motifler. 238
Şekil C 252. Ahşap kapı üzerinde metal elemanlar. 239
Şekil C 253. Metal bağlantı elemanları. 239
Şekil C 254. Ahşap merdiven giriş kapısı. 240
Şekil C 255. ARA02 kapı kilit sistemi. 240
Şekil C 256. 1K01 giriş kapısı ahşap oyma bezemeleri. 241
Şekil C 257. 1K03 giriş kapısı ahşap oyma bezemeleri. 241
Şekil C 258. 1K03 giriş kapısı ahşap oyma bezemeleri. 242
Şekil C 259. Ahşap kafes. 242
Şekil C 260. Ahşap oyma korkuluk. 243
Şekil C 261. Ahşap kepenk. 243
Şekil C 262. Ahşap oyma denizlik. 244
Şekil C 263. Pencere metal elemanları. 244
Şekil C 264. Kim geldi penceresi. 245
Şekil C 265. Ahşap kafes. 245
Şekil C 266. Z01 mekanı tavan göbeği. 246
Şekil C 267. Z02 mekanı tavan göbeği. 246
Şekil C 268. Z03 mekanı alçı tavan göbeği. 247
Şekil C 269. Z03 mekanı alçı tavan bezemesi. 247
Şekil C 270. 1K04 mekanı tavan göbeği. 248
Şekil C 271. Z03 pencere üzeri alçı bezemeler. 248
Şekil C 272. 1K01 niş üzeri alçı bezemeler. 249
Şekil C 273. 1K01 çiçeklik üzeri alçı bezemeler. 249
Şekil C 274. 1K03 niş üzeri alçı bezemeler. 250
Şekil C 275. 1K03 çiçeklik üzeri alçı bezemeler. 250
Şekil C 276. 1K06 taş şömine. 251
Şekil C 277. Hasarlı giyotin pencere. 251
Şekil C 278. Strüktürel problemlere bağlı yapı elemanlarında oluşan deformasyon. 252
Şekil C 279. Yapı elemanı deformasyonu. 252
Şekil C 280. Hasarlı duvar. 253
Şekil C 281. Sıva dökülmesi. 253
Şekil C 282. Restitüsyona göre hela mekanını taşıyan kiriş. 255
Şekil C 283. 1K04 mekanının 1K02 mekanına devam eden ahşap tavan çıtaları. 256
Şekil C 284. 1K02 mekanı doğu ve batı duvarındaki ahşap çerçevelerin 1K04 mekanında devamı. 257
Şekil C 285. Z04 mekanından kapatılmış kapı. 258
Şekil C 286. Z04 ve Z05 mekanları arası özgün olmayan kapı boşluğu. 258
Şekil C 287. Ek yapıya geçilen kapı boşluğu. 259

Şekil C 288. 1K06 mekanı değiştirilmiş kapı kanadı. 259
Şekil C 289. Genişletilmiş ahşap saçak. 260
Şekil C 290. 1989 yılı rölövesi / ahşap merdiven altı ZO2 mekanı. 260
Şekil C 291. 1989 yılı rölövesi / Ek yapı güney cephesi. 261
Şekil D 1. Rölöve / Vaziyet planı. 267
Şekil D 2. Rölöve / Çatı planı. 268
Şekil D 3. Rölöve / Zemin kat planı. 269
Şekil D 4. Rölöve / Ara kat + Ek kat planı. 270
Şekil D 5. Rölöve / Birinci kat planı. 271
Şekil D 6. Rölöve / 1-1 kesiti. 272
Şekil D 7. Rölöve / 2-2 kesiti. 273
Şekil D 8. Rölöve / 3-3 kesiti. 274
Şekil D 9. Rölöve / 4-4 kesiti. 275
Şekil D 10. Rölöve / 5-5 kesiti. 276
Şekil D 11. Rölöve / 6-6 kesiti. 277
Şekil D 12. Rölöve / 7-7 kesiti. 278
Şekil D 13. Rölöve / 8-8 kesiti. 279
Şekil D 14. Rölöve / Kuzey cephesi. 280
Şekil D 15. Rölöve / Batı cephesi. 281
Şekil D 16. Rölöve / Güney cephesi. 282
Şekil D 17. Rölöve / Doğu cephesi. 283
Şekil D 18. Rölöve / Tavan planı - Zemin kat. 284
Şekil D 19. Rölöve / Tavan planı - Ara kat + Ek kat. 285
Şekil D 20. Rölöve / Tavan planı - Birinci kat. 286
Şekil D 21. Rölöve / Detaylar 1. 287
Şekil D 22. Rölöve / Detaylar 2. 288
Şekil D 23. Rölöve / Detaylar 3. 289
Şekil D 24. Rölöve / Detaylar 4. 290
Şekil D 25. Malzeme Analizi / Çatı planı. 291
Şekil D 26. Malzeme Analizi / Zemin kat planı. 292
Şekil D 27. Malzeme Analizi / Ara kat + Ek kat planı. 293
Şekil D 28. Malzeme Analizi / Birinci kat planı. 294
Şekil D 29. Malzeme Analizi / 1-1 kesiti. 295
Şekil D 30. Malzeme Analizi / 2-2 kesiti. 296
Şekil D 31. Malzeme Analizi / 3-3 kesiti. 297
Şekil D 32. Malzeme Analizi / 4-4 kesiti. 298
Şekil D 33. Malzeme Analizi / 5-5 kesiti. 299
Şekil D 34. Malzeme Analizi / 6-6 kesiti. 300
Şekil D 35. Malzeme Analizi / 7-7 kesiti. 301
Şekil D 36. Malzeme Analizi / 8-8 kesiti. 302
Şekil D 37. Malzeme Analizi / Kuzey cephesi. 303
Şekil D 38. Malzeme Analizi / Batı cephesi. 304
Şekil D 39. Malzeme Analizi / Güney cephesi. 305
Şekil D 40. Malzeme Analizi / Doğu cephesi. 306
Şekil D 41. Hasar Analizi / Çatı planı. 307
Şekil D 42. Hasar Analizi / Zemin kat planı. 308
Şekil D 43. Hasar Analizi / Ara kat + Ek kat planı. 309
Şekil D 44. Hasar Analizi / Birinci kat planı. 310
Şekil D 45. Hasar Analizi / 1-1 kesiti. 311
Şekil D 46.Hasar Analizi / 2-2 kesiti. 312

Şekil D 47. Hasar Analizi / 3-3 kesiti. 313
Şekil D 48. Hasar Analizi / 4-4 kesiti. 314
Şekil D 49. 40. Hasar Analizi / 5-5 kesiti. 315
Şekil D 50. 50. Hasar Analizi / 6-6 kesiti. 316
Şekil D 51. Hasar Analizi / 7-7 kesiti. 317
Şekil D 52. Hasar Analizi / 8-8 kesiti. 318
Şekil D 53. Hasar Analizi / Kuzey cephesi. 319
Şekil D 54. Hasar Analizi / Batı cephesi. 320
Şekil D 55. Hasar Analizi / Güney cephesi. 321
Şekil D 56. Hasar Analizi / Doğu cephesi. 322
Şekil D 57. Kronolojik Analiz. 323
Şekil D 58. Restitüsyon / Vaziyet planı. 324
Şekil D 59. Restitüsyon / Çatı planı. 325
Şekil D 60. Restitüsyon / Zemin kat planı. 326
Şekil D 61. Restitüsyon / Ara kat + Ek kat planı. 327
Şekil D 62. Restitüsyon / Birinci kat planı. 328
Şekil D 63. Restitüsyon / 1-1 kesiti. 329
Şekil D 64. Restitüsyon / 2-2 kesiti. 330
Şekil D 65. Restitüsyon / 3-3 kesiti. 331
Şekil D 66. Restitüsyon / 4-4 kesiti. 332
Şekil D 67. Restitüsyon / 5-5 kesiti. 333
Şekil D 68. Restitüsyon / 6-6 kesiti. 334
Şekil D 69. Restitüsyon / 7-7 kesiti. 335
Şekil D 70. Restitüsyon / 8-8 kesiti. 336
Şekil D 71. Restitüsyon / Kuzey cephesi. 337
Şekil D 72. Restitüsyon / Batı cephesi. 338
Şekil D 73.Restitüsyon / Güney cephesi. 339
Şekil D 74. Restitüsyon / Doğu cephesi. 340
Şekil D 75. Restorasyon / Vaziyet planı. 341
Şekil D 76. Restorasyon / Çatı planı. 342
Şekil D 77. Restorasyon / Zemin kat planı. 343
Şekil D 78. Restorasyon / Ara kat + Ek kat planı. 344
Şekil D 79. Restorasyon / Birinci kat planı. 345
Şekil D 80. Restorasyon / Tefrişli plan- Zemin kat planı. 346
Şekil D 81. Restorasyon / Tefrişli plan- Ara kat + Ek kat planı. 347
Şekil D 82. Restorasyon / Tefrişli plan- Birinci kat planı. 348
Şekil D 83. Restorasyon / 1-1 kesiti. 349
Şekil D 84. Restorasyon / 2-2 kesiti. 350
Şekil D 85. Restorasyon / 3-3 kesiti. 351
Şekil D 86. Restorasyon / 4-4 kesiti. 352
Şekil D 87. Restorasyon / 5-5 kesiti. 353
Şekil D 88. Restorasyon / 6-6 kesiti. 354
Şekil D 89. Restorasyon / 7-7 kesiti. 355
Şekil D 90. Restorasyon / 8-8 kesiti. 356
Şekil D 91. Restorasyon / Kuzey cephesi. 357
Şekil D 92. Restorasyon / Batı cephesi. 358
Şekil D 93. Restorasyon / Güney cephesi. 359
Şekil D 94. Restorasyon / Doğu cephesi. 360

ANTALYA ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI RESTORASYON PROJESİ

ÖZET

Türkiye'nin güneyinde, Akdeniz kıyısında bulunan Antalya kenti, Helenistik dönemden günümüze farklı uygarlıkların yaşadığı bir liman kentidir. Antalya' nın bugünkü tarihi çekirdeğini oluşturan Kaleiçi, Roma, Bizans, Selçuklu ve Osmanlı dönemlerinden günümüze kalan kültür varlıklarını barındırmaktadır. Bugünkü Kaleiçi'nin sınırlarını, şehri savunma amaçlı inşa edilmiş surlar belirler. Helenistik dönemde yapımı başlayan surlar, Roma, Selçuklu ve Osmanlı dönemlerinde bazı eklemeler ve onarımlarla günümüze kadar gelmiştir. Kaleiçi'nin günümüzdeki tarihi konut dokusu bütünüyle 19. - 20. yüzyıla aittir.

Teze konu olan Ömer Lütfü Lülü Konağı, Kaleiçi 19. yüzyıl sivil mimari mirasına örnektir. 19. yüzyıl sonunda Antalya belediye başkanlığı yapmış olan Ömer Lütfü Lülü tarafından yaptırıldığı düşünülmektedir. Ömer Lütfü Lülü Konağı, Antalya İli, Muratpaşa İlçesi, Kaleiçi, Kılınçarslan Mahallesi, 115 ada 10 parselde bulunmaktadır. Yapı, Kaleiçi kentsel ve III. derece arkeolojik sit alanında bulunmaktadır. Yapı bahçesine 115 ada 13, 15 ve 16 parseller dahil olup, 15 parselde sur duvarı ve burç yer almaktadır. Konak, Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'nun 13.05.1992 gün ve 1442 sayılı kararı ekindeki Korunması Gerekli Taşınma Kültür Varlığı olarak KV(2) müdahale türünde tescil kaydı devam eden taşınmazlara ait listede yer almaktadır.

Ömer Lütfü Lülü Konağı, yıllar içerisinde farklı işlevlerde kullanılmış, bazı müdahaleler görmüştür. Ancak günümüzde kullanılmayan yapı, özgün detaylarını büyük ölçüde korumaktadır. Görkemli biçimlenişiyle Kaleiçi silüetinde ve şehir dokusunda dikkat çekici görünümü olan sivil mimari örneği bu konağın, çağdaş restorasyon ilkelerine göre restorasyon projesinin hazırlanması, böylece kültür mirasımızdan bir örneğin, gelecek kuşaklara güvenilir şekilde aktarılması tez çalışmasının temel hedefidir.

ANTALYA ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ HOUSE RESTORATION PROJECT

SUMMARY

Turkey's southern city of Antalya on the Mediterranean coast is a port city where different civilizations live from the Hellenistic period to the present day. Antalya Kaleiçi, which is the core of today's historic, accommodates the remaining cultural heritage from Roman, Byzantine, Seljuk and Ottoman periods to the present day. The limits of today's Kaleiçi are determined by the city walls, built for defense. The walls, which started construction in the Hellenistic period, had some additions and repairs on Roman, Seljuk and Ottoman periods. Housing tissue of Kaleiçi is dated 19. - 20. century.

The subject of the thesis, Ömer Lütfü Lülü House, is the example of Kaleiçi 19. century civil architecture heritage. Ömer Lütfü Lülü House is in Antalya city, the town of Muratpaşa, Kaleiçi, Kılınçarslan Quarter, 115 block, 10 layout. The building is in Kaleiçi urban and III. degree archaeological site. 115 block 13, 15 and 16 layout are included in house garden. City wall and constellation are located in 15 layout. Ömer Lütfü Lülü House is situated in the list of protected cultural heritage of Antalya Cultural and Natural Heritage Preservation Commission's 13.05.1992 day and 1442 numbered decision.

It is believed to have been built at the end of the 19. centıry by Ömer Lütfü Lülü who served as the mayor of Antalya. Ömer Lütfü Lülü has came to Antalya with the invitation of II. Abdülhamit. He was famous timber merchant. Timber which is used on building construction was transfered from Antalya to Egypt by Ömer Lütfü Lülü.

Ömer Lütfü Lülü House plan typology does not fix to Antalya Houses' plan typology because Ömer Lütfü Lülü was not from Antalya and he has political position. Therefore, the house's plan typology similar with 19.-2. century İstanbul House plan typology.

The house is situated at the nortwest corner of the garden at the point of junction of Mermerli banyo Street and Kaledibi Street. Two facade of the building looks the street, other two facade looks the garden. There is 3 meters elevation difference between north and south facade because, topography of the land where the house is situated is sloping. Gardens were cretated in two plane by terracing. The garden was surrounded by 5 meter height rubble stone wall. There are garden entrances on the north, south and west sides of garden. Today, garden entrances from street were closed. There are ten date palm tree, five palm tree, seventeen medlar tree, twenty citrus and two olive tree in the garden. There are also a water well and a pool on the upper level garden . Three annex building is located on the garden.

City wall and a constellation is located on the upper level of garden. There are ancient column pieces, marble block and collecting material pieces on the wall pattern of constellation. North facade of the constellation looks Ömer Lütfü Lülü House garden and the entrance of constellation is from garden.

There is acces from Mermerli Banyo Street to the yard with stairs. There are four rooms and a yard on the ground floor. The yard is the entrance hall of the house and circulation to upper floors and the rooms is from the yard. There are wooden pillars which carry the upper floor, on the east side of the yard. A sustaining wall was built at the south of the yard because of difference of levels between yard floor and garden. Stone stairs, which supplies the acces to the upper floors, exists on the south of the yard. There is a fountain under the stone landing on the south of the yard.

Appendix building which has two storey was built after main building was constructed. Ground floor of the appendix building is he same level with garden. North side of appendix building adjacent tothe main building and the west side adjacent to garden wall. South wall of appendix building is wood, west wall is rubble stone. The appendix building has three rooms and one of the rooms is kitchen. The building block relation between stairs, landing and garden.

Acces of the room on the half floor is supplied by gateway from wooden stairs. Headway of the half floor room is lower than other rooms. The half floor room was used as store, janitor room or winter room.

There are thirteen rooms on the first floor. The hall on the first floor has four iwan but nothern iwan was closed with a wall. Acces of other rooms is supplied from the hall. The rooms which has oriel are located on the north side of the hall and these rooms are symmetrical. There is a door which supplies access to additional building on the south iwan of the hall. First floor of appendix building is the same level with first floor of main building. There are kitchen, bath and toilet in the appendix building part. It is observed that there is deflexion on the eastern iwan of the hall. It is considered that the reason of deflexion is intervention to ground floor wooden pillars.

The main door of the building is on the middle axis of the north facade which is located on Mermerli Banyo Street. The main door differentiate with material, ornamentand relief and the doorway is arched. There are two oriels on the north facade and an oriel on the west facade. The oriel which is located on the south facade is supported by wooden pillars. There is also an additional building on the south facade. Wooden pillars are closed by a wall on the east facade. The roof was tempered to appendix building on the south part of the roof. Ground floor and first floor windows are bigger than half floor windows on the facades.

There are in built cupboards in the rooms especially on the first floor. It is seen plaster ornaments above the windows and niches. Hand-drawn ornaments exist on the walls of some rooms on the first floor but these hand-drawn ornaments is not original. Ceiling and floor of the rooms are wooden material. One of the rooms on the ground floor has plaster ceiling. Yard's floor is screed concrete material.

Construction techniques of the house is similar with Turkish House construction techniques. Foundation, ground floor and half floor are built stone masonry, first floor is built wooden frame. Rubble stone and cut stone is used on the walls. Cut stone is used on the chamfered corner of the buildings. Exterior surface of buildings is plastered.

Ömer Lütfü Lülü House used for different functions over the years and it was seen some interventions. Additional building was built on the south facade of the house in the first half of the 20. century. It is considered that the additional building which

has wc, bath and kitchen in it, was built because of requirements of the house owners. The bearing system was interfered in the second half of the 20. century. Therefore, there is structural problems in the house today. Changes on original plan typology was made by interventions on the walls, door and windows. The house is also exposed to external conditions beside user interventions. The damages of the house are classified as material damages, structural damages, biological damages and damages occured by user interventions.

Chronological analyses is maded before restitution work. First period which is the original situation of the house is worked as restitution. It is used signs from building, typologic study and source study. Original plan typology of the building, original facades and original details were analyzed.

It is used traces of building and typologic analyses while restitution project. It could nort reached any visual material but oral sources was used. It was enough traces of building and typologic analyses while restitution of Ömer Lütfü Lülü House. However, itcould not said strong conclusion on the restitution of garden because of less of source about Antalya houses' gardens. The garden of Ömer Lütfü Lülü House is also different from other houses' gardens.

It is classified functional suggestions and repairment suggestions while restoration project. Social balance was changed where the house is located, because of the tourism. It is considered that Ömer Lütfü Lülü House could not maintain original function anymore because Kaleiçi region has tourism function. First, it is considered that the function of house can be a museum. Because of existence of other buildings which has museum function, the idea was given up. Most of old buildings' function is changed as otel in Kaleiçi because of tourism. Ömer Lütfü Lülü House's function also changed as otel on restoration decisions. Our ambition is being a good instance for old building otel projects. It is also offered long term repairment and continuous maintenance of building.

The house is documented with surveying, material and damage analyses were made, restitution and restoration projects of the house were prepared. The problems because of wrong interventions, damages on structural elements and material threaten existence of the building. Therefore, it is offered suitable intervention which does not affect original properties.

The building, which is unused nowadays, remains the original details. Preparing restoration project of Ömer Lütfü Lülü House which has remarkable appearance of the region, according to the principles of contemporary restoration is the main target of thesis.

1. GİRİŞ

Teze konu olan Ömer Lütfü Lükü Konağı, Antalya İli, Muratpaşa İlçesi, Kaleiçi, Kılınçarslan Mahallesi, 115 ada 10 parselde bulunmaktadır. 115 ada 13, 15 ve 16 parseller konak bahçesi içerisinde kalmakta olup, mevcut durumda yalnızca 13 parsel mal sahibine aittir. Yapı, Kaleiçi kentsel ve III. derece arkeolojik sit alanında bulunmaktadır. Konak, Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'nun 13.05.1992 gün ve 1442 sayılı kararı ekindeki Korunması Gerekli Taşınma Kültür Varlığı olarak KV(2) müdahale türünde tescil kaydı devam eden taşınmazlara ait listede yer almaktadır.

1.1 Çalışmanın Amacı

Helenistik dönemden bu yana yerleşim alanı olan Antalya, günümüzde ülke turizminin en gelişmiş olduğu kentlerden biridir. Sur duvarları ile çevrili Kaleiçi bölgesi, çağlar boyunca yerleşim bölgesi olarak kullanılmıştır. Helenistik dönemden beri, kent sur içerisinde gelişmiştir. Kent surları sürekli onarılmış, yeni surlar inşa edilmiştir. Kentin batısında kalan limanda uluslararası ticaret yapılmış, ticari ilişkiler sayesinde güç kazanılmıştır. Şehir, Bizans döneminde Doğu Akdeniz'in en önemli ticaret limanlarından biri haline gelmiş, Selçuklu döneminde şehirde, Anadolu, Kıbrıs ve Mısır ekseninde yeni bir ticari yapılanma oluşmuştur. Şehrin Osmanlı Devleti'nin egemenliğine geçmesinin ardından ticaret azalmış, liman eski önemini yitirmiştir. Bu dönemde, sur dışında da yerleşim başlamıştır (Yılmaz, 2002 : 8).

Sur dışında yaşamın başlaması ile surlar işlevini yitirmiş ve bakımsız kalmışlardır. 20. yüzyıl başlarında, surların bir kısmı şikayetler üzerine yıktırılmıştır. Günümüzde, bir kısmı yıkılmış olsa da genel olarak sur hattı bellidir ve burçlar mevcuttur. Sur duvarları, burçlar, kapılar, Selçuklu ve Osmanlı dönemi anıtsal yapıları ve 19. yüzyıl sivil mimarisi Kaleiçi tarihi kent dokusunu oluşturmaktadır (Şekil 1. 1).

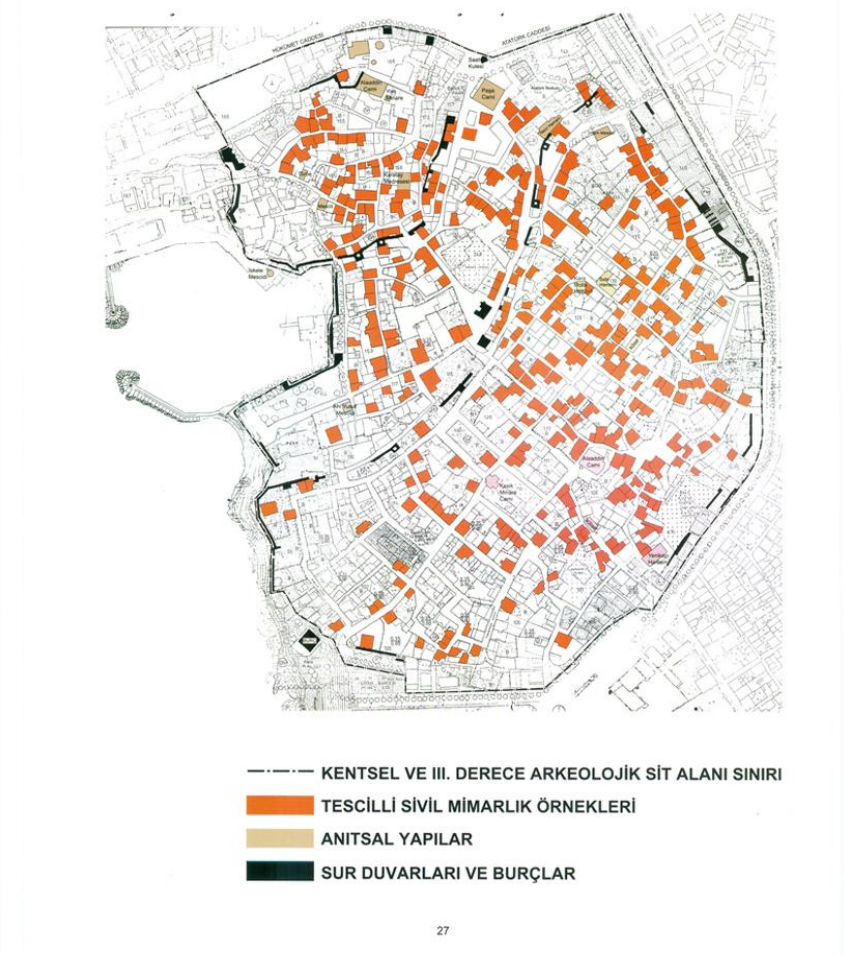
Şekil 1. 1. Antalya haritası_ Topkapı Sarayı.

Kaleiçi, 1973 yılında Turizm Bakanlığı tarafından sit alanı ilan edilmiştir. 1977-1979 yılları arasında, Turizm ve Tanıtma Bakanlığı adına O.D.T.Ü Uygulamalı Araştırma Proje Grubu'na, Kaleiçi Koruma ve Geliştirme İmar Planı hazırlatılmıştır ve 22.09.1979 gün ve A-1850 sayılı kararı ile G.E.E.A.Y.K tarafından onaylanmıştır. Antalya Belediyesi Planlama Bürosu tarafından imar planı diline dönüştürülen bu çalışma, Kaleiçi Denetleme Kurulu kararı ile 8 Temmuz 1982 tarihinde Antalya Kaleiçi Koruma Geliştirme İmar Planı ve Yönetmeliği olarak İmar ve İskan Bakanlığı tarafından kabul edilmiştir (Öztekin, 2010 : 59-62).

1970'li yıllarda, büyük ölçüde terk edilmiş ve köhneleşmiş bir alan olan Kaleiçi, Koruma İmar Planı uygulanmaya başladıktan sonra değer kazanmıştır. Birçok yapı el değiştirmiş ve yatırımcılara satılmıştır. Bölgenin sosyal yapısı hızla değişmiş, alana ciddi anlamda turizm işlevi yüklenmiştir. Konut dokusunun yoğun olduğu bölgede, ticari amaçlı işlevler artmış, sivil yapıların çoğu pansiyon, otel ya da restaurant olarak kullanılmaya başlanmıştır. Turistik ve ticari amaçla kullanılmaya başlanan sivil mimarlık örneklerinin, özgün plan şeması değiştirilmiş, ekler inşa edilmiş,

kimisi yıktırılmış, farklı yapım teknikleri ve plan şemaları ile yeniden yapılmıştır. Yapılar özgün detaylarından uzaklaşmıştır.[1]

1979 yılı imar planında fonksiyon dağılımı yapılmamış, turizm ve turizme yönelik ticaret hızla gelişmiştir. Tescilli yapılarda, yeni işlevin yapının potansiyellerini zorlaması ile özgün yapım teknikleri ve plan şemasının yitirilmiştir. 1979 tarihli koruma amaçlı imar planındaki eksiklikler nedeniyle, Kaleiçi'ndeki kültür varlıkları zarar görmüş ve boş parsellerdeki yapılaşma sit alanı dokusunu olumsuz etkilemiştir. 1986 yılında koruma amaçlı imar planı revizyon kararı alınmıştır. Kaleiçi Koruma Amaçlı İmar Planı, 1992 yılında O.D.T.Ü'de oluşturulan bir kurul tarafından revize edilmiştir (Şekil 1. 2)(Öztekin, 2010 : 62-65).

Şekil 1. 2. 1992 yılı Koruma amaçlı revize imar planı (Öztekin, 2010).

[1] Antalya Kaleiçi bölgesi koruma sorunları hakkında detaylı bilgi için bakınız: Keskinkılıç, H. (2008). Kentsel ve III. Derece Arkeolojik Sit Alanlarının Sorunları: Antalya, Kaleiçi Örneği

Günümüzde, Kaleiçi bölgesi turistik ve kültürel amaçlara hizmet eden bir bölge haline gelmiştir. Birçok sivil mimarlık örneği yapı, otel, müze veya kafeye dönüştürülmüş ya da dönüştürülmektedir.[2] İşlev değişikliği yaşayan bu yapıların, yeni işlevine uyumları çoğunlukla başarılı olmakla birlikte başarısız uygulamalar da vardır (Şekil A 1).

Kültür varlığı yapıların işlevsiz ve boş kalması, yapının kaderine terk edilmesi, bakımsız kalması ve haraplaşması demektir. Çağdaş koruma anlayışı, yapıların işlevsiz kalmasındansa, yapılara, ihtiyaca bağlı olarak, bir işlev kazandırılması ve yapının fiziki ve sosyal anlamda yaşatılması yönündedir.[3] Turizm ve ticaret işlevinin ağırlıklı olarak bulunduğu Kaleiçi'nde, sivil mimarlık örneği yapılara turistik işlevler kazandırılması, bölgenin mevcut gereksinimlerinden biridir. *'Antalya Kaleiçi Ömer Lütfü Lülü Konağı Restorasyon Projesi'* tez çalışması, 19. yüzyıl sivil mimarlık örneği Ömer Lütfü Lülü Konağı'nın çağdaş restorasyon ilkelerine bağlı olarak belgelenmesini, turizm işlevi kazandırılarak sürdürülebilirlik kazanmasını ve kültür varlığı sivil mimari yapıların başarılı restorasyon proje ve uygulamaları ile yaşatılmasına bir örnek olmasını amaçlamaktadır.

1.2 Kapsam ve Yöntem

Tez çalışması kapsamında, Antalya Kaleiçi bölgesinin tarihsel gelişimi araştırılmıştır.[4] Bölgenin sivil mimari özellikleri üzerine tipoloji araştırması yapılmış, böylece Ömer Lütfü Lülü Konağı'nın mimari karakteri ve geçirdiği değişimler anlaşılmaya çalışılmıştır. Çalışmada, yapının mevcut durumunu belgeleyen 1/50 ölçekli rölövesi, 1/10 ve 1/20 ölçekli detayları, malzeme, hasar ve kronolojik analizleri, 1/50 ölçekli restitüsyonu ve restorasyon projesi hazırlanmıştır. Bu çalışmalar sırasında yapıdan gelen izlerden, alan ve dönem tipolojisinden ve tarih araştırmalarından faydalanılmıştır.

---

[2] Antalya Kaleiçi bölgesinin turizm açısından sürdürülebilir kullanımı hakkında detaylı bilgi için bakınız: Kocaboyun, H. (2009). Antalya Kaleiçi Yerleşiminin Doğal, Kültürel ve Tarihi Miras Olarak İncelenmesi ve Alanın Turizm Açısından Sürdürülebilir Kullanımı

[3] Çağdaş koruma üzerine bir yaklaşım: Kuban, D. (1984). Çağdaş Koruma, Tasarım ve Planlama İlişkilerine Kuramsal bir Yaklaşım

[4] Antalya tarihi hakkında detaylı bilgi için bakınız:
Başgelen, N. (2006). Anotları ve Tarihiyle Antalya- Kaleiçi
Çimrin, H.(2012). Antalya Kent Kronolojisi(İÖ 158-İS 2005)
Güçlü, M. (1997). XX.Yüzyılın İlk Yarısında Antalya
Moğol, H. (1997). Antalya Tarihi

Yapının mevcut durumunu gösteren rölövesi hazırlanırken, total station ile ölçümleme yapılmıştır. Plan ölçüleri ayrıca geleneksel yöntem ile de alınmıştır. Yapının özgün durumunu gösteren restitüsyon projesi hazırlanırken, yapıdan gelen izler göz önüne alınmış, ayrıca konağın 1989 yılında, Mimar Nejat Üreğen tarafından hazırlanmış rölövesi ve bölgenin konut tipolojisi incelenmiştir. Restorasyon projesi hazırlanırken, bölgenin talep ve ihtiyaçları gözönüne alınmıştır. Tez çalışmasının, kültür varlığı yapıların belgelenmesine ve yeniden işlevlendirilmesine başarılı bir örnek olması amaçlanmıştır.

2. KALEİÇİ YERLEŞİMİ ÖZELLİKLERİ

2.1 Yerleşimin Tarihsel Gelişimi

Bugünkü Antalya'nın üzerinde yer aldığı Pamphilya şehri, Helenistik devirde Bergama kralı II. Attalos tarafından liman şehri olarak kurulmuştur. Şehir, Roma ve Bizans dönemlerinde ticari liman olarak önemini korumuştur. Şehir, 1207 yılında Selçuklular tarafından fethedilmiş, ardından Kıbrıs Krallığı' na geçmiştir. 1214 yılında, bu kez kesin olarak Selçuklu topraklarına katılmıştır (Yılmaz, 2002 : 7-9). Kentin, bugünkü sur içi anıtsal mimari mirası büyük ölçüde Selçuklular dönemine aittir.

Selçuklular dönemi anıt yapılarının çoğunlukla iç kalede bulunması, şehrin yönetimsel ve kültürel bir merkez haline geldiğinin kanıtıdır. 13.yüzyıl sonlarında, Beylikler döneminde, kenti Hamitoğulları Beyliği almıştır. 15.yüzyıl başında Osmanlılar şehri alana kadar, bölgedeki beylikler arasında çeşitli taht kavgaları olmuştur. Osmanlı hakimiyeti altındaki 1389-1921 yıllarında kent, sur dışında kuzeye doğru büyümüştür.[5] Sur dışında bulunan Osmanlı dönemi yapılarından, Murat Paşa Camii, Bali Bey Camii, Tekeli Mehmet Paşa Camii bunlara örnektir (Şekil A 2)(Aktüre, 1975 : 117-118).

Kaleiçi, 1973 yılında Turizm Bakanlığı tarafından sit alanı ilan edilmiştir.[6] 1977-1979 yılları arasında, Turizm ve Tanıtma Bakanlığı adına O.D.T.Ü Uygulamalı Araştırma Proje Grubu'na, Kaleiçi Koruma ve Geliştirme İmar Planı hazırlatılmıştır ve 22.09.1979 gün ve A-1850 sayılı kararı ile G.E.E.A.Y.K tarafından onaylanmıştır. Antalya Belediyesi Planlama Bürosu tarafından imar planı diline dönüştürülen bu çalışma, Kaleiçi Denetleme Kurulu kararı ile 8 Temmuz 1982 tarihinde Antalya Kaleiçi Koruma Geliştirme İmar Planı ve Yönetmeliği olarak İmar ve İskan

[5] Kaleiçi bölgesinin 16. yüzyıla kadar mekansal değişimi hakkında detaylı bilgi için bakınız: Kurt, Ö. (2010). Kaleiçi'nin (Antalya) Kuruluşundan 16. Yüzyıla Kadar Mekansal Değişimi

[6] Kaleiçi sit planlama çalışması hakkında detaylı bilgi için bakınız: Tankut, G. (1979). Antalya Kaleiçi Sit Planlaması

Bakanlığı tarafından kabul edilmiştir.[7] 1979 tarihli koruma amaçlı imar planındaki eksikliklerden kaynaklanan, Kaleiçi kültür varlıklarının zarar görmesi ve boş parsellerdeki yapılaşmanın sit alanı dokusunu olumsuz etkilemesi gibi sorunlar nedeni ile koruma amaçlı imar planı revizyon kararı alınmıştır.[8] Kaleiçi Koruma Amaçlı İmar Planı, 1992 yılında O.D.T.Ü'de oluşturulan bir kurul tarafından revize edilmiştir[9] (Öztekin, 2010 : 59-65).

2.1.1 Surlar ve Burçlar

II. Attalos döneminde, Pamphilya kenti limanının askeri bir üs olarak kullanıldığı bilinmekle birlikte, bu dönemdeki yerleşimin sur morfolojisi hakkında kesin bir yargıya varılamamaktadır.

Kent surlarının Roma ve Bizans dönemlerindeki durumuna ilişkin bilgiler bazı kalıntılardan anlaşılabilmektedir. Bugün 'Üç Kapılar' adı ile anılan ve M.S. 2. yüzyılda İmparator Hadrianus adına yaptırılan anıtsal kapı, şehri doğu yönde sınırlayan sur üzerinde bulunmaktadır (Şekil A 3). Kapının iki tarafında bulunan burçların da, altyapısı ve yapım teknikleri gözönüne alınarak M.S 2. yüzyılda inşa edildiği düşünülmektedir. Hadrianus Kapısı'nın kuzeyinde kalan burcun üzerindeki 1220 miladi tarihli kitabede, burcun Selçuklu hükümdarı Keykubad tarafından onarıldığı yazmaktadır (Yılmaz, 2002 : 106). Buna göre, Hadrianus Kapısı'nın üzerinde bulunduğu, şehri doğu yönünde sınırlayan sur hattının Roma döneminde var olduğu, Selçuklu devrinde de onarım gördüğü söylenebilir.

Hadrianus Kapısı'nın güneyinden kıvrılarak devam eden sur duvarı hattı mevcut durumda yıkılmış olup, Gavur Hamamı yakınlarında kalıntılar halinde görülmektedir (Yılmaz, 2002 : 107). Leyla Yılmaz'a (2002 : 107) göre, kalıntılar izlenerek, sur duvarının, günümüzde 'Hıdırlık Kulesi' olarak bilinen Roma dönemi yapısına bağlandığı söylenebilir (Şekil A 4)

Roma döneminde şehrin, kuzey ve kuzeybatıdan da surlarla çevrili olduğu düşünülmektedir. Bu bölümde kalan, Osmanlı döneminde 'Saat Kulesi'ne

[7] Kaleiçi koruma imar planları hakkında detaylı bilgi için bakınız: Madran, E.(2001). Koruma İmar Planları ve Antalya Kaleiçi Örneği

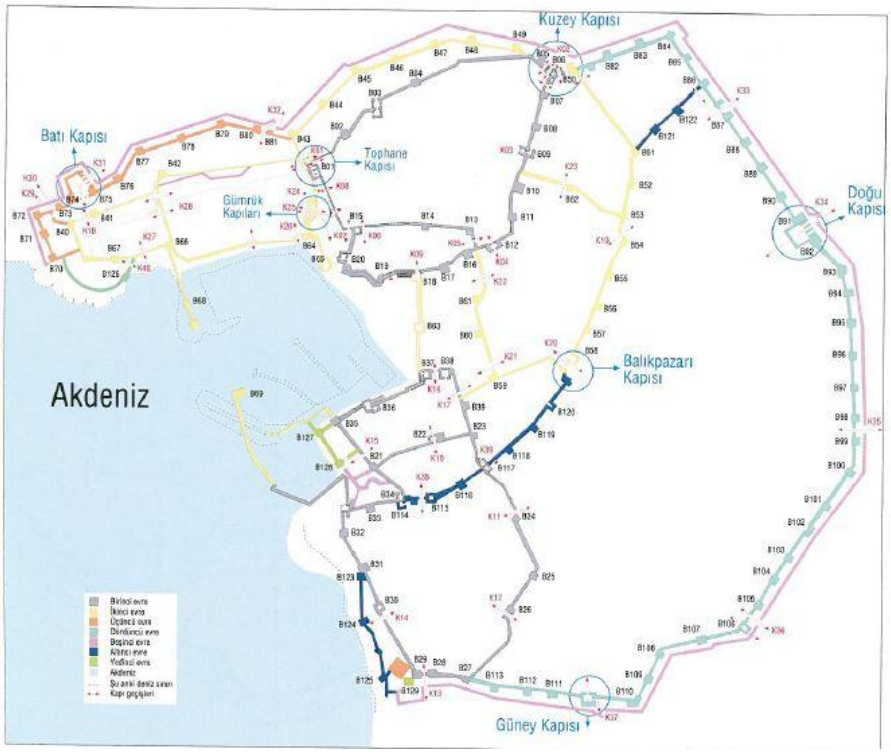
[8] Antalya Kaleiçi koruma sorunları hakkında detaylı bilgi için bakınız: Uyar M. ve Erdoğan M. (2008). Antalya Kaleiçi Neden Korunamıyor, Ne Yapmalı?

[9] Türkiye'de ve Antalya Kaleiçi'nde koruma çalışmaları hakkında detaylı bilgi için bakınız:
Akın, N.(1988). Türkiye' de Tarihi Çevre Koruma, Örnekler ve Sorunlar
Akın, N.(1988). Antalya Kaleiçi Yat Limanı ve Çevresi Koruma Çalışması

dönüştürülmüş burç ve şehri kuzey ve kuzeybatıdan kuşatan surların altyapısı incelendiğinde, sur hattında Antik dönem izleri görülmektedir (Şekil A 5). (Ayrıca askeri bir önemi olan limanın üç yönden surlarla kuşatılmış olduğu düşünülmektedir (Yılmaz, 2002 : 107).

Bizans döneminde, 10. yüzyılda, dış sur onarılmış ve ikinci bir sur hattı inşa edilmiştir. Ayrıca limanın kuzeyindeki yerleşme alanını çeviren deniz surları, denizden gelecek olası bir tehdide karşı onarılmıştır. Günümüzde, Bizans döneminde yapılan ikinci surun yalnızca kalıntıları kalmıştır (Yılmaz, 2002 : 107).

Şehrin, günümüz sur sistemindeki bölümlenmesi Roma ve Bizans dönemlerine dayanmaktadır. Dıştan surlarla çevrilmiş şehri, içte, güneybatı-kuzeydoğu yönünde kırılmalar yaparak üçe ayıran sur duvarları, alt yapı yapım tekniği ve malzemesine bakılarak Roma ve Bizans dönemine tarihlendirilebilir. Şehri üç bölüme ayıran iç surlar, Türk devrinde de onarımlar görmüştür (Şekil 1. 3, Şekil 1. 4)(Yılmaz, 2002 : 107).

Şekil 1. 3. Sur haritası (Sönmez, 2009).

Şekil 1. 4. Sur modeli (Sönmez, 2009).

Şehrin 1207' de Selçuklu hükümdarı I. Gıyaseddin Keyhüsrev tarafından fethinden sonra, kuzeyde kalan iç surun onarım gördüğü, dönemin vakanüvisi İbn Bibi'nin "...o arada kuşatma sırasında kale duvarlarında açılmış olan yarık ve çatlaklar tamir edildi..." şeklindeki kayıtlarından anlaşılmaktadır. Şehrin Selçuklular tarafından fethinden sonra, şehir kısa bir süre Kıbrıs Krallığı' na geçmiş, 1216'da I. İzzeddin Keykavus tarafından tekrar Selçuklu topraklarına katılmıştır. Bundan sonra, kuzeyde kalan iç sur bir öncekinden daha kapsamlı bir şekilde onarılmıştır. Onarım gören iç surlarda, yapılan onarımlarla ilgili kitabeler bulunmaktadır (Şekil A 6)(Yılmaz, 2002 : 108-109).

İç surların ortasında kalan ve limanı kuşatan, güneybatı taraftaki surlar, mevcut şeklini Selçuklu döneminde almıştır (Yılmaz, 2002).

Sur duvarları üzerinde, Osmanlı döneminde pek çok onarım ve yenilemeler yapılmıştır. 1815-1836 tarihleri arasında tutulmuş 'Antalya Kal'ası Tamirat Defterleri'nde sur duvarları, burçlar, kapılar, iskele ve rıhtım için bir onarımdan söz edilmektedir (Yılmaz, 2002 : 116).

1914 yılından sonra sur içi önemini yitirmiş ve surlar haraplaşarak yıkılmaya başlamıştır. Kaleiçi halkının 'rüzgarı kesiyor' şikayetlerinden ötürü, 1930' lu yıllarda, surlar ücret karşılığı belediye tarafından yıktırılmıştır (Güvenç, 1997 : 21).

Sur duvarlarının fiziksel özellikleri topografyaya göre değişmektedir. Sur duvarı uzunlukları iki burç arasında 20-40 metre, yükseklikleri 8-12 metre, kalınlıkları 2.5-4 metre arasındadır. Burçların bir kısmının içi dolu olup bir kısmının ise içerisinde mekan vardır. İçerisinde mekan olan burçlar, kapı, nöbethane, depo, zindan gibi farklı işlevlerde kullanılmıştır (Sönmez, 2009 : 39-40). Sur duvarı ve burçlarda kesme taş, moloz taş, devşirme malzeme, tuğla ve ahşap hatıl gibi malzemeler kullanılmıştır .

2.1.1.1 115 Ada 15 Parselde bulunan Nöbethane Burcu

Teze konu olan Ömer Lütfü Lülü Konağı bahçe sınırları içerisinde sur duvarı ve bir adet burç bulunmaktadır (Şekil C 1). İncelenen kaynaklardan burcun nöbethane işlevi ile kullanıldığı öğrenilmiştir. Burç içerisine konağın bahçesinden ulaşılmaktadır.

115 ada 15 parselde bulunan nöbethane işlevli burcun güneybatı yönünde aralıklarla devam eden iç sur duvarı üzerinde, M.S.1225 tarihli bir kitabe bulunmaktadır. Kitabenin, sur duvarı ile birleşen bir burca ait olması ihtimali vardır. M.S.1225 yılına tarihlendirilen sur duvarının devamında, aynı tarihli, 115 ada 15 parseldeki nöbethane burcu vardır. Burcun kitabesi mermerden dört satırlık sülüs yazılı Arapça olup, kitabede, burcun Kölukvan bin Sinbad Konevi tarafından yaptırıldığı yazmaktadır (Şekil C 2)(Yılmaz, 2002 : 111).

Kitabe, burcun Civelek Sokak'a bakan güney cephesinde yer almaktadır. Burcun duvar dokusunda, sütun tamburları, Bizans dönemi konsolları, profilli mermer parçaları, mermer bloklar gibi çok sayıda devşirme malzeme bulunmaktadır(Şekil C 3). Burcun güney, doğu ve batı cephelerinin neredeyse tümü devşirme malzeme ile inşa edilmiştir. Burcun üst bitimine, güney cephesinde beşik çatı şekli verilmiş olup burç içerisi tonozludur (Şekil C 4). Burcun üst bitiminde ve burcun güney cephesinin üst kısımlarında, taş dokusu farklılaşmakta, taş boyutları küçülmektedir. Burç çatısında, saçak kenarlarına dizilen eşit boyutlu taşlar, burç dışına konsol çıkmaktadır. Burç dokusundaki bu farklılaşmalara göre, burcun üst kısmının onarım sırasında beşik çatı şekli verildiği ve taş saçağın eklendiği yorumu yapılmıştır (Şekil C 5).

Burcun kuzey cephesi, 115 ada 10 parselde bulunan Ömer Lütfü Lülü Konağı'nın bahçesine bakmaktadır ve burca giriş bahçe içerisindendir. Burca giriş kapısı kemerlidir ve kemerin üzengi seviyesinde taş lento vardır (Şekil C 6). Burcun kuzey cephesinin duvar dokusu diğer cephelerden farklıdır. Devşirme malzeme kuzey cephesinde daha az sayıda ve küçük boyutludur. Kuzey cephesi duvar dokusundaki taşların boyutları da küçüktür. Burcun giriş kapısının üzerinde bulunan kemerli açıklığın bir kısmı, tuğla, taş ve çimento bazlı harç ile kapatılmıştır. Duvar yüzeyi üzerinde ahşap hatıl boşluğu olduğu düşünülen boşluklar ve delikler vardır.

Burç içinde, güney, doğu ve batı yönünde nişler vardır. Bunlardan doğu ve batı yönündekilerin, sur duvarı seğirdimine geçit olabileceği düşünülmüştür. Burcun iç duvarları üzerinde, farklı seviyelerde, ahşap hatıl boşluğu gibi düzgün dikdörtgen boşluklar vardır .

Sönmez (2009 : 40), burçların döşemelerinin ahşap olduğunu ve döşeme kirişlerinin burçların yan duvarları oyularak yerleştirildiğini belirtmektedir. Buna göre, burç duvarındaki boşlukların ahşap döşeme kirişlerinin oturduğu boşluklar olduğu söylenebilir.

2.1.2 Kentsel Düzen

Antalya Kaleiçi kentsel sit alanı Selçuk, Barbaros, Kılınçarslan ve Tuzcular Mahallelerinden oluşmaktadır. M.S 2. yüzyıldan itibaren kent merkezini oluşturan Kaleiçi bölgesinde konut alanları, sosyal, dini, kültürel tesis alanları, ticari alanlar, depolama ve sanayi alanları gibi işlevler varlığını sürdürmüştür (Öztekin, 2010 : 77-78).

Roma döneminde Kaleiçi, liman kenti ve donanma üssü olarak kullanılmıştır. Sur içine sığmayan nüfusun savunma alanı içine alınması zorunluluğu sebebiyle dış sur, bölgenin korunması amacı ile kuzey ve kuzeybatı yönünde ikinci sur hattı inşa edilmiştir. Hıdırlık Kulesi ve Hadrianus Kapısı Roma döneminde yapılmıştır (Öztekin, 2010 : 35).

Bizans döneminde, Pamphylia bölgesindeki kentlerin çoğu önemini yitirirken, Antalya bölgesi değerini korumuş ve uluslararası ticaret gelişmiştir. Ticari açıdan önemli olan kenti korumak için, Roma surları etrafına ikinci bir sur hattı inşa edilmiştir. Bizans döneminde, Roma döneminden kalan ızgara planlı kent dokusu

yerine zamanla organik sokak dokusu gelişmiştir. Kentin yönetimsel ve askeri işlevleri kuzeyde iç kalede, ticaret tek bir alanda, yapılaşma kuzeyde toplanmıştır (Yağcı, 2009 : 34-35).

Selçuklular, şehri fethettikten sonra, yeni bir şehir kurmamış, kültürel ve dini bazı değişiklikler yapmışlardır. Mevcut ticari faaliyetlere destek amacı ile birçok pazaryeri, han ve dükkan inşa edilmiştir. Kozmopolit bir yapıya sahip şehirde, Müslüman ve Hristiyan halk iç surlarla ayrılmış farklı bölgelerde yaşamaktaydı.

Osmanlı dönemi'nde 15.yüzyılda, kent sur duvarlarının dışına doğru gelişmiş, surlar önemini yitirmeye başlamıştır. Osmanlılar, kendilerinden önceki devletlerden kalan kent dokusunu kullanmışlardır. Kent, 15. yüzyılda ticari liman özelliğini korumuş, 16. yüzyıldan itibaren önemini yitirmeye başlamıştır (Öztekin, 2010 : 39-40). Farklı etnik ve sosyal grupların biraraya toplandığı ticari alanlar, kentin odak noktası niteliğindeydi. Mahalleleri oluşturan konut alanları, mahremiyetin korunması amacı ile ticari bölgeden ayrı bir yerde konumlandırılmıştır. 19. yüzyılda Türklerin yaşadığı mahallelerde organik doku, Rum mahallelerinde gridal doku gelişimi gözlemlenmektedir[10] (Yağcı, 2009 : 37-38).

Kaleiçi'nin 1973 yılında Turizm Bakanlığı tarafından sit alanı ilan edilmesinden sonra, bölgede turizm işlevi ağırlık kazanmıştır (Şekil A 7). Kültür varlığı sivil mimari yapılar restore edilerek pansiyon, lokanta, kafe, mağaza gibi işlevlerle kullanılmaya başlanmıştır.

2.2 Kaleiçi Sivil Mimarisinin Özellikleri

Kaleiçi'ndeki sivil mimari yapılar, en erken 19. yüzyıl sonuna rastlamakta olup, bazı yapıların kitabelerinde yapım tarihleri yazmaktadır (Şekil A 8). Dar sokaklar, insanların ve atlı arabaların geçebileceği genişliktedir. Genellikle iki katlı olan yapıların üst katlarında, cumbalar sokaklara taşmaktadır (Şekil A 9). Sokak köşelerine rastlayan evlerde, taş duvar köşeleri zemin katta pahlı olup, üçgen alınlık kısmında bitkisel motifler bulunmaktadır. Zemin kat moloz taş, üst katlar ahşap duvarlardan oluşmakta olup, cephe sıvalıdır. Evlerin yüksek bahçe duvarları içerisindeki yaşam yapının açık mekanlarında geçse de, sokağa kapalıdır.

[10] Antalya'nın mekansal gelişimi ve planlama çalışmaları hakkında detaylı bilgi için bakınız: Manavoğlu, E. (2009). Antalya Kenti'nin Geçmişten Günümüze Mekansal Gelişimi ve Planlama Çalışmalarının Değerlendirilmesi

Yazların sıcak, kışların ılık geçtiği bölgede, evlerin soğuktan korunmasından çok, güneş kontrolü düşünülmüştür. Taşlıklar, yüksek tavanlar, karşılıklı pencereler, ev içindeki hava akımını kolaylaştırmaktadır (Çimrin, 2002 : 173).

Evlerin bahçeleri ağaçlık olup, evin taşlık, hayat gibi yarı açık mekanları bahçeye bakmaktadır. Taşlık bölümü, evin girişinde bir avlu niteliğinde olup, özellikle yaz aylarında yaşamın geçtiği bölümdür. Taşlık bölümünün döşemesi genellikle bitkisel ve geometrik motifli çakıl taşı mozaik kaplamadır[11] (Şekil A 10). Taşlıkta veya bahçede kuyu ile su biriktirme ve serinleme amaçlı küçük bir havuz bulunmaktadır.

Genellikle dış sofalı olan Antalya evlerinde, 19.yüzyıldan itibaren iç sofalı plan tipi de görülmeye başlanmıştır[12] (Eldem, 1984).

Giriş katı, depo, kiler, ahır gibi işlevlerin bulunduğu servis katı, ara kat depo veya kışlık oda, birinci veya ikinci kat kullanıcıların yaşam alanı olarak kullanılmaktadır.

2.2.1 Plan Özellikleri

Evlerin girişleri, parselin yolla olan ilişkisine ve evin parsel içerisindeki konumuna göre değişmektedir. Ev bitişik nizamda ise girişler doğrudan ev içerisine veya ön bahçeden yapılmaktadır. Ev, iki sokağın birleştiği bir köşede yer alıyor ise, hem eve hem bahçeye iki ayrı giriş vardır. Ev parselin tam ortasında yer alıyor ise, önce bahçeye sonra eve girilmektedir (Oral, 1996 : 15).

Antalya Kaleiçi evlerinde Türk evinin karakteristik plan şeması gözlenebilmektedir. [13] Mekanlar iklim özellikleri dikkate alınarak, rüzgardan faydalanılacak ve güneş ışınlarından korunabilecek şekilde yönlendirilmiştir. Evler, hakim rüzgar yönü kuzeybatı-güneydoğu doğrultusunda yönlendirilmiştir.

Kaleiçi evleri genellikle iki katlı olup, bazılarında ara kat mevcuttur. Ara kata, taşlıktan bir merdiven ile geçilir. Ara kat depo, hizmetli odası veya kışlık oda olarak kullanılmaktadır. Yaşama alanı üst kat olup, alt katta avlu, taşlık ve servis mekanları bulunmaktadır. Taşlıkların döşemeleri, farklı renk ve desenlerde çakıl taşı

[11] Çakıl mozaik kaplama hakkında detaylı bilgi için bakınız: Avcı, Ü. (2015). Konut Mimarisinde Çakıl Mozaik Sanatı: Antalya Kaleiçi Örneği
[12] Türk evi plan tipleri hakkında detaylı bilgi için bakınız: Eldem, S. H. (1954). Türk Evi Plan Tipleri
[13] Türk evi hakkında detaylı bilgi için bakınız:
Bektaş, C. (2013). Türk Evi
Ekinci, Z. (2005). Anadolu Türk Evi Geleneğinde Birgi Örneği ve Sandıkoğlu Konağı; Bir Konağın Kurgusu
Küçükerman, Ö. (1996). Kendi Mekanının Arayışı İçinde Türk Evi

kaplamadır. Zemin kat taşlık mekanlarında hayat kısmını veya üst kat mekanlarını taşıyan ahşap dikmeler vardır. Ahşap dikmeler, antik sütun başlıklarına veya taş kaidelere oturmaktadır (Şekil A 11).

Evler, pasif iklimlendirme ölçütlerine uygun olarak tasarlanmıştır. Avlu ve taşlıktaki çakıl döşeme, bahçe ve avluda bulunan kuyu ve havuz, sıcak iklimde bulunan Kaleiçi evlerinde, buharlaşma yoluyla pasif soğutma sağlamaktadır[14] (Şekil A 12)(Aktuna, 2007 : 66-67).

Kaleiçi evlerinde iklim nedeni ile her odada ocak bulunmaz, bir veya iki odada ocak vardır. Yaz aylarında bahçede bulunan ocak kullanılmaktadır. Evlerin içinde güsulhaneler veya sofaya bir hol ile bağlanan hela ve banyolar bulunmaktadır. Helaların bahçede bulunduğu örnekler de vardır (Oral, 1996 : 16-17).

Türk evi odasına baktığımızda, her oda ayrı bir ev gibi düşünülebilir. Her odada oturulabilir, yatılabilir, yıkanılabilir, yemek pişirilebilir. Odalarda ölçüler değişebilir fakat özellikler değişmez. Odanın eşyası, ev yapılırken düşünülmektedir. Dolaplar, nişler, sedirler, duvarlar örülürken evle birlikte inşa edilir, mobilya çok azdır. Odanın ortası boş, esnek bir alandır (Kuban, 1995 : 107-108).

Sedad Hakkı Eldem, Türk Evini plan tiplerine göre dört gruba ayırmıştır (Eldem, 1984).

-Sofasız Plan Tipi

-Dış Sofalı Plan Tipi

-İç Sofalı Plan Tipi

-Orta Sofalı Plan Tipi

Kaleiçi evlerinde, odaların doğrudan yarı açık sofaya açıldığı dış sofalı plan tipi yoğun olarak görülmektedir. Dış sofalı plan tipinde sofalar, meltem rüzgarından faydalanmak için güney ve güneydoğu yönünde, sofaya açılan odalar kuzey yönünde konumlandırılmıştır (Aktuna, 2007 : 67-68). Dış sofalı planda yarı açık hayat cephesi bahçeye bakmaktadır. Yan yana dizilmiş odalara, yarı açık hayat mekanından ulaşım sağlanmakta olup, hayat, evin ortak kullanım alanı işlevi görmektedir.

[14] Türk evinde avlu hakkında detaylı bilgi için bakınız: Ekim, E.(2012). Türk Evi' nde Yaşam Alanı: Avlu

Dış sofalı evin klasik dönemi 18. yüzyıla karşılık gelmektedir. Hayat mekanı, odaların ve eyvanların önünde bir galeri şeklinde bulunmaktadır. Dış sofalı cephenin ana öğeleri, iki katlı ahşap revak, merdiven, korkuluk ve odaların hayata açılan kapı ve pencereleridir (Kuban, 1995, syf. 54-57).

Kaleiçi evlerinde, dış sofalı plan tipinin I sofalı, L sofalı ve U sofalı çözümleri gözlenebilmektedir. Derviş Kulaksız Evi, S.Andullah Baykara Evi I sofalı plan tipine, Tekelioğlu Hasan Bey evi, Mustafa Güvenç Evi, Kadri Ağa Evi, Hakkı Misistreli Evi, Hüseyin Faraş Evi L sofalı plan tipine, Hacı Ömer Ağa evi U sofalı plan tipine örneklerdir (Şekil B 1, Şekil B 2)(Bektaş, 2004 : 95-109).

18. yüzyıldan itibaren iç ve orta sofalı plan tipleri ortaya çıkmaya başlamış, 19. yüzyılda yaygınlaşmıştır. Sofa alanının her zaman kullanılması ihtiyacı, soğuktan korunma, rahat yaşama biçiminin arzulanması gibi sebepler, iç ve orta sofalı plan tipinin tercih edilmesindeki sosyal sebeplerden sayılabilir (Günay, 1999 : 62).

İç sofalı plan tipinde sofaya açılan eyvan sayısının dörde çıkarılması ile, orta sofalı plan tipinin en gelişmiş şekli ortaya çıkmıştır. Dört eyvanlı orta sofalı plan tipi daha çok büyük ve zengin evlerde görülmektedir. Bu plan tipi, hava şartlarından korunma, planın toplu bir halde olması ve odalar arası mesafenin azalması gibi sebeplerden ötürü büyük şehirlerde sıkça kullanılmıştır (Eldem, 1984). Ömer Lütfü Lülü Konağı, dört tarafı eyvanlı orta sofalı plan tipine örnektir.

2.2.2 Yapım Teknikleri

Kaleiçi evlerinin yapım teknikleri Türk evi yapım teknikleri ile benzerdir (Şekil B 3).Temel ve zemin kat beden duvarları kagir, üst kat ahşap karkas sistemle inşa edilmiştir.[15] Kagir duvarlar moloz taş veya kesme taş olup, yapı köşeleri kesme taştan ve pahlıdır (Şekil C 7).

Temellerde ve beden duvarlarında kullanılan taş örgü arasındaki harç kırmızı toprak, kireç ve su karışımıdır (Oral, 1996 : 17). Duvar kalınlıkları 60-80 cm arasında olup, duvar içerisinde 100-120 cm aralıklarla ahşap hatıl vardır (Günay, 1999 : 70). Kaleiçi evlerinin ahşap kısmında katran ve çam olmak üzere iki tür ahşap kullanılmıştır (Bektaş, 2004 : 115). Döşeme kirişleri 50 cm aralıklı olup, üzerine 2-3 cm

[15] Geleneksel ahşap konutlar ve ahşap malzeme hakkında detaylı bilgi için bakınız:
Özhan, N. (2006). Anadolu'nun Geleneksel Konutlarında Ahşap Kullanımına Ait Bir Derleme
Özköse, A. (2001). Ahşap Kültürü "Anadolu'nun Ahşap Evleri"

kalınlığında 25-30 cm genişliğinde döşeme tahtaları çakılmıştır (Kuban, 1995 : 243). Ahşap duvarlarda bağdadi çıta ve bağdadi sıva uygulaması yapılmıştır.

Taşlıkta, üst kat mekanlarını taşıyan ahşap dikmeler, taş kaidelere oturmaktadır (Şekil A 13). Taş kaide, ahşap dikmeyi zeminden gelen nemden korumaktadır. Taşlık, genellikle çakıl taşı kaplamadır.

19. yüzyıl yapılarında çıkmalar S ve C biçimleri karışımı ahşap kaplama konsollarla taşınmaktadır (Günay, 1999 : 74). Çatı, oturtma veya asma yapılmaktadır. Marsilya kiremit kaplama 1940'ların sonunda başlamıştır. Yalıtım amaçlı, kiremit altı tahtası üzerine 1 cm kadar samanla karıştırılmış çamur harcı uygulaması yapılmaktadır (Bektaş, 2004 : 115).

2.2.3 Cephe Özellikleri

Türk evinde yaşamın içe dönük ve mahrem olması, yapı cephelerine yansımıştır. Sokak cepheleri, bahçeye bakan cephelere göre daha kapalıdır. Bahçe cepheleri Kaleiçi evlerinde çoğunlukla dış sofalıdır ve günlük hayat bu bölümde geçer. Yüksek bahçe duvarları, giriş kapıları, cumbalar ve sokağa açılan pencereler sokak cephelerinin temel elemanlarıdır.

Bahçeye bakan cepheler işlevsel gerekçelerle düzenlenmiş olup, mimari bir kaygı yoktur (Kuban, 1995 : 164).

Bahçe kapıları ve doğrudan yapıya giriş kapıları çift kanatlı ahşap ve tablalı kapılardır. Kapıların üzerinde çeşitli şekillerde metal tokmaklar bulunmaktadır. Bina giriş kapılarının bazılarında kemerli girişler mevcuttur (Şekil A 14)(Urfalıoğlu, 2010 : 44).

Türk evinin tipik özelliklerinden çıkmalar, Antalya evinde de karakteristik bir rol oynamaktadır. Genellikle evlerin ön ve arka cephelerinde bulunan çıkmalar, bazı örneklerde yan cephede de bulunmaktadır. Sokağa bakan yapı köşeleri pahlıdır ve pah içbükey bir kavis ile tamamlanır.

Çıkmalar, cephenin kenarlarında ya da ortasında tek olarak yer almakta olup, cephe boyunca devam eden, cephenin iki yanında veya cephede ikiden fazla olan tipleri de vardır. Altında destek bulunmayan çıkmalar, metal payandalı çıkmalar veya bağdadi sıvalı, eğimli dolgu kısımlı çıkmalar vardır. Çıkmaların dolgu kısımlarının üzerinde kalemişi veya alçı motiflere rastlanabilmektedir (Urfalıoğlu, 2010 : 42).

19. yüzyılın sonlarında, giriş katlarında sokağa bakan pencerelerin boyutları büyümüştür (Kuban, 1995 : 182). Zemin kat pencereleri ahşap pervazlı, düz veya ferforje demir parmaklıklı ve düz veya panjur şeklinde ahşap kepenklidir. Taş söveli ve kemerli olanları da vardır. Birinci kat pencereleri ahşap pervazlı olup, genellikle giyotindir ve ahşap korkulukları vardır. Pencere boyutları 1/2 oranındadır [16] (Urfalıoğlu, 2010 : 52).

Özellikle üst katlarda cephelerde çok sayıda pencere bulunmaktadır. Ahşap giyotin pencere dışında, ahşap kafes ve ahşap kepenk bulunmaktadır. Ahşap kafesler genellikle sürme olup, dikdörtgen çerçeveye diyagonal yerleştirilmiş çıtaların çivilenmesi ile oluşturulmaktadır.

Antalya evi cephelerinde, giriş kapıları üzerinde, eve kimin geldiğine kendini göstermeden bakılabilen 'kim geldi' pencereleri bulunmaktadır (Şekil C 8). Bombeli ahşap kafesli olan kim geldi penceresinin, yanları düz kafes ve kalp gibi değişik şekillerde olanları vardır (Urfalıoğlu, 2010 : 52).

Çatılar çoğunlukla çok yüzlü kırma çatı olup kiremit kaplamadır. Çatı saçakları ahşap kaplama olup, bu kısımlarda göbek vb. süslemeler görülebilmektedir. Cephede zemin katların sıvalı ve sıvasız örnekleri bulunmakta olup, birinci katlar genellikle sıvalıdır.

2.2.4 Bezeme Özellikleri

Yapı cephelerinde, kapı, pencere, çıkma, köşe pahları gibi yapı elemanları olup, cepheler sadedir. Bazı örneklerde sıva üzerinde kalemişi süslemeler görülmektedir.

Kuban, türk ev geleneğine göre, cephede geometrik yalınlığın ağır bastığı bir üslup sergilendiği ve cephe süslemelerinin pek kullanılmadığını söyler (Kuban, 1995 : 184).

Antalya evlerinde, yapı ve cumba kenarlarında bulunan düşey ahşap çıtalar, saçakla duvarın birleştiği kısımlardaki kalemişi bezemeler, giriş kapıları üzerindeki alçı süslemeler, ahşap kafesler, kimgeldi pencereleri gibi elemanlar ön cephelerde görülen süslemelere örneklerdir. Cumba altlarındaki dolgu üzerinde kalemişi bitkisel motifler, çiçek motifleri ve ay yıldız gibi motiflerin işlendiği örnekler bulunmaktadır

[16] Türk evinde pencere açıklıkları hakkında detaylı bilgi için bakınız: Uluengin, N. (2000). Osmanlı-Türk Sivil Mimarisinde Pencere Açıklıklarının Gelişimi

(Urfalıoğlu, 2010 : 57). Ahşap pencere katmanlarına ait, ahşap kafes, ahşap oymalı korkuluk, ahşap oymalı denizlik, ahşap kepenk gibi mimari elemanlar, cephe bezemesinin bir parçasıdır.

Saçak altlarında, çıtalarla oluşturulmuş, zikzak veya baklava biçiminde süslemeler olup saçak köşelerinde veya iki cumbanın birleştiği yerde, çıtalar, yıldız, daire gibi şekiller almaktadır (Şekil C 9)(Urfalıoğlu, 2010 : 59).

Evlerin sokak cephesine bakan köşelerinde bulunan pahlar içbükey bir kavis ile tamamlanır. Birçok köşe pahının içbükey kısmında bitkisel motifler işlenmiştir (Şekil A 15). Evlere giriş kapıları üzerinde taş veya alçı süslemeler vardır.

Evlerin mekanları, cephelerin sadeliğe karşın daha hareketlidir. Ahşap süslemenin değişik teknikleri ev içlerinde görülmektedir. Tavanlarda (çıtaların çakılmasıyla), sofa ve pencere kafeslerinde, yemişlik ve musandıralarda çakma tekniği kullanılmıştır. Tavan göbeklerinde ajur tekniği, geçme tekniği ve ahşap oyma süslemeler görülmektedir. Geçme tekniği ile genellikle geometrik kompozisyonlar elde edilmiştir (Oral, 1996 : 19).

Odalardaki gömme dolap sistemlerinin ahşap dolap kapakları üzerinde geometrik desenli kabartmalar bulunmakta olup, bağdadi duvarlar üzerindeki nişlerin tepelerinde ve çiçeklik kısımlarında alçı bezemeler vardır (Şekil C 10).

2.3 Yerleşimin Sosyo-ekonomik yapısı

Kaleiçi, Antalya kent merkezinde bulunmaktadır. Geçmiş dönemlerde ticaret ve savunma amaçlı kullanılan liman ve sur içi, günümüzde turistik amaçlara hizmet etmektedir.

13. ve 14. yüzyıllarda, Selçuklu ve Beylikler döneminde, ticari ve sivil yaşam sur içerisinde devam etmiştir. Selçuklu döneminde, Müslüman ve Hristiyan halkın mahalleleri güvenlik için bir sur duvarı ile ayrılmıştır. Osmanlılar'ın egemenliği altındaki yüzyıllarda (14.yüzyıl sonu-20.yüzyıl başı) kent, sur duvarlarının dışına taşmış, kuzey yönünde genişlemiştir. Bu dönemde, kentte yaşayan Müslüman nüfus artmış, kentte bulunan kiliselerin çoğu camiye çevrilmiştir (Öztekin, 2010 : 38-41). Kent, 1919 yılında İtalyan'lar tarafından işgal edilmiş, 1921 yılında Türkiye Cumhuriyeti'nin egemenliğine geçmiştir (Çimrin, 2002 : 27)

1969 yılında, Bakanlar Kurulu, Antalya'nın içinde bulunduğu kıyı şeridinde turizm geliştirme kararı almıştır. 1979 yılında Kaleiçi Koruma İmar Planı onaylandıktan sonra, bölge canlanmış ve değer kazanmıştır. Ticaret merkezi olarak gelişen bölgeye turizm işlevi kazandırılmış, bu işlev değişikliği ile birlikte rant yükselmiştir. Alana kazandırılan ekonomik ve kültürel canlılığın yanı sıra, yerel kullanıcı sayısı azalmış ve sosyal doku hızla değişmiştir (Yazar, 2010 : 190).

Turizm amaçlı yapılan dönüşümde işlev dağılımının belirlenmemesi sonucu işlev değiştiren kültür varlığı yapılar özgün plan tipolojilerini yitirmiş, yerel kullanıcıların oluşan sosyal ve ekonomik baskı ile alanı terketmesi sonucu sivil mimari yapılar bakımsızlıktan haraplaşmaya başlamış, turizm işlevi ile birlikte tarihi alanda trafik sorunu yaşanmaya başlamıştır (Yazar, 2010 : 221-222). Kültür varlıklarının bir kısmı restorasyon maliyetlerinin fazla olması sebebi ile yıkılmış, yerine dış cepheleri aynı kalacak şekilde farklı plan tipinde ve yapım tekniğinde yapılar inşa edilmiştir (Şekil A 16)

Günümüz Kaleiçi, konaklama tesisleri, restaurant, kafe, müze gibi turizm işlevine hizmet eden, restore edilmiş sivil mimarlık örneği yapılardan oluşmakta olup yerel kullanıcı sayısı yok denecek kadar azdır. [17]

[17] Kaleiçi bölgesinde koruma altına alınan yapıların çevre ve iç hacim tasarımları hakkında detaylı bilgi için bakınız:
Devren, A.(1997). Antalya Kaleiçi Sit Alanında Korunmaya Alınan Yapıların Kullanımına Yönelik Çevre ve İç Hacim Tasarımları Üzerine

3. ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI

3.1 Ömer Lütfü Lülü yaşamı

19.yy sonu 20. yy başında yaşayan Ömer Lütfü Lülü, 13.yy ilk yarısında Mısır'da kırk yıl hüküm sürmüş Lülü Hanedanlığı soyundan gelmektedir.[18] Ömer Lütfü Efendi, 19. yy ortalarında II. Abdülhamit'in daveti ile Mısır'dan Antalya'ya gelmiş, geride bıraktığı taşınmaz malların karşılığı olarak, Konya, Afyon, Antalya, Serik, Finike civarlarında arazi ve mülk sahibi olmuştur (Şekil C 11).

Ömer Lütfü Efendi, Antalya' nın ünlü kereste tüccarlarından olup, Mısır'la çam traversi, Suriye ve Lübnan'la bina yapımında kullanılan yayla çamı ve sedir kereste ticareti yaptığı bilinmektedir. Ömer Lütfü Lülü 1888-1899 yılları arasında 11 yıl süreyle Antalya Belediye Başkanı olmuştur. 1906-1908 yıllarında da belediye başkanlığına devam etmiştir. Ömer Efendi, belediye başkanlığının yanında 1898-1908 yıllarında Antalya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanlığı yapmıştır (Çimrin, 2002 : 476).

1906-1908 yılları arasında Antalya' da mutasarrıflık yapmış Hüseyin Hüsnü Bey ile Ömer Lütfü Lülü arasında bir çekişme yaşanmış ve Hüseyin Hüsnü Bey, Ömer Lütfü Lülü'yü belediye başkanlığı görevinden aldırmıştır. Ömer Lütfü Efendi, bu olayın üzerine tüccar, belediye reisi ve ticaret odası başkanı kimliklerinin verdiği güçle, Hüsnü Bey'i mutasarrıflık görevinden uzaklaştırmak için, haberleşmeyi kontrol altına almıştır (Sönmez, 2012 : 40-41).

Ömer Lütfü Efendi 1910 yılında vurularak öldürülmüştür. Ömer Lütfü Efendi'nin ölümünden sonra, Antalya'daki kereste ticaretinde Mehmet Mursi Bileydi ön plana çıkmıştır. Mehmet Mursi Bileydi'nin evi, Ömer Lütfü Lülü konağı karşısında bulunan 150 ada 20 parseldeki tescilli yapıdır (Şekil A 17)(Çimrin, 2002 : 476).

[18] Lülü Hanedanlığı hakkında detaylı bilgi için bakınız: Eskilkurt, A.(1995). Lü'lü Hanedanı'nın Musul Hakimiyeti

3.2 Yapının Konumu

Ömer Lüfü Lülü Konağı, Antalya İli, Muratpaşa İlçesi, Kaleiçi, Kılınçarslan Mahallesi, 115 ada 10 parselde bulunmaktadır (Şekil C 12, Şekil C 13). Yapı, Kaleiçi kentsel ve III. derece arkeolojik sit alanında bulunmaktadır. Yapı bahçesine 115 ada 16 ve 13 parseller dahil olup, 13 parsel konak sahibine aittir. Bahçe içerisinde 15 parselde kalan sur duvarı ve nöbethane burcu yer almaktadır.

Konak, Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'nun 13.05.1992 gün ve 1442 sayılı kararı ekindeki Korunması Gerekli Taşınma Kültür Varlığı olarak KV(2) müdahale türünde tescil kaydı devam eden taşınmazlara ait listede yer almaktadır.

Yapı, kuzey-güney yönünde konumlanmıştır. Konağın giriş (kuzey) cephesi Mermerli Banyo Sokak'a, yan (batı) cephesi Kaledibi Sokak'a bakmaktadır. Doğu ve güney cepheler bahçeye bakmaktadır. Yapı, iki katlı olup, toplam alanı 619 m² dir.

115 adada bulunan 10, 13 ve 16 parseller konağın bahçe sınırlarına dahildir. Yapı taban alanı ile birlikte bahçe, 2019 m² lik bir alana sahiptir. Bahçe sınırları, kuzeyde Mermerli Banyo Sokak, batıda Kaledibi Sokak, güneyde sur duvarı ve Civelek Sokak'a komşudur (Şekil A 18, Şekil A 19, Şekil A 20). Bahçenin doğu tarafında, Paşa Camii Sokak üzerinde fırın, trafo binası ve taksi durağı bulunmaktadır (Şekil A 21).

Konak çevresinde genellikle az katlı konaklama ve ticari işlevli yapılar bulunmaktadır. Mermerli Banyo Sokak'ta konağın karşısında bulunan 150 ada 12 parseldeki yapı tescillidir. Bahçenin kuzeydoğu tarafında kalan 148 ada 30 parselde, tarihi Balık Pazarı Hamamı bulunmaktadır. Balık Pazarı Hamamı'nın güneyinde kalan 56 ada 1 parselde, çalışma alanı içerisinde bulunan nöbethane burcunun devamı Balık Pazarı Burcu bulunmaktadır. Bu burcun iç mekanı ticari amaçlı işlevlendirilmiştir (Şekil A 22).

3.3 Yapının Tarihçesi

Konağın yapım tarihi tam olarak bilinmemekle birlikte 19.yy'ın ikinci yarısında yaptırıldığı düşünülmektedir.

Konağı, dönemin belediye reisi ve tüccar Ömer Lütfü Lülü yaptırmıştır. Ömer Lütfü Lülü'nün torunlarından Vecihe Zaman'dan edinilen sözlü bilgilere göre Ömer Lütfü

Lülü' nün ölümünden sonra, konak eşine kalmış, eşinin bir süre sonra evlenmesi ve vefatı üzerine de konak el değiştirmiştir (V.Zaman, kişisel görüşme, 22 Ağustos 2014).

Antalya Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü'ndeki belgelere göre konak, 1976 yılında Ayşe Süzen (Asrav)'in vefatı üzerine Halil Asrav'a devredilmiştir. 1991 tarihli bir belgede yapının Fikri Toprak'a ait olduğu görülmektedir. Mevcut durumda konak, Fettah Tamince'nin mülküdür.

Yapının güney cephesine yapım tarihi kesin olarak belli olmayan bir yapı eklenmiştir. Ek yapının yapım sistemi ve malzemesinden, ana yapı inşasından oldukça kısa bir süre sonra eklendiği düşünülmektedir.

3.4 Genel Özellikler

Ana yapı, Mermerli Banyo Sokak ve Kaledibi Sokak'ın birleştiği noktada, bahçenin kuzeybatı köşesinde konumlandırılmıştır (Şekil C 14, Şekil C 15). Binanın iki cephesi sokağa, iki cephesi bahçeye bakmaktadır. Yapının konumlandığı arazi kuzey güney doğrultusunda eğimli olduğundan ön ve arka cepheler arasında yaklaşık 3 metre kot farkı vardır. Bahçede teraslama yapılarak alt bahçe ve üst bahçe olmak üzere 2 düzlemde bahçeler oluşturulmuştur. Üst bahçenin güney tarafında sur duvarı ve burç mevcuttur. Kuzey, güney ve batı yönlerinde bahçe girişleri bulunmaktadır.

3.5 Plan Özellikleri

Sedad Hakkı Eldem'in Türk Evi Plan Tipleri esas alındığında, yapı, dört eyvanlı orta sofalı plan tipindedir. Konağın ana girişi kuzey yönünde, Mermerli Banyo Sokak üzerinde bulunmaktadır. Konağın arka (güney) cephesine, ek bir yapı eklenmiş olsa da, konağın özgün plan şeması açık bir biçimde anlaşılmaktadır.

Yapının zemin katında dört oda ve taşlık bölümü bulunmaktadır. Taşlığın güney tarafında üst kotlara ulaşımı sağlayan taş merdiven bulunmaktadır. Ek kat bölümünde üç mekan, ara katta bir oda bulunmaktadır. Ara kattaki odaya, ahşap merdivenden bir geçit ile ulaşılmaktadır. Birinci katta, sekizi özgün plan sınırları içerisinde kalan toplam on üç mekan bulunmaktadır. Ahşap merdiven ile ulaşılan sofa kısmı özgün

plan şemasına göre, dört eyvanlıdır. Sofanın güney eyvanından ek binaya geçiş yapılmaktadır.

3.4.1 Zemin Kat Planı

Mermerli Banyo Sokak' tan özgün olmayan dört basamaklı taş kaplama bir merdiven ile zemin kat Z02 taşlık mekanına ulaşılmaktadır (Şekil C 16). Z02 taşlık mekanı zemin katın ortak kullanım alanıdır. Zemin katın batı yönünde Z03, Z04 ve Z05 mekanları, doğu yönünde Z01 ve Z02 mekanları bulunmaktadır. Üst kotlara ulaşımı sağlayan taş merdiven güney yönünde konumlandırılmıştır. Taş merdiven sahanlığının altında Z02 taşlık mekanından kullanılan taş çeşme vardır.

Yapı girişinde bulunan taş eşik, sıfır kotu olarak belirlenmiştir.

3.4.1.1 Z01 - Oda

Z02 (taşlık) kotundan çimento sıvalı iki basamak ile Z01 mekanına ulaşılmaktadır (Şekil C 17). 5,35x5,65 m boyutlarında kare planlı odanın alanı 29,91 m², tavan yüksekliği 4,8 m'dir. Mekana, batıdan bir kapı ile girilmekte olup, batıda bir, kuzeyde üç, doğuda bir pencere vardır. Güney yönünde bir niş bulunmaktadır (Şekil C 18, Şekil C 19).

Odanın taşlığa bakan batı duvarında, odaya giriş kapısının yanında, taşlığa açılan bir pencere bulunmaktadır (Şekil C 20). Pencerenin altı giyotin, üstü ahşap kepenk, taşlık tarafından demir parmaklıklı olup, özgün pencere detaylarına sahip değildir. Z01 mekanının Mermerli Banyo Sokak'a bakan kuzey cephesinde üç adet kemerli pencere nişi bulunmaktadır (Şekil C 21). İçeride çift kanatlı, iki katlı ahşap pencere, dışarıda demir parmaklık ve ahşap kepenk bulunmaktadır. Pencerelerden bazılarının ahşap kepenkleri eksiktir. Odanın doğuya bakan duvarında bahçeye açılan, kanadı eksik bir kapı ve kapatılmış bir pencere boşluğu bulunmaktadır (Şekil C 22, Şekil C 23). Odanın güneydoğu köşesine yerleştirilen kontraplak dekoratif şömine ile bahçeye açılan kapının oda ile bağlantısı kesilmiştir (Şekil C 24). Dekoratif şöminenin alçı bezemeleri, 1K06 mekanında bulunan şöminenin alçı bezemelerinin aynısıdır. 1K-06 mekanındaki şöminenin alçı bezemelerinin, Z01 mekanındaki dekoratif şömine ile eş zamanlı yapılmış olabileceği düşünülmüştür. Odanın güney duvarında bir niş bulunmakta ve raf olarak kullanılmaktadır (Şekil C 25). Detaylarından ve kontraplak malzemeden yapılmış olmasından, nişin özgün olmadığı

anlaşılmaktadır. Konağın doğu cephesinde, Z01 odasının güney duvarına denk gelen kısım hasar görmüştür ve buradan duvarın içi görülebilmektedir. Ahşap kaplama taban kaplaması duvar boşluğu içerisinde devam etmektedir. Buna göre Z01 mekanı, güney duvarının özgün sınırları günümüzdekinden farklıdır yorumu yapılabilmektedir.

Zemini ahşap kaplama olan odada, kapı kanadının taradığı alan, odanın taban kotundan (+0,55) 5 cm daha düşüktür (+0,50) ve şap kaplıdır (Şekil C 26). Tavan ahşap çıtalı, ahşap kaplama olup, tavan göbeğinde sekiz köşeli yıldız motifi bulunmaktadır (Şekil C 27).

3.4.1.2 Z02 - Taşlık

Mermerli Banyo Sokak'tan dört basamaklı muhdes taş kaplama bir merdivenle ve çift kanatlı ahşap giriş kapısından geçerek taşlık kısmına girilmektedir (Şekil C 28). Z02 taşlığın kuzeyde kalan giriş bölümü dikdörtgen, yarı açık bölümü dörtgen biçimlidir (Şekil C 29). Kuzey, güney ve doğu yönünde cephesi olan taşlık mekanı, kuzey yönde Z01 ve Z03 mekanları arasında kalmaktadır. Mekanı batı yönünde Z03, Z04 ve Z05 mekanları sınırlandırmakta olup, doğu yönünde bahçeye açılmaktadır. Güney yönünde üst katlara ulaşımın sağlandığı merdiven bölümü bulunmaktadır. Taşlığın Z01 ve Z03 mekanı arasında kalan kuzey duvarı 3,40 metre, doğu duvarı 13,75 metre, Z01 sınırını oluşturan doğu duvarı 5,5 metre, Z01 sınırını oluşturan kuzey duvarı 5,8 metre, bahçe sınırını oluşturan doğu bölümü 8,35 metre, kuzey bölümü 9,35 metre ölçülerindedir. Alanı 93.70 m² olan mekanın tavan yüksekliği 5.5 m'dir.

Taşlığın batı tarafında üç oda (Z03-Z04-Z05), doğu tarafında bir oda (Z01) ve taşlığın doğusunu sınırlayan ahşap dikmeli yarı açık alanı, güneyinde üst katlara dağılım sağlayan merdiven bulunmaktadır (Şekil C 30). Z01 mekanının taşlığa açılan kapısı batı yönünde, Z03, Z04 ve Z05 mekanlarınınki doğu yönünde açılmaktadır. Taşlıktan, Z01, Z03 ve Z04 mekanlarına çimento sıvalı basamaklarla ulaşılmaktadır. Taşlığın doğu sınırındaki ahşap dikmelerin aralarına duvar örülerek kapatılmıştır (Şekil C 31). Taşlığı doğu yönünde sınırlayan ahşap dikmeli yarı açık alanın güneyinde, arazideki kot farkı nedeniyle yapılmış 1.5 metre yüksekliğinde bir istinat duvarı vardır (Şekil C 32).

Üst katlara dağılımın sağlandığı merdivenden, +2,07 kotundaki sahanlığa kadar dokuz basamakla, +2,07 den +2,73 kotundaki sahanlığa kadar iki basamakla çıkılmaktadır. +2,73 kotuna kadar taş merdiven, bu kottan birinci kata kadar ahşap merdiven uzanmaktadır. Taş merdiven üzerinde, ahşap merdivenden geçiş yapılan ARA01(geçit) mekanı bulunmaktadır (Şekil C 33). ARA01 mekanını taşıyan kirişin dikmesi taş merdiven önünde bulunmaktadır ve taş merdivenin ahşap korkuluğu bu dikme ile birleşir. Ahşap merdivenin altı muhdes ahşap dikmeler ile desteklenmiş ve bu kısım kontraplak ile kapatılmıştır (Şekil C 34). Taşlıkta bulunan taş çeşme, taş merdivenin devamı olan taş sahanlığın altında bulunmakta ve ahşap merdiveni destekleme amaçlı kapatılan bölümün içerisinde kalmaktadır (Şekil C 35). Kesme taş malzemeden yapılmış çeşme, kemerlidir. Çeşme önünde, döşemenin bir kısmı kazılmış durumdadır ve döşemenin 40 cm altında -0,11 kotunda toprak zemin görünmektedir. Çeşmenin önündeki döşemenin defineciler tarafından kazılmış olabileceği düşünülmektedir.

Taşlığın güney kısmı taş merdivenin doğusunda kalan bölümde, taşlık kotu ile üst bahçe arasında yaklaşık 1,5 metrelik fark bulunmaktadır. Taşlık, üst bahçe kotunun altında kalmaktadır. 1,5 metrelik kot farkı taşlığın güneyine örülen, istinat duvarı görevi gören 55-60 cm kalınlığında bir duvar ile çözülmüştür. Bu duvar üzerinde üç adet ahşap hatıllı, moloz taş, üzeri sıvalı baba bulunmaktadır (Şekil C 36).

Taşlığın bahçeye bakan (doğu) yarı açık kısmında, dairesel kesitli, 29 cm çapında dört adet ahşap dikme bulunmaktadır (Şekil C 37). Ahşap dikmeler, taş kaideler üzerine oturmakta, üstte ise ahşap başlık ile sonlanmaktadır. Dikmeler arası birinci kat döşemesini taşıyan 26-28 cm genişliğinde, 40-45 cm yüksekliğinde Bursa kemeri biçimli ahşap kirişler bulunmaktadır. Taşlığın doğu cephesi muhdes bir duvar ile kapatılmış, bahçe ile olan bağlantısı bir kapı boşluğuna indirgenmiştir. Muhdes duvar üzerinde bahçeye açılan kapı dışında, kontraplak ile kapatılmış bir pencere boşluğu da bulunmaktadır (Şekil C 38).

Z01 ile Z02 (taşlık) arasındaki duvar önünde de kontraplak kaplama bulunmaktadır (Şekil C 39).

Taşlık döşemesi, şap ile kaplanmıştır. Taşlık tavanı çıtalı, ahşap kaplama tavandır. Taşlığın yarı açık olan güneydoğu tarafında geometrik desenli tavan göbeği bulunmaktadır (Şekil C 40).

3.4.1.3 Z03 - Oda

Z02 (taşlık) mekanının giriş kısmının batısında kalan Z03 mekanına çimento sıvalı üç basamak ile ulaşılmaktadır (Şekil C 41). 5 x 4,25 metre boyutlarında dörtgen planlı olan odanın alanı 22,35 m² olup, tavan yüksekliği 4,5 metredir. Odaya giriş doğu yönündedir. Z03 mekanının doğu yönünde bir, kuzey yönünde iki, batı yönünde iki penceresi olup, güney duvarı boyunca gömme dolap vardır (Şekil C 42, Şekil C 43).

Odaya, doğu duvarında bulunan, tepe pencereli, çift kanatlı ahşap bir kapıyla, kemerli bir nişten girilir. Oda giriş kapısının yanında, taşlığa bakan kemerli bir pencere nişi bulunmaktadır. İçeride çift kanatlı, iki katlı ahşap pencere, taşlık tarafında demir parmaklık bulunmaktadır. Alt pencere hizasına başka bir pencereye ait ahşap kepenk çakılmıştır. Z03 mekanının Mermerli Banyo Sokak'a bakan kuzey cephesinde ve Kaledibi Sokak'a bakan batı cephesinde ikişer adet kemerli pencere nişi bulunmaktadır (Şekil C 44). İçeride çift kanatlı, iki katlı ahşap pencere, dışarıda demir parmaklık ve ahşap kepenk bulunmaktadır. Pencerelerin ahşap kepenklerinin bir kısmı eksiktir. Batı duvarında, güneyde kalan pencere boşluğunun, kemer nişi ile doğrama arasında kalan duvarında soba borusu deliği vardır. Kemerli nişlerin çevresinde altın yaldızlı alçı çerçeveler, kemerlerin üst kısmında ise bitkisel motifli alçı bezemeler bulunmaktadır. Kemerli nişlerin çevresinde bulunan alçı çerçevelerin aralarında muhdes kalemişi bezemeler bulunmaktadır. Odanın güney duvarında, duvar boyunca ahşap gömme dolap bulunmaktadır. Farklı boyutlarda bölmelerden oluşan gömme dolabın ahşap rafları oymalıdır (Şekil C 45).

Z03 mekanı döşemesi ahşap kaplamadır. Tavan, sıva üzeri boyalı olup, tavan çevresince alçı kabartma çerçeveler, dört köşede çiçek motifli alçı bezemeler ve tavan göbeğinde bitkisel motifli, oval, alçı tavan göbeği bulunmaktadır. Tavandaki alçı işlemeler altın yaldız boyalıdır (Şekil C 46).

3.4.1.4 Z04 - Oda

Z02 taşlık mekanının batısından çimento sıvalı bir basamak ile Z04'e ulaşılmaktadır (Şekil C 47). 3,25 x 4,9 metre boyutlarında olan dörtgen planlı mekanın alanı 16,03 m² olup odanın tavan yüksekliği 5.3 m'dir. Mekanın girişi doğu yönünde olup giriş

kapısının iki yanında pencereler bulunmaktadır. Güney yönünde Z05 ile bağlantılı kapı boşluğu, batı yönünde kemerli tepe penceresi ve kapatılmış kapı boşluğu vardır .

Odaya giriş, mekanın doğusundan çift kanatlı ahşap bir kapıdandır (Şekil C 48). Doğu duvarının taşlığa bakan cephesinde bulunan kiriş izi, bu kısmın sonradan kapatılmış olabileceğini düşündürmektedir. Odanın giriş kapısının iki yanında, iki ahşap giyotin pencere bulunmaktadır. Taşlığa açılan giyotin pencerelerin detayları, özgün pencere detaylarından farklıdır. Odanın güney duvarının ortasından Z05 mekanına bağlantı sağlayan, kapı kanadı eksik, tepe pencereli bir kapı boşluğu bulunmaktadır (Şekil C 49). Odanın batı duvarında Kaledibi Sokak'a bakan, kemerli nişli bir tepe penceresi bulunmaktadır (Şekil C 50). Tepe penceresinin altında, oda içerisinden duvar örülerek kapatılmış fakat batı cephesinden algılanan bir kapı bulunmaktadır (Şekil C 51). Özgün olmadığı düşünülen kapı, servis amaçlı sonradan açılmış olabilir. Odaya yapılan müdahaleler gözönüne alındığında, Z04 mekanının özgün plan şemasına göre, taşlığa dahil bir alan olma olasılığı yüksektir.

Oda döşemesi ahşap kaplama olup, oda zeminin güneybatı köşesinde kontraplak kaplama bir bölüm vardır (Şekil C 52). Kontraplak kaldırıldığında daha düşük kotta şap kaplama bir zemin görülmektedir. Tavan ahşap çıtalı, ahşap kaplamadır (Şekil C 53).

3.4.1.5 Z05 - Oda

Z02 taşlık mekanının batısından çift kanatlı ahşap bir kapı ile Z05'e girilmektedir. 3,45 x 4,35 metre boyutlarında olan dörtgen planlı odanın alanı 17,30 m² olup, odanın tavan yüksekliği 2,60 m'dir. Mekanın doğusunda giriş kapısı, kuzeyinde Z04 ile bağlantılı kapı boşluğu, batısında pencere bulunmaktadır (Şekil C 54, Şekil C 55).

Odanın kuzey duvarının ortasında Z04 ile bağlantı sağlayan bir kapı boşluğu bulunmaktadır (Şekil C 56). Mekanın batı duvarında Kaledibi Sokak'a açılan tepe penceresi kapatılmış, çift kanatlı ahşap bir pencere bulunmaktadır (Şekil C 57). Kapatılmış tepe penceresi kısmında soba borusu deliği bulunmaktadır. Pencerenin sokak cephesinde demir parmaklık vardır. Odanın güney duvarı sağırdır. Oda döşemesi ahşap kaplama olup, ahşap parke genişlikleri, diğer mekanların parke genişliklerine göre büyüktür. Tavan ahşap çıtalı, ahşap kaplama olup, yeşil boyalıdır

ve tavanda sonradan eklenen spot lambalar bulunmaktadır (Şekil C 58). Z05 mekanının tavan yüksekliği, üzerinde ARA02 mekanının olması nedeniyle, alçaktır.

Oda giriş döşemesi +0,23 kotunda, oda döşemesi +0,65 kotundadır. Oda girişinde bulunan yüksek bir basamak ile kotlar bağlanmıştır (Şekil C 59).

3.4.2 Merdiven

Ek kat, ara kat ve birinci kat arasında düşey dolaşımı sağlayan merdivene zemin katta Z02 (taşlık) mekanından ulaşılmaktadır. U biçimli merdivenin 2 sahanlığı olup sahanlıklar arası iki basamaklı merdiven ile bağlanmıştır. Merdiven malzemesi, +0,22 kotundan +2,73 kotuna kadar taş, +2,73 kotundan +5,85 kotuna kadar ahşaptır (Şekil C 60, Şekil C 61). Taş merdiven altı kesme taş dolgu olup, basamaklar taş kaplamadır. Kaplama taşın kalınlığı ortalama 6 cm'dir. Taş merdivenin batıda kalan tarafı taş yapı duvarına bitişik olup, diğer tarafında ahşap korkuluk bulunmaktadır. Basamak boyutları yaklaşık 35 cm x 135 cm olup, rıht yüksekliği 18-20 cm arasında değişmektedir.

+0,22 kotundan +2,07 kotuna kadar dokuz basamak ile çıkılır. Taş merdivenin +2,07 ve +2,73 kotlarında sahanlığı vardır. Sahanlıklar arası iki basamak ile bağlantı sağlanmıştır (Şekil C 62). +2,07 kotundaki sahanlıktan ek kata girilir (Şekil C 63). Sahanlık kotlarını birbirine bağlayan basamakların bir kısmını, ahşap panel duvar kapatmıştır. +2,73 kotundaki sahanlığın güneyinde bahçeye açılan muhdes ahşap bir kapı bulunmaktadır (Şekil C 64). Bu kapıdan, üç basamaklı taş merdiven ile bahçe kotuna inilebilmektedir. +2,73 kotu sahanlık döşemesine, birinci kat çıkmasını taşıyan sekizgen bir ahşap dikme oturmaktadır (Şekil C 65). Sahanlık döşemesine oturan sekizgen ahşap dikme ile Z02 (taşlık)'deki güneybatı dikmesi arası ahşap panel duvar ile kapatılmıştır. +2,73 sahanlığından itibaren on dört basamaklı ahşap merdiven başlamaktadır. Taş sahanlıktan ahşap merdivene, tepe pencereli ahşap bir kapıdan geçiş yapılmaktadır (Şekil C 66). Ahşap merdiven, 15 x 39 cm kesitinde iki ahşap kiriş ile taşınmaktadır (Şekil C 67). Kirişlerin alt uçları taş sahanlığa, üst uçlarından biri Z02'deki kuzeybatı ahşap dikmeye, diğeri birinci kat döşemesine oturmaktadır. Basamak boyutları yaklaşık 37 cm x 135 cm, rıht yüksekliği 21-22 cm dir. Ahşap basamaklar 2,5-3 cm çıkma yapmaktadır. Ahşap kiriş üzerinde ahşap korkuluklar ve ahşap duvar bulunmaktadır (Şekil C 68). Ahşap panel duvarlar, ahşap merdivenin, taşlık ve taş merdiven ile görsel bağlantısını kesmiştir. Ahşap

merdivenin beşinci(+3,78 kotu) ve dokuzuncu basamağı (+4,62 kotu) arası ARA01 (geçit) mekanına geçişi sağlayan ahşap bir kapı bulunmaktadır (Şekil C 69). Ahşap merdiven, birinci katta 104 (sofa) mekanına ulaşmaktadır.

3.4.3 Ek Yapı Zemin Kat Planı

İki katlı ek bina, ana yapının güney cephesine sonradan eklenmiştir (Şekil C 70). Tezde, ek kat planı olarak ayrıca kodlanmış olan ek binanın zemin katı, bahçe kotu ile aynı seviyededir. Kuzey tarafı konağa, batı tarafı bahçe duvarına bitişiktir. Güney duvarı ahşap, batı duvarı moloz taştır. İki katlı olup, üst katı birinci kat planına dahildir. +2,07 kotundaki taş sahanlıktan girilen ek katta üç mekan bulunmaktadır. Ek yapı, merdiven ve taş sahanlığın, bahçe ile olan ilişkisini kesmiştir.

3.4.3.1 EK01 - Oda

EK01 mekanına +2,07 kotundaki taş sahanlığın güneyinden ulaşılmaktadır. 5 x 2,65 metre boyutlarındaki dörtgen planlı mekanın alanı 23.95 m² olup tavan yüksekliği 3,4 m' dir. Mekanın kuzey yönünde girişi ve EK03 mekanına geçiş olup, doğu yönünde de bahçe girişi bulunmaktadır. Güney yönünde bir pencere ve batı yönünde EK02 mekanı ile bağlantılı bir kapı boşluğu vardır. EK02 (mutfak) ve EK03 (oda) mekanlarına EK01'den dağılım olmaktadır.

EK01(oda)'e +2.07 kotundaki taş sahanlıktan giriş, muhdes sürme bir kapıdan yapılmaktadır (Şekil C 71). EK01 doğu duvarı moloz taş duvardır ve duvar üzerinde bahçeye açılan ahşap bir kapı bulunmaktadır (Şekil C 72). EK01 mekanı güney duvarında bahçeye bakan sabit bir tepe penceresi vardır (Şekil C 73). Odanın batı duvarında EK02 mekanına geçişi sağlayan bir kapı boşluğu bulunmaktadır (Şekil C 74). Kuzey yönünde, taş sahanlık ve EK01 ile bağlantıyı sağlayan sürme kapının batısından EK03 mekanına geçiş yapılmaktadır (Şekil C 75).

Odanın döşemesi karo mozaik kaplıdır. Tavanda üst kat döşemesini taşıyan ahşap kirişler görülmektedir (Şekil C 76).

3.4.3.2 EK02 - Oda

EK02 mekanına EK01'den geçiş yapılmaktadır (Şekil C 77). 4,35 x 4,45 metre boyutlarında olan dörtgen planlı mekanın alanı 19.90 m²olup tavan yüksekliği 3,2 m'dir. Odaya mekanın doğusunda kalan EK01'den bir kapı ile ulaşılmaktadır. Güney

yönünde bahçeye açılan bir kapı ve pencere, batı yönünde bir ocak nişi bulunmaktadır.

EK02' nin güney duvarı bahçeye bakmakta, burada bahçeye açılan ahşap bir kapı ve çift kanatlı ahşap bir pencere bulunmaktadır (Şekil C 78). Batıda oda sınırını oluşturan, moloz taş bahçe duvarıdır. Taş duvar üzerinde 90 cm derinliğinde, 145 cm genişliğinde ocak nişi bulunmaktadır (Şekil C 79). Odanın kuzey duvarı, üzeri sıvalı moloz taş duvardır.

Odanın döşemesi karo mozaik kaplıdır. Tavan, kısmi olarak kontraplak kaplama olup yer yer üst kat döşemesini taşıyan ahşap kirişler görülmektedir (Şekil C 80).

3.4.3.3 EK03 - Odunluk

EK01 mekandan EK03 mekanına geçiş yapılmaktadır. 1,45 x 5,60 metre boyutlarında olan dörtgen planlı mekanın alanı 10,33 m² olup tavan yüksekliği 3,7 m'dir. Mekana güney yönünde bulunan bir kapı boşluğundan girilmekte olup, mekan içerisinde bunun dışında açıklık yoktur.

EK03, ek yapı ile ana yapı arasında işlevsiz bir mekandır (Şekil C 81). EK03'e girişin bulunduğu güney tarafı moloz taş duvardır. Batıda moloz taş bahçe duvarı sınır oluşturmaktadır ve duvar üzerinde tuğla örgü ve sıva izleri bulunmaktadır (Şekil C 82). Kuzey yönünde yer yer üzeri sıvalı moloz taş duvar bulunmaktadır (Şekil C 83). Doğu yönünde, E03 ile taş sahanlık arasında, ince bir duvar vardır. EK03 tavanında,ARA02 tavanından devam eden 14x17 cm boyutlarında bir ahşap kiriş görülmektedir. Bu kiriş EK03 mekanında konsol yapmakta,herhangi bir düşey taşıyıcıya oturmamaktadır. Yapısal izler gözönüne alındığında, EK03' ün kuzey duvarının, ana yapının güney cephe duvarı olma ihtimali vardır.

Mekan zemini topraktır ve tavanda üst kat döşemesini taşıyan ahşap kirişler görülmektedir (Şekil C 84).

3.4.4 Ara Kat Planı

Ara kat mekanlarına geçiş, ahşap merdivenden, 143 cm yüksekliğindeki ahşap bir kapıdan geçilerek sağlanmaktadır. ARA01 mekanı, ARA02 mekanı için bir geçiş alanı olarak yapılmıştır. Ara kat tavan yüksekliği, zemin kat ve birinci kat arasında

bir mekan olduğundan, normal katlara göre daha alçaktır. Ara kat mekanları, depo, hizmetli odası, kış odası gibi işlevlerle kullanılmaktadır.

3.4.4.1 ARA01 - Geçit

Ahşap merdivenin beşinci (+3,78 kotu) ve dokuzuncu basamağı (+4,62 kotu) arasında ARA01 (geçit) mekanına geçişi sağlayan ahşap bir kapı bulunmaktadır (Şekil C 85). 1,3 x 1,9 metre boyutlarında olan mekanının alanı 2,36 m² olup tavan yüksekliği 2 m'dir. ARA01, ARA02 mekanına geçişi sağlamaktır (Şekil C 86). ARA01, batı yönünde taş duvara, doğu yönünde ise taş merdiven önündeki ahşap dikme ve merdivenin taşıyıcı kirişine oturmaktadır.

Kuzey ve güney yönünde ahşap panel duvarlarla sınırlıdır. Duvarların üst kısmında ahşap oyma motifler vardır ve motiflerin arasından taşlık ve sahanlık gözlenebilmektedir. Doğu yönündeki kapıdan girilen geçitten, batı yönündeki ARA02 mekanına çift kanatlı ahşap bir kapı ile geçilir. Ahşap merdiveni taşıyan kiriş, ahşap basamaktan ARA01' e geçerken eşik görevi görmektedir. ARA01 döşemesi ahşap kaplama , tavanı ahşap çıtalı ahşap kaplamadır .

3.4.4.2 ARA02 - Oda

ARA01(geçit) 'den çift kanatlı ahşap bir kapı ile ARA02' ye girilmektedir (Şekil C 87). 3,45 x 4,30 metre boyutlarında dörtgen planlı olan mekanın alanı 15,98 m² olup tavan yüksekliği 2,45 m'dir. ARA02 giriş kapısı mekanın doğusundandır. Odanın kuzey ve güney duvarları sağırdır. Batıya bakan duvarda Kaledibi Sokak'ı gören iki ahşap pencere görülmektedir (Şekil C 88). Pencereler sabittir ve dışarıdan demir parmaklıklıdır. Pencerelerden güney tarafta kalanının iç kısmında ahşap kepenk bulunmaktadır. ARA02 mekanının hizmetli odası, depo veya kiler gibi işlevlerde kullanıldığı düşünülmektedir.

Odanın döşeme kotu kapıdan girilen kottan bir basamak aşağıdadır (Şekil C 89). Oda döşemesi ahşap kaplamadır ve tavanda ahşap kirişler görülmektedir (Şekil C 90). Birinci kat döşemesini taşıyan 15x8 cm ahşap kirişlere dik yönde, 14x17 cm boyutlarında bir ahşap kiriş vardır ve bu kiriş EK03 mekanına konsol çıkmaktadır. Ara kat olmasından ötürü mekanın tavan yüksekliği alçaktır.

3.4.5 Birinci Kat Planı

Ahşap merdiven birinci katta 1K-04 (sofa) mekanına çıkmaktadır. 1K01, 1K02, 1K03, 1K05, 1K06, 1K08, 1K10 mekanlarına dağılım 1K04'ten olmaktadır. 1K09, 1K10, 1K11, 1K12, 1K13 mekanları ana yapının güney cephesine sonradan eklenmiş birimlerdir. 1K08 mekanının da birinci kat planına sonradan dahil olduğu düşünülmektedir. Birinci kat planına dahil bu birimler (1K08, 1K09, 1K10, 1K11, 1K12, 1K13), ek kat planının üst katını oluşturmaktadır.

1K04 sofanın kuzey, güney, doğu ve batı yönlerinde dört eyvanı vardır. 1K04 mekanı, kuzey eyvanının batısında 1K01, doğusunda 1K03 mekanı, doğu eyvanının kuzeyinde 1K03, güneyinde 1K05, batı eyvanının kuzeyinde 1K01, güneyinde 1K06, güney eyvanının batısında 1K06, doğusunda 1K05 mekanları bulunmaktadır. Sofanın kuzey eyvanı kapatılarak oda (1K02) haline getirilmiştir. Zemin kattan gelen ahşap merdiven güney eyvanında bulunmaktadır. 1K01 ve 1K03 mekanı kapıları, odaların sofanın orta kısmına bakan pahlı köşelerinde yer almaktadır. Özgününde sofanın kuzey eyvanını oluşturan 1K02 mekanı sofanın orta bölümüne açılmaktadır. 1K05 mekanına doğu eyvanın güneyinden, 1K06 mekanına batı eyvanın güneyinden, 1K08 mekanına güney eyvanın batısından ulaşılmaktadır. 1K04 sofanın güney eyvanının güneyinden ek binanın 1K10 mekanına ulaşılmaktadır. 1K10 mekanının güneyinden 1K13 ve 1K11 mekanlarına, batısından 1K09 mekanına geçilmektedir. 1K11 mekanının doğusundan 1K12 mekanına geçiş vardır.

1K01 ve 1K02 mekanları kuzey cephesinde Mermerli Banyo Sokak'a , 1K-06 mekanı batı cephesinde Kaledibi Sokak'a çıkma yapmaktadır.

3.4.5.1 1K01 - Oda

1K01 mekanına, 1K04 mekanının kuzeybatısından, duvar pahı içinde kalan çift kanatlı ahşap bir kapıdan geçerek girilmektedir. 7,4 x 5,25 metre boyutlarında dörtgen planlı olan mekanın alanı 38,54 m² olup tavan yüksekliği 4,3 m'dir. 1K01 mekanı kuzey yönünde çıkma yapmaktadır. 1K01'e giriş, mekanın kuzeyinden pahlı bir köşeden yapılmaktadır. Kuzey duvarında ayrıca bir niş ve nişin iki yanında gömme dolaplar bulunmaktadır (Şekil C 91). Odanın batı duvarında dört, kuzey duvarında üç pencere bulunmakta olup, doğu duvarında dar bir pencere ve içi dolu ahşap çerçeveler mevcuttur (Şekil C 92). Odanın , kuzey ve batı cepheleri açık ve

manzaraya hakim bir noktada olduğundan, odada pencere açıklıkları çoktur. 1K-01, 1K-03 mekanının simetriğidir denebilir.

Odaya girişin yapıldığı, 1K04(sofa)'e komşu güney duvarının ortasında alçı bezemeli, çiçeklikli bir niş ve nişin iki yanında gömme dolap bulunmaktadır. Dairesel planlı nişin iki tarafında, dörder sıra, çiçeklik denilen niş raflar bulunmaktadır (Şekil C 93). Nişin duvarla birleştiği yerlerde ve çiçeklik kısımlarında bitkisel motifli alçı bezemeler yer alır. Niş üzerindeki alçı bezemeler, açık yeşil boyalıdır. Nişin batı tarafında bir gömme dolap, doğu tarafında bir gömme dolap ile nişli, dairesel planlı, dört katlı bir raf bulunmaktadır (Şekil C 94).

Odanın doğu duvarında, cumbanın yan cephesine denk gelen dar bir pencere bulunmaktadır (Şekil C 95). Ayrıca duvar üzerinde, 9-10 cm genişliğinde, ahşap çıtalardan ahşap çerçeveler bulunmaktadır (Şekil C 96). Bu çerçeveler, özgün pencereleri çevreleyen ahşap çıtalar ile aynı özellikte olup batı duvarı üzerindeki pencere çıtaları ile aynı hizadadır. Buna göre, batı duvarı üzerindeki çerçevelerin, komşu mekan ile görsel bağlantıyı sağlayan pencereler olma ihtimali düşünülmüştür.

Oda, kuzey yönünde Mermerli Banyo Sokak'a cumba yapmaktadır ve bu cephede üç ahşap pencere bulunmaktadır. Odanın Kaledibi Sokak'a bakan batı duvarında dört pencere vardır (Şekil C 97). Pencerelerden birinin genişliği, cumbanın yan cephesine denk geldiği için, diğerlerinden küçüktür.

1K01 mekanındaki pencereler çift katlı olup, alt pencere giyotin, üst pencere çift kanatlıdır. Giyotin pencerelerin dış kısmında sürme ahşap kafes vardır. Özgün pencere detaylarında dışarıda çift kat, çift kanatlı ahşap kepenk bulunmaktadır fakat bazı yerlerde ahşap kepenk kanatları eksiktir. Pencere denizlikleri ahşap oymalı olup, üzerleri muhdes sac levha ile kapatılmıştır (Şekil C 98). Özgün pencere detaylarında bulunan oymalı ahşap korkuluklar yerine muhdes yatay demir korkuluklar eklenmiştir. Kullanıcı müdahalelerine rağmen pencere detayları özgün nitelikte olup, bazı elemanlar eksik veya hasarlıdır. Oda döşemesi ahşap kaplama olup, tavanı ahşap çıtalı, ahşap kaplamadır ve duvarlar beyaz badanalıdır (Şekil C 99).

3.4.5.2 1K02 - Oda

1K04(sofa)'ün kuzeyinden, tepe pencereli çift kanatlı ahşap bir kapıdan geçerek, 1K02 mekanına girilmektedir. 4,75 x 4,05 metre boyutlarında dörtgen planlı olan

mekanın alanı 19,66 m² olup tavan yüksekliği 4.45 m'dir. Mekana giriş, odanın güney duvarının ortasından yapılmaktadır (Şekil C 100). Kuzey duvarı üzerinde üç pencere, doğu duvarı üzerinde 1K03 mekanı ile bağlantılı bir kapı bulunmaktadır(Şekil C 101, Şekil C 102).

Giriş kapısının iki yanında ahşap çıtalı çerçeveler bulunmaktadır. Güney duvarında bulunan bu çerçeveler, 1K01 mekanı doğu duvarındaki ve 1K-02 doğu-batı duvarlarındaki çerçevelerden farklıdır (Şekil C 103, Şekil C 104). Güney duvarındaki ahşap çerçeveler 1K01 ve 1K02' deki ahşap çerçevelerle benzerdir fakat boyutları farklıdır. 1K02 mekanı, 1K01 ile 1K03 mekanının ortasında bulunmaktadır. Özgün plan şemasına göre, 1K02'nin 1K04 (sofa) mekanına dahil bir alan olduğu, bir duvar ile sonradan odaya dönüştürüldüğü düşünülmektedir. Bu varsayım, 1K02 tavan çıtalarının, 1K04 tavan çıtalarının devamı olması, odanın 1K04 ile ortak olan güney duvarının tavana değmeden kesilmesi, duvar üzerindeki ahşap çerçeve boyutlarının diğerlerinden farklı olması gibi yapıdan gelen izler ile kanıtlanır niteliktedir. Ayrıca 1K02 batı ve doğu duvarlarındaki çerçevelerden güneyde kalanları, odanın güney duvarı ile kesilmiştir, çerçevelerin devamları 1K04 (sofa) kısmında görülmektedir (Şekil C 105).

1K02 batı duvarı, 1K01 ile komşudur ve burada 1K01'de anlatılan ahşap çıtalı çerçeveler bulunmaktadır. Bu çerçeveler 1K01 doğu duvarındaki çerçeveler ile aynı hizadadır. Bu durum, duvardaki bu çerçevelerin aslında iki mekan arasındaki pencere boşlukları olduğuna dair tespitimize katkı niteliğindedir.

1K02 kuzey duvarında Mermerli Banyo Sokak'a bakan üç pencere bulunmaktadır. Ortadaki pencere, kim geldi penceresi olarak adlandırılır (Şekil C 106). Giriş kapısının tam üzerinde olup, ev halkının kimse görmeden kimin geldiğine bakmasını sağlamaktadır. Cephede cumba şeklinde çıkma yapan bir ahşap kafes, içeride giyotin pencere bulunmaktadır. Kim geldi penceresinin iki yanındaki pencereler 1K-01 mekanındaki pencereler ile aynı özelliklere sahip özgün pencerelerdir. Ahşap denizlikler burada görülebilmektedir ve oymalı ahşap korkuluklar mevcuttur (Şekil C 107). Giyotin pencereler, ahşap kafesler ve altta kalan çift kanatlı ahşap kepenkler eksiktir. Doğuda kalan pencerede muhdes yatay demir korkuluklar mevcuttur.

1K02 doğu duvarında da, batı duvarındakilerle aynı özelliklerde ve aynı hizada ahşap çıtalı çerçeveler bulunmaktadır. Doğu duvarının güney tarafında 1K03

mekanına geçiş sağlayan ahşap bir kapı bulunmaktadır. Kapı detaylarından ve özgün plan şemasına uygun olmamasından ötürü 1K02 ve 1K03 arasındaki bu bağlantının sonradan yapılmış olabileceği düşünülmektedir.

1K02 döşemesi ahşap kaplama, tavanı ahşap çıtalı ahşap kaplamadır (Şekil C 108). Tavan çıtaları 1K04 tavan çıtalarının devamıdır. Odanın güney ve batı duvarı kiremit rengi bir boya ile boyalıdır ve ahşap çerçevelerin içlerinde muhdes kalemişi bezemeler vardır.

3.4.5.3 1K03 - Oda

1K03 mekanına, 1K04 mekanının kuzeydoğusundan, duvar pahı içinde kalan çift kanatlı ahşap bir kapıdan girilmektedir. 7,4 x 5,25 metre boyutlarında dörtgen planlı olan mekanın alanı 38,22 m² olup tavan yüksekliği 4,4 m'dir. 1K03 mekanı kuzey yönünde çıkma yapmaktadır. 1K03'e giriş, mekanın kuzey duvarının batısında kalan pahlı bir köşeden yapılmaktadır. Kuzey duvarında ayrıca bir niş ve nişin iki yanında gömme dolaplar bulunmaktadır (Şekil C 109). Odanın batı duvarında dar bir pencere ve içi dolu ahşap çerçeveler, kuzey duvarında üç, doğu duvarında dört pencere mevcuttur (Şekil C 110, Şekil C 111, Şekil C 112). Odanın, kuzey ve doğu cepheleri açıktır. Sokak ve bahçeye hakim bir noktadadır. Bu sebeple, odada pencere açıklıkları çoktur. 1K03 , 1K01 mekanının simetriğidir denebilir.

Odaya girişin yapıldığı, 1K04 (sofa)'e komşu güney duvarının ortasında alçı bezemeli, çiçeklikli bir niş ve nişin iki yanında gömme dolap bulunmaktadır (Şekil C 113, Şekil C 114). Dairesel planlı nişin iki tarafında, dörter kat, çiçeklik denilen niş raflar bulunmaktadır. Nişin duvarla birleştiği yerlerde ve çiçeklik kısımlarında bitkisel motifli alçı bezemeler bulunmaktadır. Niş üzerindeki alçı bezemeler, açık yeşil bir renge boyalıdır. Nişin dairesel yüzeyinde muhdes kalemişi boyama vardır .

Odanın batı duvarında, cumbanın yan cephesine denk gelen dar bir pencere bulunmaktadır. Ayrıca duvar üzerinde, 9-10 cm genişliğinde, ahşap çıtalardan ahşap çerçeveler bulunmaktadır (Şekil C 115). Bu çerçeveler, özgün pencereleri çevreleyen ahşap çıtalar ile aynı özellikte olup doğu duvarı üzerindeki pencere çıtaları ile aynı hizadadır. Bu ipucuna göre, batı duvarı üzerindeki çerçevelerin, komşu mekan ile görsel bağlantıyı sağlayan pencereler olma ihtimali düşünülmüştür.

Oda, kuzey yönünde Mermerli Banyo Sokak'a cumba yapmaktadır ve bu cephede üç ahşap pencere bulunmaktadır. Odanın bahçeye bakan doğu duvarında dört pencere vardır. Pencerelerden kuzeyde olanın genişliği, cumbanın yan cephesine denk geldiği için, diğerlerinden küçüktür.

1K03 mekanındaki pencereler, 1K02 ve 1K03 pencereleri ile aynı özelliktedirler. Pencereler çift katlı olup, alt pencere giyotin, üst pencere çift kanatlıdır. Giyotin pencerelerin dış kısmında sürme ahşap kafes vardır.Özgün detayda dışarıda çift kat, çift kanatlı ahşap kepenk bulunmaktadır fakat bazı yerlerde ahşap kepenk kanatları eksiktir. Pencere denizlikleri ahşap oymalıdır. Özgün pencere detaylarında bulunan oymalı ahşap korkuluklar yerine muhdes yatay demir korkuluklar eklenmiştir. Eksik ahşap korkuluğun, ahşap denizliğe bağlandığı noktalardaki delikler görülebilmektedir. Kullanıcı müdahalelerine rağmen pencere detayları özgün nitelikte olup, bazı elemanlar eksik veya hasarlıdır.

Oda döşemesi ahşap kaplama olup, tavanı ahşap çıtalı, ahşap kaplamadır (Şekil C 116). 1K03 mekan duvarları, kiremit rengi boyanmıştır. Duvarlardaki ahşap çerçevelerin içlerinde ve pencerelerin altlarında muhdes kalemişi bezemeler vardır .

3.4.5.4 1K04 - Sofa

Alt katlardan birinci kata ulaşımı sağlayan ahşap merdiven, birinci katta 1K04(sofa) mekanının güney eyvanına çıkmaktadır (Şekil C 117). Alanı 84,24 m² olan sofanın tavan yüksekliği 4,4 m' dir. Özgününde haçvari planlı, dört eyvanlı sofanın kuzey eyvanı kapatılarak oda haline getirilmiştir. 1K04 sofa mekanı mevcut durumda T planlı sofa olarak algılanmaktadır. T planlı sofanın kuzey yönünde kalan uzun kenarı 15 metre, doğu-batı eyvanlarının kısa kenarları 3,35 metre, uzun kenarları 5,5 metre, güney eyvanının kısa kenarı 4,1 metre, uzun kenarı 6,25 metredir. Mekanın doğu ve batı eyvanlarının cephelerinde ikişer pencere, güney eyvanının cephesinde bir pencere ve 1K10 mekanına geçiş sağlanan kapı boşluğu bulunmaktadır. 1K01, 1K02, 1K03, 1K05, 1K06, 1K08, 1K10 mekanlarına dağılım 1K04'ten olmaktadır. Sofanın kuzey tarafında bulunan 1K01, 1K02 ve 1K03 mekanlarının kapıları sofa merkezine açılmaktadır (Şekil C 118). 1K05 mekanı doğu eyvanına, 1K06 mekanı batı eyvanına, 1K08 ve 1K10 güney eyvanına açılmaktadır (Şekil C 119, Şekil C 120, Şekil C 121). 1K01 ve 1K03 mekanlarının sofaya bakan köşeleri pah yapmaktadır ve oda kapıları pah içerisinde yer alır.

Sofanın doğu kolunun döşemesinde, kuzey-güney yönünde sehim gözlenmektedir. Bu durum, zemin katta bulunan taşıyıcılara müdahale edildiği ihtimalini düşündürmektedir. Bu gözlemi, Z01 ve Z02 mekanındaki yapısal izler de destekler niteliktedir. 1K05 mekanının kapısı, sofanın doğu koluna açılır. Sofanın doğu kolunun, bahçeye bakan doğu duvarı üzerinde iki pencere bulunmaktadır (Şekil C 122). Pencereler, 1K01, 1K02 ve 1K03 mekanlarında anlatılan özgün pencere tipolojisindedir. Pencerelerden kuzey yönünde olanın üst pencere kanatlarından biri, sürme ahşap kafesi, oymalı ahşap korkuluğu ve ahşap kepenkleri eksiktir. Pencerelerden güney yönünde kalanın giyotin penceresinin camları hasar görmüştür ve alt ahşap kepenkleri ile oymalı ahşap korkuluğu eksiktir. Pencerelerin oymalı ahşap korkulukları eksik olduğundan muhdes yatay demir korkuluklar takılmıştır.

Birinci kata çıkan ahşap merdiven, 1K04(sofa)' ün güney kolunda bulunmaktadır. Sofanın güney kolunda merdiven boşluğu çevresinde ahşap trabzan korkuluk dönmektedir. Trabzan korkulukların üzerinde, güney yönünde, döşeme kotundan yaklaşık 90 cm yüksekte ahşap bir platform bulunmaktadır (Şekil C 123). Merdiven üstü platformun doğu, kuzey ve batı yönünde ahşap oymalı korkuluklar dönmektedir. Ahşap merdiven üzerinde, güvenlik amaçlı yapıldığı düşünülen ahşap kepenk sistemi bulunmaktadır (Şekil C 124). Ahşap kepenk, merdiven boşluğu üzerine kapanmakta ve alt kotlardan birinci kata ulaşımı engellemektedir.1K-04 güney kolu, bahçeye bakan güney duvarında bir pencere bulunmaktadır (Şekil C 125). Pencere kanatları eksik olup pencere doğramasına içeriden bir ahşap kepenk çakılmıştır ve demir parmaklık bulunmaktadır. 1K04 güney kolunun güney duvarından, bir kapı boşluğu ile, ana yapıya sonradan eklenmiş muhdes ek yapıya geçilmektedir (Şekil C 126). 1K04 güney kolunun batı duvarından, 1K08 mekanına geçiş vardır.

1K04 (sofa)' ün batı kolunun güneyinden 1K06'ya geçiş yapılmaktadır (Şekil C 127). Batı kolunun batı duvarında Kaledibi Sokak'a bakan iki pencere bulunmaktadır. Pencereler, 1K01, 1K02 ve 1K03 mekanlarındaki özgün pencere tipolojisindedir. Pencerelerden kuzey yönünde kalanın giyotin penceresi, sürme ahşap kafesi, oymalı ahşap korkuluğu ve alt ahşap kepenkleri eksiktir. Pencerelerden güney yönünde kalanın giyotin penceresi hasar görmüştür ve ahşap kafesi, ahşap kepenkleri ile oymalı ahşap korkuluğu eksiktir. Pencerelerin oymalı ahşap korkulukları eksik olduğundan muhdes yatay demir korkuluklar takılmıştır. Pencerelerin ahşap denizlikleri üzerinde muhdes sac levha bulunmaktadır.

Döşeme ahşap kaplama, duvarlar pembemsi bir renkte badana boyalıdır (Şekil C 128). Tavan ahşap çıtalı ahşap kaplama olup, merkezde sekiz köşeli bir yıldız motifi içerisinde bitkisel motifler bulunmaktadır (Şekil C 129).

3.4.5.5 1K05 - Oda

1K05 mekanına, 1K04' ün doğu kolunun güneyinden çift kanatlı ahşap bir kapı ile kemerli bir nişten girilmektedir (Şekil C 130). 6 x 5,25 metre boyutlarında dörtgen planlı olan mekanın alanı 31,67 m² olup tavan yüksekliği 4,45 m' dir. Mekan güney yönünde çıkma yapmakta olup bu kısım üç ahşap dikme tarafından taşınmaktadır. Mekana giriş kuzey yönünden olup kemerli giriş kapısının iki yanında gömme dolaplar bulunmaktadır (Şekil C 131). Odanın , güney ve doğu cepheleri açıktır ve bahçeye bakmaktadır. Güney ve doğu cephelerinde üçer pencere vardır ve batı duvarı sağırdır.

Odaya girişin yapıldığı, kuzey yönündeki kemerli nişin iki yüzünde, çift kanatlı ahşap kapının açık olduğu durumlarda duvarla hem yüz olmasını sağlayan ahşap doğramalar bulunmaktadır. Doğu cephesindeki pencerelerden güneyde kalan ikisi, kontraplak bir duvar ile kapatılmıştır ve oda içerisinden görülememektedir (Şekil C 132). Doğu cephesindeki pencerelerden pencerelerden kuzeyde kalanının, giyotin penceresi, çift kanatlı üst pencerenin kanatlarından biri, ahşap kafesi, alt ahşap kepenkleri eksiktir. Ortada kalan pencerenin oymalı ahşap korkulukları yerine kare kesitli ahşap korkulukları vardır. Ahşap kafesi ve alt ahşap kepenk kanatlarından biri eksiktir. Güneyde kalan pencerenin ahşap kafesi ve alt ahşap kepenkleri eksiktir. Pencere dışlarına yatak demir korkuluklar eklenmiştir.

Odanın güney cephesindeki pencerelerden ortadaki kontraplak bir duvar ile kapatılmıştır ve oda içerisinden görülememektedir (Şekil C 133). Güney duvarındaki pencerelerden doğuda kalanının giyotin penceresi, ahşap kafesi, alt ahşap kepenkleri,üst ahşap kepenklerden biri, üst çift kanatlı penceresi eksiktir ve ahşap denizlik üzeri muhdes sac levha ile kapatılmıştır. Kontraplak ile kapatılmış orta pencerenin giyotin penceresi, ahşap kafesi eksiktir ve alt ahşap kepenkleri hasar görmüştür. Batıda kalan pencerenin giyotin penceresi, ahşap kafesi, alt ahşap kepenkleri ve üst ahşap kepenk kanatlarından biri eksiktir.

Oda döşemesi ahşap kaplama olup, tavanı ahşap çıtalı, ahşap kaplamadır. 1K-05 mekan duvarları, beyaz badanalı olup alt bölümlerde krem rengi boya bulunmaktadır (Şekil C 134). Döşeme hizasında ve pencere alt kot hizasında 9-10 cm genişliğinde ahşap çıtalar odayı çepeçevre dönmektedir.

3.4.5.6 1K06 - Oda

1K06 mekanına 1K04 (sofa) batı kolunun güneyinden girilmektedir. Alanı 24,00 m² olan odanın tavan yüksekliği 4,30 m' dir. Mekanın ölçüleri, kabaca 4,05 x 6,25 metredir. 1K06 batı yönünde, Kaledibi Sokak'a çıkma yapmaktadır. Mekana giriş kuzey yönünden olup, aynı duvarın cumba kısmında dar bir pencere mevcuttur. Odanın batı duvarında iki pencere, güney duvarında bir ocak ve gömme dolap, doğu duvarında 1K07 mekanına geçişin yapıldığı bir kapı, bir gömme dolap ve başka bir mekana (yüklük) geçiş kapısı bulunmaktadır (Şekil C 136, Şekil C 137).

1K07, 1K06 mekanının kuzeydoğusunda kalmaktadır. 1K07'nin kuzeyinde, çift kanatlı ahşap kapaklı geniş bir gömme dolap bulunmaktadır. Gömme dolabın kuzeyinde gömme dolap ile aynı hizada, 1K06 mekanına dahil bir mekan bulunmaktadır. Ahşap bir kapı ile girilen bu mekanın yüklük v.b bir işlevle kullanılmış olduğu düşünülmektedir (Şekil C 138).

1K04'ten 1K06'ya giriş kapısının özgün olmadığı odadaki izlerden anlaşılmaktadır. Odanın kuzey duvarında, kapı boşluğu için ahşap çıtalardan bir çerçeve bulunmaktadır. Ayrıca çift kanatlı olduğu düşünülen özgün kapının kapı kanadı açık durumdayken oturması ve tokmağın girmesi için duvar içerisinde küçük bir niş bulunmaktadır (Şekil C 139). Mevcut kapı tepe pencereli tek kanatlı bir kapıdır ve özgün kapı detaylarına sahip değildir. Kuzey duvarının batı tarafında, çıkma yapılan kısımda bir pencere bulunmaktadır. Özgün pencere detaylarına sahip pencere, cumbanın yan cephesine denk geldiği için genişliği diğer pencerelere göre küçüktür. Pencerenin giyotin penceresi, ahşap kafesi, alt ahşap kepenkleri ve ahşap oymalı korkulukları eksik olup demir parmaklık bulunmaktadır.

Mekanın çıkma yapan batı duvarında, özgün detaylarda iki pencere bulunmaktadır (Şekil C 140). Pencerelerin ahşap denizlikleri üzerinde muhdes sac levha bulunmaktadır, alt ahşap kepenkleri eksiktir ve pencere doğramasına yatay demir

korkuluklar eklenmiştir. Kuzeyde kalan pencerenin giyotin penceresinin camları hasar görmüştür. Bu pencereye takılmış muhdes bir uydu anten bulunmaktadır.

1K06 güney duvarı, ana yapının üst kat servis duvarı olarak düşünülmüştür. Zemin kattan devam eden taş duvar birinci kat seviyesine kadar uzamıştır. Güney duvarının ortasında taş bir şömine bulunmaktadır (Şekil C 141). Şöminenin ahşap döşemeden bir basamak yüksekte taş zemini bulunmaktadır. Şöminenin dışındaki alçı bezemeler, Z01 mekanındaki dekoratif kontraplak şöminenin dışındakiler ile aynıdır. Z01 deki şöminenin yapıya sonradan eklenmiş olması ve işlevsiz olduğu düşünülürse, 1K06 mekanındaki şöminenin alçı bezemelerinin, Z01 mekanındaki dekoratif şömine ile eş zamanlı yapılmış olabileceği tahmin edilmektedir. Taş şöminenin batı tarafında mini bir gömme dolap bulunmaktadır (Şekil C 142).

Döşeme ahşap kaplama olup, tavan ahşap çıtalı ahşap kaplamadır. Oda içerisinde bulunan gömme dolabın tavan kaplaması yoktur ve çatıya açılmaktadır (Şekil C 143). Ana yapı çatısına dolap içinden bir gemici merdiveni ile çıkılabildiği düşünülmektedir.

3.4.5.7 1K07 - Gusülhane

1K07'ye 1K06 mekanının doğusundan ve 1K08 mekanının kuzeyinden giriş yapılmaktadır (Şekil C 144, Şekil C 145). 1,45 x 1,7 metre boyutlarında dörtgen planlı olan mekanın alanı 2,54 m² olup tavan yüksekliği 4,30 m'dir. 1K07 mekanının doğu duvarında, 1K06 mekanından açılan bir ahşap kapı vardır. Güney duvarında 1K08 mekanı ile geçişi sağlayan kapı kanadı çıkarılmış bir kapı boşluğu vardır. Doğu ve kuzey duvarları sağırdır. Mekanın döşemesi şap kaplama olup, döşemede gider olduğu düşünülen bir delik bulunmaktadır (Şekil C 146). Tavan, çıtalı ahşap kaplamadır (Şekil C 147).

3.4.5.8 1K08 - Oda

1K08 mekanına 1K04'ün güney eyvanının batı tarafındaki bir kapıdan girilmektedir (Şekil C 148). Alanı 15,50 m² olan odanın tavan yüksekliği 3,69 m'dir. Mekan içerisinde güneydoğu yönünde 1K10 mekanı ve güneybatı yönünde taş bahçe duvarı girinti yapmış olup, plan düzgün dörtgen biçimli değildir. Mekanın kuzey duvarı 6 metredir. Batı duvarı 2,35, taş duvar çıkıntısı ile birlikte 2,7 metre, güney duvarı 4,7 metre, taş duvar çıkıntısı ile 5,25 metre, 1K10 mekanı ile sınır oluşturan duvar 0,75

metredir. Doğu yönünde 1K10 mekanı duvarı 1,55 metre, 1K-04'ten girişin yapıldığı bölüm 1,25 metredir. Odaya girişin yapıldığı doğu yönünde bir giriş kapısı vardır (Şekil C 149). Mekanın kuzey duvarında bir kapı, batı cephesinde bir pencere mevcuttur.

Odanın kuzey duvarının doğu tarafında 1K07 ile geçişi sağlayan kapı boşluğu bulunmaktadır (Şekil C 150). 1K08 mekanı batı duvarında taş bahçe duvarının mekan içerisinde girinti yapmış olduğu görülmektedir. Oda sınırları taş duvarın başladığı yerde bitirilmemiş, daha geniş tutulmuştur. Batı duvarında Kaledibi Sokak'a bakan çift kanatlı ahşap bir pencere bulunmaktadır. Pencere, özgün değildir (Şekil C 151, Şekil C 152).

Mekanın güney duvarı, yapıya sonradan dahil olan ek yapının 1K09 mekanı ile komşudur.

1K08 mekanının ana yapıya dahil olmadığı, ek yapının inşası sırasında yapıldığı düşünülmektedir. 1K08 mekanının taş servis duvarına eklenmesi, tavan ve pencere detaylarının özgün detaylardan farklılaşması, taş bahçe duvarının odanın batı tarafında girinti yapması, 1K-10 mekanına göre şekillenen odanın doğu duvarındaki kırılmalar gibi 1K08 mekanının yapıya sonradan dahil olduğun gösteren izler bulunmaktadır.

Mekan döşemesi ahşap kaplama olup, tavan ahşap çıtalı, ahşap kaplamadır. Tavan çıtalarının genişlikleri ve çıtalar arası mesafe özgün tavan detaylarından farklıdır (Şekil C 153).

3.4.5.9 1K09 - Mutfak

1K09 mekanına 1K10 mekanının batısındaki kapıdan girilir. 3,45 x 3,65 metre boyutların olan dörtgen planlı mekanın alanı 18,50 m²'dir. Tavan eğimli olup maksimum tavan yüksekliği 4,25 m'dir. Mekana giriş doğu yönündendir (Şekil C 154). Odanın güney duvarında iki pencere, bir kapı, batı cephesinde iki ocak nişi bulunmakta olup kuzey duvarı sağırdır (Şekil C 155, Şekil C 156). Doğu yönünde çatıya çıkan ahşap merdiven bölümü bulunmaktadır. 1K09 mekanı taş bahçe duvarına bitişiktir. Mekanın mutfak olarak işlev görmüş olduğu düşünülmektedir.

Odaya giriş kapısının bulunduğu doğu duvarının güney tarafında, çatıya çıkan merdiven ve merdiven platformu duvara yapışıktır (Şekil C 157). Odanın güney ve

doğu duvarına yaslanan, döşemeden yaklaşık 80 cm yükseklikte ahşap bir platformdan yedi basamaklı merdivene ulaşılır. Ahşap merdiven basamakları, iki limon kirişe oturmaktadır. Merdivenden ana yapıya eklenen ek yapının çatı arasına çıkılmaktadır (Şekil C 158).

1K09 mekanının kuzey duvarı 1K08 mekanı ile ortak, sağır duvardır.

Batı duvarı, moloz taş bahçe duvarıdır. Mekan bahçe duvarına eklenmiştir. Taş duvar üzerinde yan yana iki ocak bulunmaktadır. Ocakların bacaları batı cephesinde görülmektedir. Ocakların döşeme kotundan bir basamak yüksekte taş kaplama zemini bulunmaktadır.

Mekanın güney duvarı, bahçeye bakmaktadır. Güney duvarında iki pencere ve kapatılmış bir kapı bulunmaktadır (Şekil C 159). Pencerelerden batıda kalanının, pencere kanadı yoktur, yalnızca doğrama yatay demir korkuluklar bulunmaktadır (Şekil C 160). İki pencere arasında cepheye açılan ahşap bir kapı vardır. Ek yapı inşa edildiğinde burada bir teras olduğu cephedeki izlerden de anlaşılmaktadır (Şekil C 161). Ahşaptan yapılmış teras yıkılınca kapı önüne ahşap levha çakılmış, cepheye açılımı engellenmiştir. Kapının doğu tarafında bir pencere bulunmaktadır. Pencere çift katlı olup, altta ve üstte giyotin pencere kullanılmıştır. Burada kullanılan giyotin pencerelerin özgün pencerelerden alındığı düşünülmektedir.

Döşeme ahşap kaplama olup tavanda çatı kirişleri görülmektedir (Şekil C 162). Oda döşemesinde kuzey güney yönünde sehim vardır.

3.4.5.10 1K10 - Hol

1K10 mekanına 1K-04 (sofa)'ten, bir kapı boşluğundan girilir. 1K10 mekanı, ana yapıya sonradan dahil olan ek yapının dağılım mekanıdır, hol görevi görmektedir. 2,50 x 3,15 metre boyutlarındaki dörtgen planlı mekanın alanı 8,00 m² olup mekanın tavan yüksekliği 2,58 m'dir. 1K-13, mekan içerisine kuzey yönünde 24 cm kadar çıkıntı yapmıştır. Mekana giriş kuzey duvarındandır (Şekil C 163). Doğu yönünde bir pencere, güney yönünde iki kapı ve bir pencere, batı yönünde bir kapı bulunmaktadır.

1K10 doğu duvarı bahçeye bakar (Şekil C 164). Duvarın kuzey tarafında bahçeye bakan yatay demir korkuluklu bir pencere bulunmaktadır. Doğu duvarının bir kısmı yıkılmış, ciddi hasar görmüş durumdadır. Duvara bitişik ahşap bir tezgah

bulunmaktadır. Bu tezgahın, 1K09 mutfak mekanı ile ilişkili kullanılan, lavabosu olan bir tezgah olduğu düşünülmektedir.

1K10 güney tarafında 1K13(wc)'e geçilen ahşap kapı bulunmaktadır. Güney duvarı, güney yönünde bir girinti yapmakta, buradan 1K11 mekanına geçilmektedir. 1K11 mekanı ile aradaki duvarda bir de pencere boşluğu bulunmaktadır (Şekil C 165).

Mekanın batı duvarında, 1K09 mekanına geçiş yapılan ahşap bir kapı bulunmaktadır (Şekil C 166).

Döşeme ahşap kaplama olup, döşeme tahtalarında hasarlar vardır. Mekanda kuzey güney yönünde bir sehim gözlenmektedir. Tavanda, çatı arası döşemesini taşıyan kirişler görülmektedir (Şekil C 167).

3.4.5.11 1K11 - Hol

1K11 mekanına 1K10 mekanından ulaşılmaktadır. Alanı 2,72 m² olan mekanın tavan yüksekliği 2,55 m'dir. 1K12 mekanı, mekan içerisinde batı yönünde çıkıntı yapmaktadır. 1K11 mekanı kuzey duvarı 1,45 metre, batı duvarı 2,25 metre, güney cepheye bakan güney duvarı 1,05 metre, 1K12 çıkıntısını oluşturan güney duvar 0,33 metre, 1K12 çıkıntısını oluşturan doğu duvar 1,45 metre, 1K13 sınırını oluşturan doğu duvarı 0,85 metredir. Mekana giriş kuzey yönünden olup, giriş kapısının yanında bir pencere vardır (Şekil C 168). Doğu yönünde bir kapı, güney yönünde bir pencere bulunmaktadır (Şekil C 169). 1K11, 1K12 mekanına geçiş için kullanılan bir hol görevindedir (Şekil C 170).

Mekanın kuzey duvarında, 1K10 mekanında giriş yaptığımız ahşap kapı ve 1K10 mekanına bakan pencere boşluğu bulunmaktadır. 1K11 batı duvarı, 1K09 mekanı ile komşudur. 1K11 güney duvarında bahçeye bakan, yatay demir parmaklıklı tek kanatlı ahşap bir pencere bulunmaktadır (Şekil C 171). 1K11 mekanının doğu yönünde 1K12 mekanı çıkıntı yapmaktadır ve buradan 1K12 mekanına girilmektedir.

Döşeme ahşap kaplamadır. 1K10 mekanında gözlenen kuzey güney yönündeki sehim bu mekanda devam etmektedir. Tavanda, çatı arası döşemesini taşıyan kirişler görülmektedir (Şekil C 172).

3.4.5.12 1K12 - Duş

1K12 mekanına 1K11 mekanından giriş yapılmaktadır. 1,25 x 1,8 metre boyutlarında olan dörtgen planlı mekanın alanı 2,32 m² olup tavan yüksekliği 2,46 m'dir. Mekan içerisindeki izlere göre, mekanın duş olarak kullanıldığı düşünülmektedir. Mekana giriş batı yönünde olup, güney yönünde cepheye açılan bir pencere vardır (Şekil C 173).

1K12'ye batı duvarı üzerindeki ahşap kapıdan girilmektedir (Şekil C 174). Mekanın güney duvarı bahçeye bakmaktadır ve burada yatay demir korkuluklu bir pencere boşluğu bulunmaktadır (Şekil C 175). 1K12 doğu duvarı cephe duvarıdır ve duvar üzerinde soba deliği bulunmaktadır. Mekanın kuzey duvarı 1K13 mekanına komşu, sağır duvardır.

1K12 döşemesi şap kaplama olup tavanda çatı arası döşemesini taşıyan kirişler görülmektedir (Şekil C 176). Karo mozaikler, duvarlarda süpürgelik olarak kullanılmıştır. Duvarlar sıvalı, beyaz badanalıdır. Duvar sıvalarının döküldüğü yerlerde su boruları görülmektedir ve mekan içerisinde musluk bulunmaktadır.

3.4.5.13 1K13-Wc

1K13 mekanına 1K10 mekanından girilmektedir (Şekil C 177). 1,05 x 1,45 metre boyutlarında olan dörtgen planlı mekanın alanı 1.52 m² olup tavan yüksekliği 2,46 m'dir. 1K13 mekanına kuzey yönünden girilmekte olup doğu duvarı cephe duvarıdır ve duvar üzerinde tek kanatlı bir tepe penceresi bulunmaktadır (Şekil C 178).

1K13 mekanı tuvalet olarak kullanılmaktadır. Mekanın doğu tarafında, döşeme kotundan bir basamak yüksekte klozet bulunmaktadır. 1K13 güney duvarı, 1K12 mekanı ile komşu olup, duvar üzerinde seramik lavabo bulunmaktadır (Şekil C 179).

Döşeme şap kaplama olup döşeme kotunda bir gider deliği bulunmaktadır. Tavanda çatı arası döşemesini taşıyan kirişler görülmektedir (Şekil C 180). Duvarlar sıvalı, beyaz badanalıdır. Duvar üzerinde su boruları görülmektedir.

3.4.6 Bahçe

Toplam alanı 1627 m² olan bahçede iki teras düzlemi bulunmaktadır. Alt bahçe +1,10, üst bahçe +2,16 kotundadır (Şekil C 181, Şekil C 182). Üst bahçe ve alt bahçe arası 1,15 m'lik kabayonu taş duvar, istinat duvarı görevi görmektedir (Şekil C

183). İstinat duvarı görevindeki bu taş duvar üzerinde, belirli aralıklarla, dört basamaklı üç adet merdiven bulunmaktadır (Şekil C 184).

Bahçe, kuzey yönünde Mermerli Banyo Sokak'a, batıda Kaledibi Sokak'a, güney yönde sur duvarına ve Civelek Sokak'a, doğuda fırın, trafo binası ve taksi durağına komşudur. Konak, bahçenin kuzeybatı köşesinde yer almaktadır. Yaklaşık 5 metre yüksekliğinde moloz taş yüksek bahçe duvarı bahçeyi çevrelemektedir (Şekil C 185). Bahçeye, Mermerli Banyo Sokak, Kaledibi Sokak ve Civelek Sokak üzerinden girişler vardır. Mermerli Banyo Sokak ve Civelek Sokak üzerindeki girişler, taş örgü kemerli, demir kapılıdır (Şekil C 186). Kaledibi Sokak üzerindeki giriş, diğerlerine göre daha geniş olup sürme demir kapıdan sağlanmaktadır (Şekil C 187). Kuzey, güney ve batı yönündeki demir bahçe giriş kapıları özgün değildir. Mevcut durumda, sokaklardan bahçeye girişler kapatılmıştır.

Bahçe içerisinde 15 parselde, bir kısmı yıkılmış sur duvarı ve nöbethane işlevli burç yer almaktadır (Şekil C 188). Bahçe içerisinden burç içine giriş vardır. Bahçe zemininde sur duvarı hattı boyunca beton bir parapet devam etmektedir (Şekil C 189). Nöbethane burcu güney cephesi, Civelek Sokak'a bakmakta ve sokak ile sınır oluşturmaktadır.

Yapıdan bahçeye Z02, EK01 mekanlarından ve +2,37 kotundaki taş sahanlıktan ulaşılabilmektedir (Şekil C 190, Şekil C 191). Z02 mekanından +0,65 kotundaki sert zemine, buradan altı basamaklı beton merdiven ile üst bahçeye geçiş yapılabilmektedir (Şekil C 192). EK01 mekanından ve +2,37 kotundaki taş sahanlıktan, üst bahçeye ulaşılmaktadır.

Bahçede on bir hurma, beş palmiye, altı nar, on yedi muşmula, yirmi turunçgil ve iki zeytin ağacı bulunmaktadır.

Bahçede, konağın güneyinde kalan üst bahçe kısımda bir süs havuzu ve kuyu bulunmaktadır (Şekil C 193). Havuz ve kuyu çimento sıvalı olduğundan, özgünlükleri anlaşılamamıştır.

Bahçe içerisinde üç adet servis yapısı bulunmaktadır. Servis yapılarından biri bahçenin kuzeyinde kalmaktadır (Şekil C 194, Şekil C 195). Bahçe duvarına ve ana yapının doğu cephesine yapışıktır. Harman tuğlasından yığma olarak inşa edilmiş tek katlı bir yapıdır. Burada mutfak, banyo ve wc birimleri bulunmaktadır (Şekil C 196).

Servis yapılarından ikincisi, sur duvarının batı tarafına ve bahçe duvarına bitişik inşa edilmiştir (Şekil C 197, Şekil C 188). Tek katlı, ahşap karkas sistemle inşa edilmiştir. Alaturka kiremitli çatısının bir kısmı çökmüş olup mevcut durumda epey hasar görmüş durumdadır. Yapı iki birimden oluşmaktadır ve bir biriminin mutfak olduğu anlaşılmaktadır. Mutfak biriminin ocak kısmı, sur duvarının bir bölümünün oyulması ile oluşturulmuştur. Servis yapılarından üçüncüsü bahçenin doğusunda kalmaktadır. Çatısı eğimli, marsilya kiremit kaplı olup, cephesi sıvalıdır. Bu birimin, konaktan bağımsız, konaklama amaçlı yapıldığı düşünülmektedir (Şekil C 199).

3.5 Cephe Özellikleri

Konağın zemin ve ara katları yığma taş, birinci kat ahşap karkas olup, cepheler sıvalıdır. Yapıya giriş Mermerli Banyo Sokak'a bakan kuzey cephesinin orta aksındandır. Sokağa bakan kuzey cephesinin iki köşesinde birer cumba ve batı cephesinde bir cumba vardır. Güney cephesinde bulunan cumba, ahşap dikmelerle desteklenmekte olup, bu cephenin devamında ayrıca ek bina bulunmaktadır. Zemin ve birinci kat pencereleri büyük, ara kat pencereleri daha küçük boyutlardadır. Cephede görülen ahşap kepenkler, zemin ve birinci katta aynı niteliktedirler. Cephelerde sıva dökülmeleri, kullanıcı müdahaleleri, kapatılmış boşluklar ve eksik yapı elemanları gibi hasarlar gözlenmektedir.

3.5.1 Kuzey Cephesi (Ön Cephe)

Konağın Mermerli Banyo Sokak'a bakan cephesidir (Şekil C 200). Yapının ön cephesi simetrik olup, giriş ortadandır. Kuzey cephesinin doğu ve batı yönünde köşelerde iki cumbası vardır. Zemin kat giriş kapısının batısında iki, doğusunda üç pencere, birinci kat cumbalarda üçer, giriş kapısının üstünde biri kimgeldi penceresi olmak üzere üç pencere vardır. Batı cephesinde çıkma yapan 1K06 mekanı arka görünüşe girmektedir.

Yapı eğimli bir araziye oturmuş olduğundan, yapı girişi sokak kotundan yukarda kalmaktadır. Dört basamaklı taş kaplama bir merdivenden, taş eşiğe verilen 0,00 kotuna ulaşılmaktadır (Şekil C 201). Ana giriş kapısı, malzeme, kabartma ve bezemeleri ile cephede farklılaşmıştır (Şekil C 202). Kapı boşluğu kemerli, taş söveli olup, yapıya giriş çift kanatlı ahşap bir kapıdan yapılmaktadır. Kemer üzerindeki kitabe taşının eksik olduğu bu kısımdaki boşluktan anlaşılmaktadır. Eksik kitabe

taşının iki yanında ay yıldız kabartması bulunmaktadır. Kapı kemeri üzerinde ve kapı boşluğu boyunca dişli friz vardır. Kapının iki yanında sütun şeklinde kabartmalar bulunmaktadır.

Giriş kapısının batısında, Z03 mekanına ait düz atkılı iki pencere bulunmaktadır (Şekil C 203). Pencere dışlarında demir parmaklıklar ve ahşap kepenkler vardır. Pencerelerin üst ahşap kepenkleri eksiktir. Batıda kalan pencerenin alt kepenklerinden biri eksiktir.

Giriş kapısının doğusunda, Z01 mekanına ait üç pencere bulunmaktadır (Şekil C 204). Pencere dışlarında demir parmaklıklar vardır. Batıda kalan iki pencerenin üst ahşap kepenkleri eksiktir. En doğuda kalan pencerenin alt kepenkleri ve üst kepenklerinden biri eksiktir.

Birinci katı zemin kattan ayıran ahşap hatıl cephede görülmektedir. Birinci katta cephenin doğu ve batısında olmak üzere simetrik iki cumba bulunmaktadır. Cumbaların bağdadi duvarlarının yüzeyleri sıvalıdır. Cumba kenarlarında dikey ahşap çıtalar bulunmaktadır.

Doğuda kalan cumbada 1K03 mekanına ait üç pencere bulunmaktadır. Pencere dışlarında muhdes yatay demir korkuluklar vardır. Pencerelerin alt ahşap kepenkleri ve ahşap kafesleri eksiktir. Batıda kalan pencerenin alt ve üst ahşap kepengi eksik olup giyotin penceresi hasar görmüştür. Doğu cumbası üzeri sarmaşık ile kaplıdır.

Batıda kalan cumbada 1K01 mekanına ait üç pencere bulunmaktadır (Şekil C 206). Pencere dışlarında muhdes yatay demir korkuluklar vardır. Pencerelerin alt ahşap kepenkleri eksiktir. Batıda kalan iki pencerenin ahşap kafesleri eksiktir. Cumbanın bir bölümünde sıva dökülmüş, bağdadi çıtalar görülmektedir.

Cumbalar arasında kalan duvar üzerinde 1K02 mekanına ait üç pencere bulunmaktadır (Şekil C 207). Ortadaki pencere, kim geldi penceresi olarak adlandırılır.Giriş kapısının tam üzerinde olup, kimse görmeden kimin geldiğine bakmaya yaramaktadır. Cephede, cumba şeklinde çıkma yapan bir ahşap kafes olarak görünmekte olup, içeride giyotin pencere bulunmaktadır. Kim geldi penceresinin iki yanındaki pencereler, cumba cephelerindeki pencereler ile aynı özelliklere sahiptirler. Bu pencerelerin ahşap oymalı korkulukları vardır. Pencerelerin alt ahşap kepenkleri eksiktir. Pencere dışlarında muhdes yatay demir korkuluklar vardır.

Yapının batı tarafında, 1K06 odasına ait çıkmanın ve bahçe duvarı yan cephesi görülmektedir. 1K06 'ya ait cumbanın yan cephesinde alt kepenkleri eksik dar bir pencere bulunmaktadır.

Yapıda kırma çatı vardır ve marsilya kiremit kaplıdır. Çatının batı tarafında biri ana yapıya ait, biri ek yapıya ait iki adet taş baca görülmektedir.

Cephenin doğu tarafında +5,00 kotunda devam eden taş bahçe duvarı bulunmaktadır.

Zemin kat ve ara kat (+5,76 kotuna kadar) taş, birinci kat ahşaptır. Kagir beden duvarlarının köşelerinde kesme taş, diğer taraflarda moloz taş kullanılmıştır. Kagir duvar üzerinde 100-120 cm aralıklarla, 7-10 cm genişliğinde toplamda 5 sıra ahşap hatıl bulunmakta olup cephe sıvalıdır. Moloz taş ve bağdadi duvarların üzeri sıvanmış, kesme taş kısımlar çıplak bırakılmıştır. Zemin kat hizasında, sıva üzerinde çizgisel izler yapılmıştır.

Yapının sokağa bakan cephelerinde, 25 cm yükseklikte bir tretuvar, yapıyı çevreler. Yapının tretuvar ile birleştiği seviyelerde sıvalar dökülmüş, moloz taşlar görülebilmektedir (Şekil C 208). Kuzey cephesinin batı cephesi ile birleştiği köşe kesme taş olup, köşe pahı bulunmaktadır (Şekil C 209). Pahlı kısımda çiçek motifi kabartması vardır.

Zemin kat ile birinci katı ayıran ahşap hatıl üzerinde belli belirsiz mavi bir çizgi görülmekte ve bu çizgi cumbalar üzerinde aynı hizada devam etmektedir (Şekil C 210). Bu çizgi, Antalya evleri cephelerinde bulunan kalemişi bezemelerin, Ömer Lütfü Lülü Konağı cephesinde de bulunabileceğine işarettir. Bölgede özellikle cumba altlarında bitkisel motifler ve çiçek motifleri kullanılmıştır.

3.5.2 Batı Cephesi (Yan cephe)

Yapının Kaledibi Sokak'a bakan cephesidir (Şekil C 211, Şekil C 212). 1K06 mekanı batı cephesinde çıkma yapmaktadır. Zemin katta dört pencere ve bir kapı, ara katta iki pencere, birinci katta cumbanın kuzeyinde altı pencere, cumbada iki pencere ve cumbanın güneyinde özgün detaylardan uzak bir pencere vardır. Batı cephesinin bulunduğu sokak eğimli olup, güney yönüne doğru yükselmektedir.

Batı cephesinin kuzey cephesi ile birleştiği köşe kesme taştır ve köşe pahı bulunmaktadır (Şekil C 213). Pahlı kısımda çiçek motifi kabartması vardır. Cephenin

güney tarafında taş duvar sokağa doğru çıkıntı yapmaktadır. Çıkıntı yapan taş duvarın köşesi kesme taştır ve köşe pahı vardır.

Batı cephesinin kuzey tarafında, zemin katta Z03 mekanına ait iki pencere bulunmaktadır (Şekil C 214). Pencere dışlarında demir parmaklıklar vardır. Pencerelerden kuzeyde kalanın alt ve üst ahşap kepenkleri, diğer pencerenin üst ahşap kepenkleri eksiktir. Z03 mekanına ait pencerelerden güneyde kalanı üzerinde soba bacası deliği bulunmaktadır. Z03 mekanına ait pencerelerin güney tarafında, Z04 mekanına ait ahşap bir kapı ve kapı üzerinde tepe penceresi görülmektedir (Şekil C 215). Batı cephesine açılan bu kapıya oda içerisinden ulaşım engellendiğinden, kapı mevcut durumda kullanılamamaktadır. Kapı üzerinde bulunan tepe penceresi dışında demir parmaklık vardır. Z04 mekanına ait kapı ve tepe penceresinin güneyinde, Z05 mekanına ait pencere bulunmaktadır (Şekil C 216). Tepe pencereli çift kanatlı ahşap pencerenin dışında demir korkuluk bulunmaktadır. Mevcut durumda, Z05 mekanına ait pencerenin tepe penceresi yerine kontraplak kaplama bulunmaktadır ve kontraplak üzerinde soba bacası deliği vardır.

Z05 mekanına ait pencerenin üzerinde ara katta bulunan, ARA02 mekanına ait iki pencere bulunmaktadır. Pencere dışlarında demir parmaklıklar bulunmaktadır. ARA02 mekanına ait pencerelerin hemen üzerinde 1K06 mekanına ait cumba bulunmaktadır (Şekil C 217).

Birinci katta, ön (kuzey) cephedeki batı cumbasının yan cephesi görünüşe girmektedir. Cumbanın yan cephesinde kalan 1K01 mekanına ait dar bir pencere vardır. Cumba kısmında bulunan dar pencerenin alt ahşap kepenkleri ve ahşap kafesi eksiktir. 1K01 mekanına ait ayrıca üç pencere daha bulunmaktadır. Pencerelerin alt ahşap kepenkleri eksiktir. Dar pencerenin güneyinde kalan pencerenin ahşap kafesi yoktur (Şekil C 218).

1K01 mekanına ait pencerelerin bulunduğu sırada, 1K04 mekanına ait bitişik iki pencere bulunmaktadır. Pencerelerden kuzey tarafta olanın alt ahşap kepenkleri, ahşap kafesi ve giyotin penceresi eksiktir, üst ahşap kepenkleri ise hasar görmüştür. Pencerelerden güney tarafta olanın alt ve üst ahşap kepenkleri ve ahşap kafesi eksiktir, giyotin penceresi hasar görmüştür.

1K04 mekanına ait pencerelerin güney tarafında, 1K06 mekanı çıkma yapmaktadır. 1K06 mekanına ait cumba, kuzey cephesindeki cumbalarla aynı özelliktedir. Çıkma

üzerinde iki pencere bulunmaktadır. Pencerelerin alt ahşap kepenkleri eksiktir. Kuzeyde kalan pencerenin ahşap kepengi yoktur ve giyotin penceresi hasar görmüştür. Pencere üzerinde muhdes uydu anten bulunmaktadır. Cumbanın bağdadi çıtaları üzerindeki sıva büyük ölçüde dökülmüştür.

1K06 mekanına ait cumbanın güney tarafında, 1K08 mekanına ait özgün detaylarda olmayan çift katlı çift kanatlı ahşap pencere bulunmaktadır (Şekil C 219). 1K08 mekanına ait bağdadi duvar, sokağa doğru çıkıntı yapmış taş duvar üzerine oturmaktadır (Şekil C 220). Burada taş duvar üzerinde sıva yoktur. Duvar harcı çimento esaslı harçtır ve duvar örgüsü içerisinde yer yer harman tuğlası vardır. 1K08 'in güneyinde, taş duvara bahçe içindeki ek yapı bitişik durumdadır. Ek yapının taş duvara yapıştığı kısımda, taş duvar çatı döşeme yüksekliğine (yaklaşık +9,86 kotu) kadar devam etmektedir. Taş duvar üzerinde, EK02 ve 1K09 mekanlarına hizmet eden iki baca bulunmaktadır. Bacalar üzerinde alaturka kiremit şapka bulunmaktadır. Ek yapının yapıştığı moloz taş duvarın devamında bahçe duvarı bulunmaktadır. Bahçe duvarı moloz taş olup, duvar dokusu farklı, yüksekliği +5,76 kotudur. Bahçe duvarının bittiği yerde batı cephesinden bahçeye giriş sağlayan demir kapı bulunmaktadır. Demir kapı özgün değildir (Şekil C 221).

Yapı kırma çatı ile örtülüdür. Ana yapının güney cephesine bitişik olan ek yapı sebebi ile, çatının güney tarafı müdahale görmüştür (Şekil C 222). Kuzey cephesinde gözlenemeyen çatıdaki değişim, batı cephesinde görülmektedir. Çatıda, 1K06 mekanına hizmet eden taş bir baca bulunmaktadır. Baca üzerinde alaturka kiremit şapka bulunmaktadır. Taş bacadan itibaren güney yönünde çatı eğimi değişmiştir. Çatı kaplaması olarak marsilya kiremit görülmektedir ve çatının orta bölümünde oluklu sac levha vardır. Özgün çatı örtü malzemesi alaturka kiremittir.

Zemin kat ve ara kat (+5,76 kotuna kadar) kagir, birinci kat ahşap karkastır. Kagir beden duvarlarının köşelerinde kesme taş, diğer taraflarda moloz taş kullanılmıştır. Kagir duvar üzerinde 100-120 cm aralıklarla, 7-10 cm genişliğinde 5 sıra ahşap hatıl bulunmaktadır. Moloz taş ve bağdadi duvarların üzeri sıvanmış, kesme taş kısımlar çıplak bırakılmıştır. Zemin kat hizasında, sıva üzerinde çizgisel izler yapılmıştır. Kagir duvar üzerinde farklı tip sıvalar görülmektedir ve yer yer sıvalar dökülmüştür. Bağdadi duvar üzerindeki sıvada da bölgesel kayıplar vardır ve bağdadi çıtalar görülmektedir.

3.5.3 Güney Cephesi (Arka cephe)

Yapının güney cephesi bahçeye bakmaktadır (Şekil C 223). Cephenin batı tarafında ek yapı, doğu tarafında ana yapı görülmektedir (Şekil C 224). Ek yapının ana yapıya eklendiği bölümde çatı ek yapı sınırına kadar uzatılmıştır. 1K05 mekanı, güney cephesinde dikmeler üzerine taşınmaktadır. Ana yapı bölümü zemin katında bahçeye açılan bir kapı, sekizgen üç ahşap dikme, dikmeler arası kirişler, birinci katta dört pencere vardır. Ek yapı zemin katında bahçeye açılan bir kapı ve iki pencere, birinci katında dört pencere ve bir kapı vardır. Ayrıca bu kısımda yıkılmış bir teras bölümü bulunmaktadır.

Ek yapı, parsel sınırında bulunan taş duvara ve ana yapının güney cephesine bitişik iki katlı olarak inşa edilmiştir. Ek yapının güney cephe duvarı ahşaptır. Sıvalı olan cephede bölgesel sıva kayıpları vardır . Sıva dökülmelerinin olduğu bölgelerde ahşap çıtaların farklı boyutlarda olduğu ve özensiz bir şekilde çakıldığı görülmektedir (Şekil C 225).

Ek yapının zemin katında iki pencere ve bahçeye açılan ahşap bir kapı vardır. Cephenin zemin kat batısında kalan çift kanatlı ahşap pencere ve bu pencerenin doğusunda bulunan ahşap kapı EK02 mekanına aittir (Şekil C 226). EK02 mekanına ait çift kanatlı ahşap pencere ve ahşap kapı arasında, duvar üzerinde soba bacası deliği bulunmaktadır. Ahşap kapının doğusunda EK01 mekanına ait bir tepe penceresi boşluğu vardır (Şekil C 227). Ek yapının doğu sınırında bahçe kotunda bir yalak mevcuttur. Birinci katta dört pencere ve bir ahşap kapı bulunmaktadır. 1K09 mekanına ait, cephenin en batısında kalan pencere boşluğunda yatay demir korkuluklar, pencere boşluğunun hemen doğusunda cepheye açılan ahşap bir kapı mevcuttur. Cephenin bu kısmında önceden var olan bir terasa ait ahşap dikmeler ve saçak gözlenmektedir fakat teras döşemesi yok olmuştur (Şekil C 228). Bu kısımda duvar sıvası büyük oranda dökülmüştür. Terasa açılan ahşap kapının doğu tarafında, kapıya bitişik bir ahşap pencere bulunmaktadır. Çift katlı, giyotin pencerenin dışında yatay demir korkuluklar vardır. Ek yapı cephesinin doğu tarafında 1K11 ve 1K12 mekanlarına ait pencereler mevcuttur (Şekil C 229). 1K11 mekanına ait batı tarafta kalan tek kanatlı ahşap pencere üzerinde soba deliği ve pencere dışında yatay demir korkuluklar vardır. En doğuda kalan 1K12'ye ait pencere boşluğunda yatay demir korkuluklar bulunmaktadır.

Ek yapının batı tarafında ana yapı cephesi görülmektedir. Ek yapı ile ana yapının birleştiği yerde +2,73 kotundaki taş sahanlıktan bahçe kotuna inen üç basamaklı taş merdiven bulunmaktadır (Şekil C 230). Merdivenin taş sahanlığa çıktığı noktada ahşap bir kapı ve kapı üzerinde ahşap kafes vardır. Taş sahanlıktan bahçe kotuna inen taş merdivenin doğu tarafında üç ahşap dikme birinci katta bulunan 1K05 mekanını taşımaktadır (Şekil C 231, Şekil C 232). Ahşap dikmelerden doğu tarafta kalan ikisi +1,71 kotunda bulunan taş kaidelere, batı tarafta kalan ise, +2,73 kotundaki taş merdiven sahanlığı döşemesine oturmaktadır. Ahşap dikmeler sekizgen kesitte olup çapları 18 cm'dir ve dikme aralıkları yaklaşık 270 cm'dir. Ahşap dikmelerin üst kısmında ahşap başlık bulunmakta ve dikmeler arası ahşap kirişle bağlanmaktadır. Dikmeler arası kirişlerin bulunduğu yüzeylerde sıva dökülmesi vardır ve bağdadi çıtalar görülmektedir. Ahşap dikmelerin arka tarafında, Z02 (taşlık) mekanında bulunan istinat duvarı üzerinde taş babalar görülmektedir. Cephenin en doğusunda, Z02 taşlık mekanında bulunan muhdes duvarın kalınlığı görülmektedir (Şekil C 233).

Ana yapı güney cephesinde zemin kat ve birinci katı ayıran ahşap hatıl cephede görülmektedir. Ana yapının güney cephesinin birinci katında dört adet pencere bulunmaktadır (Şekil C 234). En batıda kalan pencere 1K04 mekanına aittir. Pencere kanatları eksiktir. Pencerenin dışında demir parmaklık vardır.

1K04 mekanına ait pencerenin doğusunda kalan üç pencere 1K05 mekanına aittir. 1K05 mekanına ait pencerelerden batı tarafta kalanının alt ahşap kepenkleri, üst ahşap kepenklerinden biri, ahşap kafesi ve giyotin penceresi eksiktir. 1K05 mekanına ait pencerelerden ortada kalanının alt ahşap kepenkleri hasar görmüştür ve ahşap kafesi ve giyotin penceresi eksiktir. Pencerelerden en doğuda kalanının alt ahşap kepenkleri, ahşap kafesi ve giyotin penceresi eksiktir ve üst ahşap kepenkleri hasar görmüştür. 1K05 mekanına ait pencerelerin dışına yatay demir korkuluklar eklenmiştir. Cephenin ana yapı birinci kat duvarlarında sıva dökülmesi vardır ve bağdadi çıtalar görülmektedir.

Ek yapı ve ana yapı çatılarının birleşimi güney cephede gözlenebilmektedir (Şekil C 235). Ek yapı çatısı, ana yapıya eklemlenmiş olup, güney cephesinin batı tarafında çatı eğimini değiştirmiştir. Cephenin doğu tarafında ana yapının çatı eğimi değişmemiştir. Ek yapı çatı kaplaması alaturka kiremit olup ana yapı tarafında

marsilya kiremittir. Çatının batı tarafında ana yapıya ait taş bir baca görülmektedir. Taş bacanın batısında, yapı sınırını oluşturan duvar üzerinde ek yapıya hizmet eden taş bir baca görülmektedir. Ek yapının çatı saçak kısmında ek yapı çatı kirişleri ve çinko su oluğu görülmektedir. Ek yapı ve ana yapının birleştiği kısımda, ana yapı saçağında muhdes çinko su oluğu vardır. Ek yapı çatısında kullanılan alaturka kiremitlerin yapının özgün kiremit kaplaması olduğu düşünülmektedir.

3.5.4 Doğu Cephesi (Yan cephe)

Yapının doğu cephesi bahçeye bakmaktadır (Şekil C 236). Cephenin kuzey tarafında moloz taş bahçe duvarına ve ana yapıya bitişik tek katlı servis yapısı vardır. Zemin katta, servis yapısının güneyinde bir pencere ve bir kapı vardır. Z02 taşlık mekanını taşıyan ahşap dikmeler muhdes bir duvar ile kapatılmıştır. Cephenin güneyinde 1K05 mekanını taşıyan ahşap dikmeler ve ek yapı, üst bahçe kotunda olup, ana yapı alt bahçe kotunda kalmaktadır. Birinci katta dokuz adet pencere vardır. Cephenin güney tarafında ek yapı, kuzey tarafında 1K03 cumbasının doğu cephesi arka görünüşe girmektedir.

Doğu cephesinde, ana yapı zemin katını ahşap dikmeler taşımaktadır. Zemin kat hizasında servis yapısının güney tarafında Z01 mekanına ait bir pencere ve kapı bulunmaktadır (Şekil C 237). Pencere dışında demir parmaklık vardır. Pencereni güney tarafında bulunan kapının kanadı eksiktir ve kapı üzerinde muhdes oluklu sac levha saçak vardır. Kapıdan Z01 mekanına ulaşım, oda içine sonradan yapılan kontraplak dekoratif şömine ile engellenmiştir. Kapının güney tarafında duvar dokusunda hasar vardır. Burada sıva dökülmüştür, bağdadiler ve taşıyıcı ahşap dikmeler görülmektedir. Cephe duvarı üzerinde, hasarlı bölgede bulunan boşluktan duvar içine bakıldığında, Z01 ile Z02 mekanı arasında bulunan ahşap duvara müdahale edildiği gözlenmiştir. Duvar üzerinde hasarlı kısımdan itibaren Z02 mekanının bahçe ile irtibatını engelleyen muhdes duvar bulunmaktadır (Şekil C 238). Muhdes duvar +5.32 kotuna kadar yükselmektedir. Duvar üzerinde Z02 taşlıktan bahçeye geçiş sağlayan ahşap bir kapı bulunmaktadır. Kapının güney tarafında içeriden kontraplak ile kapatılmış, demir parmaklıklı bir pencere boşluğu bulunmaktadır (Şekil C 241). Cephenin güney tarafında birinci kat 1K05 mekanını taşıyan, sekizgen ahşap dikmelerden en doğudaki görülmektedir (Şekil C 242). Sekizgen ahşap dikme ile Z02 mekanında güneydoğuda kalan ahşap dikme arası kısa

bir kirişle bağlanmaktadır. Z02, güneydoğu ahşap dikmesinin yarısı muhdes duvar arkasında kalmaktadır. Muhdes duvarın üst kotu ile birinci kat döşeme kotu arasında kalan duvarın sıvaları dökülmüştür. Sıvaların döküldüğü kısımda bağdadi çıtalar ve döşeme kirişleri görülmektedir.

Ana yapının birinci katında, kuzey cephesi doğu cumbasının yan cephesi görülmektedir. Birinci kat ile zemin katı ayıran ahşap hatıl cephede okunabilmektedir. Birinci kat cephesinde toplam dokuz adet ahşap pencere bulunmaktadır ve pencerelerin hepsinde muhdes yatay demir korkuluklar vardır.

Ana yapı birinci kat doğu cephesinin güneyinde kalan üç pencere 1K05 mekanına aittir (Şekil C 243). Güneyde kalan iki pencere, içeriden kontraplak bir levha ile kapatılmıştır. En güneydeki pencerenin alt ahşap kepenkleri ve ahşap kafesi eksiktir. Ortada kalan pencerenin alt ahşap kepenklerinden biri ve ahşap kafesi eksiktir, ayrıca ahşap oymalı korkulukları yerine, dikdörtgen kesitli muhdes ahşap korkulukları vardır. 1K05 mekanına ait pencerelerden kuzeyde kalanının alt ahşap kepenkleri ve ahşap kafesi eksiktir.

Ana yapı doğu cephesinde birinci kat 1K04 sofa mekanına ait pencereler, cephenin ortasında kalmaktadır (Şekil C 244). Pencereler bitişik iki pencere şeklindedir. Yapı içerisinde, birinci kat döşemesinde oluşan sehim, 1K04 mekanına ait pencerelerin düşeyden kaymasına neden olmuştur ve bu durum cephede okunmaktadır. Kuzey yönüne doğru eğilmiş pencerelerin alt ahşap kepenkleri eksiktir. Kuzey yönünde kalan pencerenin üst ahşap kepenklerinden biri ve ahşap kafesi eksiktir.

Ana yapı birinci kat doğu cephesinin kuzeyinde kalan dört pencere 1K03 mekanına aittir (Şekil C 245). 1K03 mekanına ait pencerelerin alt ahşap kepenkleri eksiktir. Pencerelerden en kuzeyde kalanı, cumbanın yan cephesine denk geldiği için pencere genişliği küçüktür. Cumbanın yan cephesinde bulunan dar pencerenin ahşap kafesi yoktur.

Ana yapı çatısı kırma olup, marsilya kiremit kaplıdır. Cephenin güney tarafında, ana yapıya hizmet eden taş baca görülmektedir.

Ana yapının güney tarafında ek yapı bulunmaktadır. Ek yapının zemin katı bahçe kotuna oturmaktadır. Ek yapı doğu cephesi duvarları, zeminde moloz taş, birinci katta ahşaptır. Zemin katta EK01 mekanından bahçeye açılan ahşap bir kapı vardır

(Şekil C 246). Dışı sıvalı zemin kat duvarında yer yer sıvalar dökülmüş, moloz taş doku görülmektedir. Ek yapının kagir zemin katı ile ahşap birinci katını ayıran ahşap hatıl cephede görülmektedir. Birinci kat ahşap duvarının orta kısmı yıkılmıştır (Şekil C 247). Bu kısımda ahşap dikmeler ve özensiz çakılmış çıtalar görülmektedir. Cephe duvarı üzerinde 1K12 mekanına ait soba bacası deliği, 1K13 ve 1K10 mekanlarına ait pencere boşlukları vardır. 1K10 mekanına ait pencere boşluğunda yatay demir korkuluklar vardır. Ek yapının çatı arası boşluğu, ahşap dolap kapakları, ahşap kafes gibi elemanlar kullanılarak kapatılmıştır. Ek yapının çatı eğimi ile ana yapının çatı eğimi arasındaki farklılık, doğu cephesinde açıkça okunmaktadır. Batı taş bahçe duvarı üzerinde bulunan ve ek yapıya hizmet eden taş bacalar, ek yapının arkasından görülmektedir. Bacalar üzerinde alaturka kiremit şapka bulunmaktadır. Ek yapının taş duvara yapıştığı kısımda, taş duvar yaklaşık +9,86 kotuna kadar devam etmektedir. Ek yapının yapıştığı moloz taş duvarın devamında bahçe duvarı bulunmaktadır. Bahçe duvarı moloz taş olup, duvar dokusu farklı, yüksekliği +5,76 kotudur. Bahçe duvarının bittiği yerde batı cephesinden bahçeye giriş sağlayan demir kapı bulunmaktadır. Demir kapı özgün değildir (Şekil C 248).

3.6 Mimari Öğeler

3.6.1 Kapılar

Yapıda, özgün kapıların yanı sıra, kullanıcı müdahalesi ile eklenmiş kapılar da bulunmaktadır.

Kuzey cepheye bakan, kapı boşluğu kemerli, taş söveli olan çift kanatlı ahşap ana giriş kapısı anıtsal niteliktedir (Şekil C 249). Kemer üzerindeki kitabe taşı eksik olup, bu kısmın iki yanında ay yıldız kabartmaları bulunmaktadır. Kapı boşluğunu çerçeveleyen dişli friz şeklinde ve kapının iki tarafında sütun başlığı şeklinde kabartmalar mevcuttur (Şekil C 250, Şekil C 251). Çift kanatlı ahşap kapının kilitlenmesi için metal elemanları bulunmaktadır. Ayrıca ahşap kanatlar, ahşap kasaya metal bağlantı elemanları ile tutturulmuştur (Şekil C 252, Şekil C 253).

Zemin katta bulunan Z01'in restitüsyon kararlarına göre, özgün bir mekan olmadığına karar verilmiştir. Buna göre Z01 mekan kapıları da özgün değildir. Z03 mekanı kapısı özgün kapı detaylarında olmadığından, Z03 çift kanatlı ahşap kapısının sonradan eklenmiş bir kapı olduğu düşünülmektedir. Z04 odası, özgün plan

şemasına göre Z02 taşlığa bağlı eyvan şeklinde bir mekandır ve oda kapısı bulunmamaktadır. Z04 ve Z05 mekanları arasında kanadı eksik bir kapı boşluğu bulunmaktadır. Mekanları bağlayan bu kapı boşluğunun sonradan açılmış olduğu düşünülmektedir. Z05 mekanına Z02 mekanından geçiş yapılan çift kanatlı ahşap kapının özgün nitelikte olduğu düşünülmektedir.

Taş sahanlıktan ahşap merdivene geçişte bulunan ahşap kapı özgündür (Şekil C 254). Tek kanatlı ahşap kapının kasası, ahşap merdivenin ilk basamağına oturmaktadır. Kapı üzerinde ahşap oymalı motifli tepe penceresi bulunmaktadır.

ARA01 ve ARA02 mekanlarına geçiş kapıları özgün olup, kapı uzunlukları kat yüksekliğinin az olmasından ötürü kısadır. ARA02 odasında ahşap kapı kilit sistemi bulunmakta olup, metal elemanlar da mevcuttur (Şekil C 255).

Birinci kat 1K01 ve 1K03 cumbalı odaların pahlı köşelerinde ahşap çift kanatlı giriş kapıları bulunmaktadır. Kapıların 1K04 sofaya bakan yüzlerinde, kapı kasasının üst köşeleri üzerinde bitkisel motifli, kanatlar üzerinde geometrik ve bitkisel motifli oymalar vardır (Şekil C 256, Şekil C 257, Şekil C 258). Odalarda kilit sistemi için metal çubuk elemanlar bulunmaktadır. 1K02 mekanın özgün plan şemasına göre 1K04 sofaya ait bir eyvan olup, kullanıcı müdahalesi ile oda haline getirilmiştir. Buna göre, 1K02 ile 1K04 mekanları arasındaki ahşap kapı özgün değildir. 1K02 ve 1K03 mekanları arasındaki kapı da kullanıcı müdahalesi ile sonradan açılmıştır olup, bu kapı özgün değildir. 1K05 mekanı kapısı özgün ahşap çift kanatlı olup, 1K04 sofaya bakan tarafta kanatlar üzerinde geometrik desenli oymalar mevcuttur. 1K05 mekan içerisinden kapının kemerli bir girişi vardır. 1K06 ile 1K04 arasındaki kapı özgününe göre 1K05 mekanı kapısı ile aynı nitelikte çift kanatlı ahşap bir kapıdır. Fakat, özgün kapı kaldırılmış, yerine tek kanatlı muhdes ahşap bir kapı takılmıştır. 1K06 mekanı duvarı üzerinde bulunan kapı kanadının oturma yeri, özgününde burada çift kanatlı bir kapı bulunduğunu göstermektedir. 1K01, 1K03, 1K05 ve 1K06 odaları içerisinde kapı kanatlarının oturacağı yüzeyler üzerinde, kapı kanadı ve tokmağının gireceği bölümler girinti yapmaktadır. Böylece, kapılar açık kullanıldığında, kapı kanatları bir yere oturmaktadır. Kapı üzerinde bulunan metal elemanlar eksik olup, ahşap kapı üzerinde izleri mevcuttur. 1K06 ve 1K07 arasındaki kapısı özgün nitelikte görünmekle birlikte, bu kapının özgün olup olmadığına kesin olarak karar verilememiştir.

Yapıda EK01, EK02, EK03, 1K08, 1K09, 1K10, 1K11, 1K12 ve 1K13 mekanları ek yapıya ait olup, bu mekanlara ait kapılar özgün değildir.

3.6.2 Pencereler

Zemin kat Z01 ve Z03 mekanlarının pencere boşlukları mekan içerisinden kemerli olup, cephelerde dikdörtgendir. Z01 mekanında kuzey cephesine bakan üç pencere, Z03 mekanında kuzey ve batı cephelerine bakan ikişer pencere ve taşlığa bakan bir pencere vardır. Bu mekanların pencereleri iki kat çift kanatlıdır ve ahşap kanatlar metal menteşeler ile ahşap pencere kasasına tutturulmuştur. Dış taraflarında ahşap kepenk bulunmakta olup, mevcut durumda eksik ahşap kepenkler vardır. Z04 mekanında bir adet ahşap çift kanatlı tepe penceresi mevcuttur. Batı cephesine bakan pencere boşluğu mekan içerisinden kemerli olup, cephelerde dikdörtgendir. Z05 mekanında batı cephesine bakan çift kanatlı ahşap bir pencere mevcuttur. Pencerenin tepe penceresi olduğu tahmin edilen boşluğuna kontraplak kaplama yapılmış ve soba bacası deliği açılmıştır. Zemin kat pencerelerinin dış kısımlarında demir parmaklık mevcuttur. Ahşap kepenk bulunan Z01 ve Z03 pencerelerinde, demir parmaklık, ahşap kepenk ve pencere arasında kalmaktadır.

Ara kat ARA02 mekanında batı cephesine açılan iki adet pencere bulunmaktadır. Tek kanatlı ahşap pencerelerin dış kısmında demir parmaklık ve ahşap kepenk bulunmaktadır.

Birinci kat 1K01, 1K02, 1K03, 1K04, 1K05 ve 1K06 mekanlarının pencereleri özgün olup aynı tiptedirler. Alt pencere ahşap giyotin pencere, üst pencere çift kanatlı ahşap penceredir. İç pencerelerden dışa doğru ahşap kafes, oymalı ahşap korkuluk ve ahşap kepenk vardır (Şekil C 259, Şekil C 260, Şekil C 261). Giyotin pencere ve ahşap kafesin düşey yönde hareket edebilmesi için, pencere kasasına çıtalar çakılarak ray sistemi oluşturulmuştur. Pencere denizlikleri ahşap oymalıdır (Şekil C 262). Çift kanatlı pencere ve ahşap kepenkler metal elemanlar ile pencere kasasına monte edilmiştir (Şekil C 263). Giyotin pencere ve ahşap kafesi sabitlemeye yarayan metal elemanlar da pencere kasasındadır. Özgün detaylara sahip bu ahşap pencerelerin elemanlarından bazıları hasarlı ve eksiktir. 1K01, 1K03 ve 1K06 cumbalı odalarında, cumbanın yan cephesine gelen pencereler, diğerleri ile aynı detaydadır, fakat, genişlikleri daha azdır. 1K02 mekanında kim geldi penceresi denilen, ön cepheye açılan bombeli ahşap kafesli bir pencere vardır (Şekil C 264). Dış cepheye taşan

ahşap kafes, iç mekandan giyotin pencere ile kapanmaktadır. Kim geldi penceresi sokak kapısının tam üzerinde olup, kimin geldiğine görünmeden bakmayı sağlamaktadır. Ahşap kafesler, ahşap bir çerçeve içerisine 1.5x1.5 cm'lik çıtaların çapraz şekilde ince çiviler ile çakılarak sabitlenmesi ile oluşturulmuş yapı elemanlarıdır (Şekil C 265).

Yapıda EK01, EK02, EK03, 1K08, 1K09, 1K10, 1K11, 1K12 ve 1K13 mekanları ek yapıya ait olup, bu mekanlara ait pencereler özgün değildir.

3.6.3 Tavan Kaplamaları

Yapının zemin kat Z01, Z02, Z04 ve Z05 mekanlarının tavanları ahşap kaplama ahşap çıtalı olup, Z03 mekanının tavanı alçı bezemelidir. Z01 mekanı tavan çıtaları çerçeve içerisinde çapraz olarak yerleştirilmiş olup, tavan göbeğinde çıtalardan sekiz köşeli yıldız motifi vardır (Şekil C 266). Z02 taşlık mekanı çıtaları kuzey güney doğrultusunda dik olup, güney tarafında ahşap kirişler arasında kalan bölümde çaprazdır. Bu kısımda tavan göbeğinde geometrik bir motif bulunmaktadır (Şekil C 267). Z03 mekanı tavanı yaldızlı kabartmalı alçı bezemelidir. Tavan üzerinde alçı kabartma çerçeveler ve çerçeve köşelerinde çiçek motifleri olup, tavan göbeği bitkisel motif bezemelidir (Şekil C 268, Şekil C 269). Z04 mekanı tavan çıtaları da kuzey güney doğrultusundadır. Z05 mekanı tavan çıtaları özgün tavan çıtalarından daha kalın olup, çıtalar arası genişlikleri de fazladır.

Ara kat ARA01 geçit mekanının tavanı ahşap kaplama kuzey güney doğrultusunda ahşap çıtalıdır. ARA02 mekanı tavanında 14x8 cm'lik ahşap döşeme kirişleri ve döşeme kaplaması görülmektedir. Ayrıca ARA02 mekanında, EK03 mekanı tavanında da gözlenen 27 x 13 cm boyutlarındaki taşıyıcı ahşap kiriş döşeme kirişlerinin altında devam etmektedir.

Birinci kat 1K01, 1K02, 1K03, 1K04, 1K05 ve 1K06 mekanlarının tavanları ahşap kaplama ahşap çıtalıdır. 1K01 ve 1K03 mekanlarının tavanında ahşap çıtalardan bir çerçeve vardır ve içerisinde ahşap çıtalar çapraz olarak çakılmıştır. 1K04 sofa mekanında, çıtalar kuzey güney doğrultusunda dizilmiş olup, tavan göbeğinde çıtalardan sekiz köşeli yıldız şeklinde motif bulunmaktadır (Şekil C 270). 1K02 mekanı, özgün plan şemasına göre 1K04 mekanına dahil bir alan olup, 1K04 mekanından kuzey güney doğrultusunda devam eden çıtalar, 1K02 tavanını

oluşturmaktadır. 1K05 mekanı ahşap çıtaları da kuzey güney doğrultusunda dizilmiş olup, gömme dolaplarındaki çıtalar doğu batı doğrultusundadır. 1K06 mekanı ahşap tavan çıtaları doğu batı doğrultusunda olup, gömme dolapları ve bağlantılı mekanlarındaki (1K07 ve yüklük) çıtalar kuzey güney doğrultusundadır.

Yapıda EK01, EK02, EK03, 1K09, 1K10, 1K11, 1K12 ve 1K13 mekanları ek yapıya ait olup, bu mekanlara ait tavanlarda ahşap döşeme kirişleri ve döşeme kaplamaları görülmektedir. 1K08 mekanı da ek binaya ait bir oda olup, ahşap çıtalı ahşap tavandır. Fakat tavan çıtaları kalın olup, özgün detaylardan uzaktır.

3.6.4 Bezeme öğeleri

Zemin kat Z03 mekanında, kemerli pencereler çevresinde alçı çerçeveler ve kemer üstünde bitkisel motifli alçı bezemeler vardır (Şekil C 271). Alçı bezemeler üzerinde sonradan uygulandığı düşünülen bir boya katmanı bulunmaktadır. Birinci kat 1K01 ve 1K03 odalarının güney duvarında bulunan kemerli nişin tepesinde ve çiçeklik bölümlerinde, Z03 mekanındakilere benzer nitelikte alçı bezemeler vardır (Şekil C 272, Şekil C 273, Şekil C 274, Şekil C 275). Bu bezemelerin üzerleri de boyalıdır.

1K02 ve 1K03 mekanlarının duvarlarında aynı motiflerde kalemişi bezemeler bulunmaktadır. Kalemişi bezemeler bir dönem eki niteliğinde olup, özgün değildir. Ayrıca 1K03 mekanının güney duvarında bulunan niş yüzeyinde de kalemişi bezeme bulunmaktadır. Niş yüzeyindeki bezemenin, 1K02 ve 1K03 mekanları duvarlarındaki kalemişleri ile aynı dönem yapılmış olduğu düşünülmektedir.

Z01 ve 1K06 mekanlarındaki şöminelerin dışındaki alçı bezemeler aynıdır (Şekil C 276). Fakat Z01 mekanındaki şömine kontraplak malzemeden yapılmış, görsel bir öğedir. Alçı bezemenin iki tarafında sütun motifleri ve tepe kısmında ufak bitkisel motifler bulunmaktadır. 1989 yılına ait rölövede, 1K06 mekanındaki şöminenin alçı bezemesi vardır, fakat Z01 mekanındaki dekoratif şömine yoktur. Buna göre 1K06 mekanındaki şömine dışındaki alçı bezemenin 20. yüzyıl ortasında yapılmış olduğu düşünülmektedir.

3.7 Yapı Malzemesi ve Yapım Teknikleri

Konağın zemin kat ve ara kat duvarları yığma taş, birinci kat duvarları ahşap karkastır. Zemin katta taşıyıcı olarak taş duvarların yanında ahşap dikmeler de

bulunmaktadır. Döşeme kirişleri, döşeme ve tavan kaplamaları ahşaptır. Kullanıcı müdahalesi ile döşeme kaplamalarında ve derzlerde çimento esaslı malzeme kullanılmıştır. Cephelerde ve mekan duvarlarında kireç bazlı sıva ve badana, bezemelerde alçı sıva, çatı kaplamasına kiremit malzeme vardır.

3.7.1 Temeller

Sondaj çalışması yapılmadığı için yapının temelleri hakkında bir bilgi elde edilememiştir.

3.7.2 Duvarlar

Konağın zemin ve ara katı taş, birinci katı ahşap malzemedir. Yapının kagir olan kısmında, köşelerde kesme taş, beden duvarının diğer kısımlarında ve iç duvarların taşıyıcı olanlarında moloz taş kullanılmıştır. Taş duvar kalınlığı 70-80 cm arasında değişmektedir. Moloz taş ve yapı köşelerinde kullanılan kesme taş sıralarının arasına 100-120 cm mesafelerle ahşap hatıllar atılmıştır. Moloz taş dış beden duvarları üzeri sıvalıdır. İç cephelerde kagir duvarda sıva üzeri boya uygulaması yapılmıştır.

Zemin katta kuzey ve batı cephesi beden duvarları ve Z03, Z05 mekanlarının iç duvarları kagirdir. Güney cephesi ve doğu cephesi yarı açık olup ahşap dikmeler üzerinde yükselmektedir.

Ek yapının zemin kat doğu beden duvarı, EK02 ve EK03 mekanı arasında kalan iç duvar kagirdir. Ek yapı güney beden duvarı ahşap karkastır.

Birinci katta, zeminden itibaren kagir devam eden 1K-06 mekanının güney duvarı, kagir servis duvarıdır.

Birinci kat duvarlarında ahşap karkas üzerine bağdadi sıva kullanılmıştır. Duvar kalınlığı 11-25 cm arasında değişmektedir. Sıvası dökülmüş noktalardan görülen bağdadi çıtaların enleri 3 - 3.5 cm civarındadır. Ahşap duvarlar dış cephede sıvalı, mekanlarda sıva üzeri boyalı veya alçı sıvalıdır.

3.7.3 Ahşap Dikmeler

Kagir taşıyıcının bulunmadığı kısımlarda üst kat yükleri ahşap dikmeler aracılığı ile zemine ve temellere aktarılmıştır.

Z02 mekanında, dairesel kesitli 29 cm çapında dört adet ahşap dikme vardır. Yapının güney cephesinde 1K06 mekanını taşıyan, sekizgen kesitli 18 cm çapında üç adet ahşap dikme bulunmaktadır.

Ahşap dikmelerin altında zeminden gelen nemden korunma amaçlı taş kaideler vardır. Ahşap dikmeler ve kirişler arasındaki bağlantı ahşap payandalar ile sağlanmıştır. Payanda profili ile ahşap dikme arasında ahşap başlık bulunmaktadır.

3.7.4 Döşemeler

Yapının zemin kat taşlık bölümü ve birinci kat ıslak hacimleri dışındaki mekanların döşemeleri ahşap kaplamadır.

Yapının zemin kat Z02 taşlık kısmında, döşeme şap kaplamadır. Z02 mekanındaki şap kaplamanın özgün olmadığı ve döşeme kotunun yükseldiği yapısal detaylardan da okunabilmekte olup özgün döşeme kaplaması görülememiştir.

Zemin katta bulunan Z01, Z03, Z04 ve Z05 mekanlarının döşemeleri ahşap kaplamadır. Ahşap döşeme kaplamalarının genişlikleri 11 cm ile 25 cm arasında değişmektedir. Z01 mekanında ahşap döşeme kaplama tahtaları kuzey-güney yönünde sıralanmışken, Z03, Z04, Z05 mekanlarında doğu-batı yönünde sıralanmıştır.

Ek katta EK01 ve EK02 mekanları döşemeleri 30 x 30 cm boyutlarında karo mozaik kaplamadır. EK03 mekanı döşemesi toprak zemindir.

Ara kat , ARA01 geçit mekanının döşeme kalınlığı 17cm' dir. ARA01 mekanı döşeme kaplaması kuzey-güney yönünde sıralanmış ahşap kaplamadır. ARA02 mekanı döşeme kalınlığı 20 cm olup, döşeme kaplama tahtaları doğu-batı yönünde sıralanmış 18 cm genişliğinde ahşap kaplamadır.

Birinci kat döşemesi ahşap kaplamadır. Ahşap döşeme kalınlıkları için değişkendir. Tavan ve döşeme kaplamalarının farklılaşması döşeme kalınlığının değişken olmasına sebep olmuştur.

1K01 mekanı döşeme kalınlığı 70 cm'dir. Döşeme kaplama tahtaları doğu-batı yönünde sıralanmış, 20 cm genişliğinde ahşap kaplamadır.

1K02 mekanı döşeme kalınlığı 17 cm'dir. Döşeme kaplama tahtaları kuzey-güney yönünde sıralanmış, 24 cm genişliğinde ahşap kaplamadır. 1K02 odasının özgün plan

şemasına göre 1K04 sofaya ait bir mekan olduğu düşünülmektedir. 1K02 mekanının döşeme ve tavan kaplamasının,1K04 mekanı kaplamalarının devamı olması bunu kanıtlar niteliktedir.

1K03 mekanı döşeme kalınlığı 49 cm'dir. 21cm genişliğindeki ahşap kaplama tahtaları, doğu-batı yönünde sıralanmıştır.

1K04 mekanı döşeme kalınlığı 17 cm'dir. 24cm genişliğindeki ahşap kaplama tahtaları, kuzey-güney yönünde sıralanmıştır.

1K05 mekanı döşeme kalınlığı 24 cm'dir. Döşeme kaplama tahtaları kuzey-güney yönünde sıralanmış, 20 cm genişliğinde ahşap kaplamadır.

1K06 mekanı döşeme kaplama tahtaları, doğu-batı yönünde sıralanmış 15 x 8 cm boyutlarındaki kirişlerin üzerine kuzey-güney yönünde sıralanmış 17 cm genişliğindeki ahşap kaplamalarla oluşturulmuştur.

1K07 mekanı döşemesi, toprak zemindir.

1K08 mekanı döşeme kaplama tahtaları, kuzey-güney yönünde sıralanmış 7 x 6 cm boyutlarındaki kirişlerin üzerine doğu-batı yönünde sıralanmış 19 cm genişliğindeki ahşap kaplamalarla oluşturulmuştur.

1K09 mekanı döşeme kaplama tahtaları, doğu-batı yönünde sıralanmış 6 x 5 cm boyutlarındaki kirişlerin üzerine kuzey-güney yönünde sıralanmış 19 cm genişliğindeki ahşap kaplamalarla oluşturulmuştur.

1K10 ve 1K11 döşeme kaplama tahtaları, doğu-batı yönünde sıralanmış 16 x 8 cm boyutlarındaki kirişlerin üzerine kuzey-güney yönünde sıralanmış 19 cm genişliğindeki ahşap kaplamalarla oluşturulmuştur.

1K12 ve 1K13 döşeme kaplama tahtaları, doğu-batı yönünde sıralanmış 16 x 8 cm boyutlarındaki ahşap kirişler taşımaktadır. Mekanların döşemeleri şap kaplamadır.

3.7.5 Merdivenler

Ek kat, ara kat ve birinci kat arasında düşey dolaşımı sağlayan çift kollu merdiven Z02 (taşlık) mekanından başlamaktadır. Merdiven malzemesi, +0,22 kotundan +2,73 kotuna kadar taş, +2,73 kotundan +5,85 kotuna kadar ahşaptır. Taş merdiven altı kesme taş dolgu olup, basamaklar taş kaplamadır. Kaplama taşın kalınlığı ortalama 6 cm'dir. Taş merdivenin batıda kalan tarafı taş duvara bitişik olup, diğer tarafında

ahşap trabzan bulunmaktadır. Basamak boyutları yaklaşık 35 cm x 135 cm olup rıht yüksekliği 18-20 cm arasında değişmektedir.

+0,22 kotundan +2,07 kotuna kadar dokuz basamak ile çıkılır. Taş merdivenin +2,07 ve +2,73 kotlarında sahanlığı vardır. Sahanlıklar arası iki basamak ile bağlantı sağlanmıştır. +2,07 kotundaki sahanlıktan ek kata girilir.

+2,73 sahanlığından itibaren on dört basamaklı ahşap merdiven başlamaktadır. Ahşap merdiven, 15 x 39 cm boyutlarında iki ahşap kiriş ile taşınmaktadır. Kirişlerin alt uçları taş sahanlığa, üst uçları birinci kat döşemesine oturmaktadır. Basamak boyutları 37 cm x 135 cm, rıht yüksekliği 21-22 cm civarındadır. Ahşap basamaklar 2,5-3 cm çıkma yapmaktadır. Ahşap merdivenin beşinci (+3,78 kotu) ve dokuzuncu basamağı (+4,62 kotu) arası ARA01 (geçit) mekanına geçişi sağlayan ahşap bir kapı bulunmaktadır. Ahşap merdiven, birinci katta 104 (sofa) mekanına çıkmaktadır.

Zemin kat Z02 taşlık mekanında, ahşap merdivenin altı muhdes ahşap dikmeler ile desteklenmiş ve bu kısım kontraplak ile kapatılmıştır.

3.7.6 Çatı

Yapının çatısı özgününde düzgün dörtgen kırma çatıdır. Ek yapının, ana yapıya güney yönden eklenmesi ile çatının güneybatı yönünde bazı değişiklikler yapılmıştır. Ek yapının eklendiği kısımda çatı eğimi değiştirilmiştir.

Çatı, doğu batı yönünde %20, kuzey yönünde %22 eğimlidir. Çatının güney yönü özgün olan doğu kısmının eğimi %22 dir. Ek yapının eklendiği kısımda çatı eğimi %19' dur.

Çatı kaplaması kuzey ve doğu yönünde marsilya kiremittir. Çatının güneyinin doğuda kalan kısmı marsilya kiremit kaplıdır. Ek yapının eklendiği güneybatı kısmında alaturka kiremit kaplama bulunmaktadır. Batı yönünde, çatının orta kısmında oluklu sac levha, diğer kısımlarda marsilya kiremit vardır. Çatının özgün kiremit kaplamasının, ek yapı kısmında kullanılan alaturka kiremit olduğu düşünülmektedir.

Çatı saçakları, kuzey cephesinde cumbaların bulunduğu kısımlarda 130 cm, beden duvarının bulunduğu kısımlarda 210 cm civarındadır. Batı cephesinde çatı saçağı 130 cm olup cumba kısmında 60 cm'e düşmektedir. Güney cephesinde ana yapı saçağı 130 cm, ek yapı saçağı 95 cm civarındadır. Doğu cephesinde çatı saçağı 130 cm'dir.

Ana yapının çatı saçak kısımları ahşap çıtalı ahşap kaplamadır. Kuzey cephesinde, saçak kaplamasının orta kısmında dairesel bir göbek bulunmaktadır. Kuzey ve batı cephesinde, cumbaların orta hizasında saçak çıtaları yelpaze şeklini almaktadır. Doğu cephesinde, saçağın orta hizasında saçak çıtaları yelpaze şeklini almaktadır.

3.8 Hasarlar

Yapı, ilk sahipleri tarafından boşaltıldıktan sonra, farklı kullanıcılar tarafından kullanılmıştır. Yapıda, kullanıcı müdahaleleri ve bu müdahalelerin sebep olduğu bozulmalar görülmektedir. Kullanıcılar, yapıyı ihtiyaçlarına göre şekillendirmek istemiş, bazı mekanlara duvar örmüş, bazı duvarları kaldırmıştır. Bu tip müdahaleler nedeniyle, yapıda strüktürel bozulmalar meydana gelmiştir.

Yapı günümüzde kullanılmamaktadır ve bakımsız kalmıştır. Eksik ahşap kepenkler, eksik pencerelerin olması yapının hava koşullarına maruz kalmasına neden olmuştur.

Günümüzde kullanılmayan ve bakımsız durumda olan yapı, kullanıcı müdahalesi görmüş olsa da, özgün detaylarının çoğu korunmaktadır.

3.8.1 Malzeme Hasarları

Yapıdaki malzeme bozulmalarının temel nedeni, yapının bakımsız kalmasıdır. Pencere, kepenk, kafes gibi elemanların kaybı, yapının dış etkenlere maruz kalmasına neden olmaktadır.

Zemin kat ve birinci kat ahşap pencerelerinde yapı öğesi kayıpları bulunmaktadır. Zemin kat pencerelerinde yalnızca ahşap kepenk kaybı vardır. Birinci kat pencerelerinde, zemin kattaki pencerelere göre daha fazla katman bulunmaktadır. Birinci katta, mekanları güneş ışığı, soğuk ve yağmur suyundan koruyan ahşap kepenklerde, güneş ışığını engellerken hava sirkülasyonu sağlayan ahşap kafeslerde kayıplar vardır. Mekan içinde kalan bazı giyotin pencerelerin ve çift kanatlı pencerelerin camlarında ve doğramalarında hasarlar vardır (Şekil C 277). Kimi yerlerde giyotin pencereler eksiktir. Pencere dışlarında bulunan ve ahşap denizliğe oturan oymalı ahşap korkuluklar bazı yerlerde eksiktir. Bu korkulukların ahşap denizlik ile birleştiği yerler, açıkta kalmıştır. Buralarda, yağmur suyunun birikip, ahşap denizliği çürütmesini engellemek için, denizlik üzerine sac levha kaplanmıştır. Ahşap yapı elemanlarının bazılarında, kullanıcı müdahalesi veya dış etkenler sebebi

ile bölgesel parça kayıpları vardır. Yapının strüktürel problemlerine ve dış etkenlere bağlı olarak ahşap elemanlarda deformasyonlar gözlenmektedir (Şekil C 278, Şekil C 279). Yapıda oluşan sehim ile pencerelerin ve duvar üzerindeki ahşap çerçevelerin deforme olduğu yapı içerisinden ve cepheden okunabilmektedir. Özellikle döşemenin ahşap kaplama olduğu kısımlarda ve ahşap merdiven basamaklarında, ahşap malzemenin aşındığı ve kirlendiği görülmektedir.

Yapı cephelerinde, bazı bölgelerde sıva kabarması ve dökülmesi görülmektedir (Şekil C 281). Birinci kat cephelerinde, sıva dökülmesi bulunan kısımlarda bağdadi çıtalar açığa çıkmıştır. Bu kısımlarda, yağmur suyu ahşap duvar bünyesine girip, ahşap öğelerin çürümesine neden olabilmektedir. Yapı içerisinde, duvarları boyalı mekanlarda, boya kabarması vardır. Ayrıca mekan içlerinde ve cephelerde boyalı ve sıvalı bölümlerde renk değişimi ve kirlenme, gözlenmektedir. Pencere dışlarında kullanılan demir elemanlarda paslanma ve korozyon oluşumu tespit edilmiştir.

3.8.2 Yapısal Hasarlar

Yapının ahşap birinci kat döşemesinde, strüktürel tehdit teşkil etmeyen sehimler bulunmaktadır. Fakat, 1K04 sofanın doğu kolunda ve 1K03 odasında ciddi bir sehim gözlenmektedir.

1K03 mekanı döşemesi, kuzey-güney yönünde sehim yapmıştır. Odanın kuzey tarafta kalan döşemesi +5.92 kotunda iken, odanın güney tarafında döşeme +5.75 'tir. Oda döşemesi, güney yönde yaklaşık 20 cm aşağıdadır.

1K04 mekanı doğu kolunun döşemesindeki sehim kuzey-güney yönündedir. 1K03 tarafındaki kuzey kısımda döşeme kotu +5.81 iken, güney yönde + 5.91 dir. 1K04 doğu kolu döşemesinde 3.35 m'lik bir mesafede 10 cm sehim vardır.

1K03 ve 1K04 mekanlarındaki sehimler, 1K03 güney duvarının bulunduğu kısma doğrudur. Buna göre, zemin katta, 1K03 güney duvarı altındaki aks üzerinde bir müdahale olabileceği düşünülmüştür. Yapının plan özellikleri anlatılırken, Z01 ve Z02 arasındaki güney duvarda bir müdahale olabileceğinden söz edilmişti. Buna göre, zemin katta, Z03 güney duvarı aksında taşıyıcı bir elemana (taşıyıcı duvar, taşıyıcı dikme vs.) müdahale edilmiş, bu sebeple birinci kat döşemesinde sehim oluşmuş olabilir.

Ek yapının doğu cephesi birinci kat duvarının bir kısmı yıkılmıştır (Şekil C 280). Ek yapı çatı arası kısmında, yıkılan bu duvara bindirilmiş tali kiriş bulunmaktadır. Yıkılan duvarın zayıf ahşap dikmelerinin taşıdığı bu kiriş, ek yapı kısmında tehdit oluşturmaktadır. Ek yapı güney cephesinde, cepheye açılan kapıdan ve cephedeki izlerden bir teras olduğu anlaşılmaktadır. Bu teras mevcut durumda yıkılmıştır.

3.8.3 Biyolojik Hasarlar

Yapının kuzey cephesi ve doğu cephesinde, kökü bahçede olan sarmaşık bitkisinin birinci kata kadar tırmandığı görülmektedir. Yapının kuzey cephesinin doğuda kalan cumbası ve doğu cephesinin birinci katı ilkbahar ve yaz aylarında sarmaşık bitkisi ile kaplanmaktadır. Bitki, pencere gibi yapı elemanlarındaki boşluklardan yapı içerisine girmiş, pencere sisteminin hareketsiz kalmasına sebep olmuştur.

Yapının batı cephesinde taş duvar üzerinde bölgesel olarak bitkilenme görülmektedir.

3.8.4 Uyumsuz Müdahale ile Oluşan Hasarlar

Yapı, yıllar içerisinde el değiştirmiş, farklı kişiler tarafından kullanılmıştır. Bu süre içerisinde, kullanıcılar, yapıyı kendi ihtiyaçları doğrultusunda şekillendirmiştir. Kullanıcı müdahaleleri, yapının özgün plan şemasını bozmuştur. Ancak, bazı noktalarda yapı elemanlarını koruyucu nitelikte müdahaleler vardır.

Z01 mekanı doğu duvarında bulunan ve bahçeye açılan kapının, Z01 mekanı ile bağlantısı, odanın kuzeydoğu köşesine eklenen dekoratif kontraplak bir şömine kesilmiştir. Z01 odasının doğu duvarında bulunan ve bahçeye bakan bir pencere vardır. Z01 mekanındaki bu pencere boşluğunun kapatılmıştır.

Yapısal izlere göre, Z01 mekanı güney duvarına müdahale edildiği düşünülmektedir. Yapının doğu cephesinden de müdahale edildiğine dair izler görülmektedir ve Z01 güney duvarı aksına doğru, birinci kat döşemesinde sehim oluşmuştur. Z02 mekanı doğu tarafta kalan ahşap dikmeler arasında muhdes bir duvar bulunmaktadır. Bu duvar sonradan taşlık mekanını kapatmak amacıyla yapılmıştır. Özgün plana göre dikmeler arası herhangi bir duvar yoktur ve Z02 taşlık mekanı bahçeye doğru açılan, yarı açık bir mekandır. Z02 mekanında bulunan taş çeşmenin bulunduğu kısımda döşeme kazılmış durumdadır. Z02 mekanı döşeme kaplamasının özgününde çakıl taşı olduğu düşünülmektedir fakat, günümüzde şap kaplama vardır.

Birinci kata çıkan ahşap merdiven, Z02 mekanında bulunan muhdes ahşap dikmeler ile desteklenmiştir. Destek dikmelerinin arası kontraplak ile kapatılmıştır ve ahşap merdiven Z02 mekanından algılanamamaktadır.

Z04 mekanının batı duvarında bulunan ve Kaledibi Sokak'a açılan kapı, Z04 mekanı içinden duvar örülerek kapatılmıştır. Mekan içerisinden sokağa açılan kapı, yalnızca batı cephesinden algılanmaktadır.

Yapının güney cephesine bitişik yapılan ek yapı, özgününde bahçe ile ilişkili olduğu düşünülen taş sahanlık kısmının, bahçe ile olan irtibatını engellemiştir. Taş sahanlığın güney yönde bahçeye açılan merdiven kısmı ve doğu tarafı ahşap panel duvarlar ile kapatılmıştır.

Birinci kata çıkan ahşap merdivenin, özgününde, taş merdiven ve Z02 taşlık ile görsel bir bağlantısı olduğu düşünülmektedir. Ahşap merdivenin iki tarafı ahşap panel duvar ile kapatılmıştır ve taş merdiven ve Z02 ile olan bağlantısı kesilmiştir. Ahşap merdiven, tamamen kapalı, karanlık bir mekan haline gelmiştir.

Birinci katta bulunan 1K02 mekanının, yapısal detaylara dayandırılarak, özgününde 1K04 mekanına dahil bir alan olduğu düşünülmektedir. Buna göre, 1K04 sofa mekanının hac planlı bir sofa olduğu söylenebilir. 1K04 sofanın kuzey kolunda, 1K01 ve 1K03 mekanları arası duvar örerek 1K02 mekanı oluşturulmuştur.

1K05 mekanı, doğu duvarında kalan pencerelerden, kuzeyde kalan ikisi kontraplak bir duvar ile kapatılmıştır. 1K04 güney duvarındaki pencerelerden, ortada olanı da kontraplak bir duvar ile kapatılmıştır.

1K06 mekanının, 1K04 batı kolunda bulunan giriş kapısı özgün değildir. Duvar üzerindeki izlere göre, özgün kapı çift kanatlıdır.

1K09, 1K10, 1K11, 1K12 ve 1K13, yapıya sonradan dahil olmuş mekanlardır. Bu mekanlar yapıya eklenirken, ana yapı çatısına ve çatı saçağına müdahale edilmiştir. Çatı saçağının güneybatı tarafı kesilmiştir. Ana yapı çatısının ek yapı çatısı ile birleştiği kısımda, ana yapı çatı kirişlerine müdahale edilmiştir. Ek yapı çatısı ile birleşen ana yapı çatısının, güneybatı kısmının çatı eğimi değişmiştir.

1K08 mekanının da, yapısal izlere göre ek olduğu düşünülmektedir. Yapının kuzey cephesinde bulunan giriş kapısı üzerindeki kitabe yerinden sökülmüştür ve kayıptır.

4. RESTİTÜSYON

Mermerli Banyo Sokak 115 ada 10 parselde bulunan yapı, karakteristik özelliklerini ve yapı öğelerini büyük ölçüde koruyarak günümüze ulaşmıştır. Yapının yapım tarihi net olarak bilinmemekle birlikte, 19. sonu 20. yüzyıl başlarında inşa edildiği düşünülmektedir. Konut işlevi ile tasarlanan yapı, zaman zaman ticari işlevlerle de kullanılmış, ancak günümüzde kullanılmamaktadır. Yapı, büyük oranda korunmuş olmasına karşın, zaman içinde eklenen birimler ve yapıdaki kullanıcı müdahaleleri sebebi ile özgün plan kurgusunda bilgi eksiklikleri bulunmaktadır.

Yapının restitüsyon projesi hazırlanırken, öncelikli olarak yapının üzerindeki izler incelenmiştir. Yapı kurgusundaki bilgi eksiklikleri ve detaylar için Kaleiçi evleri ve 19.yüzyıl Türk evi plan tipolojisinden faydalanılmıştır. Ayrıca, konağın ilk sahibi Ömer Lütfü Lülü'nün torununun çocuklarından Vecihe Zaman ile yapının eski kullanımı ile ilgili röportaj yapılmıştır (V.Zaman, kişisel görüşme, 22 Ağutos 2014).

Yapının 1989 yılına ait bir rölövesi bulunmaktadır. 1989 yılı rölövesi Mimar Nejat Üreğen tarafından, yapının kiraya verilmesi üzerine onarım projesinin hazırlanabilmesi için çizilmiştir. Yapıdan gelen izler ve 1989 yılı rölövesi doğrultusunda, yapıda üç dönemin izleri anlaşılmaktadır. 19. yüzyıl sonu / 20. yüzyıl başı yapının ilk yapıldığı hali olan I. dönem olarak belirlenmiştir. Bu tarih ile 1989 yılı arası II. dönem olarak belirlenmiştir. II. dönemde yapının güney cephesinde bir ek ve yapı içerisinde çeşitli müdahaleler olduğu görülmektedir. 1989 yılı ile 21.yy(günümüz) yapının III. dönemidir. Yapının II. dönemi ile III. dönemi, ufak değişimler ve yapıda zaman içerisinde oluşan hasarlar dışında hemen hemen aynıdır.

Yapının I. dönemine ait bilgi ve belgelerin eksikliği sebebi ile I. dönem restitüsyonunda yapıdan gelen izler ve tipolojik araştırmalardan faydalanılmıştır. Yapının II. dönemi olarak, 1989 yılına ait rölövesi kabul edilmiştir. Yapının II. dönem restitüsyonu ile mevcut durum arasındaki dönemde meydana gelmiş olan hasarlar ve birkaç değişiklik dışında önemli bir değişim gözlenmediğinden, I. dönem restitüsyon üzerine yoğunlaşılmıştır.

4.1 Yapıdaki Restitüsyon Sorunları

Ömer Lütfü Lülü Konağı, günümüze kadar özgün detaylarını büyük ölçüde korumuştur. Kapsamlı bir onarım çalışması yapılmamış olan konağın sorunları için kullanıcılar tarafından geçici çözümler bulunmuştur. Yapının mekanlarında yapılan değişimlerin bir kısmı rahat anlaşılır durumdadır. Yapı, Kaleiçi plan tipolojisine uymamaktadır. Bölgedeki yapıların büyük bölümü dış sofalıdır. Ömer Lütfü Lülü Konağı, eyvanlı orta sofalı plan tipinde olup, hacvari tip (+) sofalıdır. Ömer Lütfü Lülü'nün Mısır kökenli olması, Antalya yerlisi olmaması gibi nedenlerden ötürü konağın dönemin İstanbul evleri plan tipolojisine benzer olduğu düşünülmüştür. İncelenen Kaleiçi evi örneklerinde böyle bir plan tipine rastlanmamıştır. Bu sebeple, restitüsyon kararları alınırken, tipolojik örnekler, bütüncül olarak değil, mekansal ve ayrıntı bazında örnek alınmış, ayrıca incelenen örnekler Kaleiçi evleri ile sınırlandırılmamış, 19. ve 20. yüzyıl Türk evi plan tipolojisi bir bütün olarak ele alınmıştır.[19]

Yapının I. dönemine ait herhangi bir belgeye ulaşılamaması sebebi ile, I. dönem restitüsyonu, yapıdan gelen izlere ve tipolojik araştırmalara dayanılarak yapılmıştır. Yapının mekanları, kapı, pencere boşlukları ve taşıyıcıları zaman içerisinde farklı müdahaleler ile geleneksel onarım görmüştür. Yapıda farklı dönemler içerisinde yapılmış bu onarımlar ve müdahaleler, I. dönem restitüsyon kararları alınırken, yapıdan gelen izlerin bazı durumlarda yanıltıcı olmasına neden olmuştur.

Zemin katta, taşıyıcılar ve mekan kurgusunda yapılan değişikliklerin, yapıdan gelen izlere göre kesin olarak okunamaması nedeniyle tipolojiye başvurulmuş, zemin kat plan kurgusu buna göre oluşturulmuştur. Yapıdaki en önemli değişimlerden biri, yapının II. döneminde (20.yüzyıl ilk yarısı ile 1989 arası), güney cephesine bitişik inşa edilmiş ek yapıdır. Ana yapı ile ilişkisine ve yapım detaylarına bakıldığında ek kısmın sonradan yapıldığı anlaşılmaktadır. Ek yapının, ana yapıya eklenmesi sırasında zemin kat planında önemli bir değişiklik yapılmamış, fakat, birinci kat

[19] Antalya ilinin ilçelerinde incelenmiş sivil mimari örneklerden bazıları şunlardır:
Başarır, B. (2001). Akseki Hacıgüzeller Evi
Çelebi, T.(2012). Akseki Cemerler Köyü Ahmet Yılmaz Evi Restorasyon Projesi
Göncü, Ö. (2012). The Conservation proposal of Hasanağalar (Alaydın) House in Alanya
Günay, R. (2008). Elmalı ve Yöresel Mimarlığı
Hacıkura, N.(2000). Alanya'da Müftüoğlu Evi Restorasyon Projesi
Kapancı, M. (2008). Alanya Kaleiçi Evleri

özgün mekan kurgusunda kayıplar olmuştur. Yapının birinci kat güneybatı bölümünün plan ve cephe kurgusuna dair izler yok olmuştur. Birinci kat özgün plan kurgusundaki bilgi eksiklikleri tipolojik araştırmalar yapılarak giderilmiştir. Yapıda özgününde bulunmayan açıklıklar ve açıklık olup kapatılmış kısımlar mevcuttur. Pencere ve kapı boşluklarındaki kullanıcı müdahalelerin çoğu okunur durumda olup, yapıdan gelen izlere göre çözülemeyenler tipolojiye göre şekillendirilmiştir.

4.2 Restitüsyon kararlarında faydalanılan belgeler

4.2.1 Yapıdan gelen izler

Restitüsyon projesi hazırlanırken, yapıdan gelen izler en güvenilir kaynak olarak kabul edilmiştir. Mekan kurgusundaki değişimler, kullanıcı ekleri, taşıyıcılara yapılan müdahaleler, kapı ve pencere boşluklarındaki değişimler gibi birçok kullanıcı müdahalesi, yapıdan gelen izlerin ışığında tipolojik özellikler de gözönüne alınarak ortaya çıkarılmıştır.

Konağa yapılan ekler, yapım teknikleri, yapı malzemeleri ve yapısal detayları ile kolayca ayırt edilebilmektedir. Fazladan mekan oluşturmak için örülen duvarlar üzerindeki kiriş izleri, yarı açık alanların kapalı mekanlara dönüştürülmesi gibi müdahaleler gözle görülür değişimlerdir. Yapıda oluşmuş taşıyıcı sorunlarının en önemli nedeni kullanıcı müdahaleleridir. Mekan kurgusundaki değişimler sırasında taşıyıcı dikme ve kirişlerin kaldırılması, yapı döşemesinde sehimlerin oluşmasına ve buna bağlı olarak yapı elemanlarında deformasyonların oluşmasına sebep olmuştur. Kapı ve pencere açıklıklarının kapatılması ve açılması, döşeme kotlarındaki ve kaplamalarındaki müdahaleler, yapısal elemanların değişimi gibi zamanla oluşmuş değişimler yapıdan okunmakta olup, restitüsyon kararlarının verilmesinde yol gösterici olmuştur.

4.2.2 Sözlü ve Yazılı Kaynakların İncelenmesi

Yapının geçmişine yönelik araştırmalar sırasında, yapının I. dönemine ait yazılı veya görsel bir kaynak bulunamamıştır. Antalya Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu arşivinde yapıya ait tapu belgeleri, kira sözleşmesi, basit onarım izinleri gibi belgelere ulaşılmıştır. Ayrıca 1989 yılına ait rölövesi de Kurul arşivinde bulunmaktadır.

Yapı, inşa edildiği tarihten 20.yüzyıl ikinci yarısına kadar konut olarak, bu tarihten itibaren ticari amaçla kullanılmıştır. Yapı günümüzde kullanılmamaktadır. Kurulda bulunan belgelere göre yapı, 1989 yılında 15 yıllığına turizm amaçlı pansiyon işletmeciliği işlevi ile kiralanmıştır. Kiralandığı dönemde yapı, çatının aktarılması ve kiremit kaplamasının düzenlenmesi, bozulmuş ahşap elemanların bakım onarımı ve değişimi, odalardaki alçı ve ahşap tavan süslemeleri ile döşeme tahtalarının tamiri, merdiven korkulukları ve basamakların tamir ve bakımı, taş duvarların temizlenmesi, bağdadi duvarların tamiri, dış pencere kenarlarında bulunan süslemenin onarımı gibi basit onarımlar görmüştür. Antalya Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu kararına göre, bu işlemler, basit onarım kapsamını aşmış, Anıtlar Kurulu'nca yapının restorasyon projesi istenmiştir. Yapının turizm amacı ile kiraya verildiği 1989 yılında, basit onarım yapılması amacı ile Mimar Nejat Üreğen tarafından rölövesi hazırlanmıştır.

Yapının ilk sahibi Ömer Lütfü Lülü'nün torununun çocuklarından Vecihe Zaman ile yapılan röportajdan* edinilen bilgiye göre, Ömer Lütfü Lülü'nün ölümünden bir süre sonra, yapı, mirasçıların elinden çıkmıştır. Yapılan röportaja göre yapıya güneyden eklenen yapı, ana yapı inşasından kısa bir süre sonra inşa edilmiştir. Vecihe Zaman, ayrıca, günümüzde Aspen Otel olarak kullanılan binanın Ömer Lütfü Lülü Konağı ile bağlantılı olarak kullanılan harem binası olduğunu belirtmiştir ancak böyle bir bilgiye yazılı kaynaklarda rastlanmamıştır.

4.2.3 Tipoloji Araştırması

Yapıdan gelen izler, yazılı ve sözlü kaynak araştırmasının yanında, yapılan tipolojik araştırmalar da restitüsyon kararlarının alınmasında yardımcı olmuştur. Ömer Lütfü Lülü Konağı, Antalya Kaleiçi sivil mimari tipolojisine uymadığından, yapı ile seçilen tipoloji örnekleri arasında bütüncül olarak değil, mekansal olarak karşılaştırma yapılmıştır. I. dönem restitüsyon kararları alınırken, Antalya Kaleiçi sivil mimari tipolojisinin yanı sıra 19. ve 20. yüzyıl Türk evleri de incelenmiştir.

Ömer Lütfü Lülü evi, dış sofalı Antalya Kaleiçi evlerinin aksine eyvanlı orta sofalı plan tipindedir. Kaleiçi'nde benzer bir örneği yoktur. Ancak zemin kat planı Kaleiçi plan tipolojisine uymaktadır. Buna göre I. dönem restitüsyon kararları alınırken, zemin kat planında Antalya Kaleiçi evi plan tipolojisinden, birinci kat planında Kaleiçi evlerinin yanında, 19. ve 20. yüzyıl Türk evi plan tipolojisinden de

faydalanılmıştır. Sivil mimari yapıların bulunduğu arazilerin koşulları her yapıda farklı olduğundan ve buna göre çözüm üretildiğinden, vaziyet planı, belirli ölçütler dışında kendi koşullarına göre değerlendirilmiştir.

4.3 Restitüsyon Önerisi

Yapının restitüsyon projesi hazırlanırken, yapının özgün hali olan I. dönem üzerine yoğunlaşılmıştır. II. dönem restitüsyonu olarak, 1989 yılı rölövesi kabul edilmiştir. I. dönem restitüsyon önerilerinde özgün vaziyet planı, plan şeması ve cephe düzeni anlatılmıştır**.**

4.3.1 I.Dönem Restitüsyon Önerisi

I. dönem restitüsyonunda yapının özgün durumu üzerine öneri getirilmiştir. Yapı, tahminen 20. yüzyıl başında, kullanıcılar tarafından müdahale görmüş, bu sırada mekansal bir çok değişiklik yapılmış ve yapıya güney cephesini kısmen kapatan bir ek bina inşa edilmiş ve eyvan gibi alanlar kapatılarak mekan haline getirilmiştir. I. dönem restitüsyon önerisi, zaman içerisindeki müdahaleler sebebi ile oluşan mekansal değişimler, kapı ve pencereler, döşemeler ve çatı olarak bölümlendirilmiştir.

4.3.1.1 Vaziyet Planı Restitüsyonu

Restitüsyona göre, bahçe içerisinde bulunan sur duvarının doğu batı yönünde devam ettiği ve güney yönünde bahçe sınırını sur duvarının oluşturduğu düşünülmüştür. Kuzey ve batı yönündeki bahçe girişlerinin özgün olmadığına karar verilmiş, yalnızca Mermerli Banyo Sokak'tan ana yapıya girişin varolduğu kabul edilmiştir. Konağın özgün çatısı dörtgen planlı kırma çatı olup alaturka kiremit kaplamadır.

Mevcut durumda alt bahçe ve üst bahçe olmak üzere teraslama yapılmış bahçe kısmı, restitüsyon kararına göre doğal eğimli halindedir. Bahçedeki tesviye, teraslama ve istinat duvarının, ek bina ile aynı tarihte yapıldığı düşünülmektedir. Eğim, kuzey güney yönünde, kuzey bahçe duvarı hizasında +0.10 kotundan başlayarak, +2.63 kotuna ulaşmaktadır. (+2.63 kotu burcun giriş kotu referans alınarak belirlenmiştir.) Taşlıktan çıkılan +0.10 kotundaki sert zeminli alandan itibaren bahçe, kuzey-güney ve doğu batı yönünde yükselmektedir. Yükselerek devam eden eğimli toprak zemin, yapının arka (güney) cephesi hizasında +2.00 kotuna ulaşmaktadır.

+0.20 kotundaki taşlıktan doğu yönünde bulunan +0.10 kotundaki açık alana çıkılmaktadır. Bu bölüm taşlık ile bahçe bağlantısını sağlayan bir geçiş mekanı niteliğindedir.

Restitüsyona göre, bahçede bulunan kuyuya ve havuza, +2.73 kotlu taş sahanlıktan bağlantı sağlanmaktadır.

4.3.1.2 Plan restitüsyonu

Plan restitüsyonu mekansal müdahaleler ve taşıyıcı müdahaleler, döşemeler, kapı ve pencereler olmak üzere sınıflandırılarak anlatılmıştır.

4.3.1.2.1 Mekansal öneriler ve taşıyıcı sistemi önerisi

Yapının I. döneminde, ana yapının güney cephesine inşa edilmiş ek yapı yoktur. Ana yapı ile ilişkisine ve yapım detaylarına bakıldığında ek kısmın sonradan yapıldığı kesin olarak anlaşılmaktadır. Ek yapının yapım sistemi ve yapı malzemelerine göre, ana yapı inşasından kısa bir süre sonra, 20. yüzyılın ilk yarısı yapılmış olabileceği düşünülmüştür. Ek yapının, ana yapıya eklenmesi sırasında zemin kat planında önemli bir değişiklik yapılmamış, fakat, birinci kat özgün mekan kurgusu değişmiştir.

I.dönem restitüsyonuna göre, zemin kat Z01 mekanı, taşlığa dahil bir alan olup, 20.yüzyılın ilk yarısında ayrı bir mekan haline getirildiği düşünülmektedir. Mevcut durumda Z01 mekanı doğu, batı ve güney duvarları ahşap olup, taşıyıcı özellikleri bulunmamaktadır. Z01 güney duvarı hizasında, üst kat döşemesinde bulunan sehimin, yapının ilk döneminde Z01 mekanı oluşturulurken, taşıyıcı ahşap dikmelerin kaldırılmış olmasından ötürü oluştuğu düşünülmektedir. Mevcutta Z02 taşlık mekanında demonte halde bulunan taş kaide de, ilk dönemde burada taşıyıcı dikmelerin varlığını kanıtlar niteliktedir. I.dönem restitüsyon kararlarına göre Z01 mekanı taşlık mekanına dahil bir alandır. Mevcutta Z01 mekanının kuzey cephesinde bulunan kemerli pencerelerin taşlığa açılan pencereler olduğu düşünülmektedir. Kaleiçi'nde de, sokak cephesinden taşlığa açılan pencerelerin olduğu bir sivil mimarlık örneği gözlemlenmiştir (Şekil A 23, Şekil A 24). Z01 mekanının mevcut tavan planına göre, mekan sınırlarının özgün olduğu ve Z01 mekanının taşlığa dahil olmadığı söylenebilir. Fakat yapıdan gelen izler karşılaştırıldığında, Z01 mekanının güney duvarındaki kiriş hizası ile tavan planı sınırları tutmamaktadır. Buna göre,

20.yy ilk yarısında tavan planının yenilendiği düşünülmüş, buna göre I. dönem restitüsyon kararlarında Z01 tavan planı sınırları göz önüne alınmamıştır.

Mevcut durumda Z02 taşlık mekanında, bahçe ile taşlığı sınırlandıran doğu yönündeki ahşap dikmeler arası tuğla bir duvar ile kapatılmıştır. Restitüsyon kararlarına göre dikmeler arası duvar yoktur; taşlık, bahçe ile ilişkili yarı açık bir alandır. Antalya Kaleiçi evi tipolojisine göre, özgün durumda taşlık ve bahçeyi ayıran zemin kotundaki farklılaşmadır.

Z02 taşlık mekanı ahşap merdiven altında bulunan kontraplak ile sınırlandırılmış alan, ahşap merdivenin, strüktürel olarak desteklenmesi amacıyla, yakın dönemde yapılmış bir kullanıcı müdahalesidir. Mevcut durumda da mekansal olarak bir işlevi olmayan bu kısım, özgün plan şemasına göre Z02 mekanına ait bir alandır. Taş merdivenin altında bulunan taş çeşme, kontraplak kaplama bu alan içerisinde bulunmakta olup, özgün durumda Z02 taşlık mekanına aittir.

Zemin katta bulunan Z04 mekanı, özgün plan şemasına göre, Z02 taşlığa dahil bir eyvandır. 20. yüzyıl ilk yarısında, eyvanın taşlığa açılan doğu kısmına duvar örülmüş, taşlık eyvanı ayrı bir mekan haline getirilmiştir. Z04 mekanı doğu duvarında görülen kiriş izi, buranın eyvan niteliğinde taşlığa açılan bir alan olduğunu göstermektedir.

20. yüzyılın ilk yarısı, ana yapıya güneyden eklenen binanın zemin kat kotu, bahçe kotu ile aynıdır. Mevcut durumda, ek yapının zemin katına, ana yapının +2.07 kotundaki taş merdiven sahanlığından giriş yapılmaktadır. +2.73 kotundaki taş sahanlık kısmı da ahşap panel duvarlar ile kapatılmıştır. I. dönem restitüsyon kararlarına göre, mevcut durumda ek yapı ve ahşap panel duvarlar ile kapalı bir mekan haline getirilen taş sahanlık kısmı, bahçe ile ilişkili yarı açık bir alandır.

Ek yapının inşası sırasında batı yönündeki moloz taş bahçe duvarı yükseltilmiş, ek yapı batı yönünde taş bahçe duvarına taşıtılmıştır. Ayrıca bu taş duvar servis duvarı olarak kullanılmış, ek yapının zemin ve birinci katlarında ocak kısımları duvar içerisinde çözümlenmiştir. Ek yapının zemin katı hizasındaki taş duvarın özgün bahçe duvarı olduğu ve üzerine moloz taş örülerek yükseltildiği düşünülürse, ek yapı zemin kat EK02 mekanında bulunan ocağın, özgününde bahçede kullanılan ocak olduğu söylenebilir. Bahçede ev içerisindekinden ayrıca bir ocak bulunması Kaleiçi evi ve Türk evinin tipolojik özelliklerindendir.

Ek yapının zemin katında bulunan EK03 mekanının, Z05 ile komşu olan kuzey duvarı üzerinde, yapının cephelerindekilerle aynı nitelikte sıva vardır. Buna göre, ek yapının bulunduğu kısımda, zemin kat kotu özgün yapı sınırı Z05 mekanının güney duvarında bitmektedir. Ek yapının zemin katında bulunan EK03 mekanının tavanında, ARA02 mekanı tavanında bulunan ve birinci kat döşemesini taşıyan özgün ahşap kiriş devam etmektedir (Şekil C 282). Bu ahşap kiriş, EK03 mekanının güneyinde bulunan moloz taş duvara oturmamakta, fakat, moloz taş duvarla birlikte, ek yapıya dahil olan 1K08 mekanı döşemesini taşımaktadır. 1K08 mekanının özgün olmadığı düşünülürse, I. dönem restitüsyona göre bu kısımda, özgün ahşap kirişin taşıdığı başka bir mekan olduğu söylenebilir. Antalya Kaleiçi evleri ve 19.-20. yüzyıl evleri üzerine yapılan tipolojik araştırmalara göre, birinci kat güneybatı kısmında, 1K04 sofadan geçişin sağlandığı hela mekanı olduğu düşünülmüştür. Antalya Kaleiçi Hacı Ömerağa Evi'nde de teze konu olan Ömer Lütfü Lülü Konağı restitüsyonundaki gibi taş servis duvarına bitişik hela mekanı bulunmaktadır (Şekil B 4). 19.-20. yüzyıla tarihlendirilen Kula' da bulunan Küçük Göldeliler Evi de, sofa ile bağlantılı hela mekanına örnek gösterilebilir (Şekil B 5). Özgün plana göre hela mekanının üzerine oturduğu batı yönündeki bahçe duvarı üzerinde, tuğladan yıkılmış kemer veya tonoz izi bulunmaktadır. Bu bölümün toprak künklerden oluşan tuvalet gideri olduğu düşünülmektedir. I. dönem restitüsyon kararına göre hela mekanı ve 1K04 sofanın güney yönde sınırları aynıdır. Yapı, güney yönünde çıkmalardan oluşmakta ve birinci kat ahşap dikmeler tarafından taşınmaktadır. Hela döşemesi batı yönünde moloz taş bahçe duvarına oturmaktadır, fakat +2.07 kotundaki taş sahanlık hizasında birinci kat döşemesini taşıyacak düşey taşıyıcı eksiktir. Buna göre restitüsyon önerisinde, +2.07 kotundaki taş sahanlık sınırında bahçe kotuna oturan ahşap bir dikme önerilmiştir.

Birinci kat, kuzey yönünde kalan 1K02 mekanı, 1K04 sofanın kuzey eyvanının kapatılması ile oluşturulmuş bir odadır. 1K04 sofanın tavan çıtalarının 1K02 mekanı içerisinde devam etmesi, odanın sofa ile bağlantısını kesen güney duvarının tavan ile birleşmemesi ve odanın doğu-batı duvarlarında bulunan ahşap çerçevelerin sofa kısmında devam etmesi, 1K02 mekanının 1K04 sofaya dahil bir alan olduğu kanıtlar nitelikte yapıdan gelen izlerdir (Şekil C 283, Şekil C 284).

4.3.1.2.2 Döşemeler

Kullanıcı müdahaleleri ile, mekanların döşeme kotları ve kaplamaları da değişmiştir.

Zemin katta, Z02 taşlık mekanı şap malzeme ile kaplanmış olup, altında çakıl taşı döşeme olduğu düşünülmektedir. Antalya Kaleiçi evlerinde 'taşlık' mekanı, adını döşemesinin çakıl taşı kaplama olmasından almaktadır (Şekil A 25). Bu durumda, I. dönem restitüsyon kararlarına göre taşlık mekanına dahil olan Z01 ve Z04 mekanlarının döşemesi de çakıl taşı kaplamadır. Mevcut durumda Z05 mekanının döşemesi, taşlık kotu ile aynı olan oda girişinden 42 cm yüksekte kalmakta olup, odaya giriş kapısının kanadı taşlık kotunda bitmektedir. Buna göre, Z05 odasının döşeme kotunun, özgününde taşlık kotu ile aynı olduğu düşünülmektedir.

Özgün işlevi gusülhane olan, birinci kat 1K07 mekanının, mevcut durumda şap kaplama olan zemini, tipolojik analizlere göre, özgününde toprak kaplamadır.

4.3.1.2.3 Kapı ve Pencereler

Zemin kat Z04 mekanı batı duvarında, içeriden kapatılmış, sokağa açılan bir kapı vardır (Şekil C 285). Kapı detayları ve tipolojik özellikler gözönüne alındığında sokak ile bağlantılı bu kapının özgün olmadığına karar verilmiştir. Z04 mekanı ile Z05 mekanını birbirine bağlayan kapı boşluğu da bölgenin ve dönemin tipolojik karakterinde olmayan bir durumdur (Şekil C 286). Kapının doğrama detayları incelendiğinde de özgün niteliklerden uzak olduğu görülmektedir. Z04 mekanının, yapının özgün plan şemasına göre taşlık mekanına ait bir alan olduğu düşünülürse de, mevcutta Z04 ve Z05 arasında bulunan kapı boşluğunun özgün olmadığı söylenebilir.

1K01 ile 1K02 ve 1K02 ile 1K03 mekanlarının ortak duvarlarındaki ahşap çerçevelerin, restitüsyon kararlarına göre sofaya açılan pencereler olduğuna karar verilmiştir. Ahşap çerçeveler, özgün pencere çerçeveleri ile aynı boyut ve tipolojidedir. Antalya Kaleiçi Hakkı Misistreli Evi'nde de sofaya açılan pencereler vardır.

Birinci kat 1K04 sofanın güney eyvanından, ek yapının birinci katına geçilen kapı boşluğunun, yapının özgün plan şemasına göre pencere boşluğu olduğu düşünülmüştür (Şekil C 287). Ek yapıya geçiş kapısının genişliği ile sofa pencerelerinin genişlikleri aynıdır. Sofanın, kuzey, güney, doğu ve batı yönünde dizilmiş eyvanların cepheye yansıyan simetrisine göre de bu kısmın pencere boşluğu

olduğu söylenebilir. Eyvan pencerelerinin dış ahşap kepenk yüzeyleri, oda kepenklerininkilerden farklıdır.

1K06 odasının 1K04 sofa ile bağlantılı giriş kapısının, günümüzde mevcut ahşap çerçevesinden ve kapı tokmaklık yerinden, özgün durumunun çift kanatlı ahşap kapı olduğu anlaşılmaktadır (Şekil C 288). 1K06 mekanı ile bağlantılı 1K07 mekanının özgün işlevinin gusülhane olduğu döşemedeki gider deliğinden anlaşılmaktadır.

I. dönem restitüsyon analizine göre birinci kat güneybatı yönünde bulunan helanın, tipolojik analizlere göre, batı cephesinde ufak bir penceresi bulunmaktadır. Ayrıca 1K04 sofanın güney eyvanından girilen dar bir koridordan hela giriş kapısına ulaşılır.

4.3.1.3 Çatı restitüsyonu

Ana yapının güneyinde bulunan ek yapının inşası sırasında, ana yapı çatısı ile ek yapı çatısı bütünleşik olarak çözümlenmeye çalışılmıştır. Ana yapı çatısının güneybatı bölümündeki merteklerine, ek yapının mertekleri eklenerek yeni çatı oluşturulmuştur. Bu sırada çatının güneybatı bölümünün eğimi değiştirilmiştir. Yapıya güney cephenin batı bölümünden bitişen ek yapı için, bu bölümdeki saçaklar kaldırılmıştır. Yapının batı cephesinden bakıldığında, özgün saçak bitiş hizası görülebilmekte, buradan ek yapıya ait 1K08'in yerinde olan mekanın özgün sınırları tahmin edilebilmektedir. Bu kısımda, ek yapının inşası ile birlikte özgün saçak sınırına ek yapılmış, 1K08 mekanı için saçak genişletilmiştir (Şekil C 289).

I.dönem restitüsyonuna göre çatı düzgün dikdörtgen kırma çatıdır. Özgününde alaturka kiremit kaplama olduğu düşünülen çatıda günümüzde, alaturka kiremit, marsilya kiremit ve oluklu sac levha malzeme bulunmaktadır. Yapının özgün kaplamasının, mevcut durumda ek yapı çatısında bulunan alaturka kiremit olduğu tahmin edilmektedir.

4.3.1.4 Cephe restitüsyonu

I.dönem restitüsyona göre planda yapılan değişiklikler yapının cephelerine de yansımıştır. Yapının kuzey cephesinde, önemli bir değişim olmamıştır.

Batı cephesinde Z04 mekanına ait, yapının içerisinden kapatılmış kapı özgün durumda yoktur. Bu cephede, birinci kat güneybatı yönünde bulunan hela mekanı taş bahçe duvarı üzerine oturmakta olup, cepheye küçük bir pencere ile açılmaktadır.

Taş bahçe duvarı, mevcut durumdaki gibi iki kat hizasında değil, birinci kat döşeme hizasında devam etmektedir.

Mevcut durumda yarısı ek yapı tarafından kapatılmış olan güney cephesinde, birinci kat ahşap dikmeler üzerinde çıkma yapmaktadır. Ek yapının cepheye birleştiği kısmın birinci katında, restitüsyona göre, hela ve hela koridoru bulunmakta olup, tipolojik araştırmalar ışığında, bu kısım sağırdır. Ek yapının birinci katına geçişi sağlayan kapı boşluğu, restitüsyona göre sofanın güney eyvanının pencere boşluğudur. Ara kat hizasında, mevcut durumda cepheden gözlemlenemeyen taş sahanlık ve taş merdiven kısmı, cepheden algılanabilir durumdadır. Hela koridoru ve sofanın güney eyvanının birleşimi hizasında önerilen taşıyıcı sekizgen ahşap dikme ile birlikte mevcut dikmelere oturan kirişler, çıkma yapan birinci kat döşemesini taşımaktadırlar.

Doğu cephesinde, restitüsyon kararına göre, birinci kat ahşap dikmeler üzerinde taşınmaktadır. Z01 mekanının Z02 taşlığa dahil bir alan olduğu düşünülürse, doğu cephesinde, taşlıkta dört adet dairesel çaplı ahşap dikme bulunmaktadır. Mevcut durumda doğu cephesinin güney tarafında görülen ek yapı yerine bahçe duvarı görünüşe girmektedir.

4.3.2 II.Dönem Restitüsyon Önerisi

II. dönem restitüsyon önerisi, yapının 1989 yılına ait, Antalya Koruma Kurulu'nda bulunan ve Y.Mimar Nejat Üreğen tarafından hazırlanmış rölöve projesine göre yapılmıştır (Şekil B 6, Şekil B 7, Şekil B 8, Şekil B 9, Şekil B 10, Şekil B 11, Şekil B 12 , Şekil B 13, Şekil B 14)

Yapının II. döneminde, zemin kat planında, Z02 taşlık mekanının, ahşap dikmelerinin arası muhdes bir duvar ile örülmüş, bahçe ile olan ilişkisi kesilmiştir. Z02 mekanının yapıya giriş yapılan kısmı ile ahşap dikmelerin bulunduğu kısım, günümüzde bulunmayan alçak muhdes bir duvarla örülmüştür. 1989 yılına ait rölöve projesinde, bu muhdes duvarın tam üstünde, Z01 ve Z03 mekanlarının dış duvarları arasında kiriş olduğu görülmektedir. Mevcut durumda bu kiriş yoktur. Mevcut durumda, 1K02, 1K03 ve 1K04 mekanları döşemesinde bulunan sehimin sebeplerinden biri bu kirişin kaldırılmış olması olabilir. Z02 taşlık mekanının, tipolojik araştırmalara göre, döşeme kaplaması, özgününde çakıl taşı kaplamadır

fakat yapının II. döneminde şap kaplama görülmektedir. Z02 mekanında bulunan taş çeşmeden de, döşeme kotunun şap kaplama ile yükseldiği gözlemlenmektedir. Taş çeşme, Z02 döşeme kotuna göre daha aşağıda kalmıştır. Z02 mekanının muhdes duvarla ayrılmış giriş kısmında, Z01 ve Z03 mekanları döşeme kotlarına çıkan çimento sıvalı merdivenler bulunmaktadır. Bu merdivenlerin özgününde ahşap olabileceği düşünülmüştür. Z02 taşlık mekanında boş bir taş kaide bulunmaktadır. Boşta bulunan bu kaide, kaldırılmış ahşap bir dikmeye ait olduğu düşünülmektedir. Yapının II. döneminde kaldırıldığı tahmin edilen ahşap dikmenin, Z01 mekanının güney duvarı hizasında olduğu düşünülmektedir. Mevcut durumda, tam bu aksın üzerine denk gelen 1K03 ve 1K04 mekanlarının döşemesinde sehim bulunmaktadır.

Z01 mekanında, II. dönem restitüsyona göre, bugün bulunmayan muhdes bölücü bir duvar bulunmaktadır. Bu duvar bugünkü Z01 mekanını ikiye bölmekte olup, Z02 ve bahçe arasında geçişi sağlayan bir koridor oluşmasını sağlamaktadır. Z01 mekanının güney duvarında günümüzde de bulunan nişin, tipolojik karakterler ve yapısal detaylar gözönüne alınarak, özgün olmadığına karar verilmiştir.

Z04 mekanının taşlığa bakan doğu duvarı üzerinde bulunan kiriş izi, bu mekanın özgününde taşlıkla bağlantılı bir eyvan olduğunu düşündürmektedir. Buna göre Z03 mekanı Z02 mekanına dahil bir alan iken, duvar örülerek oda haline getirilmiştir. Z04 mekanının sonradan örülen doğu duvarı üzerinde taşlık kısmına bakan iki pencere ve çift kanatlı bir kapı olup, döşemesi, Z02 taşlık döşemesinden bir basamak üsttedir. Z04 mekanı batı duvarında, Kaledibi Sokak ile bağlantılı, günümüzde mekan içerisinden kapatılmış bir kapı vardır. Kapı, sokak kotuna göre üstte kalmaktadır. II. dönem restitüsyonda, sokaktan kapıya bağlantıyı sağlayan merdivenler, günümüzde bulunmamaktadır. Z04 ile Z05 arasında çift kanatlı bir kapı ile bağlantı sağlanmaktadır. Mevcut durumda, çift kanatlı kapının sadece doğraması kalmıştır.

Yapının plan şemasındaki en büyük değişiklik, yapının güney cephesindeki ek yapıdır (Şekil C 291). Ek yapı iki katlıdır ve bu kısımda, ana yapıda bulunmayan mutfak, wc, banyo gibi birimler vardır. Ek yapının zemin katına bağlantı, taş merdiven sahanlığından sürme bir kapı ile sağlanmıştır. Özgününde bahçe ile bağlantılı olan taş merdiven ve sahanlık kısımları ek yapı ile birlikte kapanmış, açık kısımlara da mevcut durumda da bulunan, muhdes kapı ve ahşap panel duvarlar

eklenmiştir. Ahşap merdiven, günümüzde de bulunan ahşap panel duvarlar ile kapatılmış, Z02 taşlık ve taş merdiven ile olan bağlantısı kesilmiştir. II. dönemde, mevcut durumda bulunan, ahşap merdiveni destekleyen ve Z02 taşlık mekanı döşemesine oturan muhdes ahşap dikmeler yoktur (Şekil C 290). Ahşap merdiveni destekleyen muhdes ahşap dikmelerin, merdivende oluşan strüktürel bir problem sebebi ile, önlem olarak, 1989 yılı sonrasında eklendiği düşünülmektedir.

Yapının birinci katında bulunan 1K02 mekanının, özgününde, 1K04 sofa mekanına dahil bir alan olduğu yapısal izlerden okunabilmektedir. Yapının II. döneminde, bu alan sofadan ayrılarak oda haline getirilmiştir. 1K02 mekanının tavan çıtaları, 1K04 mekanı tavan çıtalarının devamıdır ve 1K02 mekanının 1K04 ile sınırını oluşturan güney duvarı, tavanla birleşmemektedir. Ayrıca bu duvar üzerinde bulunan kapı da özgün detaylara sahip değildir. 1K02 mekanının batı ve doğu duvarlarında bulunan ahşap çıtalardan oluşturulmuş çerçevelerin devamı, sonradan yapılmış 1K02 güney duvarı ile bölünmüştür. Bir kısmı 1K02 mekanında, bir kısmı 1K04 mekanında gözlenmektedir. Yapıdan gelen bu izler göz önüne alındığında, 1K04 sofa mekanının özgününde haçvari planlı bir sofa ve 1K02 mekanının sofanın kuzey eyvanı olduğu söylenebilir. 1K02 mekanı ile 1K03 mekanı arasında bağlantıyı sağlayan kapı, yapının II. döneminde eklenmiştir. Tipolojik karakterlere, kapının boyutlarına ve detaylarına bakıldığında da bu tespit desteklenmektedir.

1K01 mekanı doğu duvarında ve 1K03 mekanı batı duvarında bulunan ahşap çıtalı çerçeveler, 1K02 mekanı duvarındaki ahşap çerçeveler ile aynı hizalardadır. 1K02 mekanının özgün plan şemasına göre sofaya ait bir alan olduğu göz önüne alındığında, 1K01 ve 1K03 mekanı duvarlarında bulunan ahşap çıtalı çerçevelerin, sofaya bakan pencereler olduğu söylenebilir. Yapılan tipolojik analizlere göre de, bu çerçevelerin pencere olabileceği düşünülebilir. Ayrıca, ahşap çıtalı çerçevelerin boyut ve detayları, birinci kat pencerelerinin karakterine uymaktadır. Özgününde sofaya baktığı düşünülen bu pencere boşluklarının, yapının II. döneminde kapatıldığı düşünülmektedir.

1K04 sofa mekanının güney eyvanından geçilen 1K09, 1K10, 1K11, 1K12, 1K13 mekanları ek yapıya dahil birimler olup, yapının II. döneminde yapılmıştır. Bu birimler, yapının mutfak, ıslak hacim gibi ihtiyaçlarını yapı içerisine taşımıştır. 1K04 mekanının güney eyvanından bir kapı ile ek yapı birimlerine geçiş yapılmaktadır. Ek

yapıya geçiş yapılan bu kapının, tipolojik araştırmalara göre, özgününde pencere boşluğu olduğu düşünülmektedir.

1K08 mekanına, 1K04 mekanının güney eyvanından girilmekte olup, 1K07 güsulhane mekanından da geçiş yapılmaktadır. 1K08 mekanının, yapının II. döneminde, ek yapının bir birimi olarak inşa edildiği düşünülmektedir. Ek yapıya dahil 1K10 mekanının, 1K08 mekanı planında girinti yapmış olması, 1K08 mekanının plan şemasının 1K10 mekanı planına göre şekillendiğini göstermektedir. Bu da 1K08 mekanının, ek yapıdan önce var olmadığı kanıtlamaktadır. 1K08 mekanının detaylarının, ana yapı detaylarından farklı olduğu gözlenmektedir. Odanın batı cephesine bakan penceresi özgün pencere detaylarından farklı olup, günümüz ahşap pencere detaylarına yakındır. Ayrıca odanın ahşap tavan çıtaları,özgün tavan çıtası boyutlarından farklı olup, çıtalar arası genişlikler özgün olanlarınkinden fazladır. Ayrıca, gusülhane (1K07) mekanından odaya (1K08) geçiş olması da, tipolojide rastlanan bir durum değildir.

Yapının II. döneminde inşa edilmiş ek kısımda bulunan 1K09 mekanı güney cephesinde bulunan ahşap teras kısmı, mevcut durumda yıkılmıştır. Günümüzde yalnızca izleri kalan teras, taş bahçe duvarı ve ahşap dikmeler tarafından taşınmaktadır. 1K09 mekanında günümüzde kapatılmış, terasa açılan ahşap bir kapı bulunmaktadır.

5. RESTORASYON

Yapının günümüze dek geçirdiği değişimler, yapılmış müdahaleler ve kullanımdan kaynaklanan sorunlar rölöve, malzeme, hasar ve dönem analizleri ile tespit edilmiştir. Yapının mevcut durumu ve zaman içinde oluşmuş hasarlar saptanmış, buna göre müdahale önerileri belirlenmiştir.

Yapının yeniden işlevlendirilmesi ile ilgili kararlar alınırken, yapının bulunduğu Kaleiçi bölgesi ile işlevsel olarak bütünleşmesinin sağlanması ve yapının atıl durumda kalmaması amaçlanmıştır.[20] Yeni işlevin binanın yaşaması ve sürdürülürlüğüne katkısının yanında, yapının özgün mimari kimliğini bozmamasına ve yapıya ağır bir yük getirmemesine dikkat edilmiştir. Yapının onarımına ilişkin müdahale kararları alınırken, yapının hem fiziksel olarak korunması, hem de bu sırada özgün karakterini yitirmemesi amaçlanmıştır. Sağlamlaştırma, eklerden arındırma ve temizleme, bütünleme, yeniden yapım gibi yapının fiziki varlığını sürdürmesi için gerekli müdahale kararları alınırken, yapının özgün niteliklerinin korunması da amaçlanmıştır.

Restorasyon projesi hazırlanırken, alınan onarım ve işleve yönelik müdahale kararları, yapının özgün karakterini koruması, işlevsiz kalmaması, sürekli bakımının yapılması ve uzun ömürlü olması açısından önemlidir.[21]

5.1 Yapının Kullanımına İlişkin Öneriler

Yapının bulunduğu bölgenin turizm işlevi ile varlığını sürdürmesi ve özgün durumda konut olan yapıların çoğunun bu amaca hizmet etmesi, Ömer Lütfü Lülü Konağı'na yeni işlev verilmesi sırasında yönlendirici olmuştur. Konağın, kent tarihi müzesi gibi kültürel işlevlerle kullanılması önerisi düşünülmüş olsa da, Kaleiçi bölgesinde bu tür

[20] Tarihi yapılarda işlev değişimi hakkında detaylı bilgi için bakınız: Altınoluk, Ü. Eski Yapılar Yeni Fonksiyonlar

[21] Çağdaş restorasyon hakkında detaylı bilgi için bakınız:
Ahunbay, Z.(1996). Tarihi Çevre Koruma ve Restorasyon
Venedik Tüzüğü (1964)
ICOMOS (1999). Ahşap Tarihi Yapıların Korunması İçin İlkeler adlı metin

işlevli yapıların bulunması ve konağın özel mülkiyette olması nedeniyle otel işlevi uygun bulunmuştur. Ömer Lütfü Lülü Aile Müzesi işlevi ile restorasyon projesinin hazırlanması düşünülmüş fakat, aileye ait kaynak yetersizliğinden ötürü bu fikirden vazgeçilmiştir. Antalya Büyükşehir Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Dairesi Başkanlığı tarafından restore edilen Antalya Kültür Evi ve Suna-İnan Kıraç Kaleiçi Müzesi, bölgede bulunan müze işlevli, Kaleiçi geleneksel yaşamını anlatan yapılara örnektir (Şekil A 26, Şekil A 27). Kaleiçi bölgesinde bulunan sivil mimari örneklerin büyük bir bölümü, turizm amaçlı konaklama yapısı işlevi ile restore edilmekte ve özgün plan şemalarını, yapısal detaylarını restorasyon uygulamaları sırasında kaybetmektedir. Ömer Lütfü Lülü Konağı'nın, bölgede bulunan sivil mimari yapıların otel işlevi ile yeniden kullanımına örnek olması amacı ile, turizm amaçlı konaklama işleviyle, restorasyon projesinin hazırlanması kararı alınmıştır.[22]

5.1.1 Vaziyet planı

Restorasyon projesinde önerilen yeni kullanım ile birlikte, bahçe bölümü de yeniden düzenlenmiştir. Bahçe içerisinde bulunan müştemilat yapıları kaldırılmış, bahçe içerisindeki ağaçlar korunmuştur. Bahçe kullanımının, bahçe içerisinde bulunan sur duvarı ve burç gibi kültür varlıklarını herkesin görebilmesi için, özel mülkiyette olan bahçenin özel yasal düzenleme ile Açık Hava Müzesi şeklinde kullanımına karar verilmiştir. Batı (Kaledibi Sokak) yönündeki bahçe girişi açık tutulmuş, kuzey (Mermerli Banyo Sokak) ve güney (Civelek Sokak) bahçe girişleri, bahçe kullanımının kontrolünü sağlama amacıyla kapalı tutulmuştur. Alt bahçenin otel kullanıcıları, üst bahçenin kamusal kullanıcılar tarafından da kullanılması öngörülmüştür. Kullanıcıların bahçe içerisinde rahat yürüyebilmeleri için bahçe içerisinde sert zemin ahşap yürüme yolları önerilmiştir. Bahçenin, önerilen sert zemin kaplamaları dışında yumuşak zemin çim kaplama yapılmasına karar verilmiştir.

+0.25 kotundaki taşlık kısmından, taşlığın doğusunda kalan +0.15 kotundaki açık kısma geçilmektedir. Tipolojiye göre düzenlenen, taşlık kotundan daha altta kalan bu kısım, alt bahçe ve üst bahçeye geçişin sağlandığı dolaşım alanı olarak düşünülmüştür. Alanın doğusunda +1.10 kotundaki alt bahçeye geçişi sağlayan

[22] Sivil mimari örneklerin işlev değişikliğinde karşılaşılan problemler hakkında detaylı bilgi için bakınız: Yüksel, İ. (2009). Eski Türk Evi'nin Butik Otele Dönüşümünde Karşılaşılan Problemler (Safranbolu Evleri ve Soğukçeşme Sokağı Karşılaştırmalar Dahilinde)

merdivenler olup, güneyinde +2.15 kotu üst bahçeye çıkan merdiven bulunmaktadır. +0.15 kotundaki bu alanın döşemesinin sert zemin taş kaplama olmasına karar verilmiştir. +1.10 kotunda bulunan alt bahçeden üst bahçeye geçişi sağlayan taş merdivenler korunmuştur. Alt bahçede, lobi mekanı ile bağlantılı kullanılan, taş kaplama platform bir alan bulunmaktadır.

Üst bahçenin, alt bahçeye göre daha aktif kullanılması öngörülmüştür. Üst bahçe kotunda bulunan herkese açık kafe mekanının açık alanları bahçeye yayılmıştır. Kafenin kapalı alanı önünde bahçeye açılan bir bölüm vardır. Ayrıca bahçede, taş kaplama platformlar bulunmakta olup, buralarda kafe mekanına ait masa ve sandalyeler vardır. Üst bahçede bulunan kuyunun oturduğu sert zemin taş kaplama, çimento sıvalı havuz da aslına uygun olarak taş malzeme ile yeniden yapılacaktır. Üst bahçede bulunan sur duvarının kuzeyinde ahşap kaplama bir yürüme yolu ve Kaleiçi surları ile ilgili bilgilendirici panolar bulunacaktır. Yıkılmış sur duvarının özgününde devam ettiği hatta, zemin çakıl döşeme kaplanacak, böylece sur hattı zeminde yapılan malzeme farklılaşması ile belirtilecektir. Ayrıca, parsel içerisinde bulunan sur duvarı ve burç çevresinde kazı yapılması, çıkan eserler olursa bunların korunarak sergilenmesi önerilmektedir. Üst bahçenin doğu tarafında otel müşterileri tarafından kullanılması öngörülen yüzme havuzu bölümü bulunmaktadır. Havuz bölümünde ahşap kaplama zemin önerilmiştir.

Vaziyet planı kullanımında ayrıca, konak bahçesindeki sur duvarı ve burcu da içine alan Antalya Kaleiçi surları kültür rotası önerilmiştir.

5.1.2 Zemin kat

Yapı girişinin bulunduğu zemin katta ağırlıklı olarak resepsiyon, lobi gibi ortak mekanlar bulunmaktadır.

Yarı açık Z02 taşlık mekanı, özgün işlevine benzer olarak ortak alan/ lobi olarak işlevlendirilmiş, aynı zamanda yemek salonu olarak kullanılması da öngörülmüştür. Z03 odası, resepsiyon olarak kullanılacaktır. Restorasyon kararlarına göre, taşlığın batı yönünde kalan bir eyvan olan Z04 mekanının, lobinin bir parçası olarak kullanılmasına karar verilmiştir. Z05 mekanına ortak kullanıma açık, bay/bayan tuvalet birimleri ve lavabo yerleştirilmiştir. Zemin kat güneyinde bulunan taş merdivenden, ek bölümde bulunan kafe kısmına geçiş yapılmaktadır.

5.1.3 Ara kat

Yapının ara katında bulunan ARA02 mekanı, kamusal kullanıma açık olan zemin kattan bağımsız bir yerde bulunduğundan, konaklama tesisinin idari ofisi olarak işlevlendirilmesi uygun görülmüştür.

Ek yapının zemin katı, otel içerisinde kalan ve dışarıdan gelen misafirlerin kullanabileceği kafe mekanı olarak tasarlanmıştır. Yapının güney cephesinde kalan kafe bölümü, yapının bahçesinde bulunan sur duvarı ve burçla da görsel bağlantı kurmaktadır. Kafeye +2.07 kotundaki taş sahanlıktan ve bahçeden giriş yapılmakta olup, bahçe ile bağlantılı kullanılması öngörülmüştür. Mekanın kuzey tarafında mutfak olarak kullanılan, kapalı servis bölümü bulunmakta olup, bahçe ile bağlantının sağlandığı güney kısmında oturma birimleri bulunmaktadır.

5.1.4 Birinci kat

Yapının birinci katı, konaklama amacı ile gelen misafirlerin odaları, banyo, tuvalet ve soyunma odalarından oluşmaktadır. Birinci kata geçiş yapılan ahşap merdiven kapısının, güvenlik amacı ile kapalı tutulması, kapı kilidinin otel kullanıcılarının kontrolünde olması önerilmiştir.

Ana yapı bölümünde bulunan 1K01, 1K02, 1K03, 1K05 ve 1K06 mekanları özgün hali ile korunmuş ve misafir odası olarak işlevlendirilmiştir. Mevcut durumda, ek yapı kısmında bulunan 1K08, 1K09, 1K10, 1K11, 1K12 ve 1K13 mekanları yerine, misafir odalarının banyo, tuvalet ve soyunma odası gibi ihtiyaçlarını karşılayacak birimler tasarlanmıştır. Buna göre, her odanın kendine ait bir banyo ve tuvaleti vardır, ancak, oda dışarısında (1K06 hariç) bulunmaktadır. Yalnızca 1K06 misafir odasının ıslak hacimlerine geçiş, oda içerisinden sağlanabilmektedir. Mevcut durumda, 1K06 odasının içerisinde bulunan 1K07 mekanından, odanın banyo kısmına geçilebilmektedir. 1K04 sofa mekanı, odalara ve ıslak hacimlere dağılımın sağlandığı ortak alan olarak kullanılmaktadır.

Yapının güney cephesinde bulunan ıslak hacmin döşemesi, 1K04 sofa döşemesi ile aynı kottadır. Islak hacimlerin bulunduğu ek yapı cephesinde pencereler bulunmaktadır.

5.2 Yapının Onarımına İlişkin Müdahaleler

Yapının onarımına ilişkin müdahalelerde öncelikle yapının muhdes eklerden arındırılmasına, ardından yapıdaki strüktürel sorunlara bağlı olarak taşıyıcı sisteme müdahale edilmesine karar verilmiştir. Restorasyon kararlarına göre, yapının aldığı işleve bağlı olarak, mevcut plan tipolojisine zarar vermeden çağdaş ek önerisi getirilmiştir.

5.2.1 Eklerden arındırma ve temizleme

Kullanıcı ihtiyaçlarına bağlı olarak, yapının güney cephesine bitişik olarak inşa edilmiş ek yapı, mevcut durumda strüktürel olarak yeteriz ve hasarlıdır. Ayrıca, yapının yeni işlevi için mevcut ek yapının mekanları yetersizdir. Yerine çağdaş teknik ve malzemeler ile, yapının yeni işlevine cevap verebilecek nitelikte yeni bir ek yapı inşa edilmesi için, mevcut ek yapının kaldırılması kararı alınmıştır. Yapı parselinde bulunan müştemilat binalarının, surların açığa çıkarılması nedeniyle kaldırılmasına karar verilmiştir. Ana yapının doğu cephesine ve bahçe duvarına bitişik müştemilat binasının avlu kısmında bulunan çimento sıvalı duvarlar ve babalar ile bahçedeki moloz taş istinat duvarı üzerinde bulunan beton korkuluklar kaldırılacaktır.

Yapı içerisinde kullanıcı müdahalesi ile eklenmiş duvarlar ve muhdes malzemeler bulunmaktadır. Z01 mekanı, restitüsyon kararlarına göre, 20. yüzyılın ilk yarısı kullanıcılar tarafından oluşturulmuş bir mekandır. Z01 mekanı oluşturulurken zemin katta bulunan taşıyıcı ahşap dikmelerden bir kısmı kaldırılmıştır. Restorasyon kararlarına göre, Z01 mekanının doğu, batı ve güney ahşap duvarları kaldırılacak, bu alan taşlığa dahil edilecektir. Z02 taşlık mekanının, doğu cephesine bakan ahşap dikmeleri arasındaki muhdes tuğla duvar kaldırılacaktır. Özgününde yarı açık bir mekan olan taşlığın, bahçe ile ilişkisini engellemekte, yapının karakterini bozmaktadır. Z04 mekanı da restitüsyon kararlarına göre taşlığa dahil eyvan şeklinde bir alan olup, kullanıcılar tarafında ayrı bir mekan haline getirilmiştir. Restorasyon önerisinde, Z04 mekanı doğu duvarı temizlenecek, bu alan taşlık eyvanı olarak kullanılacaktır. Birinci kat 1K02 mekanı özgün plan şemasına göre, 1K04 sofa mekanının kuzey eyvanı olup, eyvan güneyine duvar örülmesi ile mekan haline getirilmiştir. 1K02 mekanı, özgün plan şemasına uymamasına rağmen, bu kısmın

misafir odası olarak kullanılması düşünüldüğünden, mekanın muhdes güney duvarı kaldırılmamıştır.

Ahşap merdivenin desteklenmesi amacı ile taşlık mekanında bulunan ahşap dikmeler, dikmelerin etrafındaki kontraplak levhalar ve 1K05 odasının pencerelerini mekan içerisinden kapatan kontraplak malzemeler kaldırılacaktır.

Zemin kat Z02 taşlık bölümünün özgününde çakıl taşı kaplama olduğu düşünülen döşemesine şap dökülmüştür. Taşlık döşemesindeki şap malzemenin kaldırılması, altında özgün kaplama malzemesi bulunur ise malzemenin temizlenmesi ve döşeme kaplaması olarak kullanılması önerilmektedir. Özgün döşeme kaplamasına ulaşılamazsa, tipolojiye uygun olarak çakıl taşı malzeme ile kaplama yapılacaktır. Bahçe bölümünde çimento esaslı malzeme ile kaplanan döşemeler temizlenecek ve bunun yerine önerilen malzeme ile kaplama yapılacaktır. Z02 taşlık mekanında bulunan ahşap dikme kaidelerinden biri ve bahçede bulunan kuyu, çimento bazlı malzeme ile sıvanmıştır. Taş kaide ve kuyu, çimento esaslı malzemeden temizlenecektir.

Birinci kat pencere denizliklerinin üzeri kullanıcılar tarafından, ahşap denizliklerin dış etkenlerden zarar görmemesi amacı ile, sac levhalar ile kapatılmıştır. Ahşap denizlikler üzerindeki sac levhaların kaldırılması ve ahşap koruyucu kimyasallar ile denizliklerin dış etkenlere karşı korunması önerilmektedir.

Yapının batı cephesi taş duvar üzerinde bölgesel olarak bitkilenme olduğu gözlenmiştir. Bu kısımlarda, kimyasal ilaç kullanılacak ve bitki oluşumu önlenecektir.

5.2.2 Yeniden yapım / çağdaş ek

Ana yapının güneyinde bulunan ek yapı, mevcut durumda strüktürel olarak zayıftır ve oldukça hasarlıdır. Restorasyon kararlarına göre, özgün olmayan bu yapının rekonstrüksiyonu yerine çağdaş bir ek yapılması uygun görülmüştür. Mevcut ek yapı sınırlarına yakın, çağdaş malzemeler ile yapılması düşünülen bu yapının, yeni işleve yönelik ihtiyaçları karşılaması öngörülmüştür.

Mevcut ek yapıya ait özgün olmayan taş duvarlar, restorasyon kararlarına göre kaldırılmıştır. Yeni ek yapı, üç çelik kolon ve kirişleri ile kuzey ve batı yönündeki mevcut taş duvarlar tarafından taşınmaktadır. Kuzey yönündeki taş duvar, ana yapı

Z05 mekanının güney duvarı olup, restitüsyona göre yapının güney cephesine bakan duvardır. Batı yönündeki taş bahçe duvarı, mevcut ek yapı inşası sırasında yükseltilmiştir.

Ek yapının zemin katına kafe işlevi verilmiştir. +2.07 kotundaki taş sahanlıktan +2.30 kotundaki kafe mekanına geçilmektedir. Bahçe ile bağlantılı kullanılacak olan kafenin, bahçeye bakan güney ve doğu cephesinin cam olmasına karar verilmiştir. Yapı, batı yönünde Kaledibi Sokak'a paralel taş duvara yaslanmaktadır. Mevcut ek yapının inşası sırasında yükseltilen batı yönündeki taş bahçe duvarı üzerinde bulunan bacalar, yeni ek yapının işlevi gereğince kapatılmıştır. Bu sebeple kafe mekanı içerisinde, batı yönündeki taş duvar üzerinde bulunan ve özgün bahçe ocağı olduğu düşünülen ocağın, niş olarak kullanılmasına karar verilmiştir. Kafe mekanının kuzey tarafı servis bölümü olup, güneyde misafirler için oturma alanları bulunmaktadır. Mekanın döşeme kaplaması karo mozaiktir.

Ek yapının birinci katında, misafir odalarına hizmet eden ıslak hacimler bulunmaktadır. Mevcut durumda bulunan 1K08, 1K09, 1K10, 1K11, 1K12 ve 1K13 mekanlarının yerine, beşer adet banyo/tuvalet ve soyunma odası birimleri getirilmiştir. Islak hacimlerin bulunduğu kısma 1K04 sofanın güney eyvanından geçiş yapılmaktadır. 1K01, 1K02, 1K03 ve 1K05 misafir odalarının banyo/tuvalet ve soyunma odaları oda dışarısında, ek yapı bölümünde bulunmaktadır. 1K06 misafir odasının banyo/tuvalet ve soyunma odasına, mekan içerisinde bulunan ve özgün işlevi gusülhane olan 1K07'den geçiş yapılabilmektedir. Islak hacimlerin bulunduğu kısmın döşeme kotu, ana yapı döşeme kotu ile aynı olup, +6.00'dır. Zemin kattan devam eden çelik kolonlar ve batı yönündeki taş duvar, ek yapının birinci kat döşemesini taşımaktadır. Bu kısmın döşeme kaplamasının seramik olmasına karar verilmiştir. Güney ve doğu cephelerinde havalandırma pencereleri vardır.

Ek yapı çatısı, ana yapı çatısından 50 cm aşağıda başlamakta olup, ana yapı çatısı ile aynı eğimdedir. Ana yapı çatısı ile ek yapı çatısını ayırarak, çağdaş ekin vurgulanması düşünülmüştür.

5.2.3 Sağlamlaştırma

Yapının zemin kat taşıyıcı duvarlarında strüktürel bir problem gözlenmemiştir, fakat zemin kat taşlık kısmındaki taşıyıcı eksikliğinden kaynaklı, birinci kat döşemesinde sehimler oluşmuştur. Taşlık mekanındaki ahşap dikmelerin kullanıcı müdahalesi ile kaldırılması, yapının I. dönem restitüsyonunda anlatılmıştır. Restorasyon önerisine göre, kullanıcı müdahalesi ile taşlık mekanından kaldırılmış ahşap dikmelerin, yapının I. dönem restitüsyon kararları ile aynı şekilde, özgün detaylarıyla taşıyıcı olarak taşlık mekanına yerleştirilmesine karar verilmiştir. Buna göre taşlık mekanında mevcut dört ahşap dikme ile birlikte toplam yedi ahşap dikme bulunmaktadır. Önerilen ahşap dikmeler arası ahşap kirişlerle bağlanmaktadır. Restorasyon önerisine göre, zemin kat doğu yönünde ahşap dikmeler, batı yönünde taş duvarlar taşıyıcı görevi üstlenmektedir.

Birinci kat 1K04 sofanın doğu eyvanı ile 1K03 odası döşemesinde ciddi bir sehim gözlenmektedir. Bunun haricinde birinci kat döşemesinin farklı bölgelerinde yer yer sehim oluştuğu tespit edilmiştir. Yapının zemin katında bulunan taşıyıcı ahşap dikme ve kirişlere yapılan kullanıcı müdahalesi sonucu oluştuğu düşünülen sehimlerin, önerilen taşıyıcı (ahşap dikme) takviyesi ile giderilmesi düşünülmüştür.

Yapının cephelerindeki sıva dökülmeleri sebebi ile bölgesel olarak bağdadi çıtalar açığa çıkmış olup, duvarlardaki ahşap elemanlar dış etkenlere maruz kalmaktadır. Restorasyon kararlarına göre, sıva dökülmesinin görüldüğü bölgelerdeki ahşap elemanlarının kontrol edilmesi, hasar görmüş elemanların uygun malzeme ve yapım tekniği ile onarılması veya değiştirilmesi önerilmektedir.

5.2.4 Bütünleme

Mevcut durumda ek yapı çatısı ile bütüncül bulunan ana yapı çatısının, ek yapının kaldırılması ile birlikte restitüsyona göre bütünlenmesi önerilmiştir. Buna göre, ana yapı çatısı düzgün dörtgen kırma çatıdır. Çağdaş ek yapının çatısı, ana yapı çatısından 50 cm aşağıda başlamaktadır.

Zemin kat Z04 mekanı ile Z05 mekanını bağlayan kapı boşluğunun ve Z04 mekanından batı cephesine açılan kapının, restitüsyon kararlarına göre özgün olmadığına karar verilmiştir. Buna göre, özgün olmayan bu kapı boşlukları, duvar

tekniğine göre örülerek kapatılacaktır. Z04 ve Z05 arasında bulunan kapı boşluğu kapatılırken, bu kısmın Z05 mekanında niş olarak bırakılması düşünülmüştür.

Yapının, zemin kat ve birinci kat pencere sistemlerinde eksik yapı elemanları bulunmaktadır. Eksik olan ahşap kepenk, ahşap kafes, giyotin pencere gibi yapı elemanlarının, yapıdaki özgün örneklere göre tamamlanması, hasarlı elemanların da aslına uygun olarak onarımının yapılması önerilmektedir. Yapının cephelerinden sıva örneği alınarak, aynı içerikli sıva hazırlanması ve cephelerde sıva dökülmesi görülen yerlerin bu sıva ile tamamlanmasına karar verilmiştir. Taşlık döşemesindeki şap kaplama kaldırılacak, özgün çakıl taşı kaplama bulunursa döşeme kaplaması olarak kullanılacaktır. Bulunacak çakıl taşı döşeme kaplamasının eksik ve hasarlı kısımlarında bütünleme yapılacaktır.

6. SONUÇ

Antalya Kaleiçi bölgesinde yer alan Ömer Lütfü Lülü Konağı, günümüze dek varlığını sürdürmüş sivil mimari örneklerden birisi olup döneminin mimari karakterini ve yapım tekniklerini taşımaktadır. 19. yüzyıl sonu 20. yüzyıl başlarında inşa edildiği düşünülen yapının ilk sahibi, Osmanlı döneminde belediye reisliği yapmış kereste tüccarı Ömer Lütfü Lülü'dür. Ömer Lütfü Lülü'nün vefatından sonra, konak el değiştirmiştir. İlk işlevi konut olan yapı, yıllar içerisinde ticari amaçlarla kullanılmış olup günümüzde işlevsiz kalmıştır.

1989 yılına ait bir rölövesi olan yapıda, günümüze dek kapsamlı bir restorasyon çalışması yapılmamıştır. Konağın 20.yüzyılın ortasına kadar olan döneminde, güney cepheye bitişik ek yapı inşa edilmiştir. Yapıda kullanıcı müdahalelerine bağlı olarak taşıyıcı sorunları oluşmuş, eksik yapı elemanları olması sebebiyle de mekanlar dış etkenlere maruz kalmıştır.

Tez kapsamında, konağın mevcut durumu rölöve çalışmaları ile belgelenmiş, malzeme ve hasar analizleri yapılmıştır. Yanlış müdahaleler sonucu oluşan sorunlar, yapı elemanları ve yapı malzemesindeki bozulmalar, yapının varlığını sürdürmesini tehdit etmektedir. Bu sebeple, mimari karakteri bozmayacak ölçüde, uygun yapım tekniği ve malzeme ile yapıya müdahale edilmesi önerilmiştir.

Restitüsyon çalışmaları sırasında büyük ölçüde yapıdan gelen izler ve tipoloji araştırmalarından faydalanılmıştır. Yapıya ait görsel malzemelere ulaşılamamış ancak sözlü kaynaklardan bilgi edinilmiştir. Konağın restitüsyonunda yapıdan gelen izler ve tipolojik araştırmalar yeterli olurken, bahçe bölümünde kesin bir yargıya varılamamış, çözümsüz sorular kalmıştır. Antalya evi bahçeleri ile ilgili kaynak yetersizliği ve bahçemizin standart Antalya evlerinin bahçelerinden daha büyük ve farklı bir alan olması gibi nedenlerden ötürü sorunlar yaşanmıştır.

Konağın bulunduğu alana turizm işlevinin getirilmesi ile birlikte bölgenin sosyal dengesi değişmiştir. Günümüzde turizm odaklı varlığını sürdüren Kaleiçi'nde, Ömer Lütfü Lülü Konağı'nın özgün işlevini devam ettiremeyeceği düşünülmüştür. İlk olarak, konağın müze olarak varlığını devam ettirmesi düşünülmüş fakat, bölgede

Antalya Kaleiçi evi yaşamını anlatan müze işlevli yapılar bulunmaktadır. Konağın özel mülkiyette bulunması ve olasılıkla ticari bir işlevle kullanılması gibi nedenlerle bu fikirden vazgeçilmiştir. Kaleiçi bölgesinde bulunan sivil mimari yapıların çoğu butik otel olarak yeniden işlevlendirilmekte, bunların başarılı örneklerinin yanı sıra başarısız olanları da görülmektedir. Ömer Lütfü Lülü Konağı'nın da bulunduğu alanın fonksiyonuna ve ihtiyacına bağlı olarak, butik otel olarak işlevlendirilmesi ve doğru bir otel çözümüne örnek olması amaçlanmıştır. Ayrıca, konak bahçesinde bulunan sur duvarı ve burcun, önerilecek Kaleiçi surları kültür rotası üzerine bulunması, böylece restorasyon projesi doğrultusunda düzenlenecek olan konak bahçesinin kamusal kullanıma açılması önerilmiştir. Tez kapsamında getirilen önerilerin yanı sıra, konakta ve konak bahçesinde bulunan sur duvarı ve burçta yapılan onarımların uzun vade getirilerinin düşünülmesi ve bakımlarının sürekli olması önerilmiştir.

Tez çalışması kapsamında, rölöve, restitüsyon ve restorasyon projeleri hazırlanmıştır. Restorasyon projesinin alınan kararlar doğrultusunda uygulanması, Antalya Kaleiçi sivil mimarisinin önemli örneklerinden biri olan bu yapının gelecek yüzyıllara sağlıklı bir şekilde aktarılmasını sağlayacak ve bölge içerisinde restore edilecek yapılara iyi bir örnek olacaktır. Restorasyon çalışmaları sırasında, restorasyon uzmanı mimar ve mühendislerin çalışması, ayrıca restorasyon çalışmaları bittikten sonra yapının sürekli bakımının yapılması gerekmektedir.

KAYNAKLAR

Ahunbay, Z.(1996). Tarihi Çevre Koruma ve Restorasyon, YEM Yayınları, İstanbul.

Akın, N.(1988). Türkiye'de Tarihi Çevre Koruma, Örnekler ve Sorunlar, Mimarlık Dergisi, sayı 228, s.40-41-42-43.

Akın, N.(1988). Antalya Kaleiçi Yat Limanı ve Çevresi Koruma Çalışması, Mimarlık Dergisi, sayı 228, s.44.

Aktuna, M.(2007). Geleneksel Mimaride Binaların Sürdürülebilir Tasarım Kriterleri Bağlamında Değerlendirilmesi Antalya Kaleiçi Evleri Örneği, Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Mimarlık Anabilim Dalı, İstanbul.

Aktüre, S.(1975). 17.yy Başından 19.yy Sonuna Kadar Anadolu Şehrinde Şehirsel Yapının Değişme Süreci, ODTÜ Mimarlık Fakültesi Dergisi 1/1, Ankara.

Altınoluk, Ü. Eski Yapılar Yeni Fonksiyonlar, Türkiye Turing ve Otomobil Kurumu, İstanbul.

Avcı, Ü. (2015). Konut Mimarisinde Çakıl Mozaik Sanatı: Antalya Kaleiçi Örneği, Art-Sanat Dergisi, sayı 4, s.111-135.

Başarır, B. (2001). Akseki Hacıgüzeller Evi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Mimarlık Anabilim Dalı, İstanbul.

Başgelen, N. (2006). Anotları ve Tarihiyle Antalya- Kaleiçi, Tarihi Kentler Dergisi, sayı 15, s.122-127.

Başgelen, N. (2012). Eski Kartpostallarla Antalya, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul.

Bektaş, C. (2013). Türk Evi, YEM Yayınları, İstanbul.

Bektaş, C. (2004). Halk Yapı Sanatından Bir Örnek Antalya Anadolu Evleri Dizisi-2, Bileşim Yayıncılık, İstanbul.

Çelebi, T.(2012). Akseki Cemerler Köyü Ahmet Yılmaz Evi Restorasyon Projesi, Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Mimarlık Anabilim Dalı, İstanbul.

Çimrin, H.(2002). Yakın Geçmişe Yolculuk Bir Zamanlar Antalya "Tarih, Gözlem ve Anılar", Antalya Ticaret ve Sanayi Odası Kültür Yayınları, Antalya **.**

Çimrin, H.(2012). Antalya Kent Kronolojisi(İÖ 158-İS 2005), Antalya Ticaret ve Sanayi Odası Kültür Yayınları, Antalya.

Devren, A.(1997). Antalya Kaleiçi Sit Alanında Korunmaya Alınan Yapıların Kullanımına Yönelik Çevre ve İç Hacim Tasarımları Üzerine, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, İç Mimarlık Ana Sanat Dalı, İstanbul.

Ekim, E.(2012). Türk Evi'nde Yaşam Alanı: Avlu, Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Peyzaj Mimarlığı Anabilim Dalı, İstanbul.

Ekinci, Z. (2005). Anadolu Türk Evi Geleneğinde Birgi Örneği ve Sandıkoğlu Konağı; Bir Konağın Kurgusu, YEM Yayınları, İstanbul.

Eldem, S. H. (1984). Türk Evi Osmanlı Dönemi cilt I, Türkiye Anıt Çevre Turizm Değerlerini Koruma Vakfı.

Eldem, S. H. (1954). Türk Evi Plan Tipleri, İstanbul Teknik Üniversitesi Yayınları, İstanbul.

Eskilkurt, A.(1995). Lü'lü Hanedanı'nın Musul Hakimiyeti, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ortaçağ Tarihi Anabilim Dalı, İstanbul.

Güçlü, M. (1997). XX.Yüzyılın İlk Yarısında Antalya, Antalya Ticaret ve Sanayi Odası Kültür Yayınları, Antalya.

Gül, M. (2006). Antalya Kent Merkezi Kültür ve Turizm Gelişim Bölgesinde Yer Alan Sit Alanları ve Bu Alanlarda Antalya Büyükşehir Belediyesince Başlatılan Çalışmalara İlişkin Genel bir Değerlendirme, Planlama Dergisi, sayı 4, s.121-145.

Günay R. (1999). Türk Ev Geleneği ve Safranbolu Evleri, YEM Yayınları, İstanbul.

Günay, R. (2008). Elmalı ve Yöresel Mimarlığı, Ege Yayınları, İstanbul.

Güvenç, Ş.(1997). Antalya Kaleiçi'nde Yenikapı Gavur Hamamı Restorasyon Projesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Mimarlık Anabilim Dalı, İstanbul.

Hacıkura, N.(2000). Alanya'da Müftüoğlu Evi Restorasyon Projesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Mimarlık Anabilim Dalı, İstanbul.

ICOMOS (1999). Ahşap Tarihi Yapıların Korunması İçin İlkeler adlı metin, Çeviri: Zeynep Ahunbay, Ocak, 2004 .

Kapancı, M. (2008). Alanya Kaleiçi Evleri, Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Mimarlık Anabilim Dalı, Konya.

Keskinkılıç, H.(2008). Kentsel ve III. Derece Arkeolojik Sit Alanlarının Sorunları: Antalya, Kaleiçi Örneği, Uzmanlık Tezi, Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü, Ankara.

Kocaboyun, H. (2009). Antalya Kaleiçi Yerleşiminin Doğal, Kültürel ve Tarihi Miras Olarak İncelenmesi ve Alanın Turizm Açısından Sürdürülebilir Kullanımı, Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi, Süleyman Demirel Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Mimarlık Anabilim Dalı, Isparta.

Kuban, D. (1984). Çağdaş Koruma, Tasarım ve Planlama İlişkilerine Kuramsal bir Yaklaşım, Mimarlık Dergisi, sayı 3-4, s.3-5.

Kuban, D. (1995). Türk "Hayat"lı Evi, Eren Yayıncılık ve Kitapçılık Ltd. Şti., İstanbul.

Kurt, Ö. (2010). Kaleiçi'nin (Antalya) Kuruluşundan 16. Yüzyıla Kadar Mekansal Değişimi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sanat Tarihi Anabilim Dalı, İstanbul.

Küçükerman, Ö. (1996). Kendi Mekanının Arayışı İçinde Türk Evi, Promat Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş., İstanbul.

Madran, E.(2001). Koruma İmar Planları ve Antalya Kaleiçi Örneği, Mimarlık Dergisi, sayı 297, s.32-33-34.

Manavoğlu, E. (2009). Antalya Kenti'nin Geçmişten Günümüze Mekansal Gelişimi ve Planlama Çalışmalarının Değerlendirilmesi, Planlama Dergisi, sayı 2, s.19-30.

Moğol, H. (1997). Antalya Tarihi, Mehter Yayınları, Ankara.

Oral, Ö.(1996). Antalya Kaleiçi'nde Hakkı Misistreli Evi ve Tekeli Evi Restorasyon Projeleri, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Mimarlık Anabilim Dalı, İstanbul.

Özhan, N. (2006). Anadolu'nun Geleneksel Konutlarında Ahşap Kullanımına Ait Bir Derleme, Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Mimarlık Anabilim Dalı, Ankara.

Özköse, A. (2001). Ahşap Kültürü "Anadolu'nun Ahşap Evleri", T.C Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara.

Öztekin, D.(2010). Sosyal ve Fiziksel Çevre Bağlamında Koruma Planları Antalya Kaleiçi Örneği, Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Şehir ve Bölge Planlama Anabilim Dalı, İstanbul.

Sönmez, C.C. (2009). Antalya Kenti Kalesi'nin Tarihi, Mimarlar Odası Antalya Şubesi Yayınları, Antalya.

Sönmez, C.C. (2012). Antalya Mutasarrıfları, Valileri (Ocak 1899- 14 Temmuz 1950), Mimarlık Vakfı İktisadi İşletmesi, İstanbul.

Sönmez, C.C. (2013). Antalya 1765-1898 Yönetenler, Yaşamlar, Yaşanmışlıklar, Yapılar, Mimarlık Vakfı İktisadi İşletmesi, Ankara.

Tankut, G. (1979). Antalya Kaleiçi Sit Planlaması, Mimarlık Dergisi, sayı 79/1, s. 47-48.

Uluengin, N. (2000). Osmanlı-Türk Sivil Mimarisinde Pencere Açıklıklarının Gelişimi, YEM Yayınları, İstanbul.

Urfalıoğlu, N. (2010). Antalya, Isparta ve Burdur Evlerinde Cephe Biçimlenişi, Suna-İnan Kıraç Akdeniz Medeniyetleri Araştırma Enstitüsü, Antalya.

Uyar M. ve Erdoğan M. (2008). Antalya Kaleiçi Neden Korunamıyor, Ne Yapmalı?, Antalya Kent Müzesi Projesi Yayınları, Antalya.

Venedik Tüzüğü (1964).

Yağcı, Ö. (2009). Antalya Tarihi Kent Merkezi Gelişim Süreci, Planlama Dergisi, sayı 46, s.31-50.

Yazar, B. (2010). Turizmin Tarihsel Dokulara Etkileri: Antalya Örneği, Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Restorasyon Anabilim Dalı, İzmir.

Yılmaz L. (2002). Antalya Bir Ortaçağ Türk Şehrinin Mimarlık Mirası ve Şehir Dokusunun Gelişimi (16. Yüzyılın Sonuna Kadar), Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara.**Yüksel, İ.** (2009). Eski Türk Evi'nin Butik Otele Dönüşümünde Karşılaşılan Problemler (Safranbolu Evleri ve Soğukçeşme Sokağı Karşılaştırmalar Dahilinde), Yayınlanmış Sanatta Yeterlik Tezi, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İç Mimarlık Anabilim Dalı, İstanbul.

EKLER

EK A: Kaleiçi ve Sivil mimari yapı fotoğrafları

EK B: Sivil mimari yapı çizimleri

EK C: Ömer Lütfü Lülü Konağı fotoğrafları

EK D: Ömer Lütfü Lülü Konağı çizimleri

Şekil A 1. Butik otel olarak işlevlendirilmiş kültür varlığı.

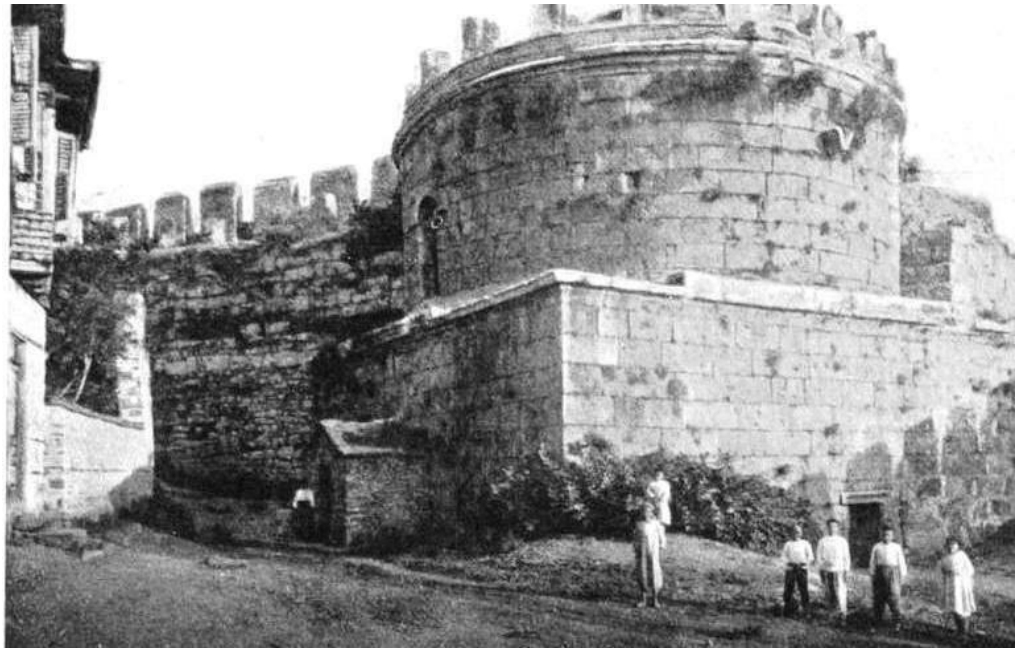

Şekil A 2. Tekeli Mehmet Paşa Camii.[23]

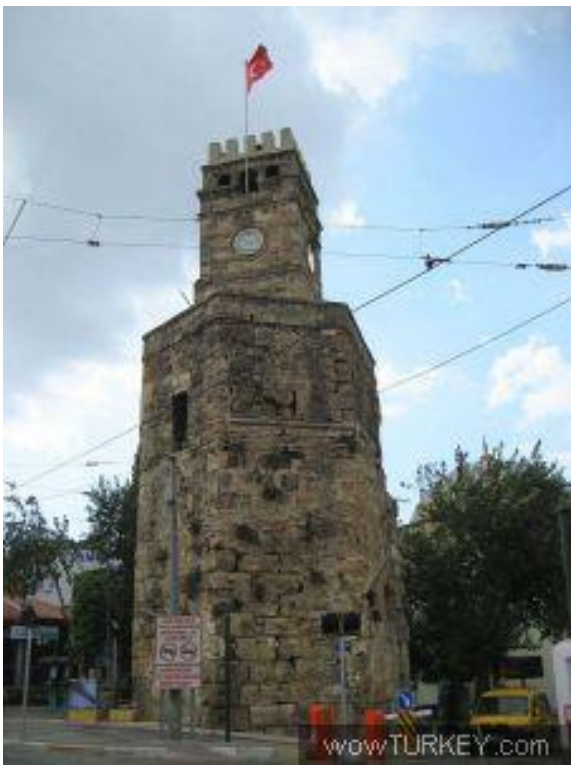
[23] Eski Antalya fotoğrafları için bakınız: Başgelen, N. (2012). Eski Kartpostallarla Antalya

Şekil A 3. Hadrianus Kapısı.

Şekil A 4. Hıdırlık Kulesi.

Şekil A 5. Saat Kulesi.

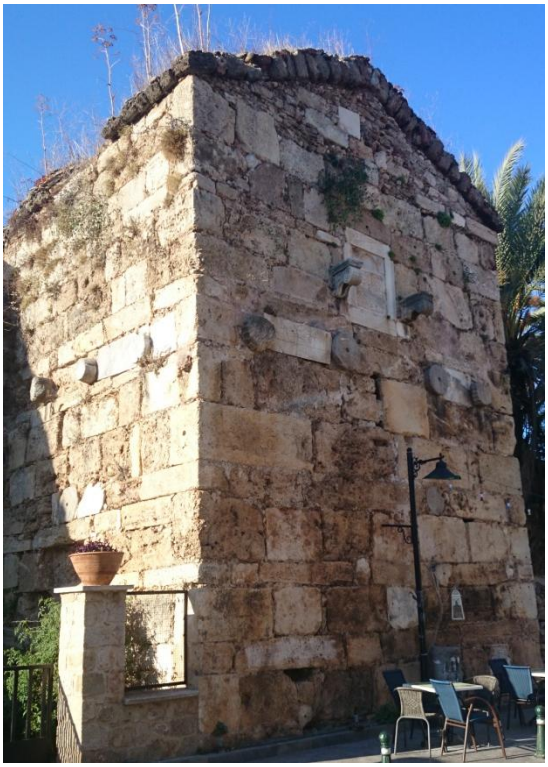
Şekil A 6. Sur üzerinde kitabe.

Şekil C 1. 115 ada 15 parseldeki sur duvarı ve burç.

Şekil C 2. 115 ada 15 parseldeki burcun kitabesi.

Şekil C 3. Nöbethane burcu üzerindeki devşirme malzemeler.

Şekil C 4. Nöbethane burcunun tonozlu iç mekanı.

Şekil C 5. Nöbethane burcunun onarım görmüş bölümü ve taş saçakları.

Şekil C 6. Nöbethane burcu girişi.

Şekil A 7. Antalya Yat Limanı.

Şekil A 8. Yapım tarihi yazan 19. yy sivil mimari yapısı.

Şekil A 9. Cumbalı sokaklar.

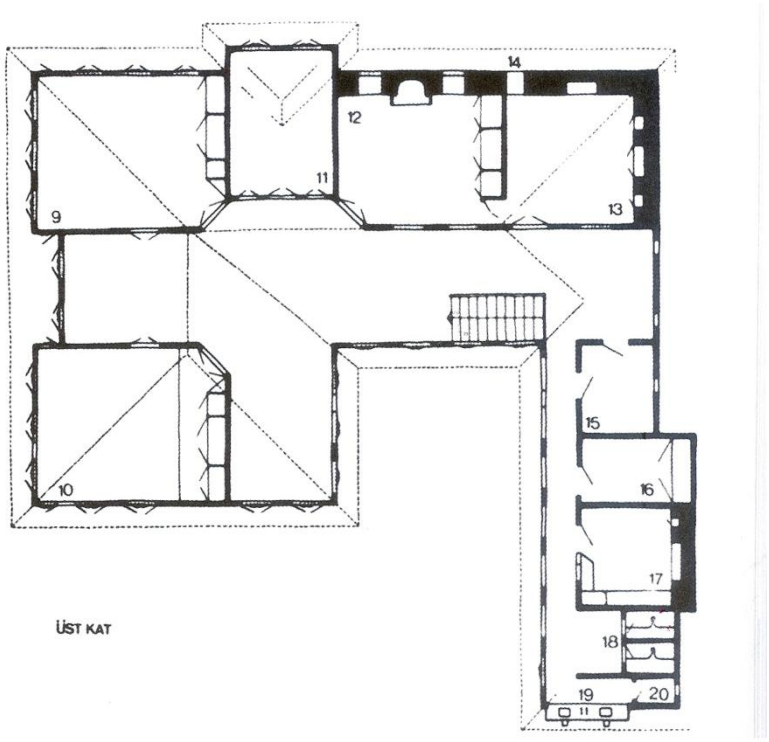
Şekil A 10. Bitkisel ve geometrik motifli çakıl taşı mozaik kaplama / Müze Sokak, Paşa Konağı.

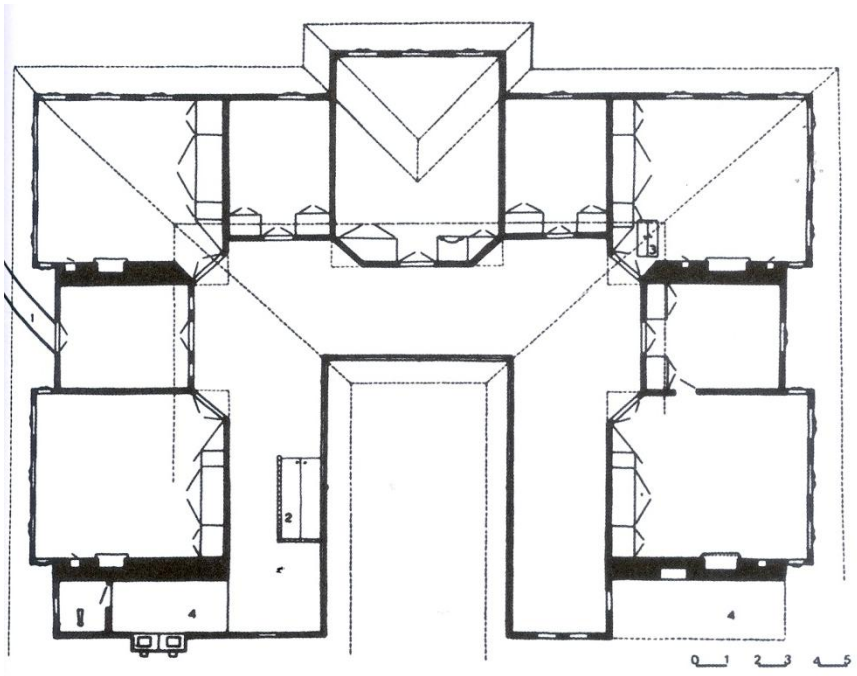
Şekil A 11. Taş kaideye oturan ahşap dikme / Müze Sokak, Paşa Konağı.

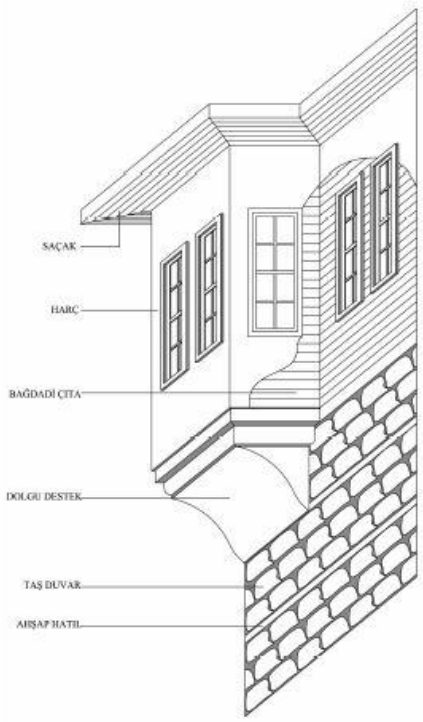
Şekil A 12. Avluda bulunan kuyu / Müze Sokak, Paşa Konağı.

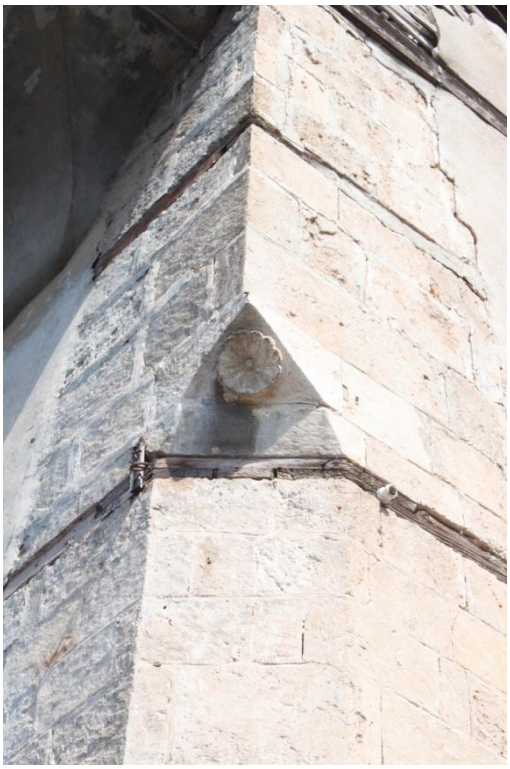
Şekil B 1. Antalya Kaleiçi Hakkı Misistreli Evi birinci kat planı (Bektaş, 2004).

Şekil B 2. Antalya Kaleiçi Hacı Ömer Ağa Evi (Bektaş, 2004).

Şekil B 3. Yapım sistemi.

Şekil C 7. Pahlı köşe / Ömer Lütfü Lülü Konağı.

Şekil A 13. Taş kaideye oturan ahşap dikmeler / Müze Sokak, Paşa Konağı.

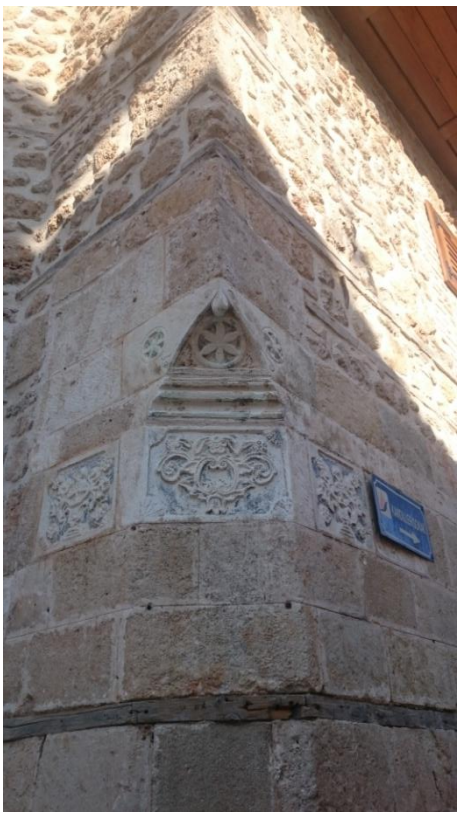
Şekil A 14. Kemerli yapı girişi / Müze Sokak, Paşa Konağı.

Şekil C 8. Kim geldi penceresi / Ömer Lütfü Lülü Konağı.

Şekil C 9. Dairesel saçak altı süsleme / Ömer Lütfü Lülü Konağı.

Şekil A 15. Bitkisel motifli köşe pahı.

Şekil C 10. Alçı bezeme / Ömer Lütfü Lülü Konağı.

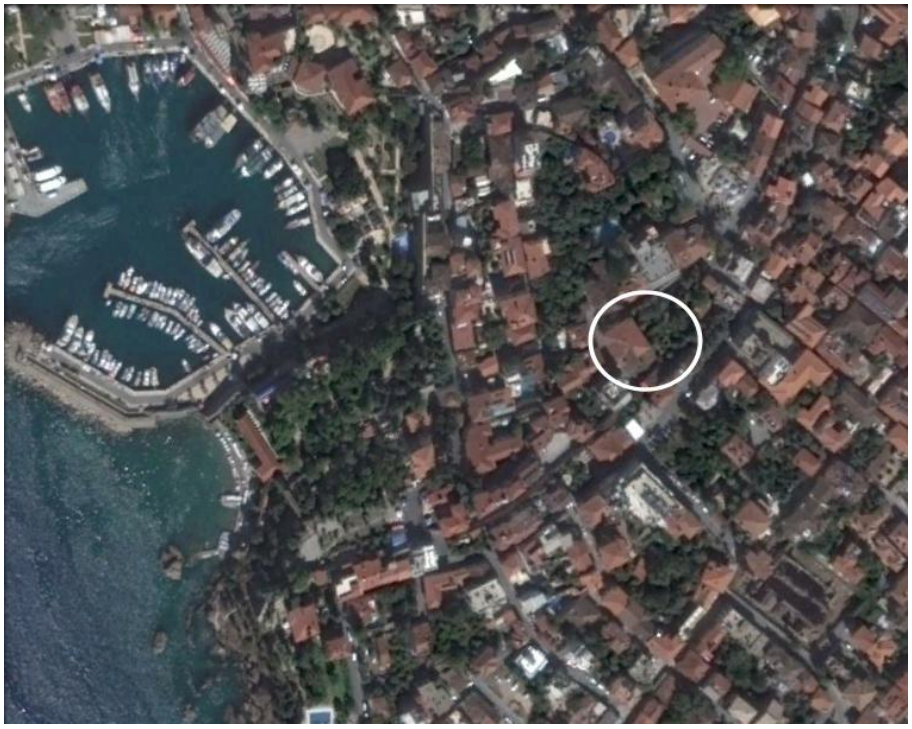
Şekil A 16. Betonarme yapı.

Şekil C 11. Ömer Lütfü Lülü.

Şekil A 17. Mehmet Mursi Bileydi Konağı.

Şekil C 12. Ömer Lütfü Lülü Konağı konumu.

Şekil C 13. Ömer Lütfü Lülü Konağı silüetteki yeri.

Şekil A 18. Mermerli Banyo Sokak.

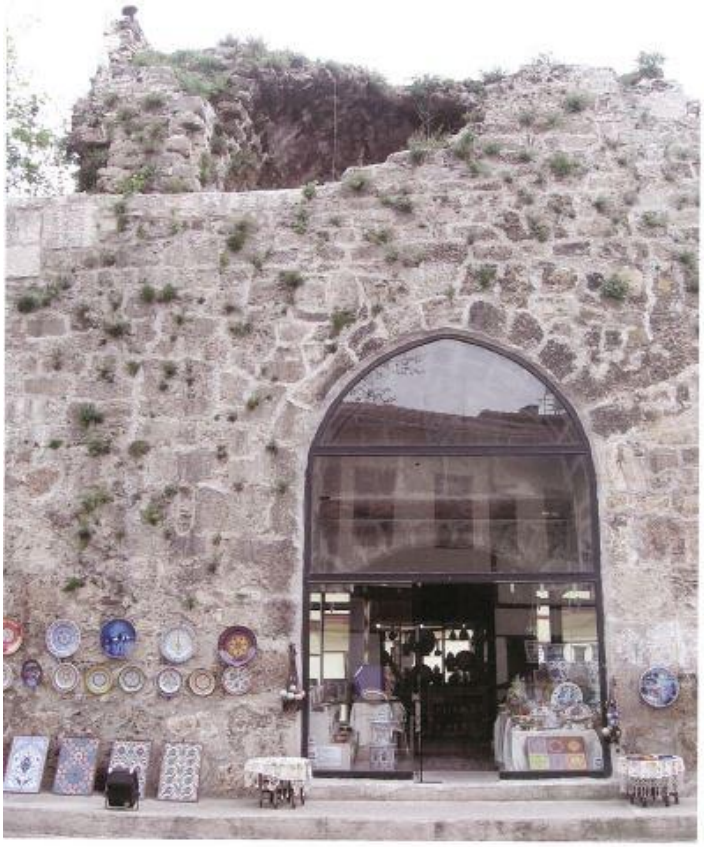
Şekil A 19. Kaledibi Sokak.

Şekil A 20. Civelek Sokak.

Şekil A 21. Paşa Camii Sokak.

Şekil A 22. Balık Pazarı Burcu

Şekil C 14. Ömer Lütfü Lülü Konağı kuzey cephesi.

Şekil C 15. Ömer Lütfü Lülü Konağı güney cephesi.

Şekil C 16. Yapı girişi.

Şekil C 17. Z01 mekanı girişi.

Şekil C 19. Z01 mekanı.

Şekil C 18. Z01 mekanı.

Şekil C 21. Z01 giriş kapısı ve pencere.

Şekil C 20. Z01 kemerli pencereler.

Şekil C 22. Z01 bahçeye açılan kapı.

Şekil C 23. Z01 kapatılmış pencere boşluğu.

Şekil C 24. Z01 dekoratif kontraplak şömine.

Şekil C 25. Z01 niş.

Şekil C 27. Z01 oda girişi.

Şekil C 26. Z01 tavanı.

Şekil C 28. Z02 giriş bölümü.

Şekil C 29. Z02 giriş bölümü.

Şekil C 31. Z02 merdiven bölümü.

Şekil C 30. Z02 muhdes duvar.

Şekil C 32. Z02 istinat duvarı.

Şekil C 33. ARA01 geçit mekanı görünüşü.

Şekil C 34. Kapatılmış ahşap merdiven altı.

Şekil C 35. Z02 taş çeşme.

Şekil C 36. Moloz taş baba.

Şekil C 37. Z02 ahşap dikme.

Şekil C 38. Z02 muhdes duvar üzerinde kapı ve pencere.

Şekil C 39. Z01 ile Z02(taşlık) arasındaki duvar önünde kontraplak kaplama.

Şekil C 40. Z02 yarı açık olan güneydoğu tarafında geometrik desenli tavan göbeği.

Şekil C 41. Z03 mekanı girişi.

Şekil C 43. Z03 mekanı.

Şekil C 42. Z03 mekanı.

Şekil C 45. Z03 batı yönündeki pencereler.

Şekil C 44. Z03 gömme dolap.

Şekil C 47. Z03 mekanı tavan.

Şekil C 46. Z04 giriş.

Şekil C 48. Z04 giriş kapısı.

Şekil C 49. Z04 ve Z05 arası geçiş.

Şekil C 50. Z04 tepe penceresi.

Şekil C 51. Z04 kapatılmış kapı / batı cephesi.

Şekil C 52. Z04 oda zemini.

Şekil C 53. Z04 oda tavanı.

Şekil C 55. Z05 mekanı.

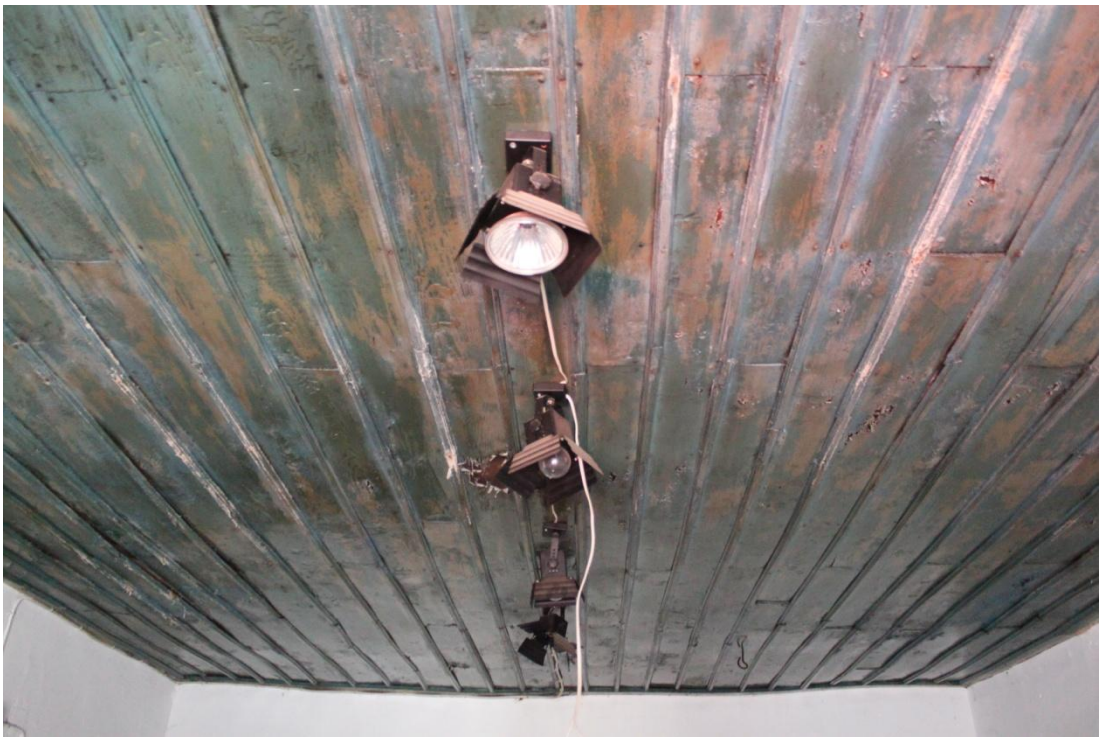
Şekil C 54. Z05 mekanı.

Şekil C 56. Z04 ve Z05 arası geçiş.

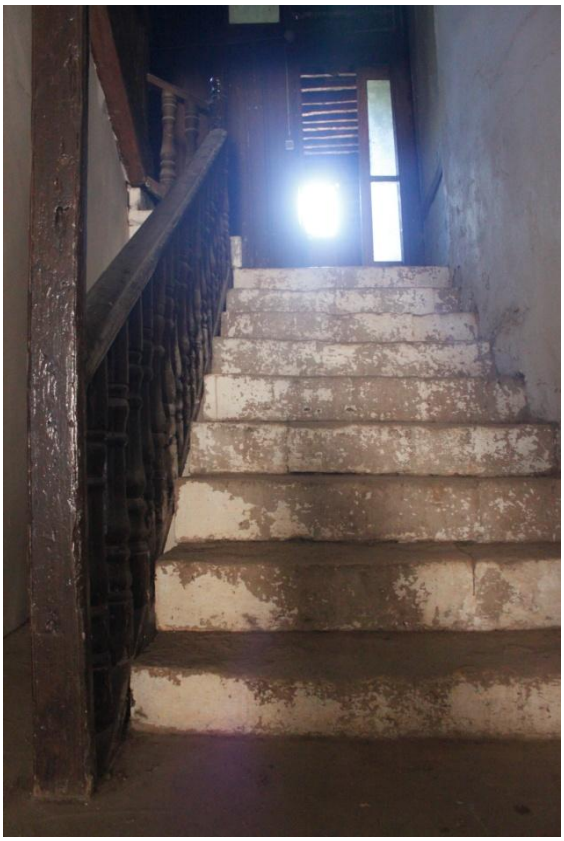
Şekil C 57. Z05 penceresi / batı.

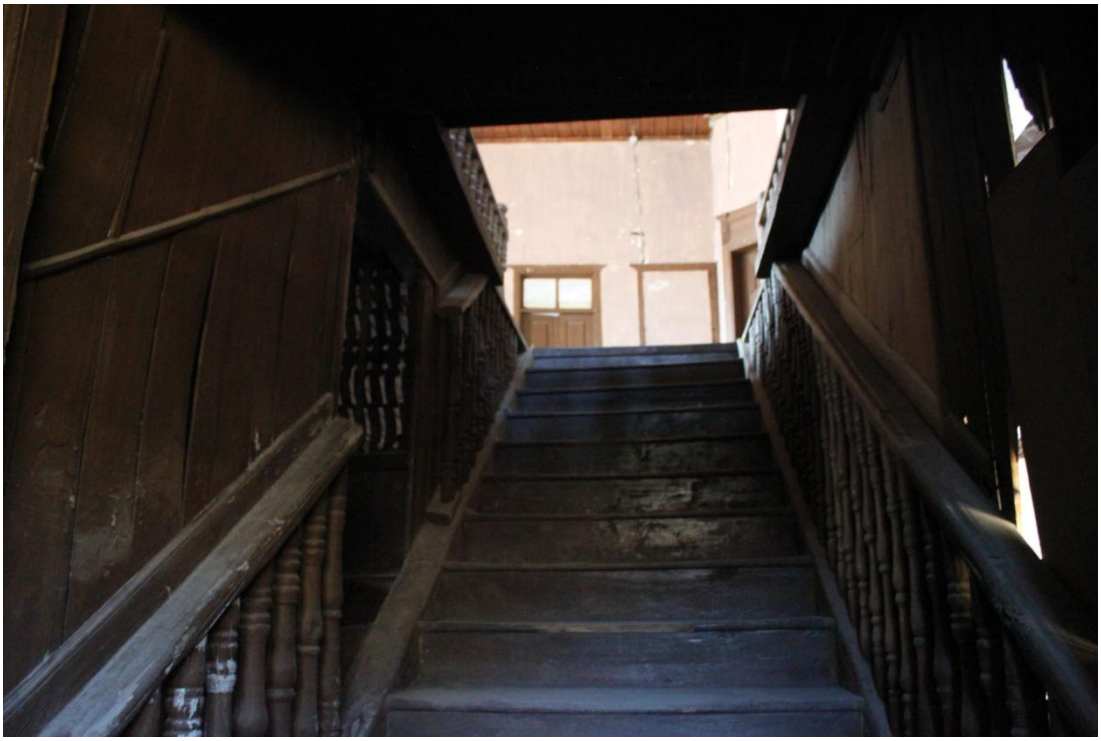
Şekil C 58. Z05 tavan.

Şekil C 59. Z02' den Z05 girişi.

Şekil C 60. Taş merdiven.

Şekil C 61. Ahşap merdiven.

Şekil C 62. Taş sahanlıklar arası basamaklar.

Şekil C 63. +2.07 kotundaki sahanlıktan ek kata geçiş.

Şekil C 64. +2.73 kotu sahanlığı.

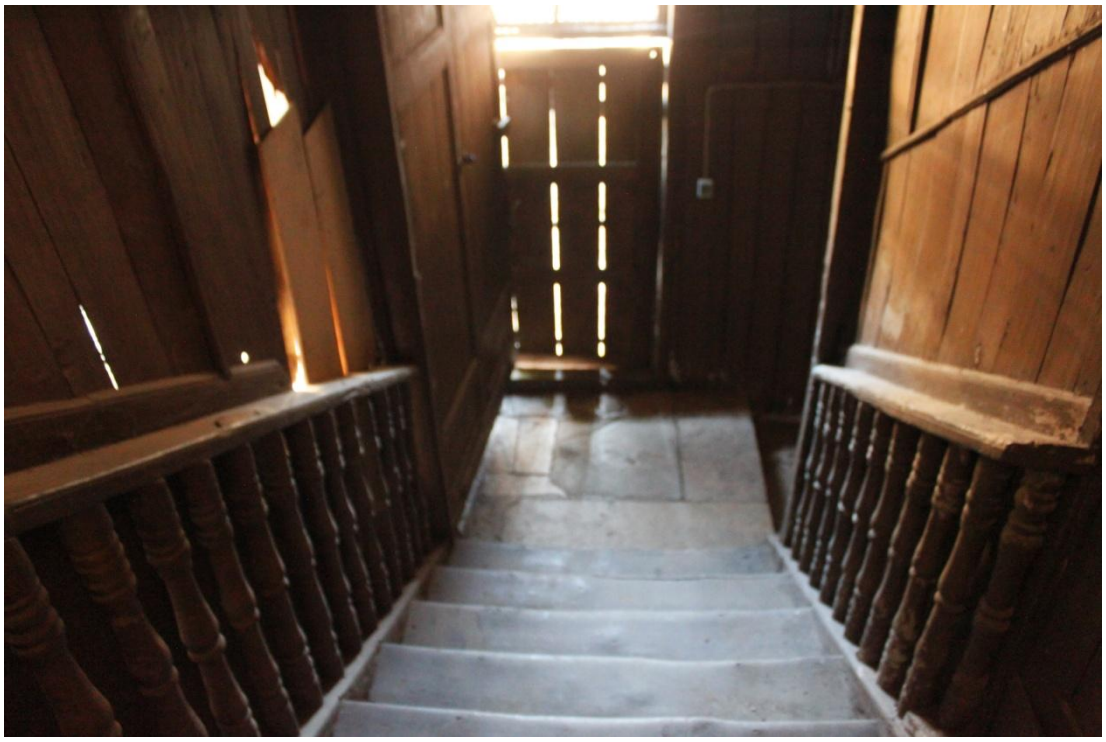
Şekil C 65. Taş sahanlığa oturan sekizgen ahşap dikme.

Şekil C 66. Ahşap merdivene açılan kapı.

Şekil C 67. Ahşap merdiveni taşıyan ahşap kiriş.

Şekil C 68. Ahşap merdiven trabzanları ve ahşap panel duvar.

Şekil C 69. Ara kata geçiş kapısı.

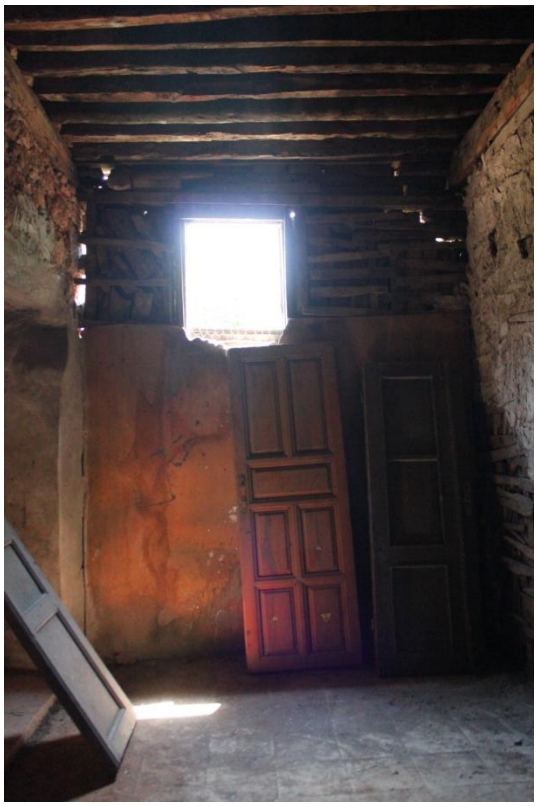
Şekil C 71. Ek bina / Güney cephesi.

Şekil C 70. EK01 giriş kapısı.

Şekil C 72. EK01 bahçeye açılan kapı.

Şekil C 73. EK01 güney cepheye açılan pencere.

Şekil C 74. EK01 den EK02 e geçiş.

Şekil C 75. EK01 den EK03 e geçiş.

Şekil C 76. EK01 tavanı.

Şekil C 77. EK02 den EK03 e geçiş.

Şekil C 79. EK02 güney cepheye açılan pencere.

Şekil C 78. EK02 ocak.

Şekil C 80. EK02 tavanı.

Şekil C 81. EK03 mekanı.

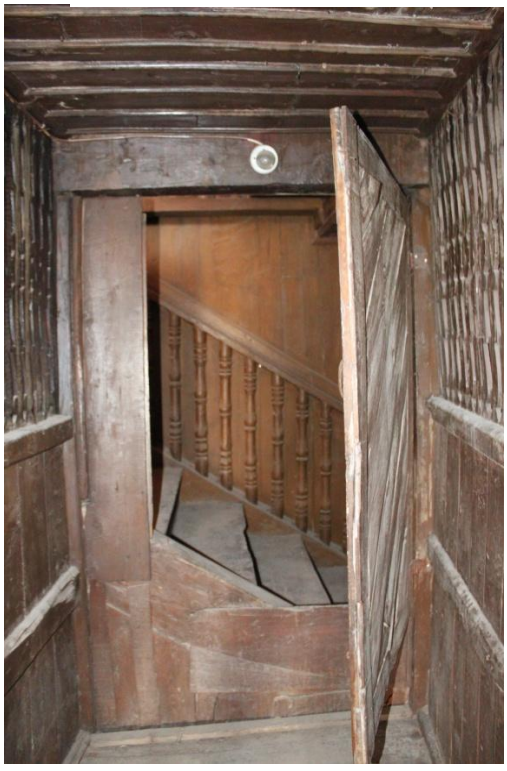
Şekil C 82. EK03 batı duvarı.

Şekil C 83. EK03 kuzey duvarı.

Şekil C 84. EK03 tavanı.

Şekil C 85. ARA01 e ahşap merdivenden geçiş.

Şekil C 86. ARA01 den ARA02 ye geçiş.

Şekil C 87. ARA02 giriş kapısı.

Şekil C 89. ARA02 pencereleri.

Şekil C 88. ARA02 giriş basamağı.

Şekil C 91. ARA02 tavanı.

Şekil C 90. 1K01 girişi ve nişli duvar.

Şekil C 92.1K01 mekanı pencereleri.

Şekil C 93. 1K01 dairesel niş.

Şekil C 94. 1K01 giriş kapısı, gömme dolap ve dairesel planlı raf.

Şekil C 95.1K01 batı duvarı dar pencere.

Şekil C 97. 1K01 doğu duvarı üzerinde ahşap çerçeveler.

Şekil C 96. 1K01 batı duvarı üzerinde pencereler.

Şekil C 98. Demir korkuluklar ve denizlik üzeri sac levha.

Şekil C 99. 1K01 tavanı.

Şekil C 101. 1K02 mekanı girişi.

Şekil C 100. 1K02 kuzey duvarı pencereleri.

Şekil C 102. 1K02 mekanı doğu duvarı üzeri ahşap çerçeveler ve 1K03'e geçiş kapısı.

Şekil C 103. 1K02 batı duvarı üzeri ahşap çerçeveler.

Şekil C 104. 1K02 güney ve batı duvarı üzerinde farklı boyutlarda ahşap çerçeveler.

Şekil C 105. 1K02 mekanı batı ve doğu duvarı çerçevelerin 1K04 'teki devamı.

Şekil C 106. 1K02 kim geldi penceresi giyotini.

Şekil C 107. Ahşap denizlik ve oymalı korkuluklar.

Şekil C 108. 1K02 tavanı .

Şekil C 109. 1K03 girişi ve nişli duvar.

Şekil C 110. 1K03 batı duvarı üzeri ahşap çerçeveler ve dar pencere**.**

Şekil C 111. 1K03 kuzey duvarı pencereleri.

Şekil C 112. 1K03 doğu duvarı pencereleri.

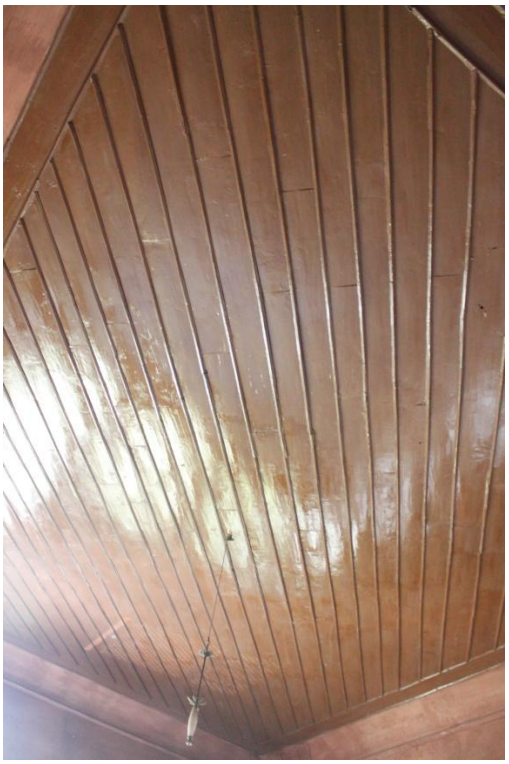
Şekil C 113. 1K03 dairesel planlı niş.

Şekil C 114. Dairesel nişin batısına kalan gömme dolap.

Şekil C 115. 1K03'ten 1K02 mekanına geçiş / 1K03 batı duvarı.

Şekil C 116. 1K03 tavanı.

Şekil C 117. 1K04 mekanına çıkan akşam merdiven.

Şekil C 118. 1K01, 1K02 ve 1K03 oda girişleri.

Şekil C 119. 1K04 doğu eyvanı.

Şekil C 121. 1K04 batı eyvanı.

Şekil C 120. 1K04 güney eyvanı.

Şekil C 122. 1K04 doğu eyvanı pencereleri.

Şekil C 123. 1K04 ahşap merdiven platformu.

Şekil C 124. 1K04 merdiven kepenk sistemi.

Şekil C 125. 1K04 güney eyvanı penceresi.

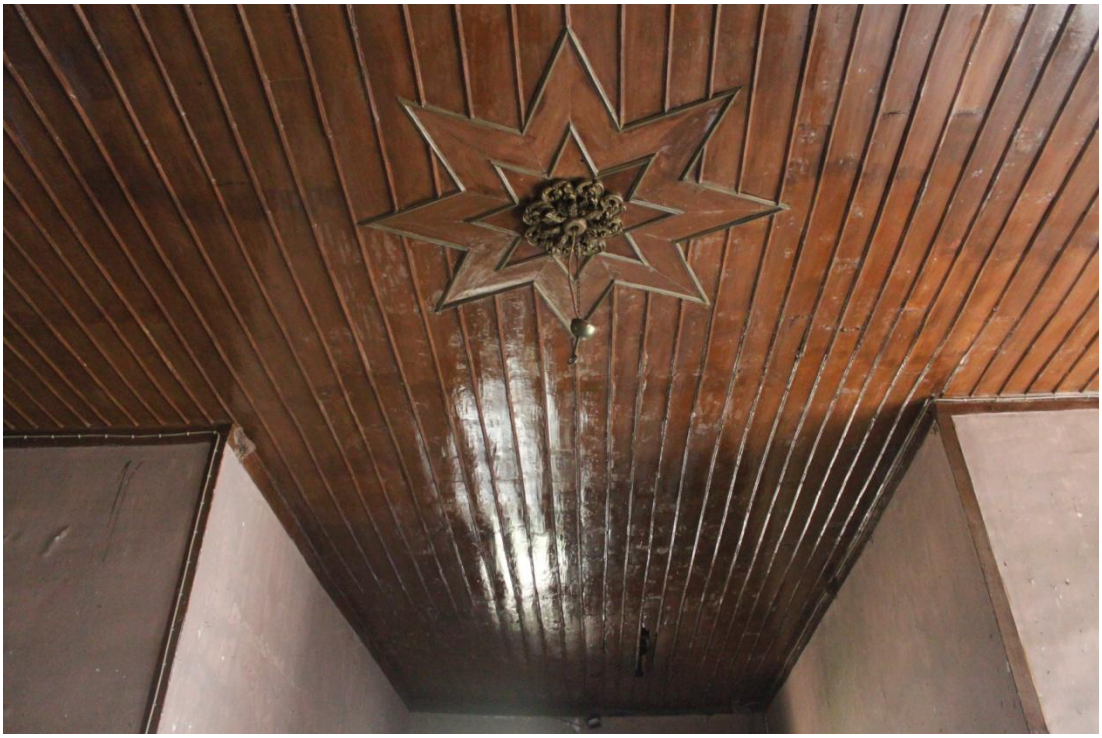
Şekil C 126. Ek binaya ve 1K08 mekanına geçiş.

Şekil C 127. 1K04'ten1K06 ya giriş.

Şekil C 129. 1K04 sofa orta bölümüe bakış.

Şekil C 128. 1K04 tavanı.

Şekil C 130. 1K04'ten 1K05'e geçiş.

Şekil C 131. 1K05 mekanı girişi.

Şekil C 133. 1K05 doğu duvarı.

Şekil C 132. 1K05 güney duvarı.

Şekil C 134. 1K05 batı duvarı.

Şekil C 135. 1K05 giriş kapısının oturduğu bölüm.

Şekil C 137. 1K06 mekanı.

Şekil C 136. 1K06 mekanı.

Şekil C 138. 1K06 doğu duvarı.

Şekil C 139. 1K06 kuzey duvarı giriş kapısı.

Şekil C 140. 1K06 batı duvarı.

Şekil C 141. 1K06 taş şömine.

Şekil C 142. 1K06 güney duvarı gömme dolap.

Şekil C 143. 1K06 doğu duvarı gömme dolap tavanı.

Şekil C 144. 1K06'dan 1K07'ye geçiş.

Şekil C 145. 1K08'den 1K06'ya geçiş.

Şekil C 146. 1K08 gider deliği.

Şekil C 147. 1K08 tavanı.

Şekil C 148. 1K04'ten 1K08'e geçiş.

Şekil C 149. 1K08 girişi.

Şekil C 151. 1K08'in kuzey duvarından 1K07 bağlantısı.

Şekil C 150.1K08 mekanı batı yönünde bakış.

Şekil C 153. 1K08 batı duvarı.

Şekil C 152. 1K08 tavanı.

Şekil C 154. 1K09 girişi.

Şekil C 155. 1K09 mekanı güney yönüne bakış.

Şekil C 157. 1K09 mekanı batı duvarı.

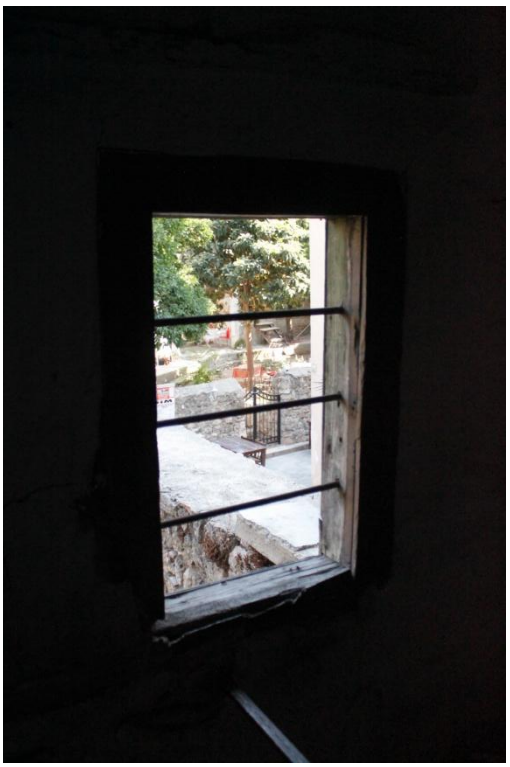
Şekil C 156. 1K09 batı duvarı merdiven platformu.

Şekil C 158. 1K09 merdivenle çatıya çıkış.

Şekil C 159. 1K09 güney duvarı.

Şekil C 160. 1K09 güney duvarı batıda kalan pencere.

Şekil C 161. 1K09 mekanı yıkılmış teras bölümü.

Şekil C 163. 1K09 tavanı.

Şekil C 162. 1K10 mekanı giriş kapısı ve doğu duvarı.

Şekil C 165. 1K10 doğu duvarı.

Şekil C 164. 1K10 güney yönünde bakış.

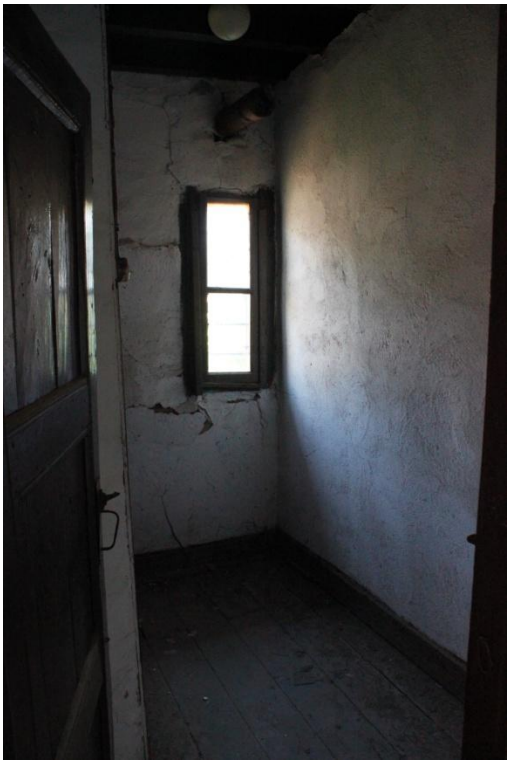
Şekil C 166. 1K10 batı yönü 1K09' a geçiş.

Şekil C 167. 1K10 tavanı.

Şekil C 168. 1K11 mekanı girişi.

Şekil C 169. 1K11 güney yönüne bakış.

Şekil C 170. 1K11 doğu yönünden 1K12'ye geçiş.

Şekil C 171. 1K11 güney duvarı penceresi.

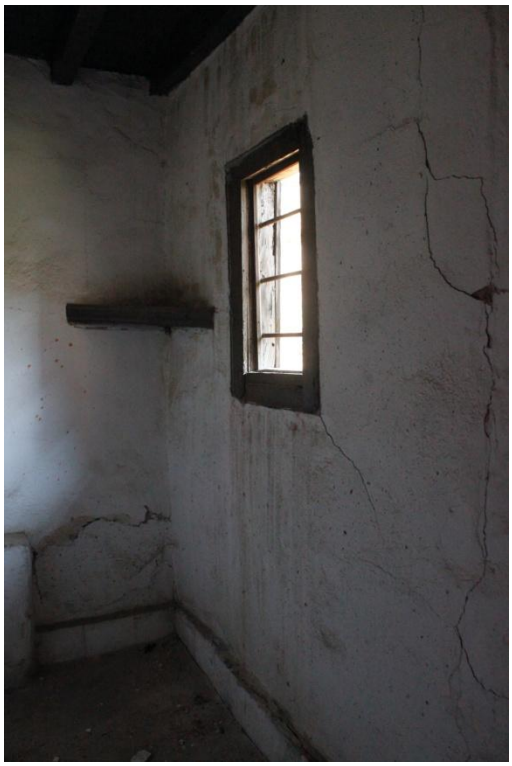
Şekil C 172. 1K11 tavanı.

Şekil C 173. 1K12 mekanı.

Şekil C 174. 1K12 girişi.

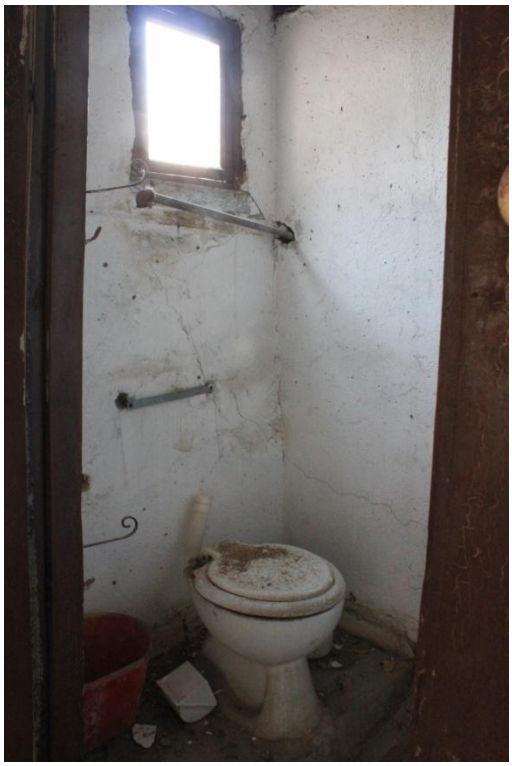
Şekil C 175. 1K12 güney duvarı penceresi.

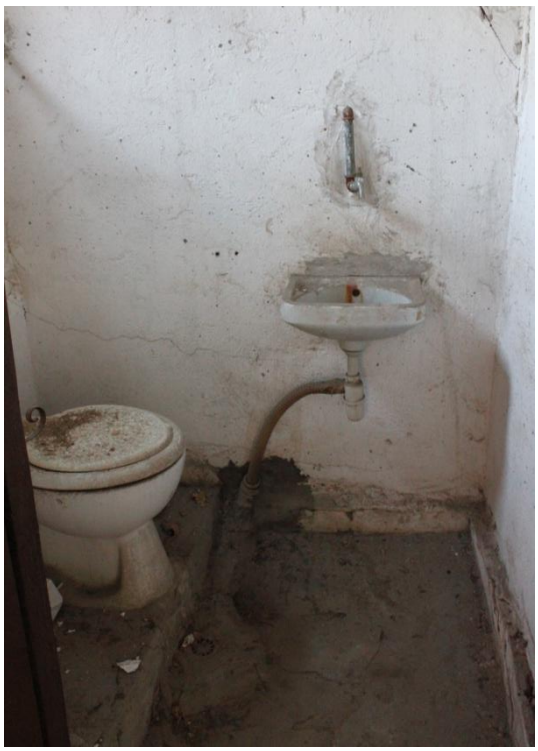
Şekil C 176. 1K12 tavanı.

Şekil C 177. 1K10'dan 1K13 mekanına geçiş.

Şekil C 178. 1K13 mekanı.

Şekil C 179. 1K13 güney yönünde bakış.

Şekil C 180. 1K13 tavanı.

Şekil C 181. Alt bahçe.

Şekil C 183. Üst bahçe.

Şekil C 182. İstinat duvarı.

Şekil C 184. Bahçe merdiveni.

Şekil C 185. Taş bahçe duvarı.

Şekil C 186. Civelek Sokak girişi.

Şekil C 187. Kaledibi Sokak girişi.

Şekil C 188. Sur duvarı ve burç.

Şekil C 189. Beton parapet.

Şekil C 190. Taş sahanlıktan bahçeye çıkış.

Şekil C 191. EK01 mekanından bahçeye çıkış.

Şekil C 192. Üst bahçeye çıkan beton merdiven.

Şekil C 193. Kuyu ve havuz.

Şekil C 195. Servis yapısı avlu girişi.

Şekil C 194. Servis yapısı 1.

Şekil C 197. Servis yapısı 1'in iç mekanı.

Şekil C 196. Servis yapısı 2.

Şekil C 198. Servis yapısı 2'nin iç mekanı.

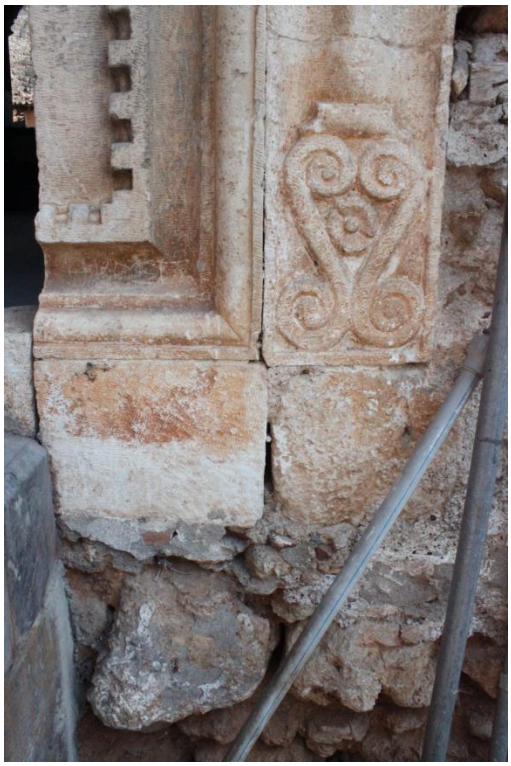
Şekil C 199. Servis yapısı 3.

Şekil C 200. Kuzey cephesi.

Şekil C 201. Kuzey cephe / Giriş kapısı.

Şekil C 202. Kuzey cephe / Giriş kapısı kabartma ve dişli frizler.

Şekil C 203. Kuzey cephe / Z03 mekanı pencereleri.

Şekil C 204. Kuzey cephe / Z01 mekanı pencereleri.

Şekil C 205. Kuzey cephe / Doğu cumbası.

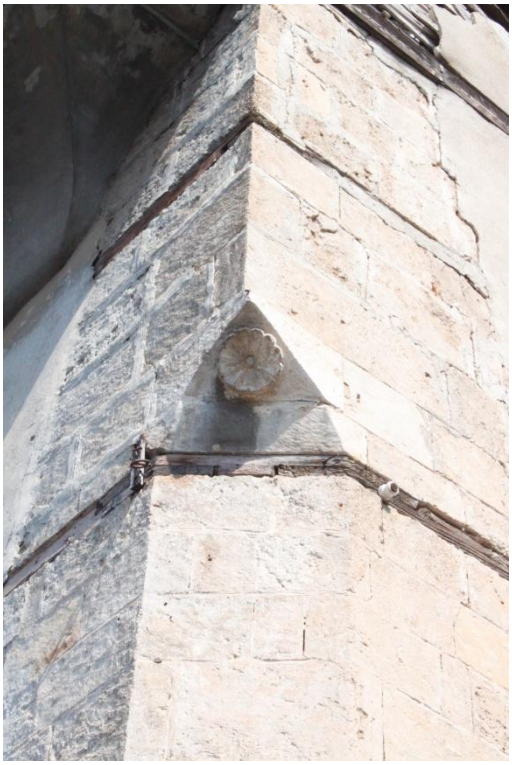
Şekil C 207. Kuzey cephe / batı cumbası.

Şekil C 206. Kuzey cephe / 1K02 pencereleri.

Şekil C 208. Kuzey cephe / Tretuvar ve ortaya çıkmış moloz taşlar.

Şekil C 209. Kuzey cephe / çiçek motifli köşe pahı.

Şekil C 210. Kuzey cephe / ahşap çerçeve altında kalemişi çizgi.

Şekil C 211. Batı cephesi.

Şekil C 212. Batı cephesi.

Şekil C 213. Batı cephesi / köşe pahı.

Şekil C 214. Batı cephesi / Z03 pencereleri.

Şekil C 215. Batı cephesi / Z04 mekanından kapatılmış kapı ve tepe penceresi.

Şekil C 216. Batı cephesi / Z05 penceresi.

Şekil C 217. Batı cephesi / ARA02 pencereleri ve cumba.

Şekil C 218. Batı cephesi / 1K01 pencereleri.

Şekil C 219. Batı cephesi / Cumba ve 1K08 penceresi.

Şekil C 220. Batı cephesi / Taş duvar ve bacalar.

Şekil C 221. Batı cephesi / demir bahçe kapısı.

Şekil C 223. Batı cephesi / Çatı.

Şekil C 222. Güney cephesi.

Şekil C 224. Güney cephesi / Ana yapı.

Şekil C 225. Güney cephesi / Ek yapı.

Şekil C 226. Güney cephesi / EK02 kapı ve penceresi.

Şekil C 227. Güney cephesi / EK01 penceresi.

Şekil C 228. Güney cephesi / 1K09 kapı ve penceresi.

Şekil C 229. Güney cephesi / 1K11 ve 1K12 pencereleri.

Şekil C 230. Güney cephesi / Taş sahanlıktan bahçeye çıkış.

Şekil C 231. Güney cephesi / Sekizgen ahşap dikmeler.

Şekil C 232. Güney cephesi / Sekizgen ahşap dikmeler.

Şekil C 233. Güney cephesi / Muhdes duvar.

Şekil C 235. Güney cephesi / Pencereler**.**

Şekil C 234. Güney cephesi / Çatı ve bacalar.

Şekil C 236. Doğu cephesi.

Şekil C 237. Doğu cephesi / Z01 kapı ve penceresi.

Şekil C 238. Doğu cephesi / Muhdes duvar.

Şekil C 239. Doğu cephesi / Ek yapı.

Şekil C 240. Doğu cephesi / Z01 bahçeye geçiş kapısı.

Şekil C 241. Doğu cephesi / Muhdes duvar üzerinde kapı ve pencere.

Şekil C 243. Doğu cephesi / Ahşap dikmeler arası bağlantı.

Şekil C 242. Doğu cephesi / 1K05 pencereleri.

Şekil C 244. Doğu cephesi / 1K04 pencereleri.

Şekil C 245. Doğu cephesi / 1K03 pencereleri.

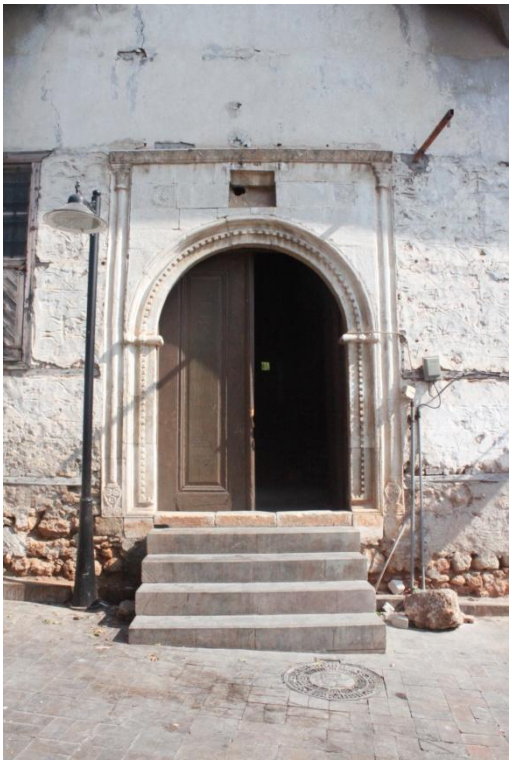
Şekil C 246. Doğu cephesi / EK01' den bahçeye çıkış.

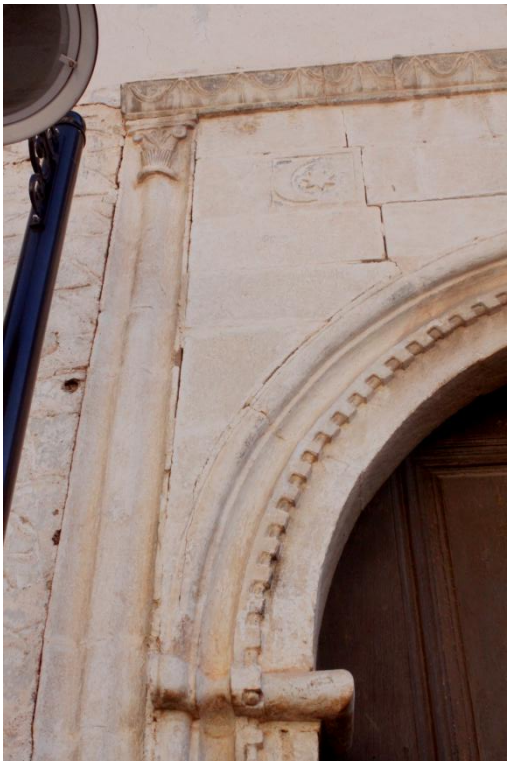
Şekil C 247. Doğu cephesi / Ek bina yıkılmış duvar.

Şekil C 248. Doğu cephesi / Demir kapılı bahçe girişi.

Şekil C 249. Ana giriş kapısı.

Şekil C 250. Ana kapı üzerinde bezemeler.

Şekil C 251. Ana kapı üzerinde bitkisel motifler.

Şekil C 253. Metal bağlantı elemanları.

Şekil C 252. Ahşap kapı üzerinde metal elemanlar.

Şekil C 254. Ahşap merdiven giriş kapısı.

Şekil C 255. ARA02 kapı kilit sistemi.

Şekil C 256. 1K01 giriş kapısı ahşap oyma bezemeleri.

Şekil C 257. 1K03 giriş kapısı ahşap oyma bezemeleri.

Şekil C 258. 1K03 giriş kapısı ahşap oyma bezemeleri.

Şekil C 259. Ahşap kafes.

Şekil C 260. Ahşap oyma korkuluk.

Şekil C 261. Ahşap kepenk.

Şekil C 262. Ahşap oyma denizlik.

Şekil C 263. Pencere metal elemanları.

Şekil C 264. Kim geldi penceresi.

Şekil C 265. Ahşap kafes.

Şekil C 266. Z01 mekanı tavan göbeği.

Şekil C 267. Z02 mekanı tavan göbeği.

Şekil C 268. Z03 mekanı alçı tavan göbeği.

Şekil C 269. Z03 mekanı alçı tavan bezemesi.

Şekil C 270. 1K04 mekanı tavan göbeği.

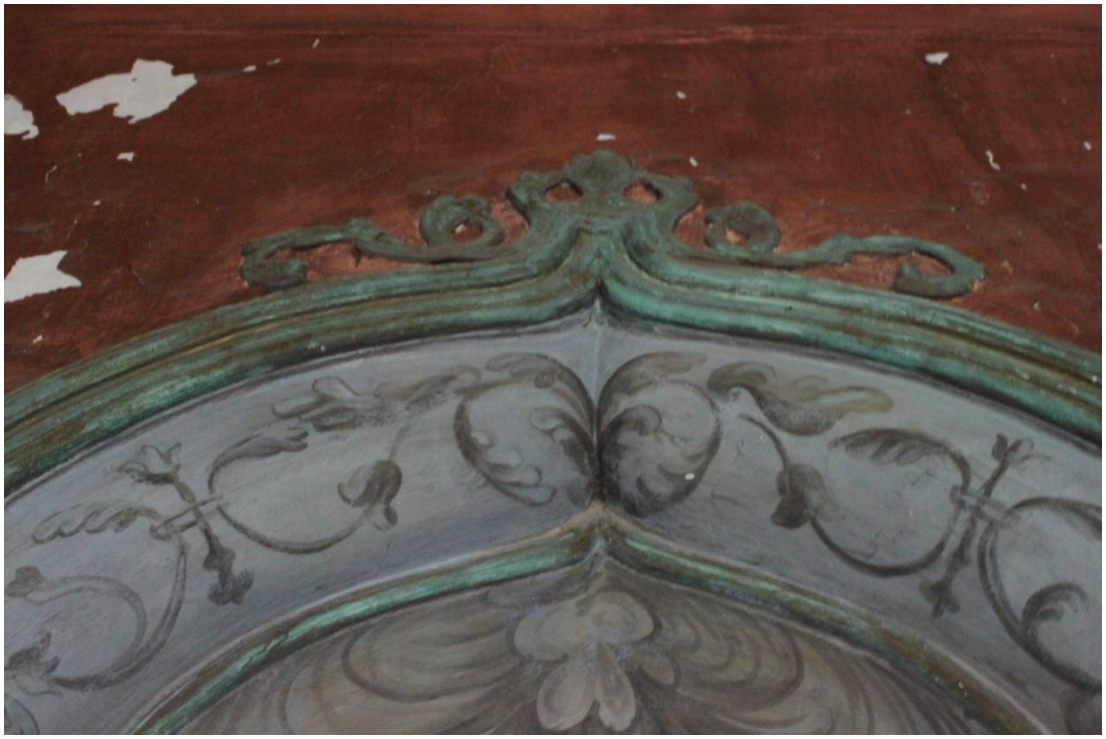
Şekil C 271. Z03 pencere üzeri alçı bezemeler.

Şekil C 272. 1K01 niş üzeri alçı bezemeler.

Şekil C 273. 1K01 çiçeklik üzeri alçı bezemeler.

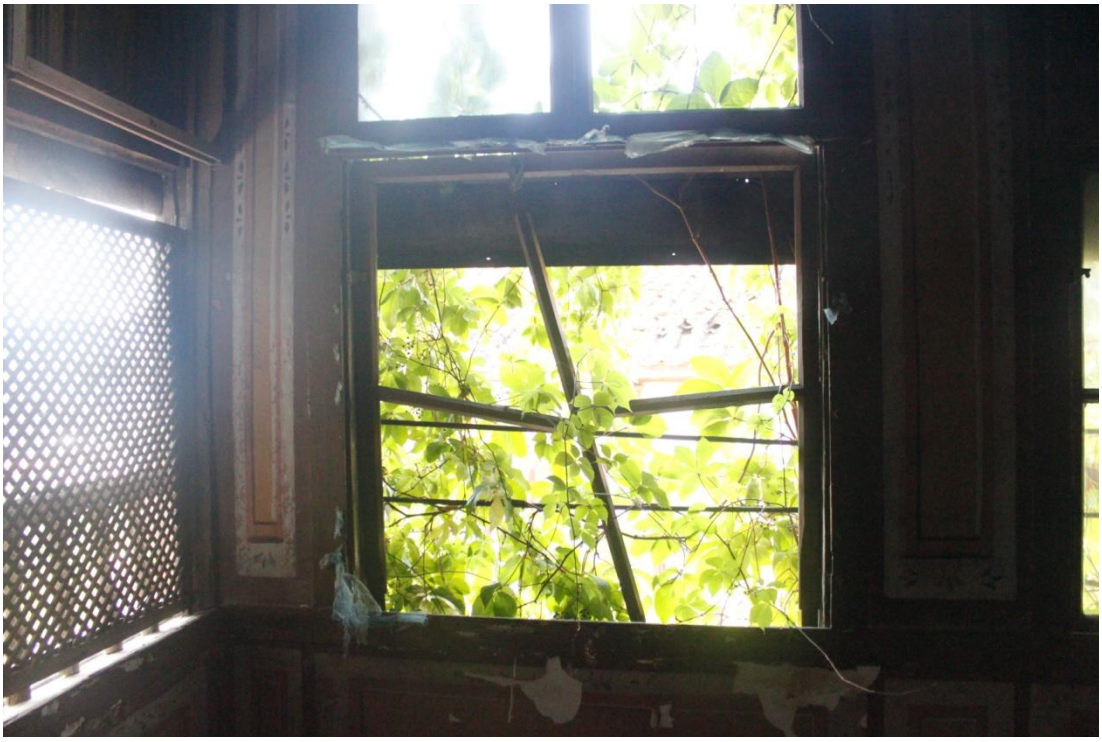
Şekil C 274. 1K03 niş üzeri alçı bezemeler.

Şekil C 275. 1K03 çiçeklik üzeri alçı bezemeler.

Şekil C 276. 1K06 taş şömine.

Şekil C 277. Hasarlı giyotin pencere.

Şekil C 278. Strüktürel problemlere bağlı yapı elemanlarında oluşan deformasyon.

Şekil C 279. Yapı elemanı deformasyonu.

Şekil C 281. Sıva dökülmesi.

Şekil C 280. Hasarlı duvar.

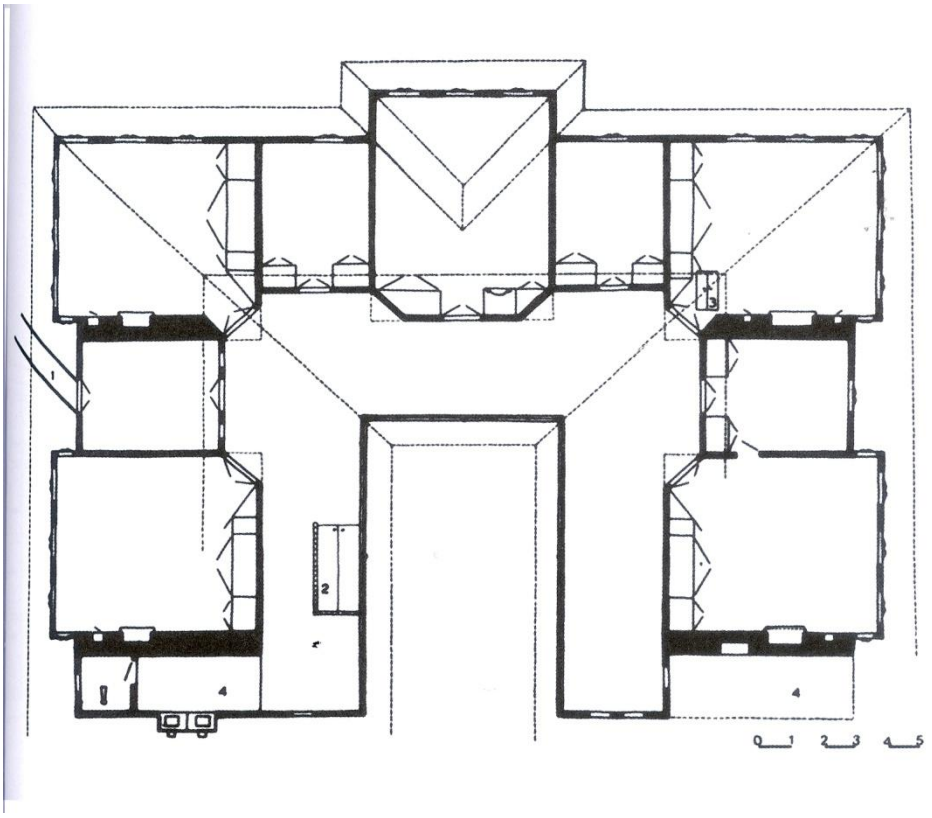
Şekil A 23. Taşlığa açılan pencereler.

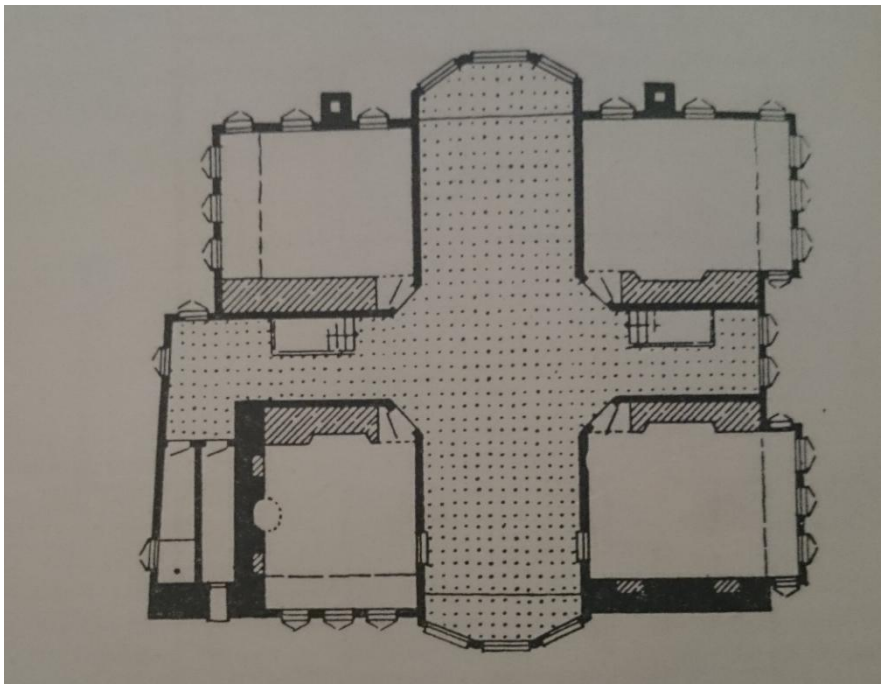
Şekil A 24. Taşlığa açılan pencereler.

Şekil C 282. Restitüsyona göre hela mekanını taşıyan kiriş.

Şekil B 4. Hacı Ömerağa Evi (Bektaş, 2004).

Şekil B 5. Kula Küçük Göldeliler Evi (Eldem, 1984).

Şekil C 283. 1K04 mekanının 1K02 mekanına devam eden ahşap tavan çıtaları.

Şekil C 284. 1K02 mekanı doğu ve batı duvarındaki ahşap çerçevelerin 1K04 mekanında devamı.

Şekil A 25. Çakıl taşı kaplama taşlık döşemesi / Müze Sokak Paşa Konağı.

Şekil C 285. Z04 mekanından kapatılmış kapı.

Şekil C 286. Z04 ve Z05 mekanları arası özgün olmayan kapı boşluğu.

Şekil C 287. Ek yapıya geçilen kapı boşluğu.

Şekil C 288. 1K06 mekanı değiştirilmiş kapı kanadı.

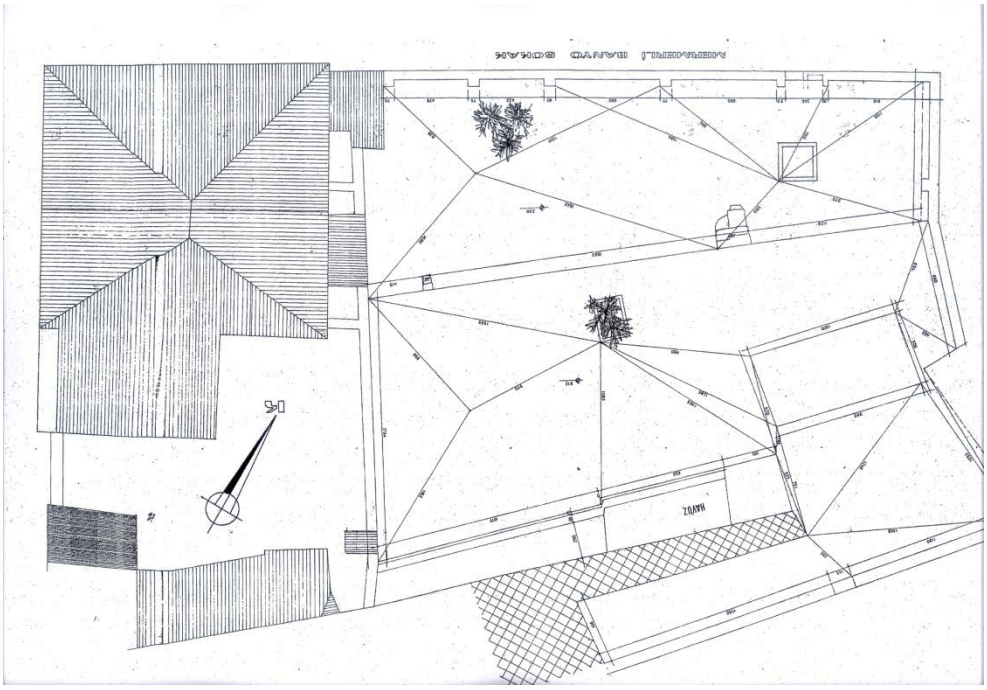
Şekil C 289. Genişletilmiş ahşap saçak.

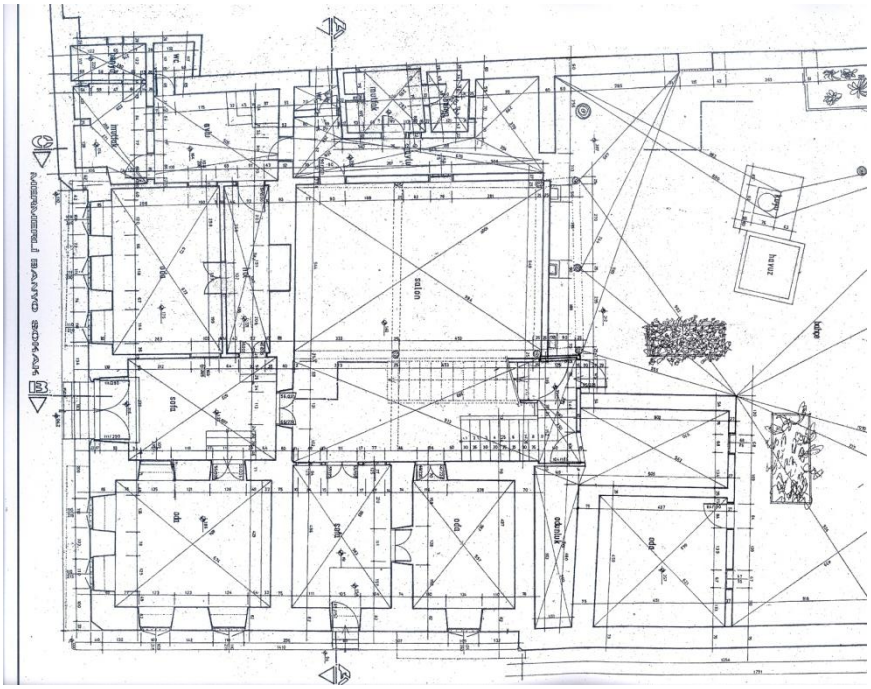
Şekil C 290. 1989 yılı rölövesi / ahşap merdiven altı ZO2 mekanı.

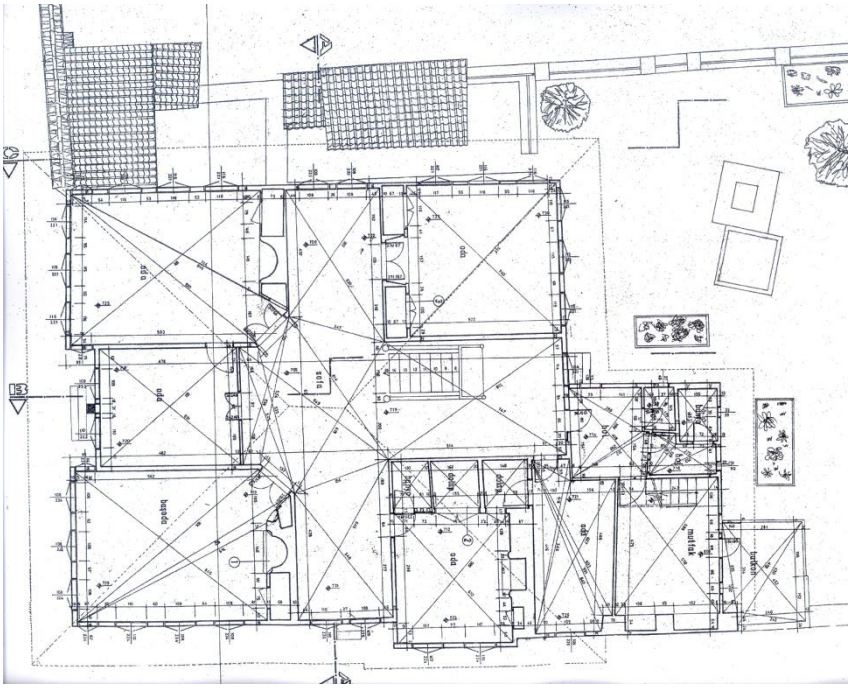
Şekil C 291. 1989 yılı rölövesi / Ek yapı güney cephesi.

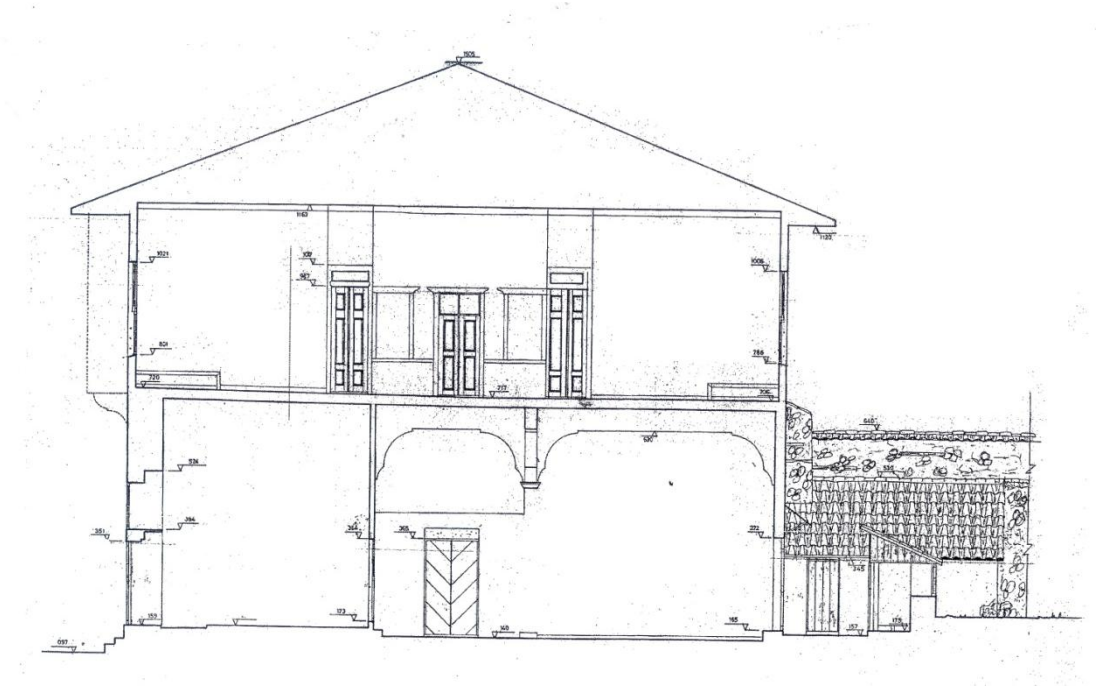
Şekil B 6. Ömer Lütfü Lülü Konağı 1989 yılı rölövesi-vaziyet planı (Nejat Üreğen arşivi).

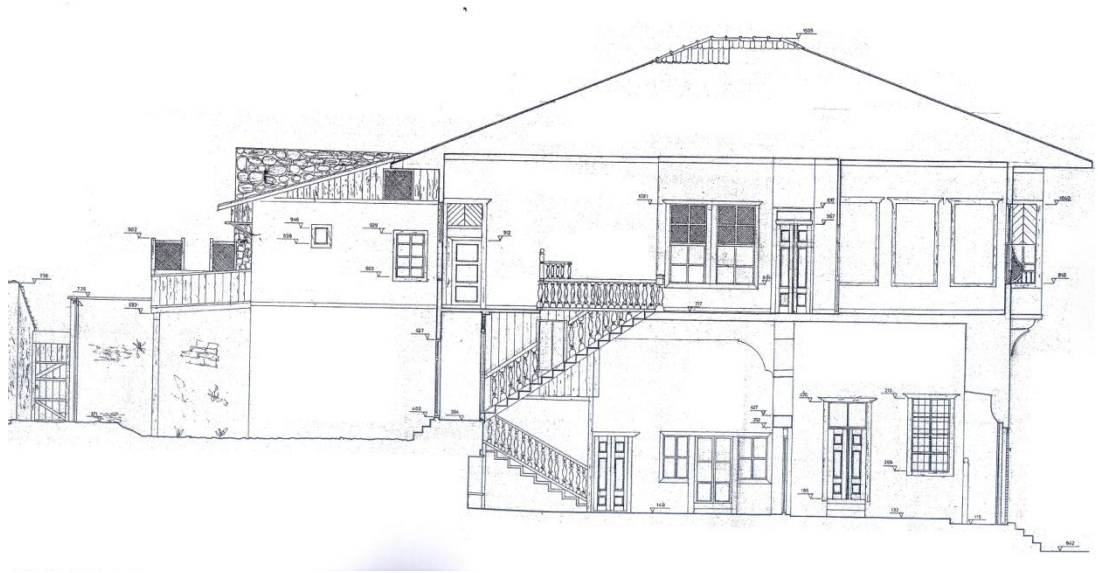
Şekil B 7. Ömer Lütfü Lülü Konağı 1989 yılı rölövesi-zemin kat planı (Nejat Üreğen arşivi).

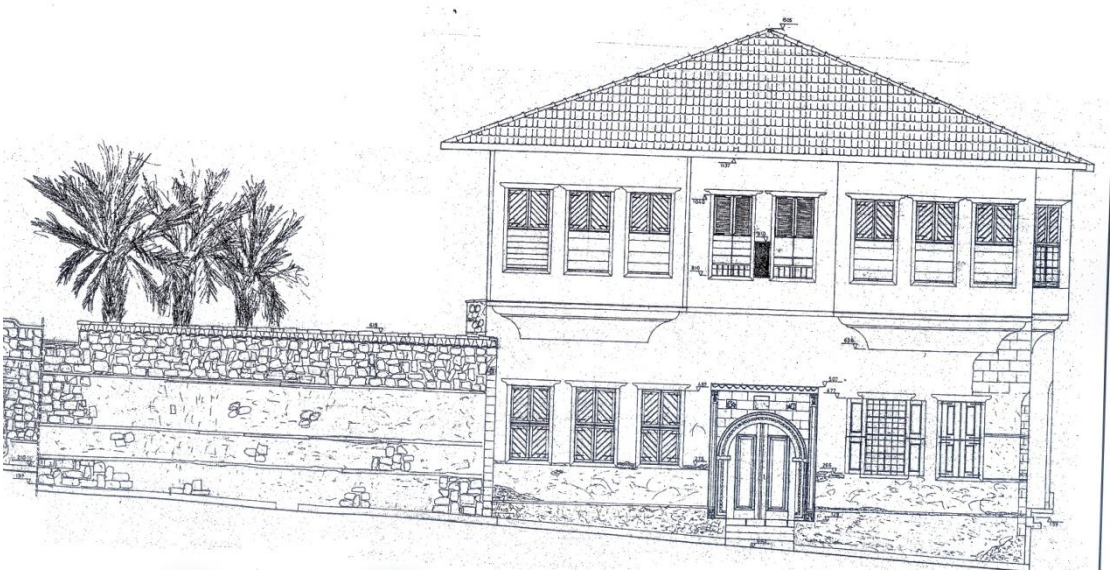
Şekil B 8. Ömer Lütfü Lülü Konağı 1989 yılı rölövesi-Birinci kat planı (Nejat Üreğen arşivi).

Şekil B 10. Ömer Lütfü Lülü Konağı 1989 yılı rölövesi-Kesit (Nejat Üreğen arşivi).

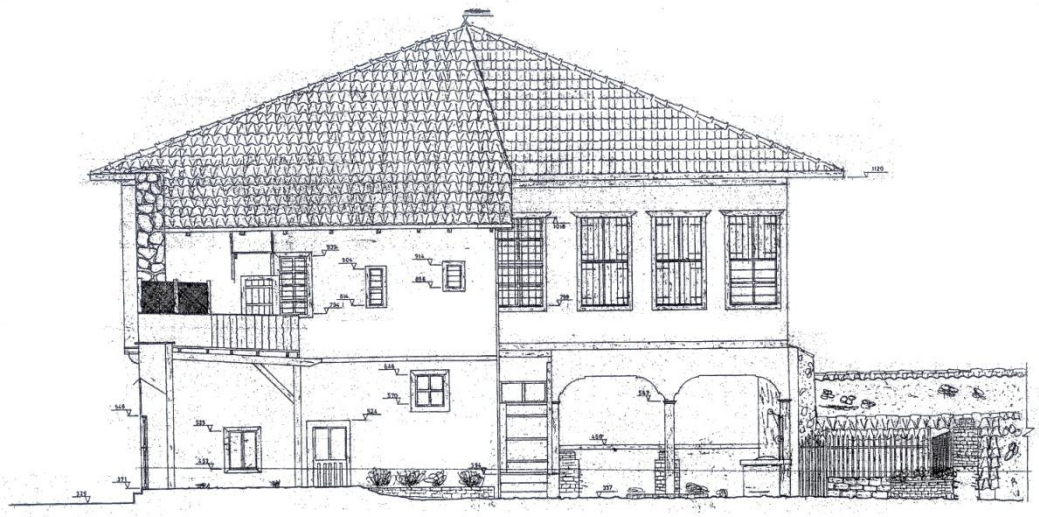
Şekil B 9. Ömer Lütfü Lülü Konağı 1989 yılı rölövesi-Kesit (Nejat Üreğen arşivi).

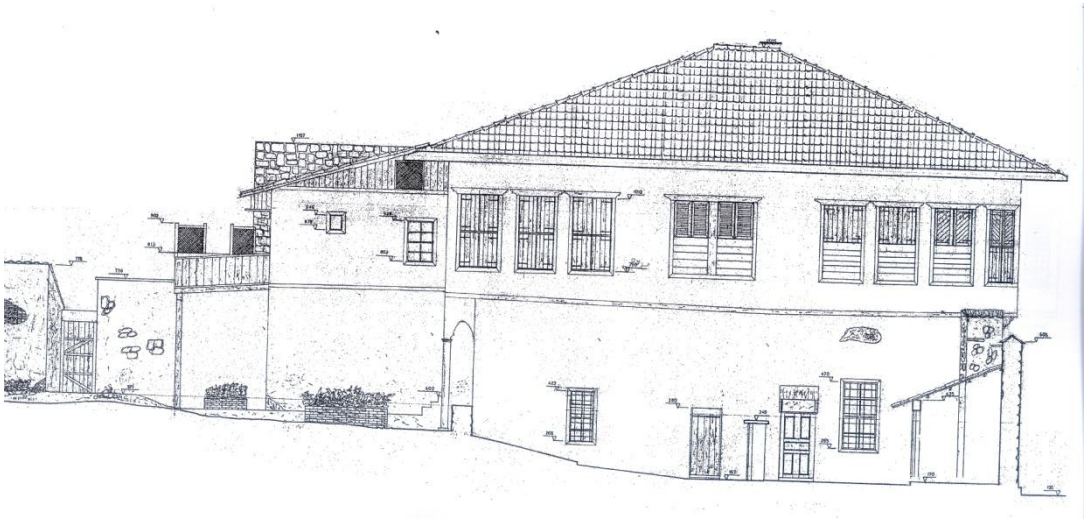
Şekil B 12. Ömer Lütfü Lülü Konağı 1989 yılı rölövesi- Kuzey cephesi (Nejat Üreğen arşivi).

Şekil B 11. Ömer Lütfü Lülü Konağı 1989 yılı rölövesi-Batı cephesi (Nejat Üreğen arşivi).

Şekil B 14. Ömer Lütfü Lülü Konağı 1989 yılı rölövesi-Güney cephesi (Nejat Üreğen arşivi).

Şekil B 13. Ömer Lütfü Lülü Konağı 1989 yılı rölövesi-Doğu cephesi (Nejat Üreğen arşivi).

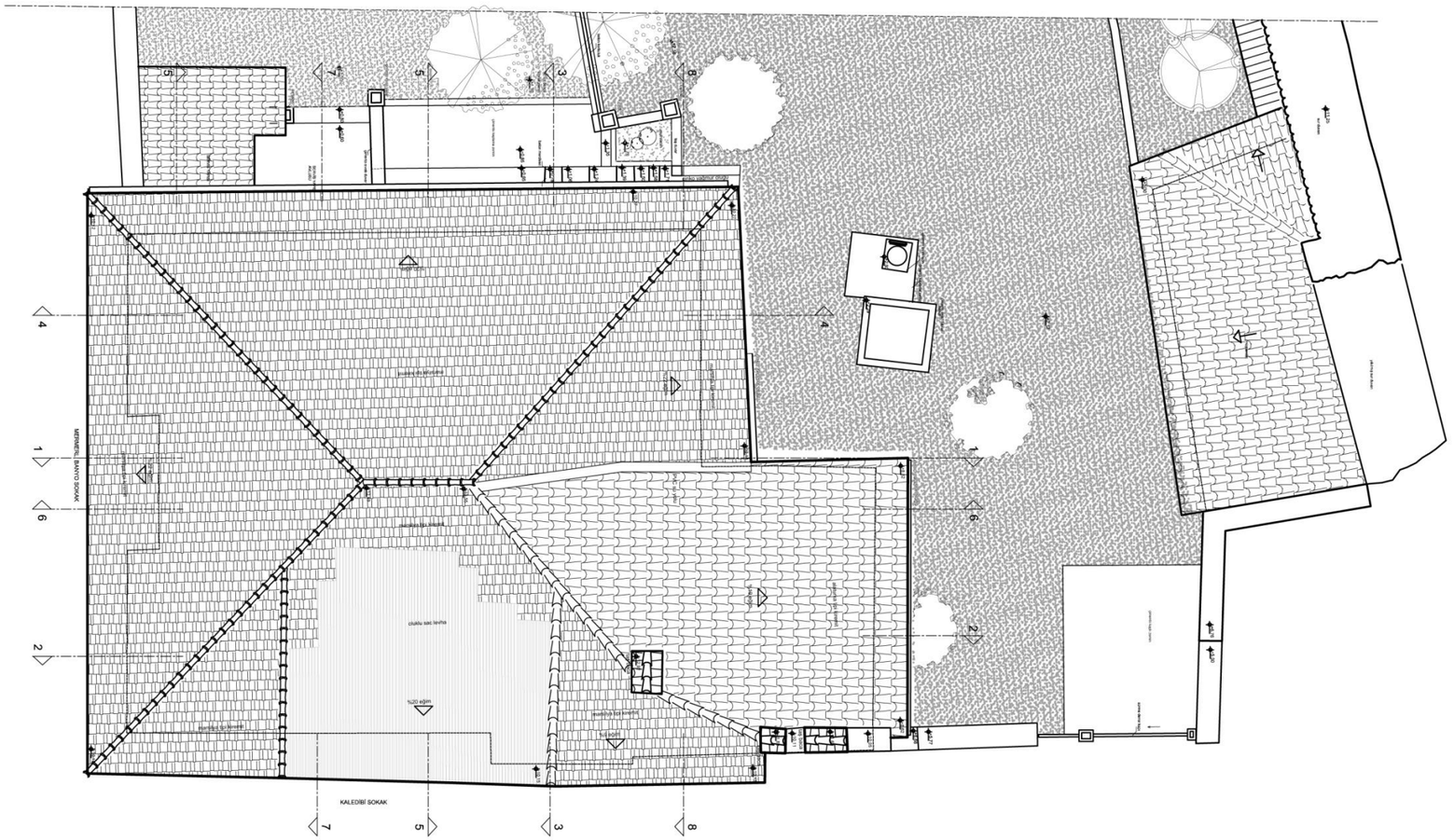
Şekil A 26. Kaleiçi Kültür Evi.

Şekil A 27. Suna İnan Kıraç Kaleiçi Müzesi.

Şekil D 1. Rölöve / Vaziyet planı.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

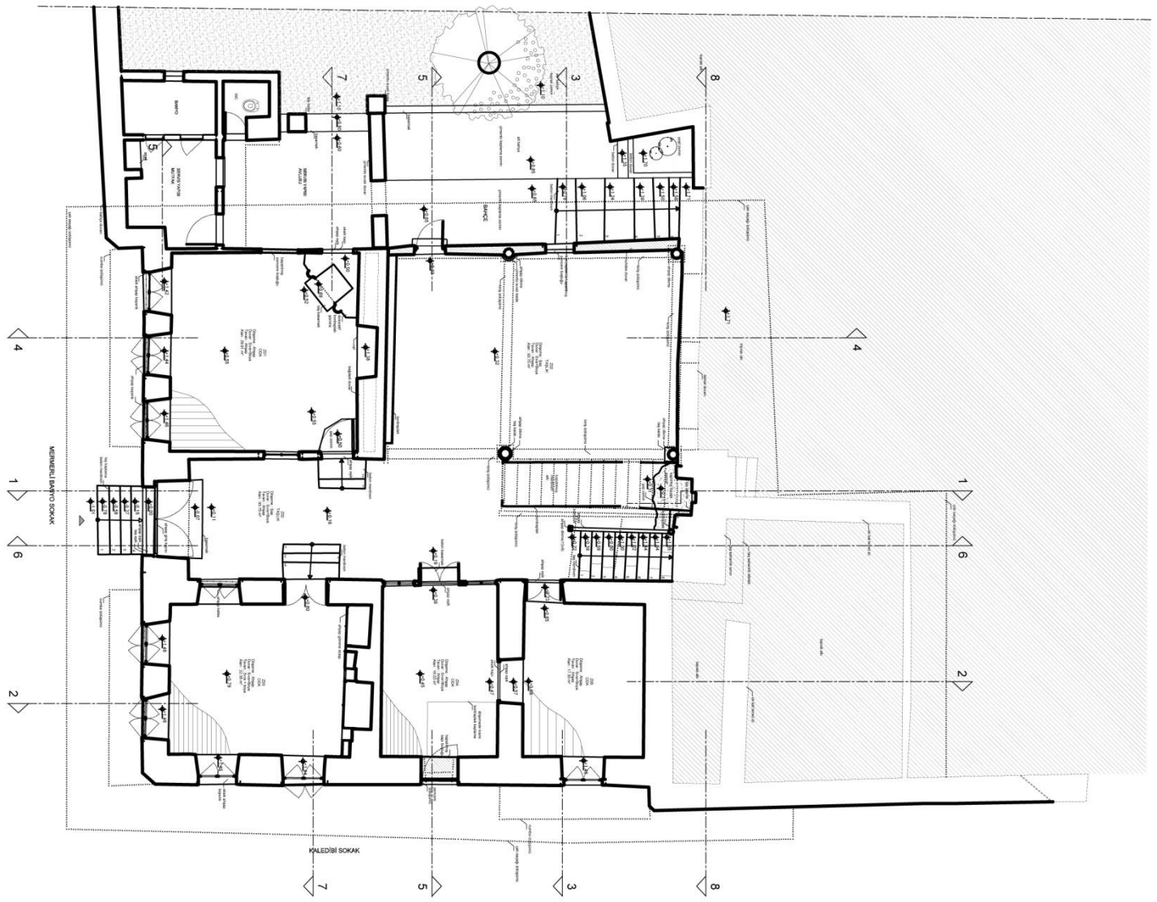

K

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 2	PLAN / ÇATI PLANI	

KASIM 2015

Şekil D 2. Rölöve / Çatı planı.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

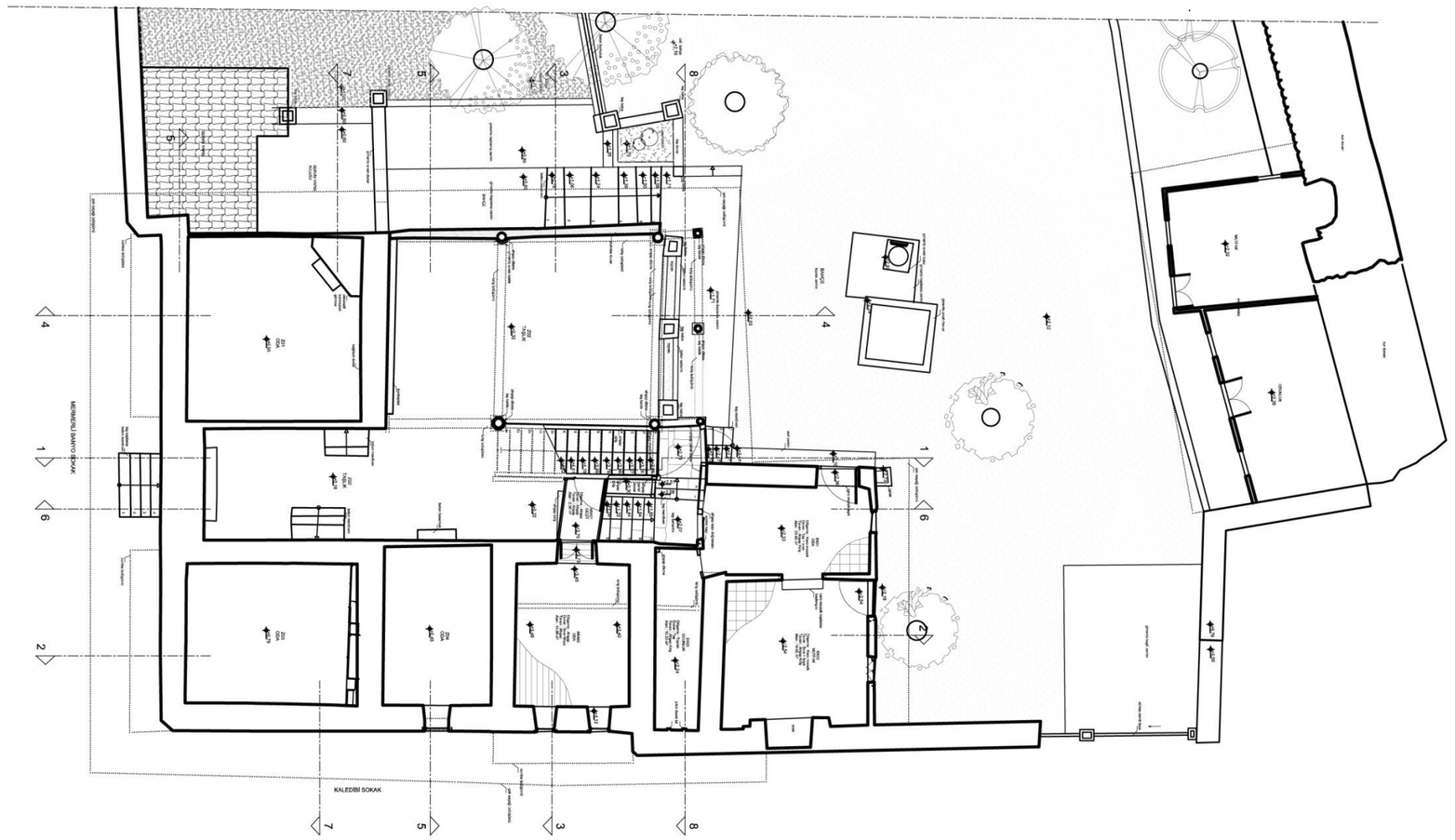

KESİT 2-2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 3	PLAN / ZEMİN	

KASIM 2015

Şekil D 3. Rölöve / Zemin kat planı.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

KESİT 2-2

K

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 4	PLAN / ARA KAT- EK KAT	

KASIM 2015

Şekil D 4. Rölöve / Ara kat + Ek kat planı.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

KESİT 2-2

K

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 5	PLAN / BİRİNCİ KAT	
KASIM 2015		

Şekil D 5. Rölöve / Birinci kat planı.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

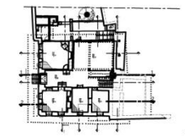
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

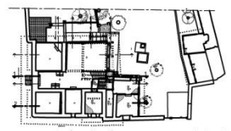
DANIŞMAN

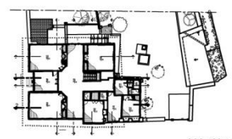
DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

zemin

ara kat + ek kat

birinci kat

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 6	1-1 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 6. Rölöve / 1-1 kesiti.

2-2 KESİTİ

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

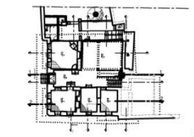
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

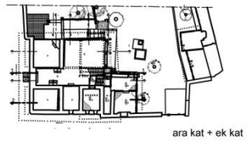
DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

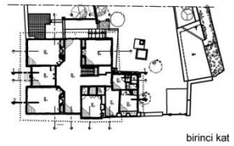
MİMAR MERVE ASLI KARA

zemin

ara kat + ek kat

birinci kat

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 7	2-2 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 7. Rölöve / 2-2 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

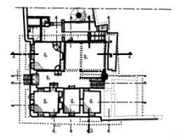
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

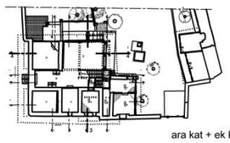
DANIŞMAN

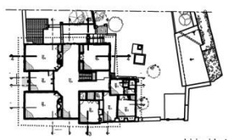
DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

zemin

ara kat + ek kat

birinci kat

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 8	3-3 KESİTİ	
KASIM 2015		

Şekil D 8. Rölöve / 3-3 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

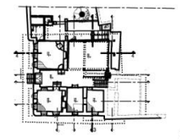
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

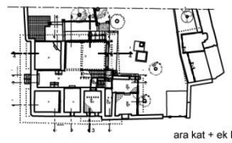
DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

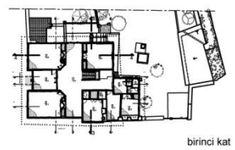
MİMAR MERVE ASLI KARA

zemin

ara kat + ek kat

birinci kat

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 9	4-4 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 9. Rölöve / 4-4 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

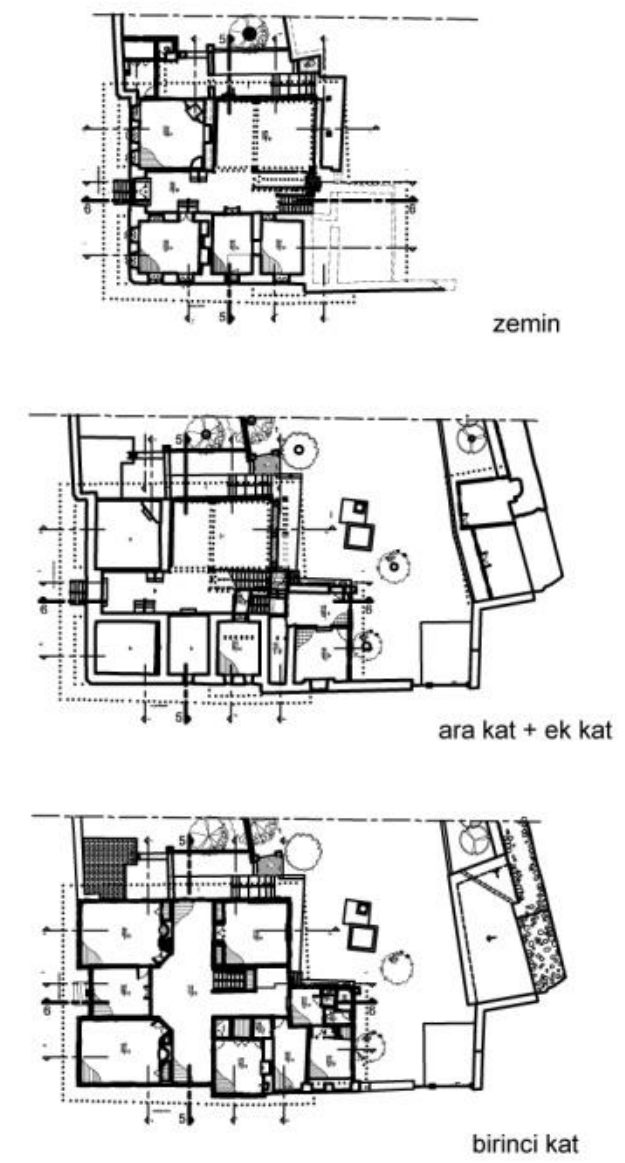
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

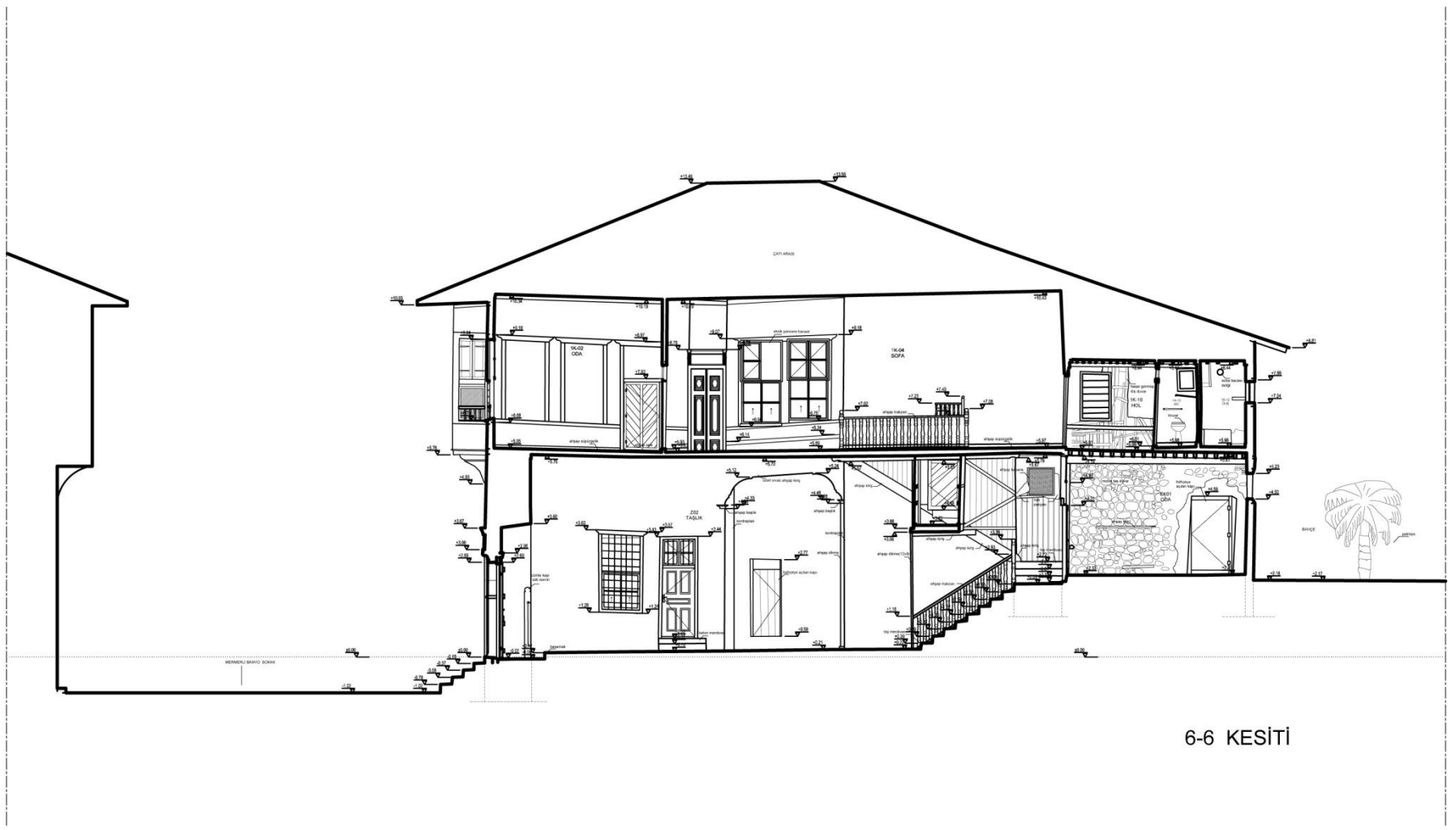
HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 10	5-5 KESİTİ	
KASIM 2015		

Şekil D 10. Rölöve / 5-5 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

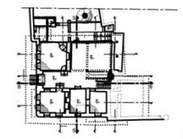
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

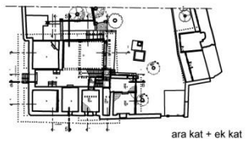
DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

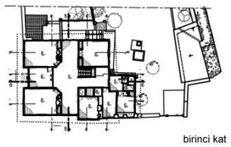
MİMAR MERVE ASLI KARA

zemin

ara kat + ek kat

birinci kat

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 11	6-6 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 11. Rölöve / 6-6 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

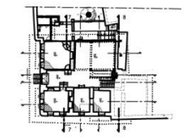
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

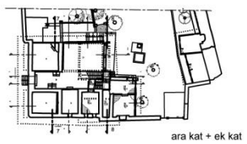
DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

zemin

ara kat + ek kat

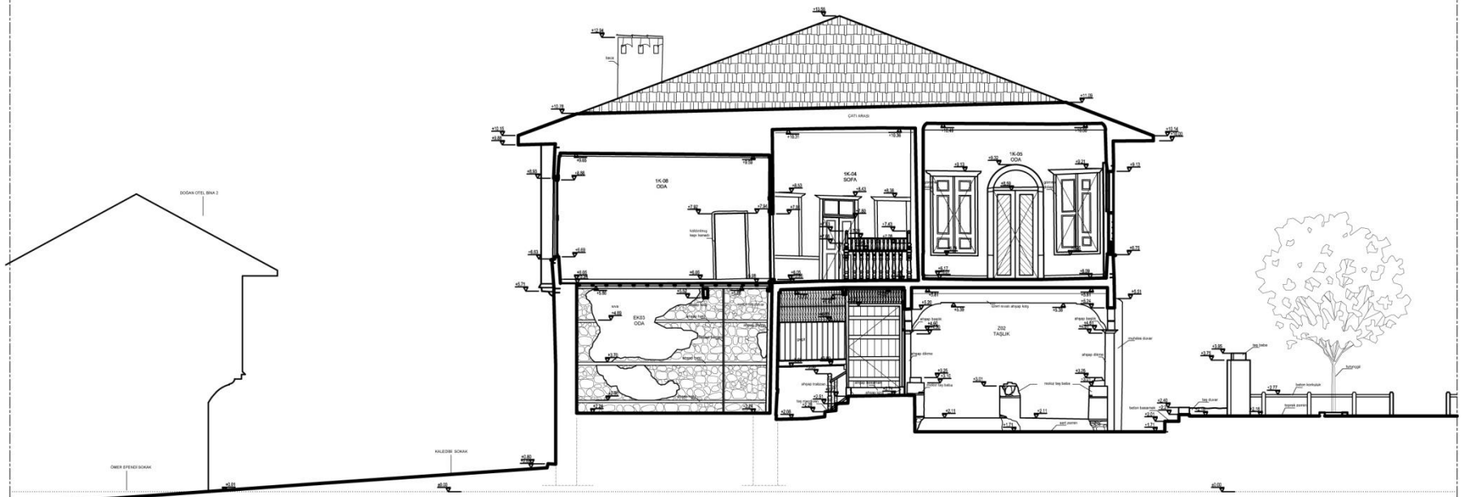

birinci kat

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 12	7-7 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 12. Rölöve / 7-7 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

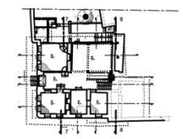
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

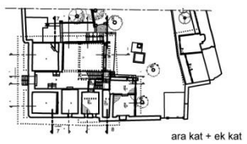
DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

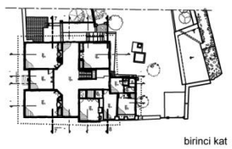
MİMAR MERVE ASLI KARA

zemin

ara kat + ek kat

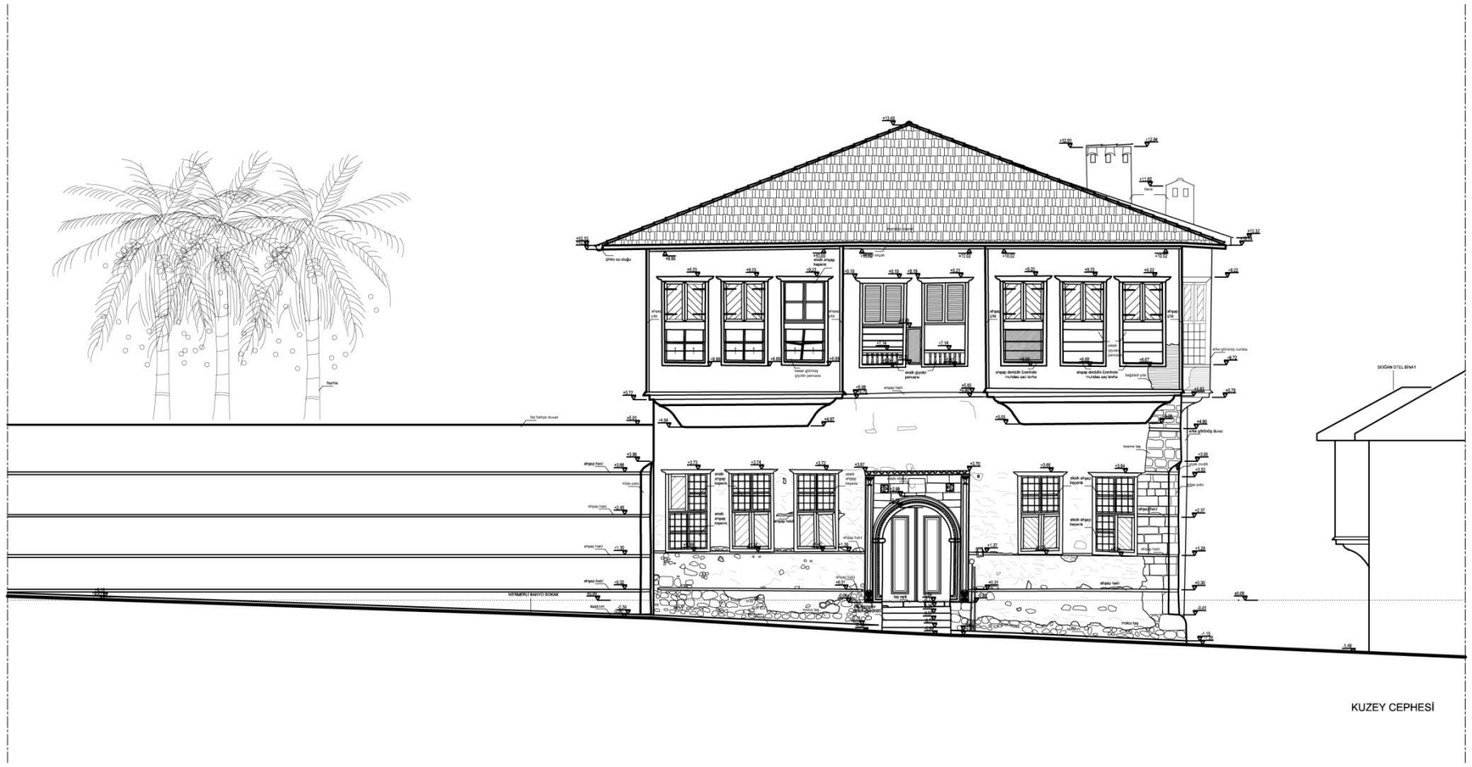

birinci kat

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 13	8-8 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 13. Rölöve / 8-8 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

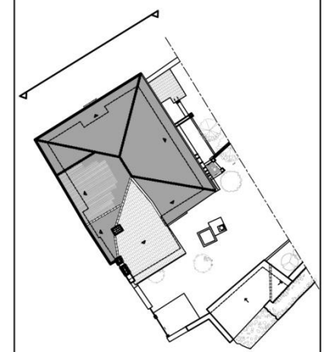
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 14	KUZEY CEPHESİ / ÖN CEPHE	

KASIM 2015

Şekil D 14. Rölöve / Kuzey cephesi.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

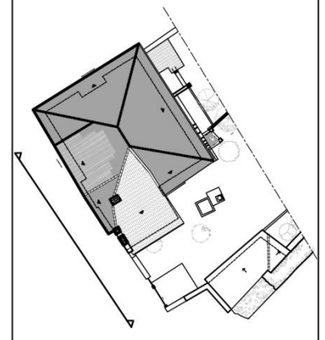
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

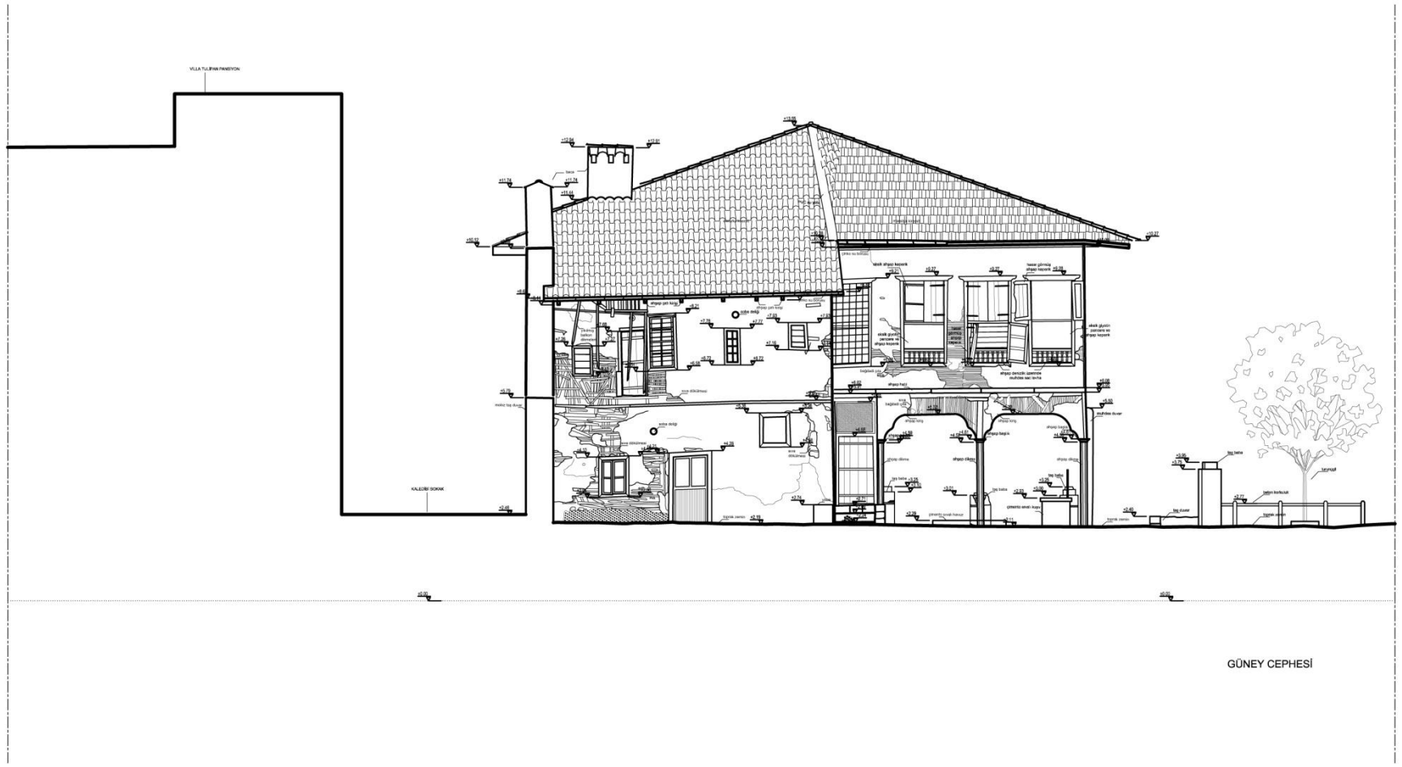
HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 15	BATI CEPHESİ / YAN CEPHE	
KASIM 2015		

Şekil D 15. Rölöve / Batı cephesi.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

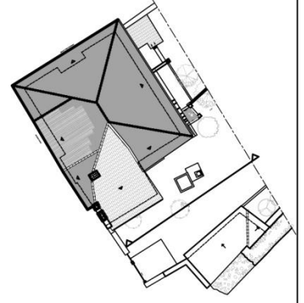
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 16	GÜNEY CEPHESİ / ARKA CEPHE	

KASIM 2015

Şekil D 16. Rölöve / Güney cephesi.

DOĞU CEPHESİ

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

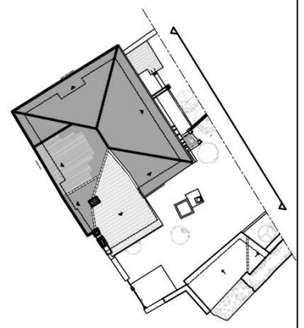
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

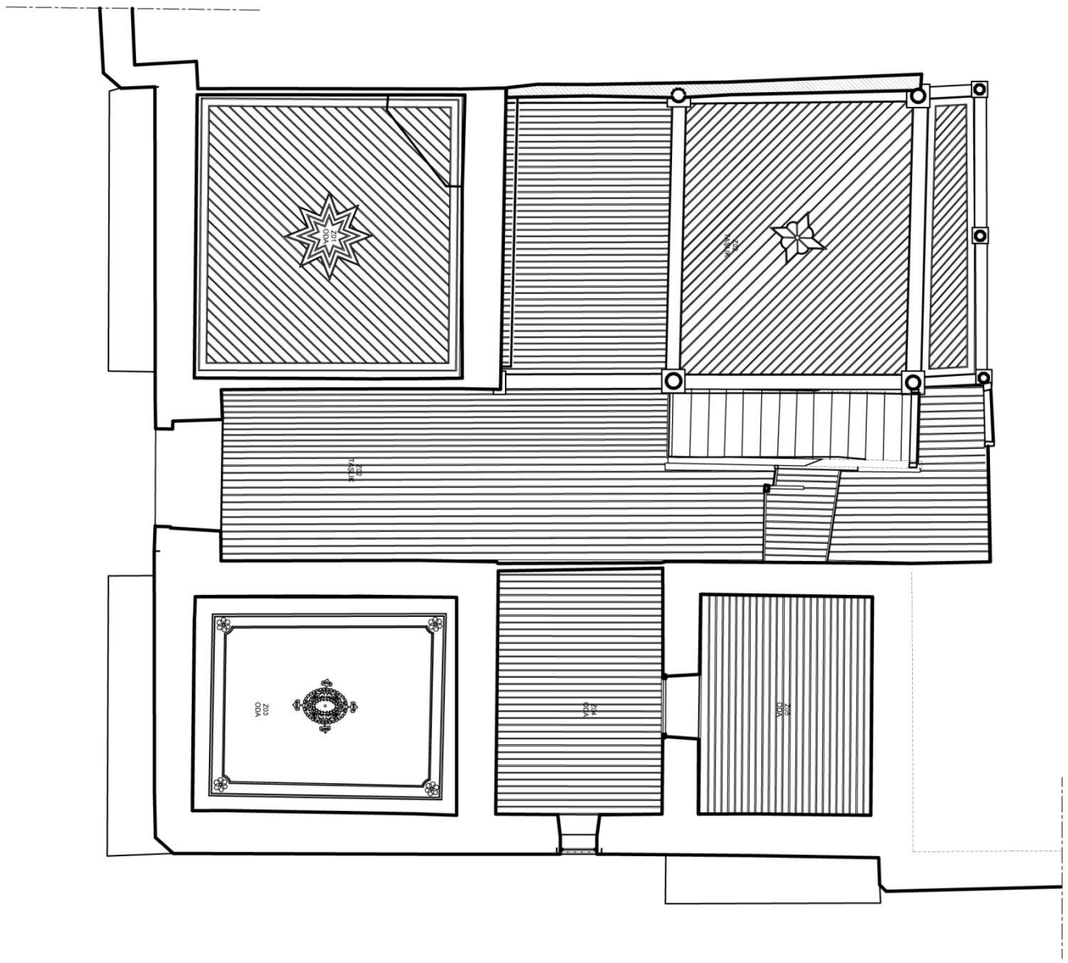
HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 17	DOĞU CEPHESİ / YAN CEPHE	
KASIM 2015		

Şekil D 17. Rölöve / Doğu cephesi.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

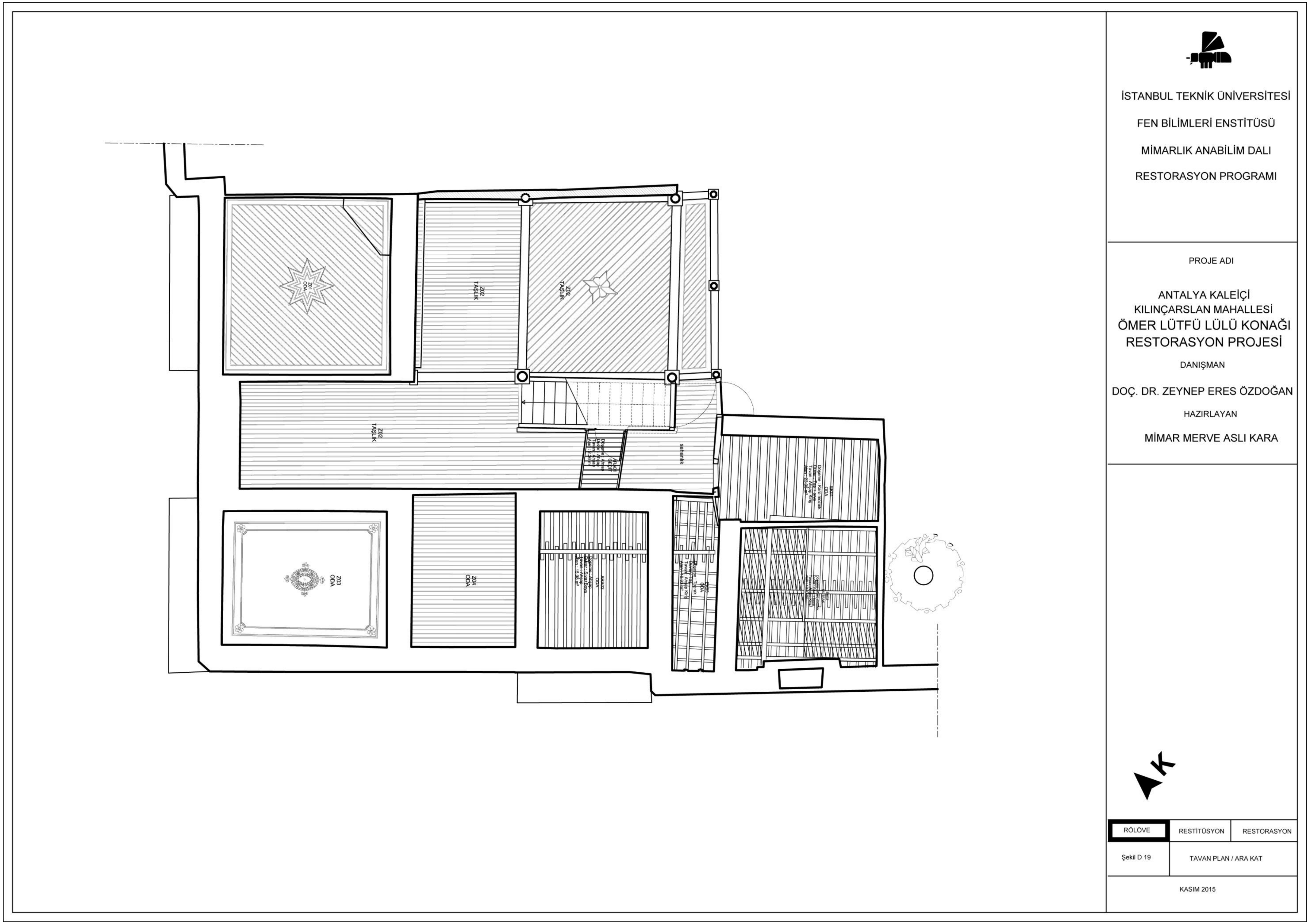
MİMAR MERVE ASLI KARA

K

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 18	TAVAN PLAN / ZEMİN	

KASIM 2015

Şekil D 18. Rölöve / Tavan planı - Zemin kat.

Şekil D 19. Rölöve / Tavan planı - Ara kat + Ek kat.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

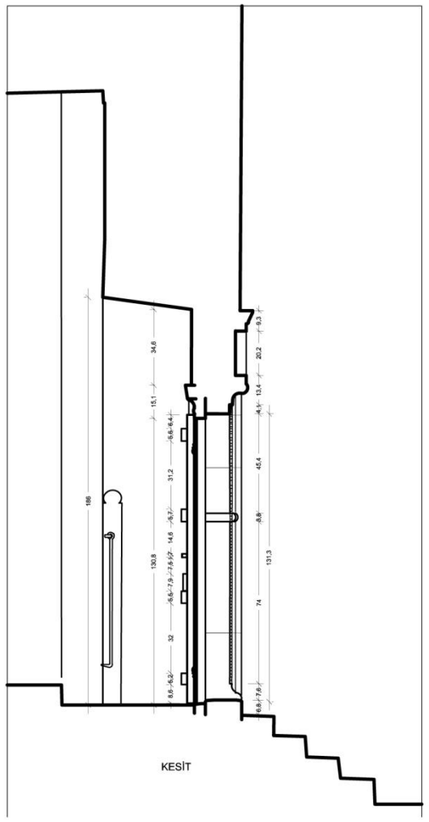
MİMAR MERVE ASLI KARA

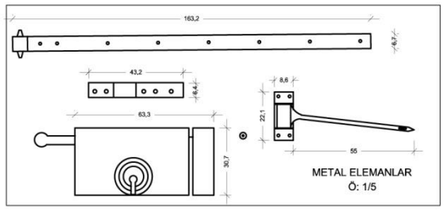
K

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 20	TAVAN PLAN / BİRİNCİ KAT	

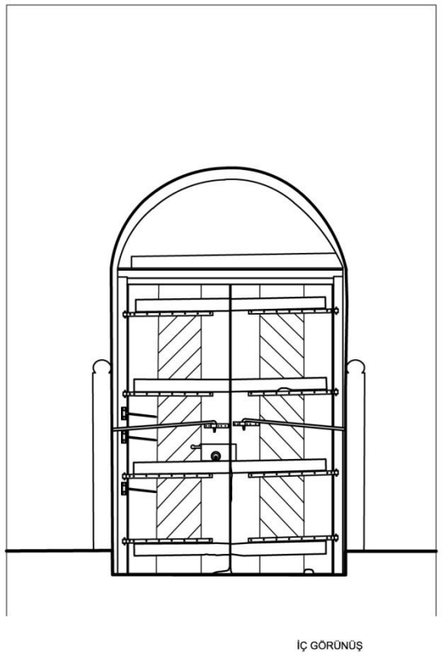
KASIM 2015

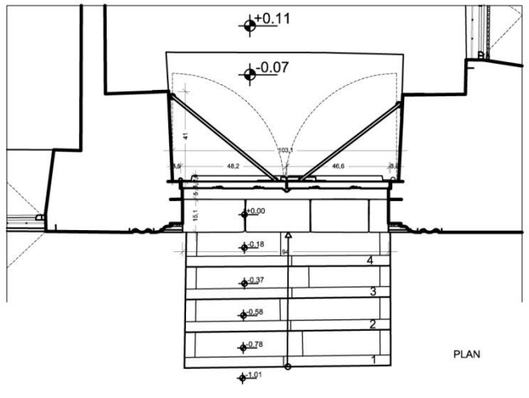
Şekil D 20. Rölöve / Tavan planı - Birinci kat.

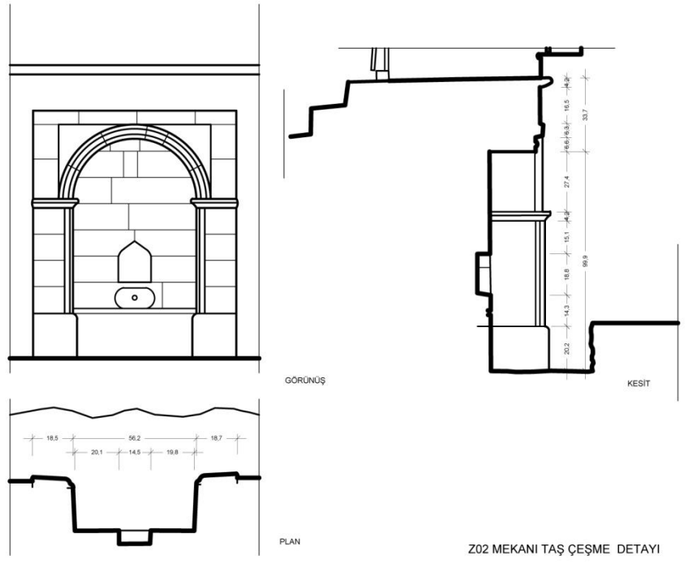

Z02 MEKANI TAŞ ÇEŞME DETAYI

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

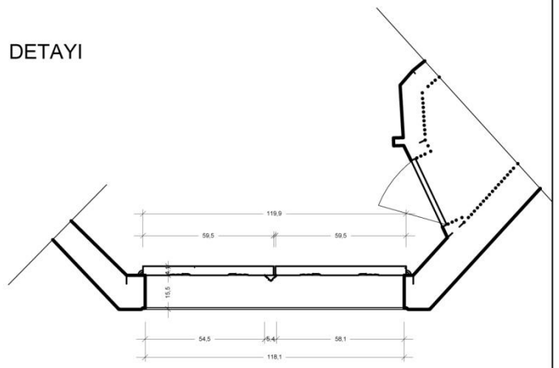
MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 21	DETAYLAR 1	

KASIM 2015

Şekil D 21. Rölöve / Detaylar 1.

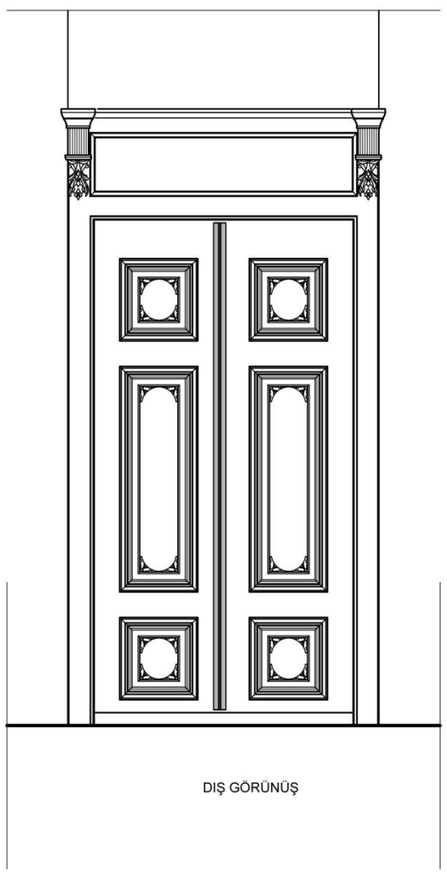
1K03 MEKANI AHŞAP KAPI DETAYI

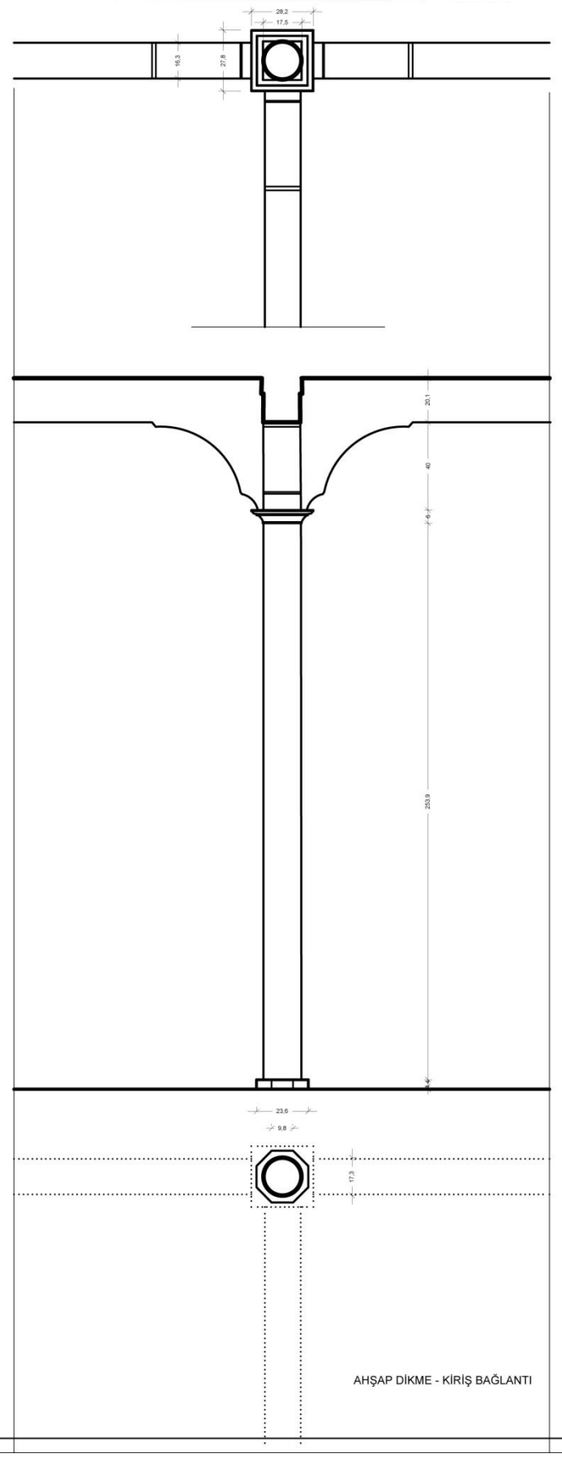
PLAN

KESİT

DIŞ GÖRÜNÜŞ

AHŞAP DİKME - KİRİŞ BAĞLANTI

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

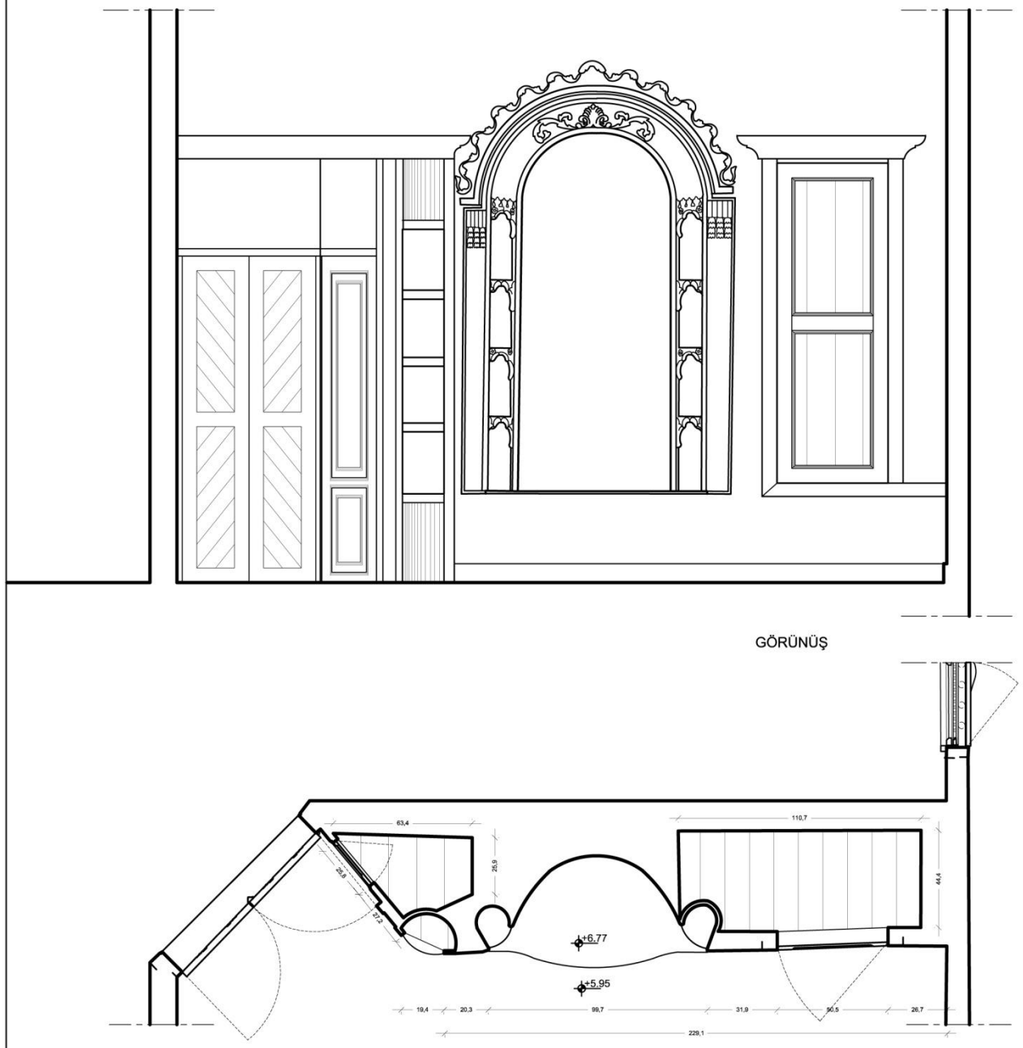
HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 22	DETAYLAR 2	

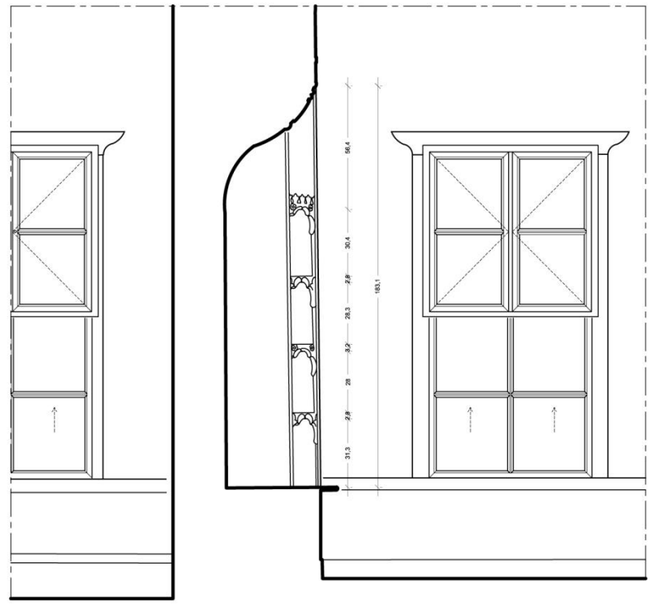
KASIM 2015

Şekil D 22. Rölöve / Detaylar 2.

GÖRÜNÜŞ

PLAN

KESİT

1K01 MEKANI NİŞ DETAYI

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 23	DETAYLAR 3	

KASIM 2015

Şekil D 23. Rölöve / Detaylar 3.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 24	DETAYLAR 4	

KASIM 2015

Şekil D 24. Rölöve / Detaylar 4.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

MALZEME ANALİZİ LEJANDI

- Ahşap
- Taş
- Alçı / alçı sıva
- Boya
- Kireç bazlı sıva
- Çimento esaslı malzeme
- Beton
- Kiremit
- Tuğla
- Metal
- Toprak
- Karo Mozaik
- Cam
- Kontraplak
- Seramik / Vitrifiye

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 25	PLAN / ÇATI PLANI	

KASIM 2015

Şekil D 25. Malzeme Analizi / Çatı planı.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

MALZEME ANALİZİ LEJANDI

- Ahşap
- Taş
- Alçı / alçı sıva
- Boya
- Kireç bazlı sıva
- Çimento esaslı malzeme
- Beton
- Kiremit
- Tuğla
- Metal
- Toprak
- Karo Mozaik
- Cam
- Plastik
- Kontraplak
- Seramik / Vitrifiye

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 26	PLAN / ZEMİN	

KASIM 2015

Şekil D 26. Malzeme Analizi / Zemin kat planı.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

MALZEME ANALİZİ LEJANDI

- Ahşap
- Taş
- Alçı / alçı sıva
- Boya
- Kireç bazlı sıva
- Çimento esaslı malzeme
- Beton
- Kiremit
- Tuğla
- Metal
- Toprak
- Karo Mozaik
- Cam
- Plastik
- Kontraplak
- Seramik / Vitrifiye

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 27	PLAN / ARA KAT- EK KAT	

KASIM 2015

Şekil D 27. Malzeme Analizi / Ara kat + Ek kat planı.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

MALZEME ANALİZİ LEJANDI

- Ahşap
- Taş
- Alçı / alçı sıva
- Boya
- Kireç bazlı sıva
- Çimento esaslı malzeme
- Beton
- Kiremit
- Tuğla
- Metal
- Toprak
- Karo Mozaik
- Cam
- Plastik
- Kontraplak
- Seramik / Vitrifiye

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 28	PLAN / BİRİNCİ KAT	
KASIM 2015		

Şekil D 28. Malzeme Analizi / Birinci kat planı.

1-1 KESİTİ

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

- Ahşap
- Taş
- Alçı / alçı sıva
- Boya
- Kireç bazlı sıva
- Çimento esaslı malzeme
- Beton
- Kiremit
- Tuğla
- Metal
- Toprak
- Karo Mozaik
- Cam
- Plastik
- Kontraplak
- Seramik / Vitrifiye

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 29	1-1 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 29. Malzeme Analizi / 1-1 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

- Ahşap
- Taş
- Alçı / alçı sıva
- Boya
- Kireç bazlı sıva
- Çimento esaslı malzeme
- Beton
- Kiremit
- Tuğla
- Metal
- Toprak
- Karo Mozaik
- Cam
- Plastik
- Kontraplak
- Seramik / Vitrifiye

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 30	2-2 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 30. Malzeme Analizi / 2-2 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

- Ahşap
- Taş
- Alçı / alçı sıva
- Boya
- Kireç bazlı sıva
- Çimento esaslı malzeme
- Beton
- Kiremit
- Tuğla
- Metal
- Toprak
- Karo Mozaik
- Cam
- Plastik
- Kontraplak
- Seramik / Vitrifiye

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 31	3-3 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 31. Malzeme Analizi / 3-3 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

- Ahşap
- Taş
- Alçı / alçı sıva
- Boya
- Kireç bazlı sıva
- Çimento esaslı malzeme
- Beton
- Kiremit
- Tuğla
- Metal
- Toprak
- Karo Mozaik
- Cam
- Plastik
- Kontraplak
- Seramik / Vitrifiye

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 32	4-4 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 32. Malzeme Analizi / 4-4 kesiti.

5-5 KESİTİ

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

- Ahşap
- Taş
- Alçı / alçı sıva
- Boya
- Kireç bazlı sıva
- Çimento esaslı malzeme
- Beton
- Kiremit
- Tuğla
- Metal
- Toprak
- Karo Mozaik
- Cam
- Plastik
- Kontraplak
- Seramik / Vitrifiye

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 33	5-5 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 33. Malzeme Analizi / 5-5 kesiti.

6-6 KESİTİ

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

- Ahşap
- Taş
- Alçı / alçı sıva
- Boya
- Kireç bazlı sıva
- Çimento esaslı malzeme
- Beton
- Kiremit
- Tuğla
- Metal
- Toprak
- Karo Mozaik
- Cam
- Plastik
- Kontraplak
- Seramik / Vitrifiye

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 34	6-6 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 34. Malzeme Analizi / 6-6 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

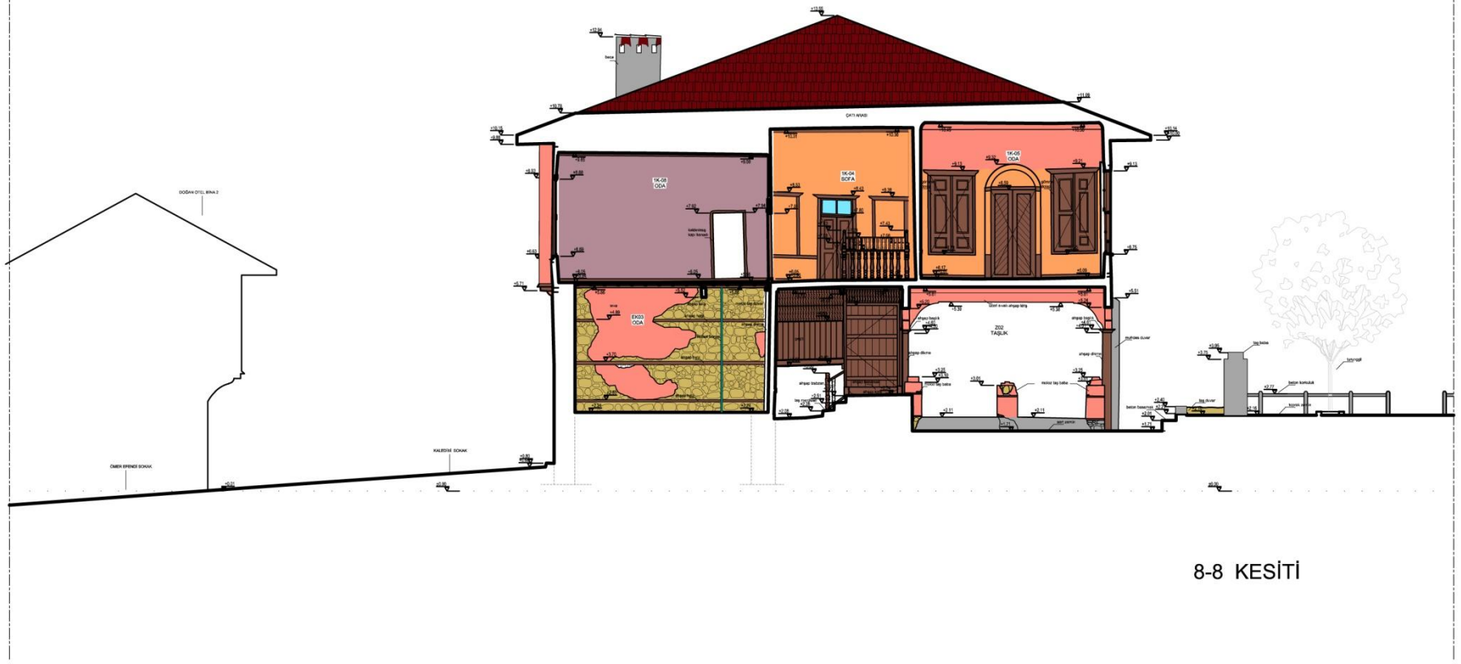
MİMAR MERVE ASLI KARA

- Ahşap
- Taş
- Alçı / alçı sıva
- Boya
- Kireç bazlı sıva
- Çimento esaslı malzeme
- Beton
- Kiremit
- Tuğla
- Metal
- Toprak
- Karo Mozaik
- Cam
- Plastik
- Kontraplak
- Seramik / Vitrifiye

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 35	7-7 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 35. Malzeme Analizi / 7-7 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

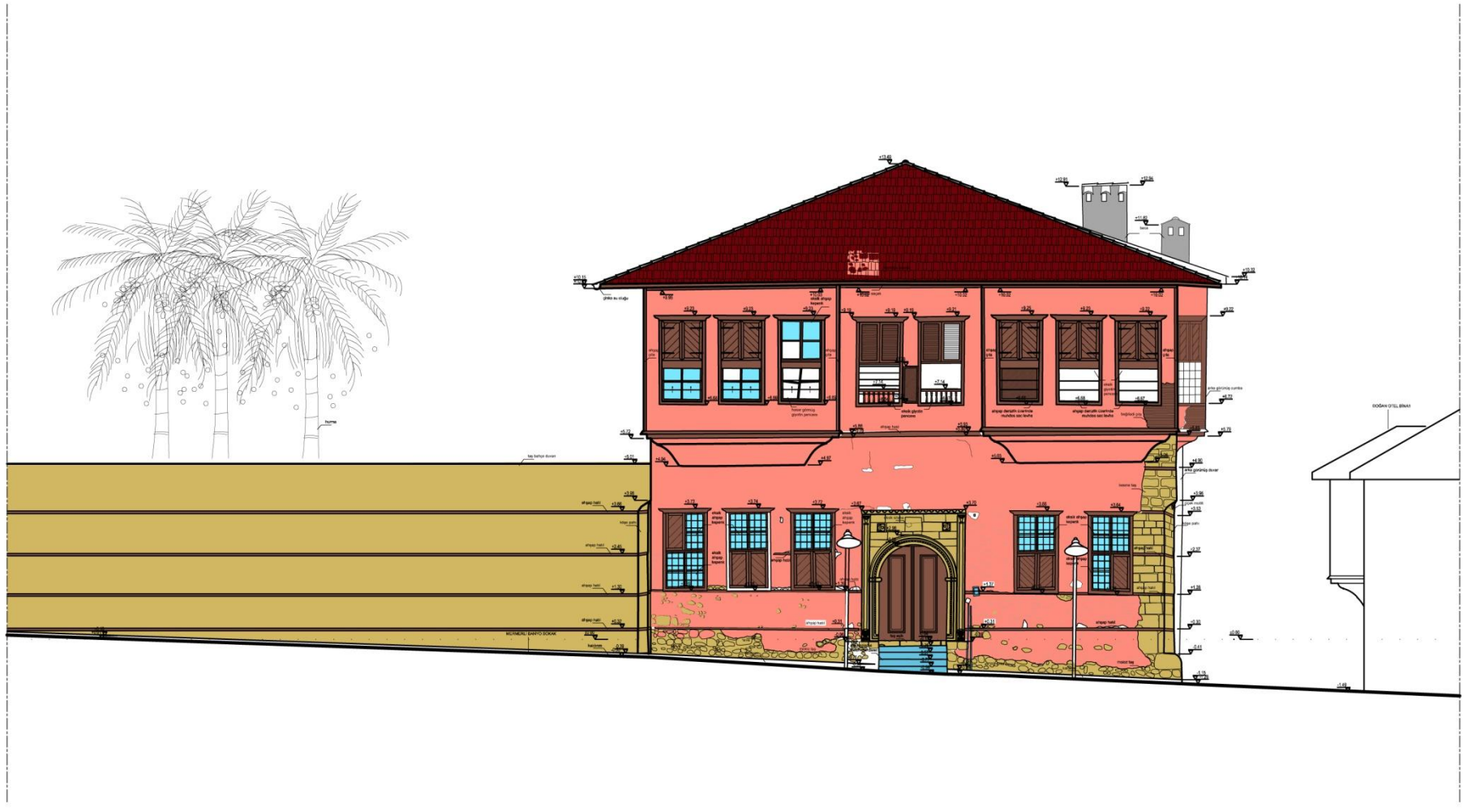
MİMAR MERVE ASLI KARA

- Ahşap
- Taş
- Alçı / alçı sıva
- Boya
- Kireç bazlı sıva
- Çimento esaslı malzeme
- Beton
- Kiremit
- Tuğla
- Metal
- Toprak
- Karo Mozaik
- Cam
- Plastik
- Kontraplak
- Seramik / Vitrifiye

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 36	8-8 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 36. Malzeme Analizi / 8-8 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

MALZEME ANALİZİ LEJANDI

- Ahşap
- Taş
- Alçı / alçı sıva
- Boya
- Kireç bazlı sıva
- Çimento esaslı malzeme
- Beton
- Kiremit
- Tuğla
- Metal
- Toprak
- Karo Mozaik
- Cam
- Plastik
- Kontraplak
- Seramik / Vitrifiye

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 37	KUZEY CEPHESİ / ÖN CEPHE	

KASIM 2015

Şekil D 37. Malzeme Analizi / Kuzey cephesi.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

MALZEME ANALİZİ LEJANDI

- Ahşap
- Taş
- Alçı / alçı sıva
- Boya
- Kireç bazlı sıva
- Çimento esaslı malzeme
- Beton
- Kiremit
- Tuğla
- Metal
- Toprak
- Karo Mozaik
- Cam
- Plastik
- Kontraplak
- Seramik / Vitrifiye

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 38	BATI CEPHESİ / YAN CEPHE	

KASIM 2015

Şekil D 38. Malzeme Analizi / Batı cephesi.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

MALZEME ANALİZİ LEJANDI

- Ahşap
- Taş
- Alçı / alçı sıva
- Boya
- Kireç bazlı sıva
- Çimento esaslı malzeme
- Beton
- Kiremit
- Tuğla
- Metal
- Toprak
- Karo Mozaik
- Cam
- Plastik
- Kontraplak
- Seramik / Vitrifiye

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 39	GÜNEY CEPHESİ / ARKA CEPHE	

KASIM 2015

Şekil D 39. Malzeme Analizi / Güney cephesi.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

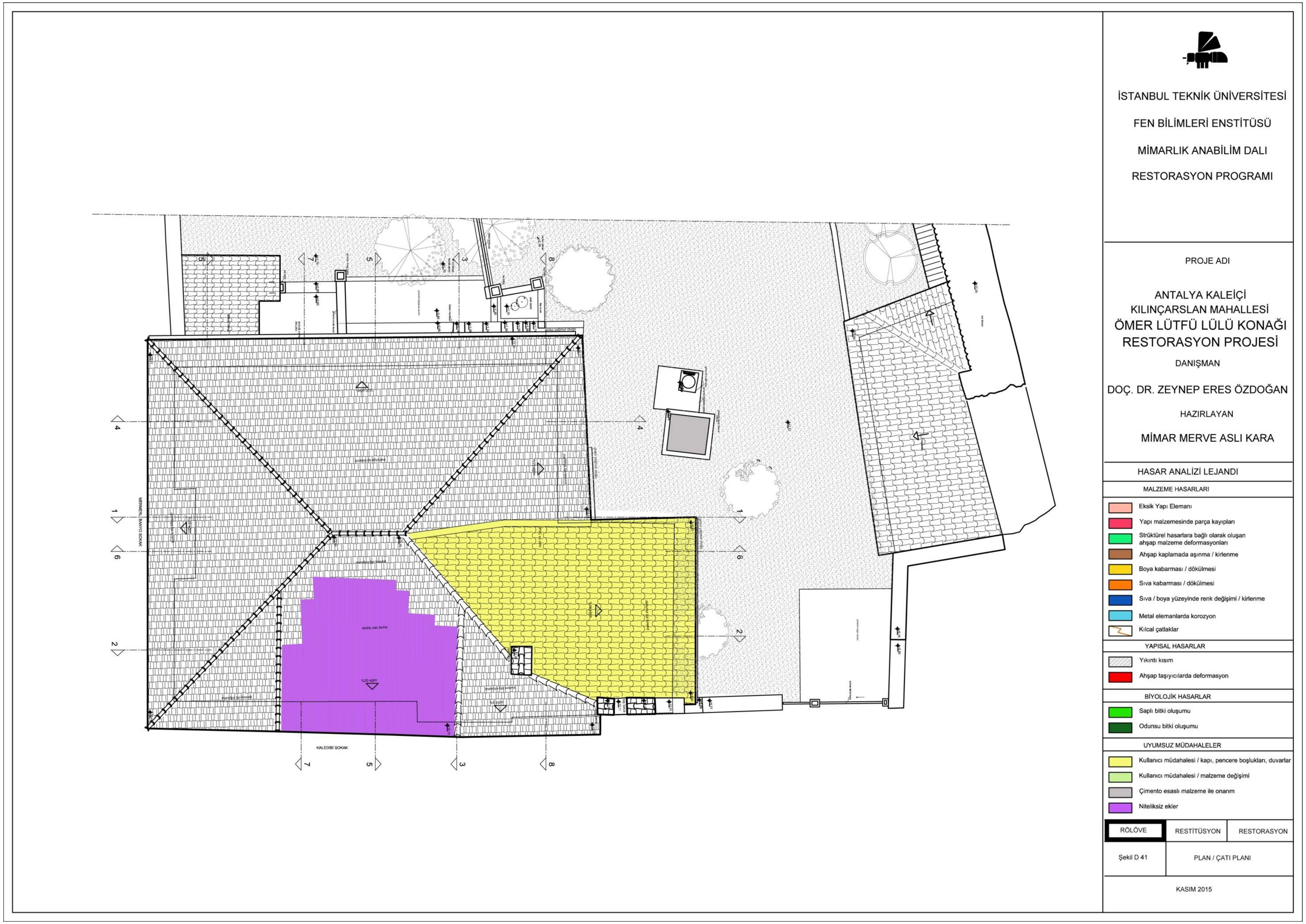
MALZEME ANALİZİ LEJANDI

- Ahşap
- Taş
- Alçı / alçı sıva
- Boya
- Kireç bazlı sıva
- Çimento esaslı malzeme
- Beton
- Kiremit
- Tuğla
- Metal
- Toprak
- Karo Mozaik
- Cam
- Plastik
- Kontraplak
- Seramik / Vitrifiye

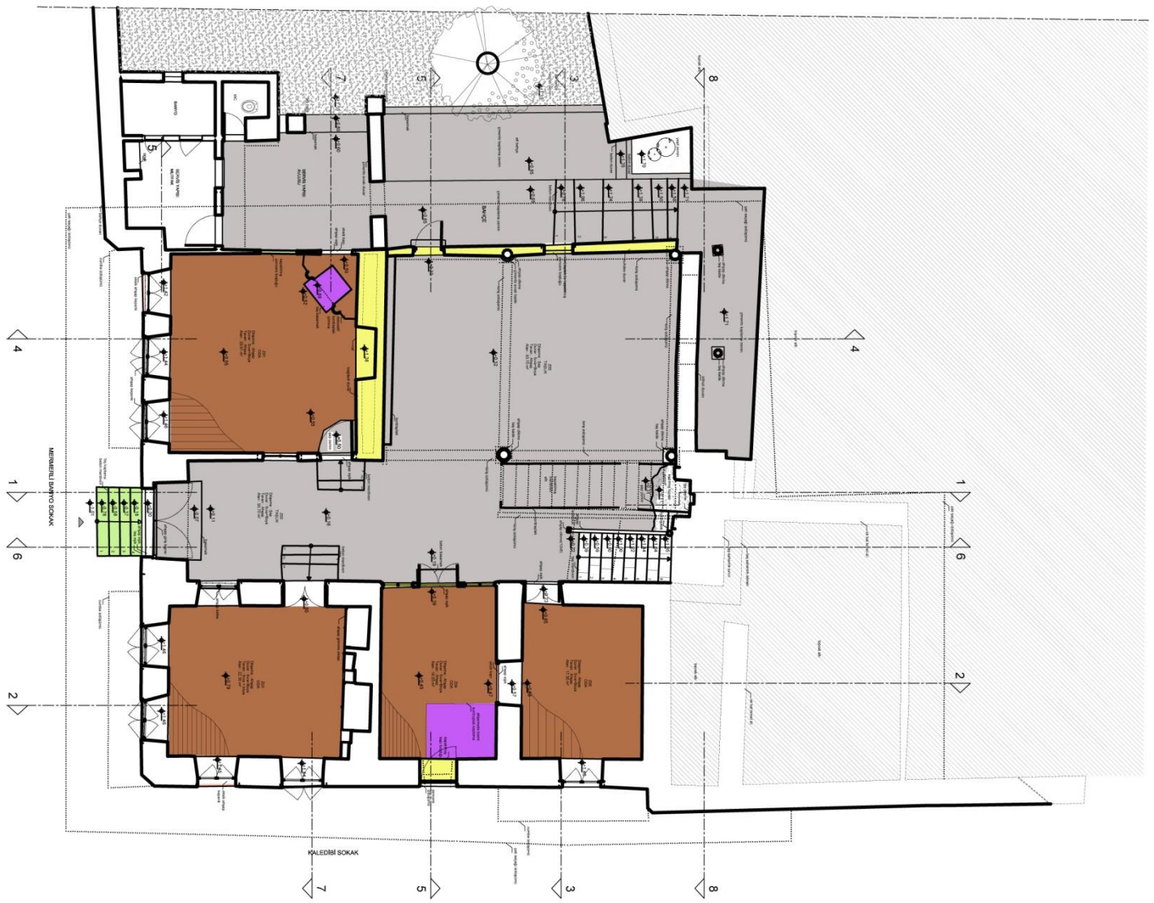
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 40	DOĞU CEPHESİ / YAN CEPHE	

KASIM 2015

Şekil D 40. Malzeme Analizi / Doğu cephesi.

Şekil D 41. Hasar Analizi / Çatı planı.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

HASAR ANALİZİ LEJANDI

MALZEME HASARLARI

- Eksik Yapı Elemanı
- Yapı malzemesinde parça kayıpları
- Strüktürel hasarlara bağlı olarak oluşan ahşap malzeme deformasyonları
- Ahşap kaplamada aşınma / kirlenme
- Boya kabarması / dökülmesi
- Sıva kabarması / dökülmesi
- Sıva / boya yüzeyinde renk değişimi / kirlenme
- Metal elemanlarda korozyon
- Kılcal çatlaklar

YAPISAL HASARLAR

- Yıkıntı kısım
- Ahşap taşıyıcılarda deformasyon

BİYOLOJİK HASARLAR

- Saplı bitki oluşumu
- Odunsu bitki oluşumu

UYUMSUZ MÜDAHALELER

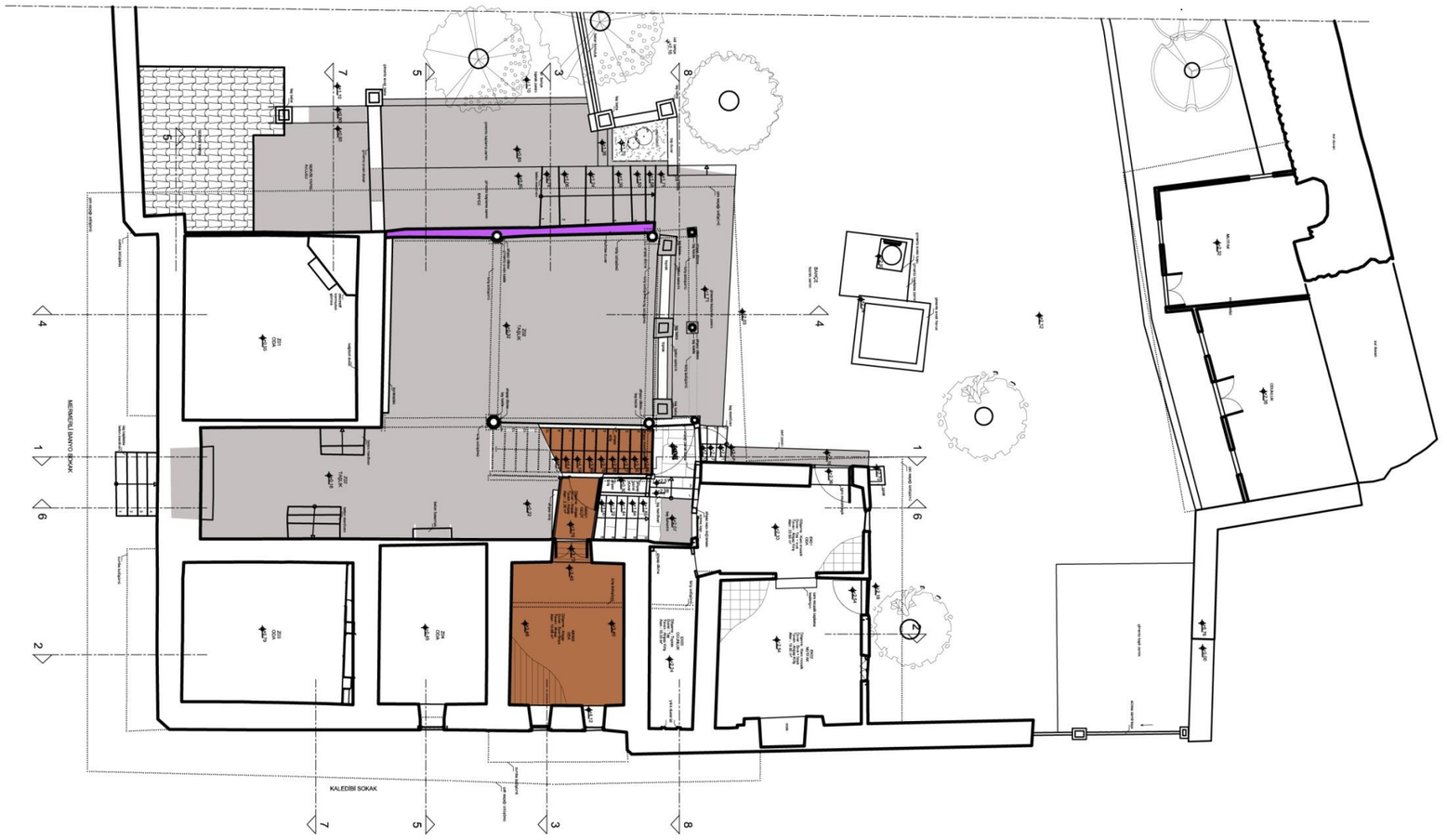
- Kullanıcı müdahalesi / kapı, pencere boşlukları, duvarlar
- Kullanıcı müdahalesi / malzeme değişimi
- Çimento esaslı malzeme ile onarım
- Niteliksiz ekler

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

Şekil D 42 — PLAN / ZEMİN

KASIM 2015

Şekil D 42. Hasar Analizi / Zemin kat planı.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

HASAR ANALİZİ LEJANDI

MALZEME HASARLARI

- Eksik Yapı Elemanı
- Yapı malzemesinde parça kayıpları
- Strüktürel hasarlara bağlı olarak oluşan ahşap malzeme deformasyonları
- Ahşap kaplamada aşınma / kirlenme
- Boya kabarması / dökülmesi
- Sıva kabarması / dökülmesi
- Sıva / boya yüzeyinde renk değişimi / kirlenme
- Metal elemanlarda korozyon
- Kılcal çatlaklar

YAPISAL HASARLAR

- Yıkıntı kısım
- Ahşap taşıyıcılarda deformasyon

BİYOLOJİK HASARLAR

- Saplı bitki oluşumu
- Odunsu bitki oluşumu

UYUMSUZ MÜDAHALELER

- Kullanıcı müdahalesi / kapı, pencere boşlukları, duvarlar
- Kullanıcı müdahalesi / malzeme değişimi
- Çimento esaslı malzeme ile onarım
- Niteliksiz ekler

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON

Şekil D 43 — PLAN / ARA KAT- EK KAT

KASIM 2015

Şekil D 43. Hasar Analizi / Ara kat + Ek kat planı.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

HASAR ANALİZİ LEJANDI

MALZEME HASARLARI

- Eksik Yapı Elemanı
- Yapı malzemesinde parça kayıpları
- Strüktürel hasarlara bağlı olarak oluşan ahşap malzeme deformasyonları
- Ahşap kaplamada aşınma / kirlenme
- Boya kabarması / dökülmesi
- Sıva kabarması / dökülmesi
- Sıva / boya yüzeyinde renk değişimi / kirlenme
- Metal elemanlarda korozyon
- Kılcal çatlaklar

YAPISAL HASARLAR

- Yıkıntı kısım
- Ahşap taşıyıcılarda deformasyon

BİYOLOJİK HASARLAR

- Saplı bitki oluşumu
- Odunsu bitki oluşumu

UYUMSUZ MÜDAHALELER

- Kullanıcı müdahalesi / kapı, pencere boşlukları, duvarlar
- Kullanıcı müdahalesi / malzeme değişimi
- Çimento esaslı malzeme ile onarım
- Niteliksiz ekler

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON

Şekil D 44 — PLAN / BİRİNCİ KAT

KASIM 2015

Şekil D 44. Hasar Analizi / Birinci kat planı.

1-1 KESİTİ

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

HASAR ANALİZİ LEJANDI

MALZEME HASARLARI

- Eksik Yapı Elemanı
- Yapı malzemesinde parça kayıpları
- Strüktürel hasarlara bağlı olarak oluşan ahşap malzeme deformasyonları
- Ahşap kaplamada aşınma / kirlenme
- Boya kabarması / dökülmesi
- Sıva kabarması / dökülmesi
- Sıva / boya yüzeyinde renk değişimi / kirlenme
- Metal elemanlarda korozyon
- Kılcal çatlaklar

YAPISAL HASARLAR

- Yıkıntı kısım
- Ahşap taşıyıcılarda deformasyon

BİYOLOJİK HASARLAR

- Saplı bitki oluşumu
- Odunsu bitki oluşumu

UYUMSUZ MÜDAHALELER

- Kullanıcı müdahalesi / kapı, pencere boşlukları, duvarlar
- Kullanıcı müdahalesi / malzeme değişimi
- Çimento esaslı malzeme ile onarım
- Niteliksiz ekler

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 45	1-1 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 45. Hasar Analizi / 1-1 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

HASAR ANALİZİ LEJANDI

MALZEME HASARLARI

- Eksik Yapı Elemanı
- Yapı malzemesinde parça kayıpları
- Strüktürel hasarlara bağlı olarak oluşan ahşap malzeme deformasyonları
- Ahşap kaplamada aşınma / kirlenme
- Boya kabarması / dökülmesi
- Sıva kabarması / dökülmesi
- Sıva / boya yüzeyinde renk değişimi / kirlenme
- Metal elemanlarda korozyon
- Kılcal çatlaklar

YAPISAL HASARLAR

- Yıkıntı kısım
- Ahşap taşıyıcılarda deformasyon

BİYOLOJİK HASARLAR

- Saplı bitki oluşumu
- Odunsu bitki oluşumu

UYUMSUZ MÜDAHALELER

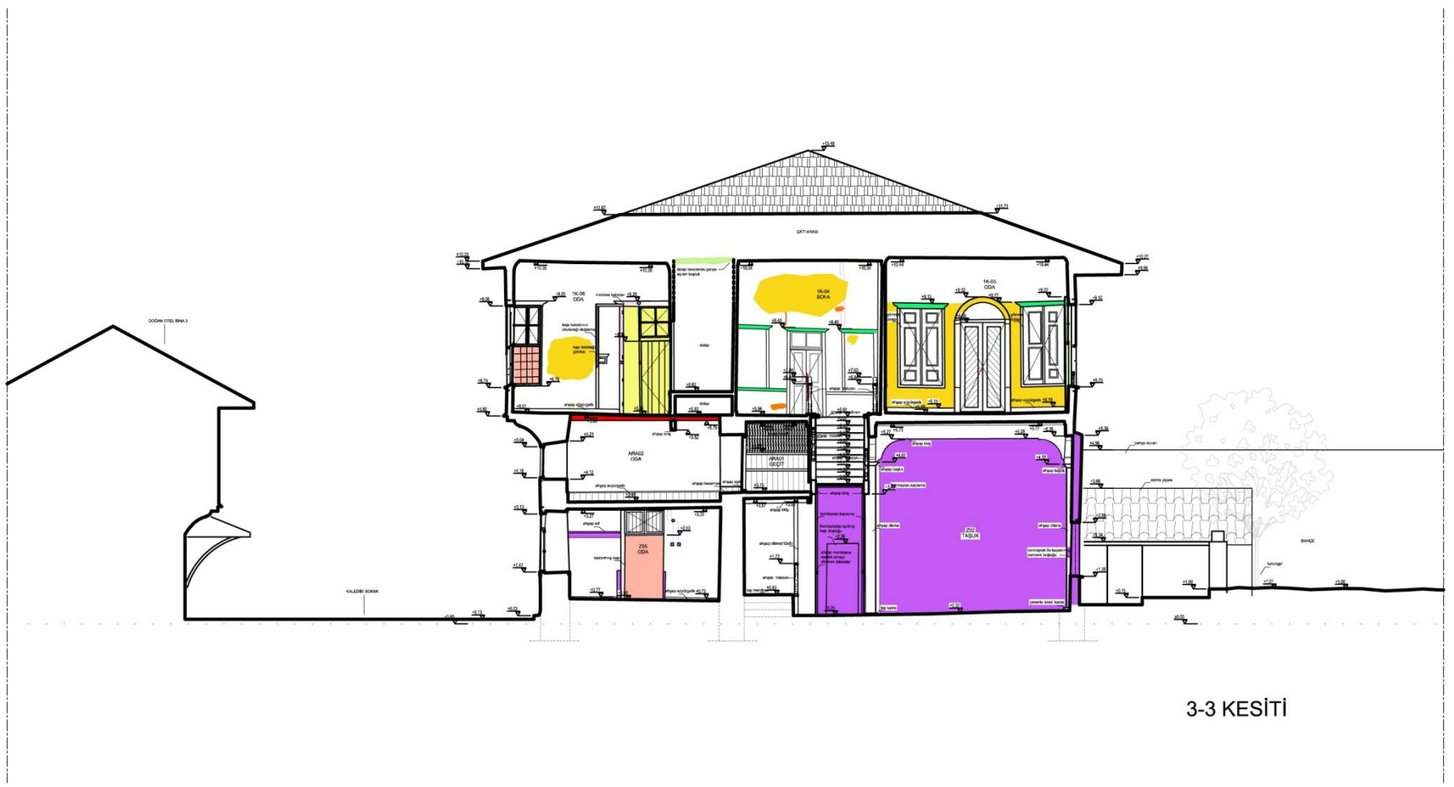
- Kullanıcı müdahalesi / kapı, pencere boşlukları, duvarlar
- Kullanıcı müdahalesi / malzeme değişimi
- Çimento esaslı malzeme ile onarım
- Niteliksiz ekler

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON

Şekil D 46	2-2 KESİTİ

KASIM 2015

Şekil D 46. Hasar Analizi / 2-2 kesiti.

3-3 KESİTİ

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

HASAR ANALİZİ LEJANDI

MALZEME HASARLARI

- Eksik Yapı Elemanı
- Yapı malzemesinde parça kayıpları
- Strüktürel hasarlara bağlı olarak oluşan ahşap malzeme deformasyonları
- Ahşap kaplamada aşınma / kirlenme
- Boya kabarması / dökülmesi
- Sıva kabarması / dökülmesi
- Sıva / boya yüzeyinde renk değişimi / kirlenme
- Metal elemanlarda korozyon
- Kılcal çatlaklar

YAPISAL HASARLAR

- Yıkıntı kısım
- Ahşap taşıyıcılarda deformasyon

BİYOLOJİK HASARLAR

- Saplı bitki oluşumu
- Odunsu bitki oluşumu

UYUMSUZ MÜDAHALELER

- Kullanıcı müdahalesi / kapı, pencere boşlukları, duvarlar
- Kullanıcı müdahalesi / malzeme değişimi
- Çimento esaslı malzeme ile onarım
- Niteliksiz ekler

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 47	3-3 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 47. Hasar Analizi / 3-3 kesiti.

4-4 KESİTİ

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

HASAR ANALİZİ LEJANDI

MALZEME HASARLARI

- Eksik Yapı Elemanı
- Yapı malzemesinde parça kayıpları
- Strüktürel hasarlara bağlı olarak oluşan ahşap malzeme deformasyonları
- Ahşap kaplamada aşınma / kirlenme
- Boya kabarması / dökülmesi
- Sıva kabarması / dökülmesi
- Sıva / boya yüzeyinde renk değişimi / kirlenme
- Metal elemanlarda korozyon
- Kılcal çatlaklar

YAPISAL HASARLAR

- Yıkıntı kısım
- Ahşap taşıyıcılarda deformasyon

BİYOLOJİK HASARLAR

- Saplı bitki oluşumu
- Odunsu bitki oluşumu

UYUMSUZ MÜDAHALELER

- Kullanıcı müdahalesi / kapı, pencere boşlukları, duvarlar
- Kullanıcı müdahalesi / malzeme değişimi
- Çimento esaslı malzeme ile onarım
- Niteliksiz ekler

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 48	4-4 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 48. Hasar Analizi / 4-4 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

HASAR ANALİZİ LEJANDI

MALZEME HASARLARI

- Eksik Yapı Elemanı
- Yapı malzemesinde parça kayıpları
- Strüktürel hasarlara bağlı olarak oluşan ahşap malzeme deformasyonları
- Ahşap kaplamada aşınma / kirlenme
- Boya kabarması / dökülmesi
- Sıva kabarması / dökülmesi
- Sıva / boya yüzeyinde renk değişimi / kirlenme
- Metal elemanlarda korozyon
- Kilcal çatlaklar

YAPISAL HASARLAR

- Yıkıntı kısım
- Ahşap taşıyıcılarda deformasyon

BİYOLOJİK HASARLAR

- Saplı bitki oluşumu
- Odunsu bitki oluşumu

UYUMSUZ MÜDAHALELER

- Kullanıcı müdahalesi / kapı, pencere boşlukları, duvarlar
- Kullanıcı müdahalesi / malzeme değişimi
- Çimento esaslı malzeme ile onarım
- Niteliksiz ekler

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON

Şekil D 49	5-5 KESİTİ

KASIM 2015

Şekil D 49. 40. Hasar Analizi / 5-5 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

HASAR ANALİZİ LEJANDI

MALZEME HASARLARI

- Eksik Yapı Elemanı
- Yapı malzemesinde parça kayıpları
- Strüktürel hasarlara bağlı olarak oluşan ahşap malzeme deformasyonları
- Ahşap kaplamada aşınma / kirlenme
- Boya kabarması / dökülmesi
- Sıva kabarması / dökülmesi
- Sıva / boya yüzeyinde renk değişimi / kirlenme
- Metal elemanlarda korozyon
- Kılcal çatlaklar

YAPISAL HASARLAR

- Yıkıntı kısım
- Ahşap taşıyıcılarda deformasyon

BİYOLOJİK HASARLAR

- Saplı bitki oluşumu
- Odunsu bitki oluşumu

UYUMSUZ MÜDAHALELER

- Kullanıcı müdahalesi / kapı, pencere boşlukları, duvarlar
- Kullanıcı müdahalesi / malzeme değişimi
- Çimento esaslı malzeme ile onarım
- Niteliksiz ekler

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 50	6-6 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 50. 50. Hasar Analizi / 6-6 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

HASAR ANALİZİ LEJANDI

MALZEME HASARLARI

- Eksik Yapı Elemanı
- Yapı malzemesinde parça kayıpları
- Strüktürel hasarlara bağlı olarak oluşan ahşap malzeme deformasyonları
- Ahşap kaplamada aşınma / kirlenme
- Boya kabarması / dökülmesi
- Sıva kabarması / dökülmesi
- Sıva / boya yüzeyinde renk değişimi / kirlenme
- Metal elemanlarda korozyon
- Kilcal çatlaklar

YAPISAL HASARLAR

- Yıkıntı kısım
- Ahşap taşıyıcılarda deformasyon

BİYOLOJİK HASARLAR

- Saplı bitki oluşumu
- Odunsu bitki oluşumu

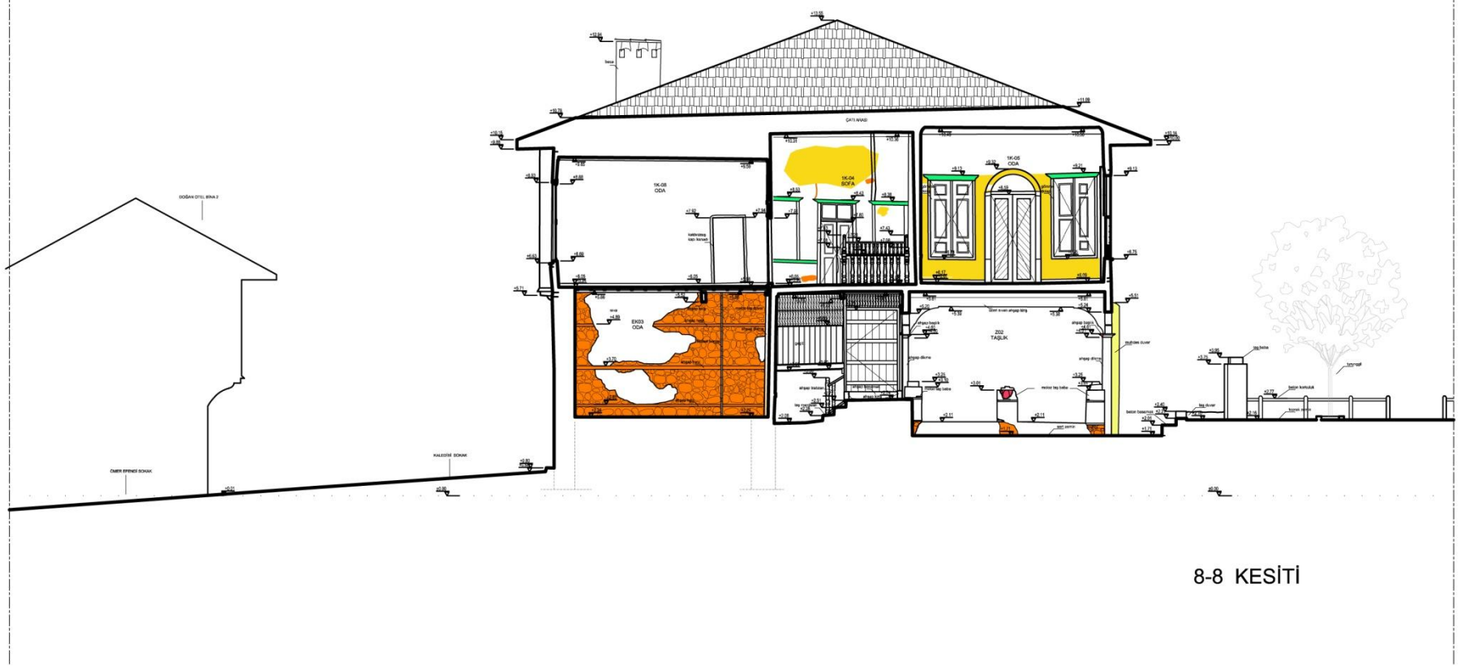
UYUMSUZ MÜDAHALELER

- Kullanıcı müdahalesi / kapı, pencere boşlukları, duvarlar
- Kullanıcı müdahalesi / malzeme değişimi
- Çimento esaslı malzeme ile onarım
- Niteliksiz ekler

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 51	7-7 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 51. Hasar Analizi / 7-7 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

HASAR ANALİZİ LEJANDI

MALZEME HASARLARI

- Eksik Yapı Elemanı
- Yapı malzemesinde parça kayıpları
- Strüktürel hasarlara bağlı olarak oluşan ahşap malzeme deformasyonları
- Ahşap kaplamada aşınma / kirlenme
- Boya kabarması / dökülmesi
- Sıva kabarması / dökülmesi
- Sıva / boya yüzeyinde renk değişimi / kirlenme
- Metal elemanlarda korozyon
- Kılcal çatlaklar

YAPISAL HASARLAR

- Yıkıntı kısım
- Ahşap taşıyıcılarda deformasyon

BİYOLOJİK HASARLAR

- Saplı bitki oluşumu
- Odunsu bitki oluşumu

UYUMSUZ MÜDAHALELER

- Kullanıcı müdahalesi / kapı, pencere boşlukları, duvarlar
- Kullanıcı müdahalesi / malzeme değişimi
- Çimento esaslı malzeme ile onarım
- Niteliksiz ekler

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 52	8-8 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 52. Hasar Analizi / 8-8 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

HASAR ANALİZİ LEJANDI

MALZEME HASARLARI

- Eksik Yapı Elemanı
- Yapı malzemesinde parça kayıpları
- Strüktürel hasarlara bağlı olarak oluşan ahşap malzeme deformasyonları
- Ahşap kaplamada aşınma / kirlenme
- Boya kabarması / dökülmesi
- Sıva kabarması / dökülmesi
- Sıva / boya yüzeyinde renk değişimi / kirlenme
- Metal elemanlarda korozyon
- Kılcal çatlaklar

YAPISAL HASARLAR

- Yıkıntı kısım
- Ahşap taşıyıcılarda deformasyon

BİYOLOJİK HASARLAR

- Saplı bitki oluşumu
- Odunsu bitki oluşumu

UYUMSUZ MÜDAHALELER

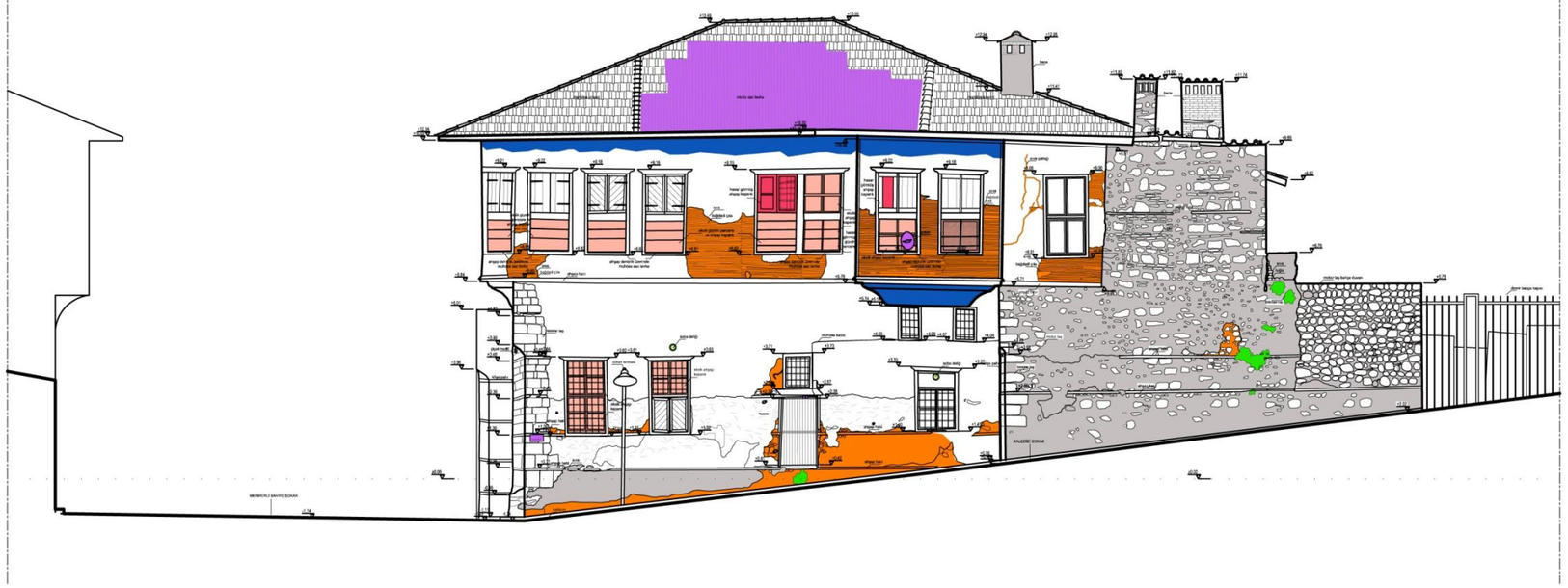
- Kullanıcı müdahalesi / kapı, pencere boşlukları, duvarlar
- Kullanıcı müdahalesi / malzeme değişimi
- Çimento esaslı malzeme ile onarım
- Niteliksiz ekler

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON

Şekil D 53 — KUZEY CEPHESİ / ÖN CEPHE

KASIM 2015

Şekil D 53. Hasar Analizi / Kuzey cephesi.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

HASAR ANALİZİ LEJANDI

MALZEME HASARLARI

- Eksik Yapı Elemanı
- Yapı malzemesinde parça kayıpları
- Strüktürel hasarlara bağlı olarak oluşan ahşap malzeme deformasyonları
- Ahşap kaplamada aşınma / kirlenme
- Boya kabarması / dökülmesi
- Sıva kabarması / dökülmesi
- Sıva / boya yüzeyinde renk değişimi / kirlenme
- Metal elemanlarda korozyon
- Kilcal çatlaklar

YAPISAL HASARLAR

- Yıkıntı kısım
- Ahşap taşıyıcılarda deformasyon

BİYOLOJİK HASARLAR

- Saplı bitki oluşumu
- Odunsu bitki oluşumu

UYUMSUZ MÜDAHALELER

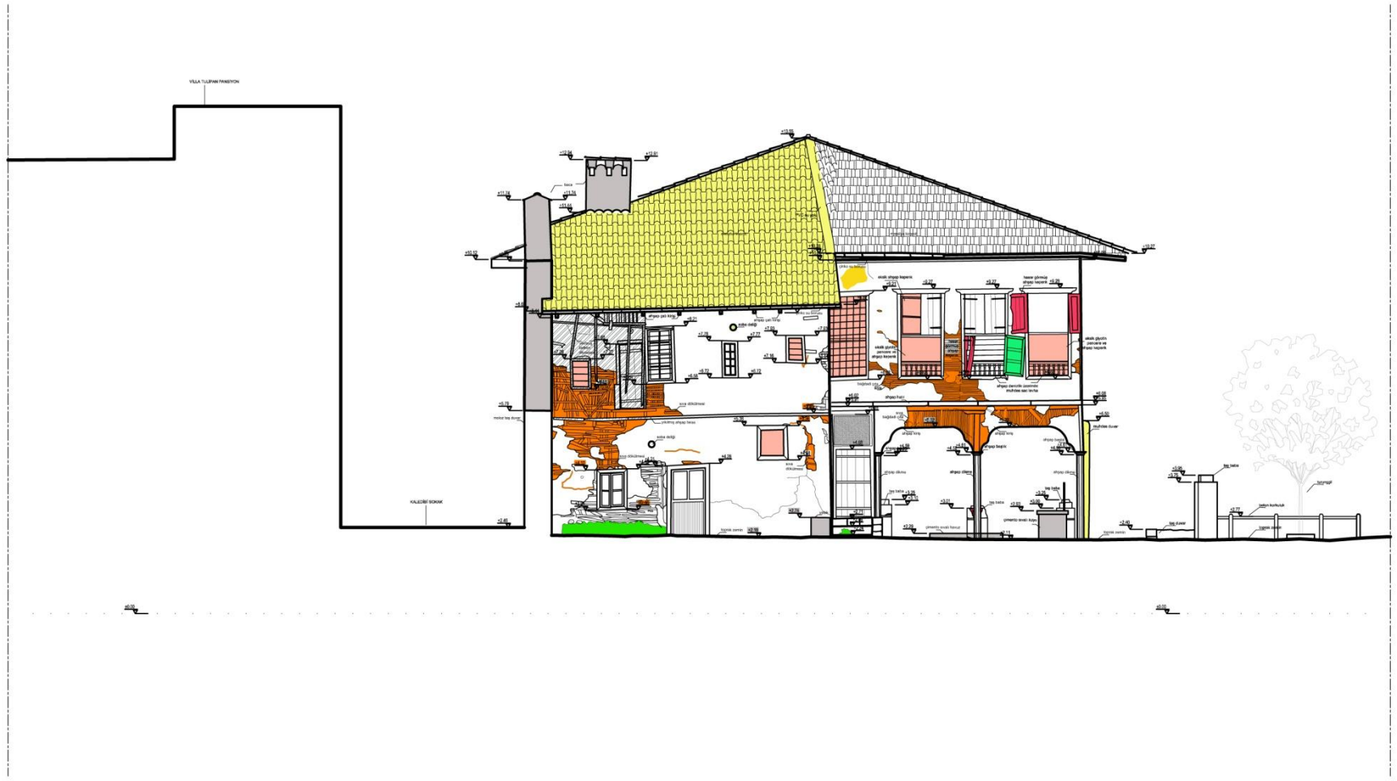
- Kullanıcı müdahalesi / kapı, pencere boşlukları, duvarlar
- Kullanıcı müdahalesi / malzeme değişimi
- Çimento esaslı malzeme ile onarım
- Niteliksiz ekler

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON

Şekil D 54 — BATI CEPHESİ / YAN CEPHE

KASIM 2015

Şekil D 54. Hasar Analizi / Batı cephesi.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

HASAR ANALİZİ LEJANDI

MALZEME HASARLARI

- Eksik Yapı Elemanı
- Yapı malzemesinde parça kayıpları
- Strüktürel hasarlara bağlı olarak oluşan ahşap malzeme deformasyonları
- Ahşap kaplamada aşınma / kirlenme
- Boya kabarması / dökülmesi
- Sıvada kabarma / dökülme
- Sıva / boya yüzeyinde renk değişimi / kirlenme
- Metal elemanlarda korozyon
- Kılcal çatlaklar

YAPISAL HASARLAR

- Yıkıntı kısım
- Ahşap taşıyıcılarda deformasyon

BİYOLOJİK HASARLAR

- Saplı bitki oluşumu
- Odunsu bitki oluşumu

UYUMSUZ MÜDAHALELER

- Kullanıcı müdahalesi / kapı, pencere boşlukları, duvarlar
- Kullanıcı müdahalesi / malzeme değişimi
- Çimento esaslı malzeme ile onarım
- Niteliksiz ekler

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 55	GÜNEY CEPHESİ / ARKA CEPHE	

KASIM 2015

Şekil D 55. Hasar Analizi / Güney cephesi.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

HASAR ANALİZİ LEJANDI

MALZEME HASARLARI

- Eksik Yapı Elemanı
- Yapı malzemesinde parça kayıpları
- Strüktürel hasarlara bağlı olarak oluşan ahşap malzeme deformasyonları
- Ahşap kaplamada aşınma / kirlenme
- Boya kabarması / dökülmesi
- Sıvada kabarma / dökülme
- Sıva / boya yüzeyinde renk değişimi / kirlenme
- Metal elemanlarda korozyon
- Kılcal çatlaklar

YAPISAL HASARLAR

- Yıkıntı kısım
- Ahşap taşıyıcılarda deformasyon

BİYOLOJİK HASARLAR

- Saplı bitki oluşumu
- Odunsu bitki oluşumu

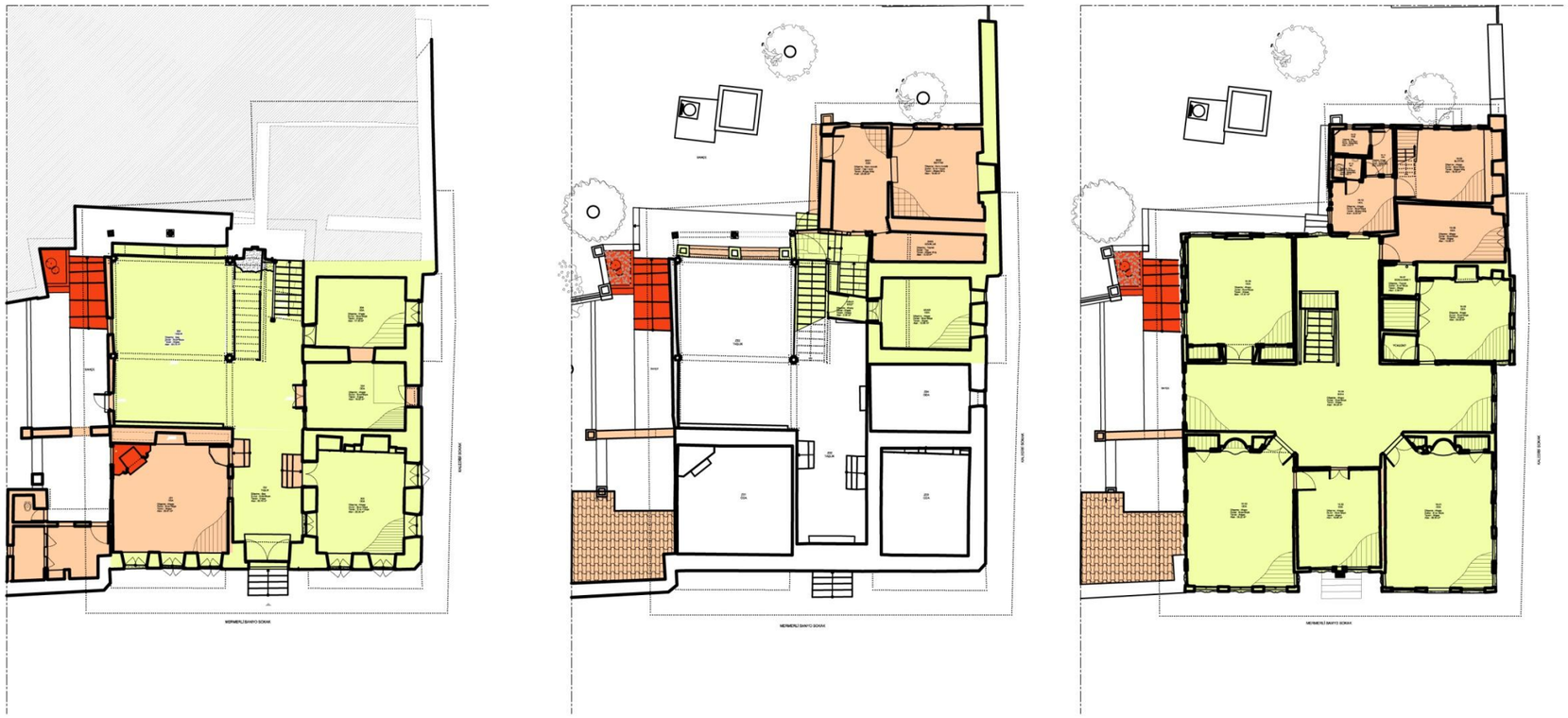
UYUMSUZ MÜDAHALELER

- Kullanıcı müdahalesi / kapı, pencere boşlukları, duvarlar
- Kullanıcı müdahalesi / malzeme değişimi
- Çimento esaslı malzeme ile onarım
- Niteliksiz ekler

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 56	DOĞU CEPHESİ / YAN CEPHE	

KASIM 2015

Şekil D 56. Hasar Analizi / Doğu cephesi**.**

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

KRONOLOJİK ANALİZ LEJANDI

19. yy sonu - 20. yy ortası

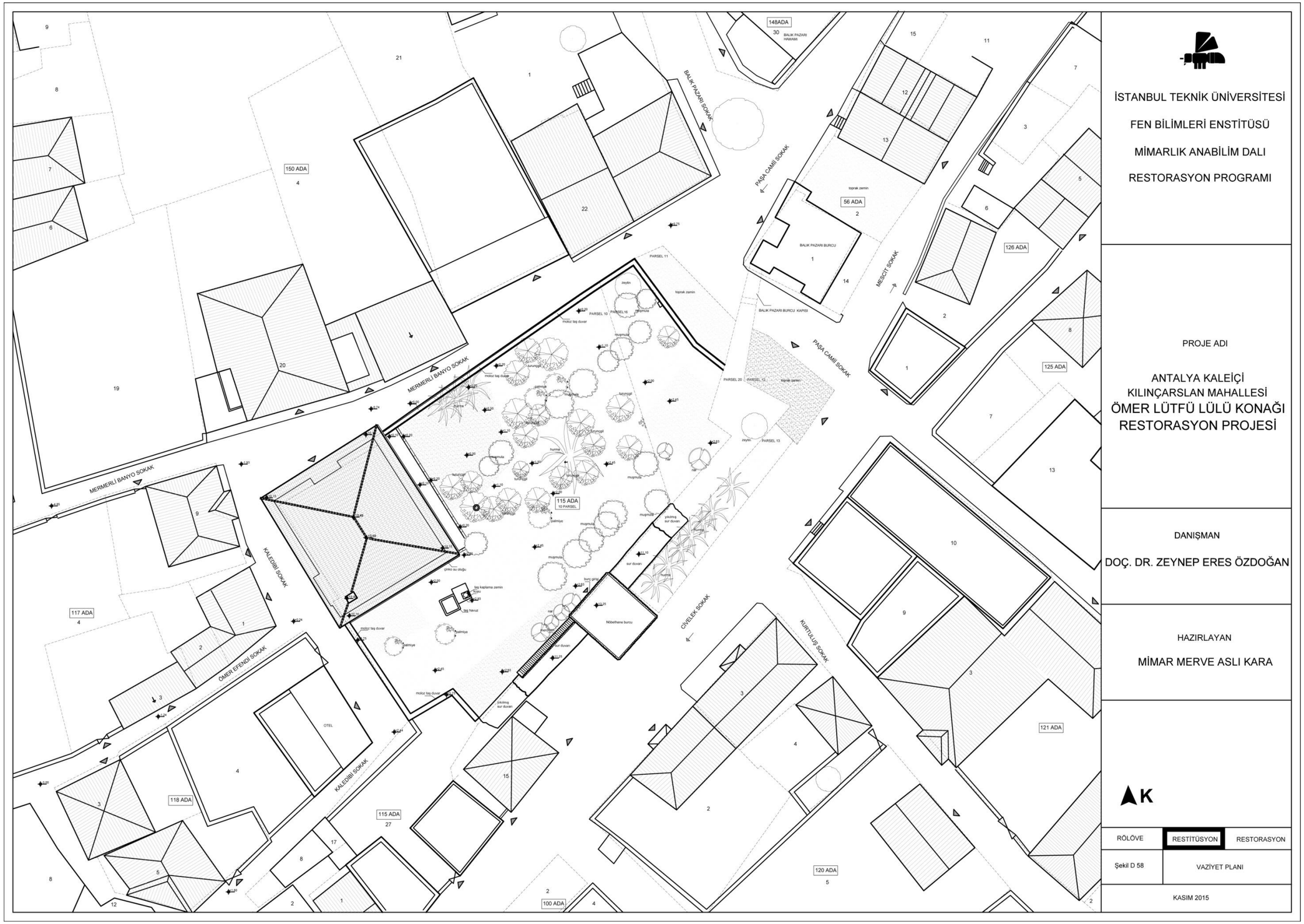
20. yy ortası - 1989

1989 - 21. yy

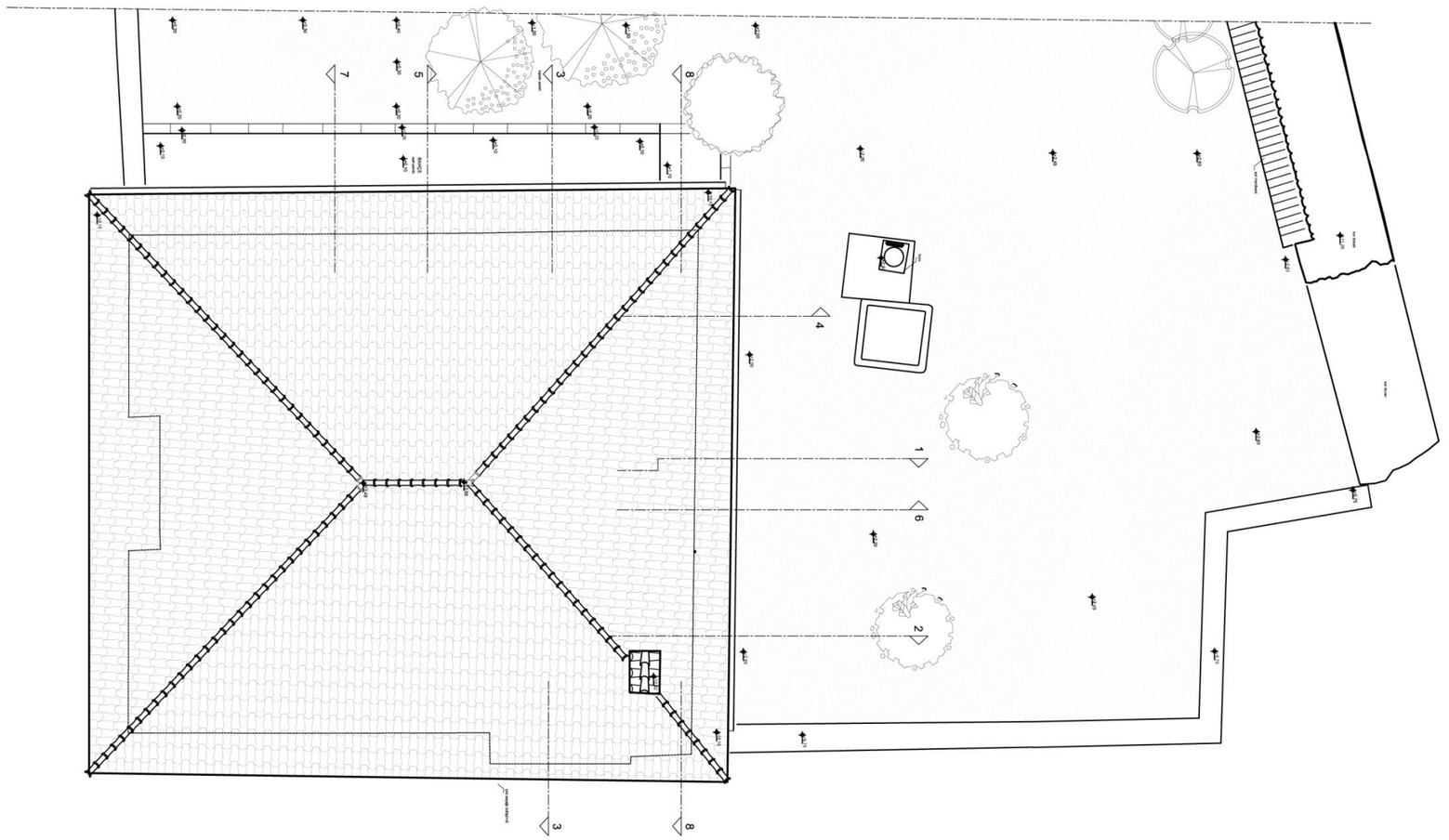
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 57	KRONOLOJİK ANALİZ	

KASIM 2015

Şekil D 57. Kronolojik Analiz.

Şekil D 58. Restitüsyon / Vaziyet planı.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

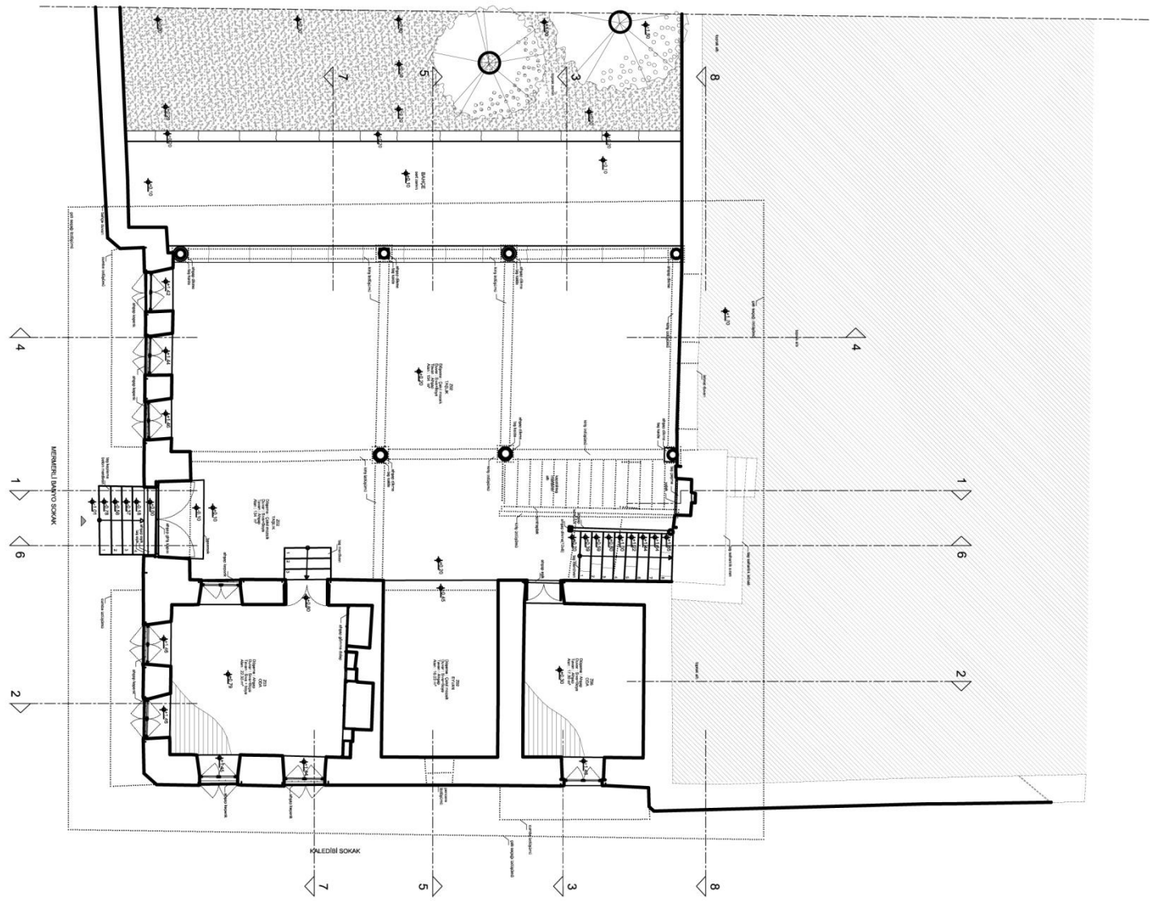

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

Şekil D 59 | ÇATI PLANI

KASIM 2015

Şekil D 59. Restitüsyon / Çatı planı.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

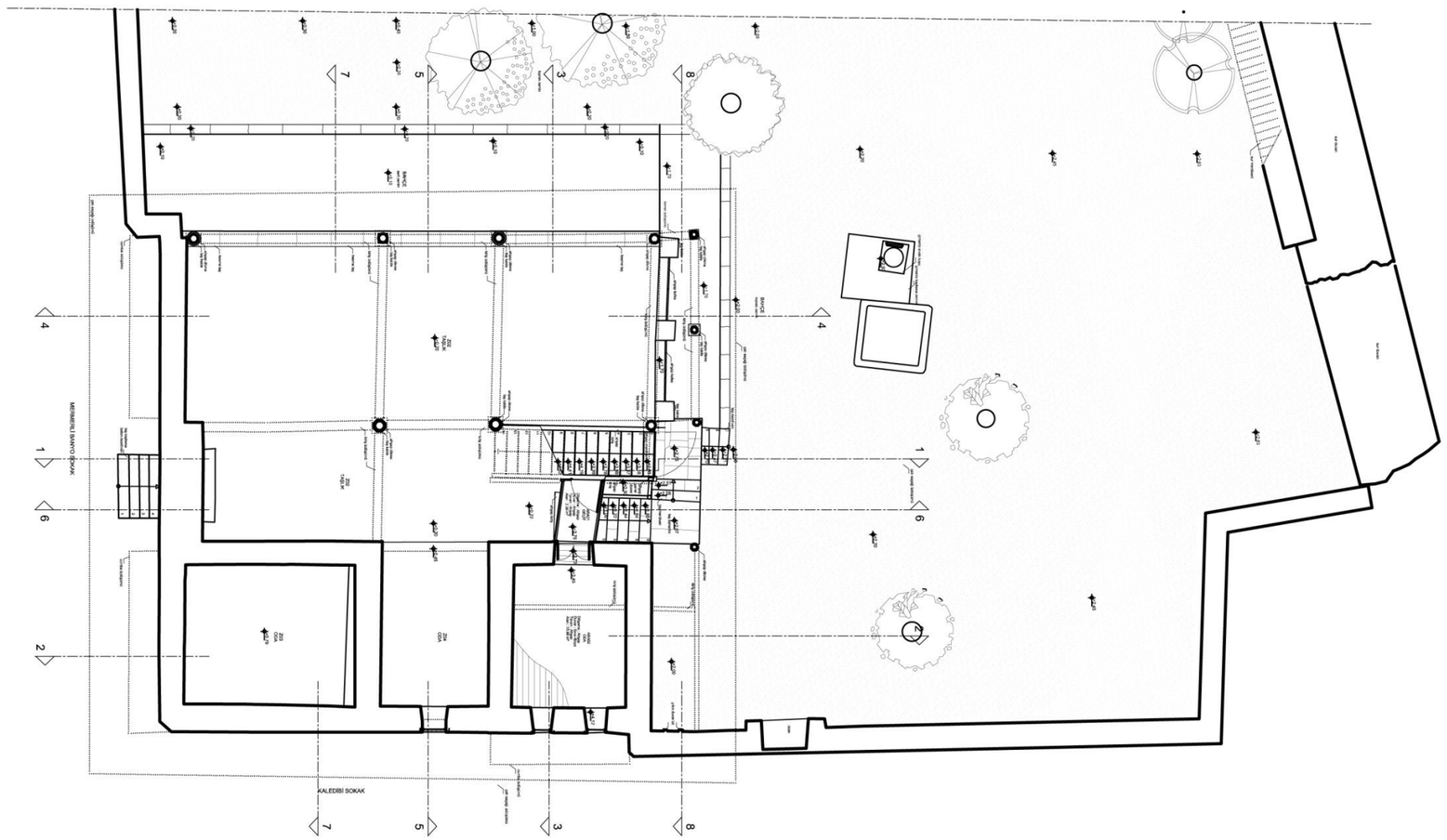
MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 60	PLAN / ZEMİN	

KASIM 2015

Şekil D 60. Restitüsyon / Zemin kat planı.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

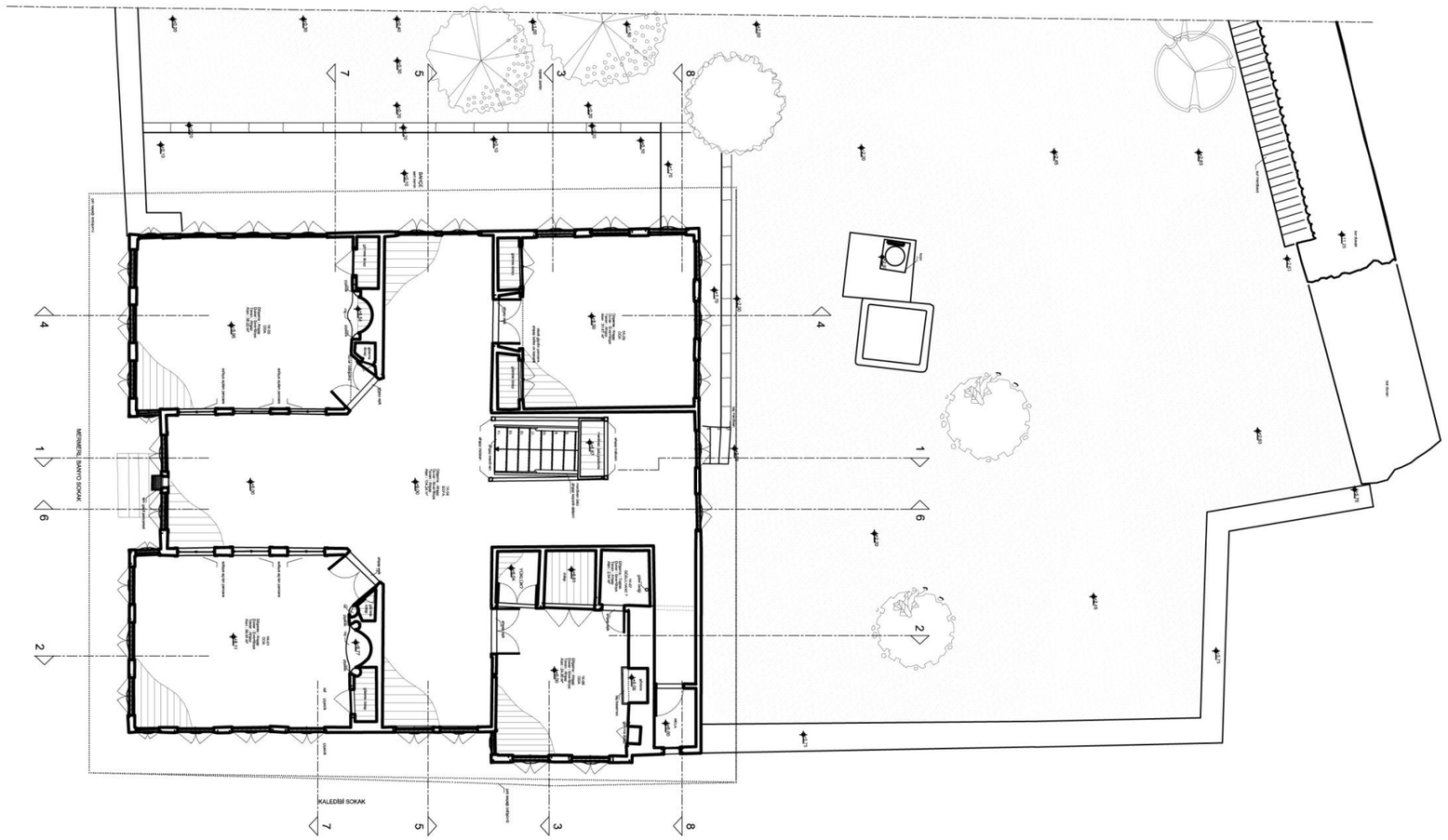
MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

Şekil D 61 | PLAN / ARA KAT- EK KAT

KASIM 2015

Şekil D 61. Restitüsyon / Ara kat + Ek kat planı.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

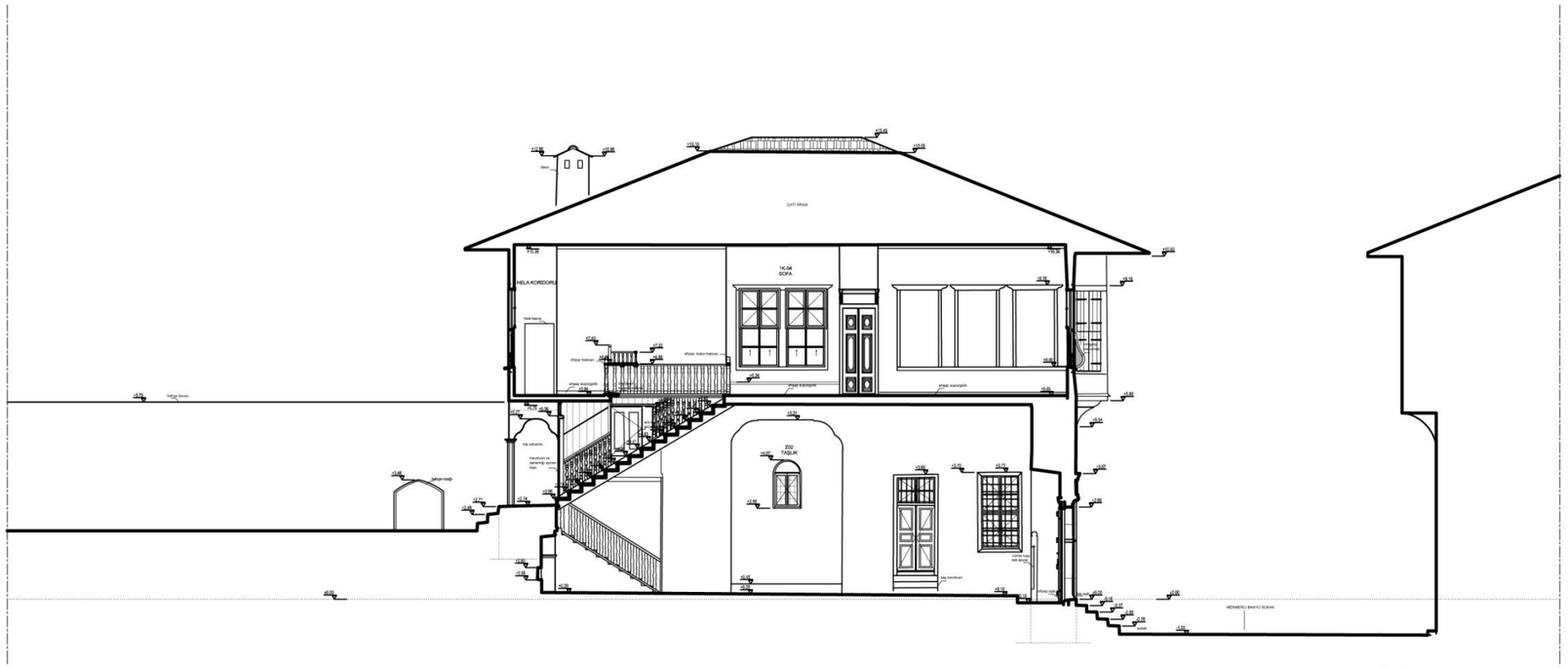
MİMAR MERVE ASLI KARA

K

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 62	PLAN / BİRİNCİ KAT	
KASIM 2015		

Şekil D 62. Restitüsyon / Birinci kat planı.

1-1 KESİTİ

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

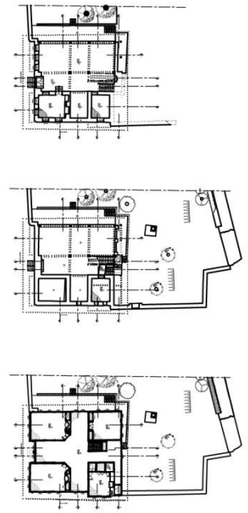
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 63	1-1 KESİTİ	
KASIM 2015		

Şekil D 63. Restitüsyon / 1-1 kesiti.

2-2 KESİTİ

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

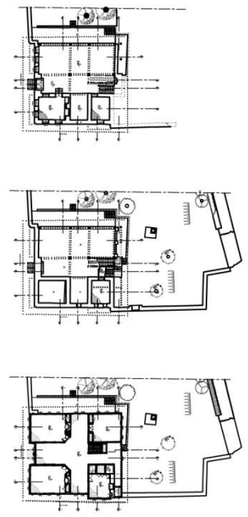
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

Şekil D 64 | 2-2 KESİTİ

KASIM 2015

Şekil D 64. Restitüsyon / 2-2 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

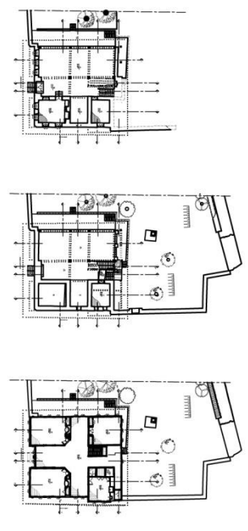
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 65	3-3 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 65. Restitüsyon / 3-3 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

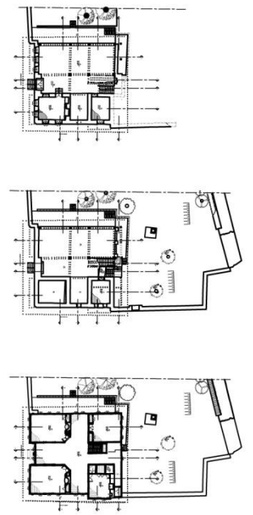
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

Şekil D 66 | 4-4 KESİTİ

KASIM 2015

Şekil D 66. Restitüsyon / 4-4 kesiti.

5-5 KESİTİ

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

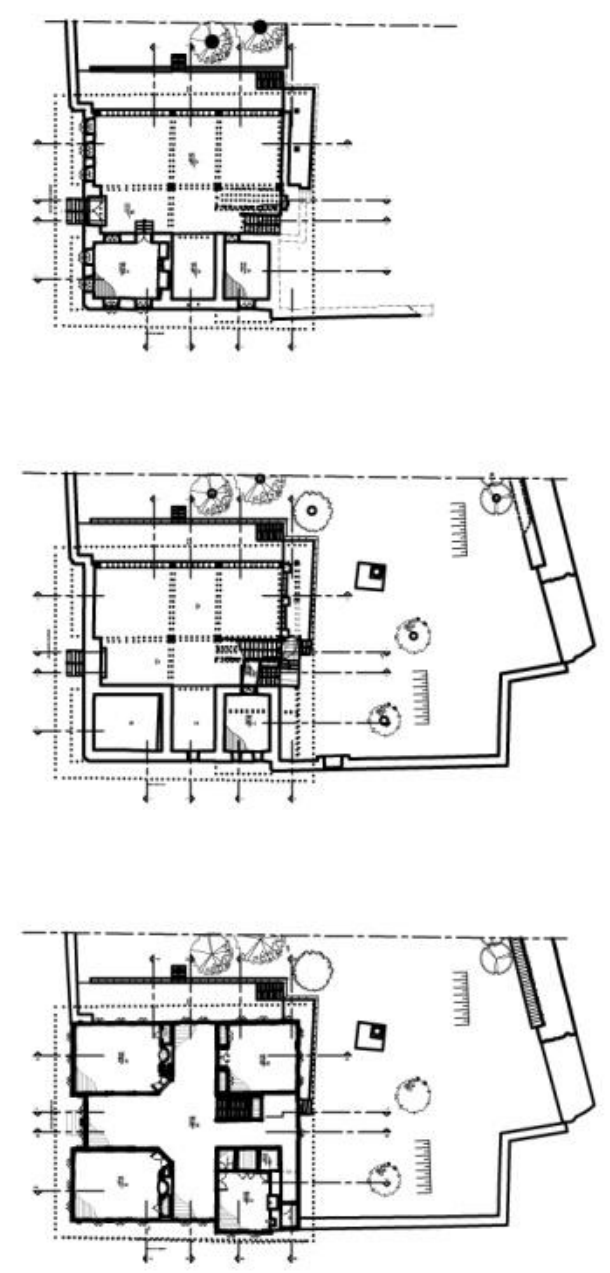
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

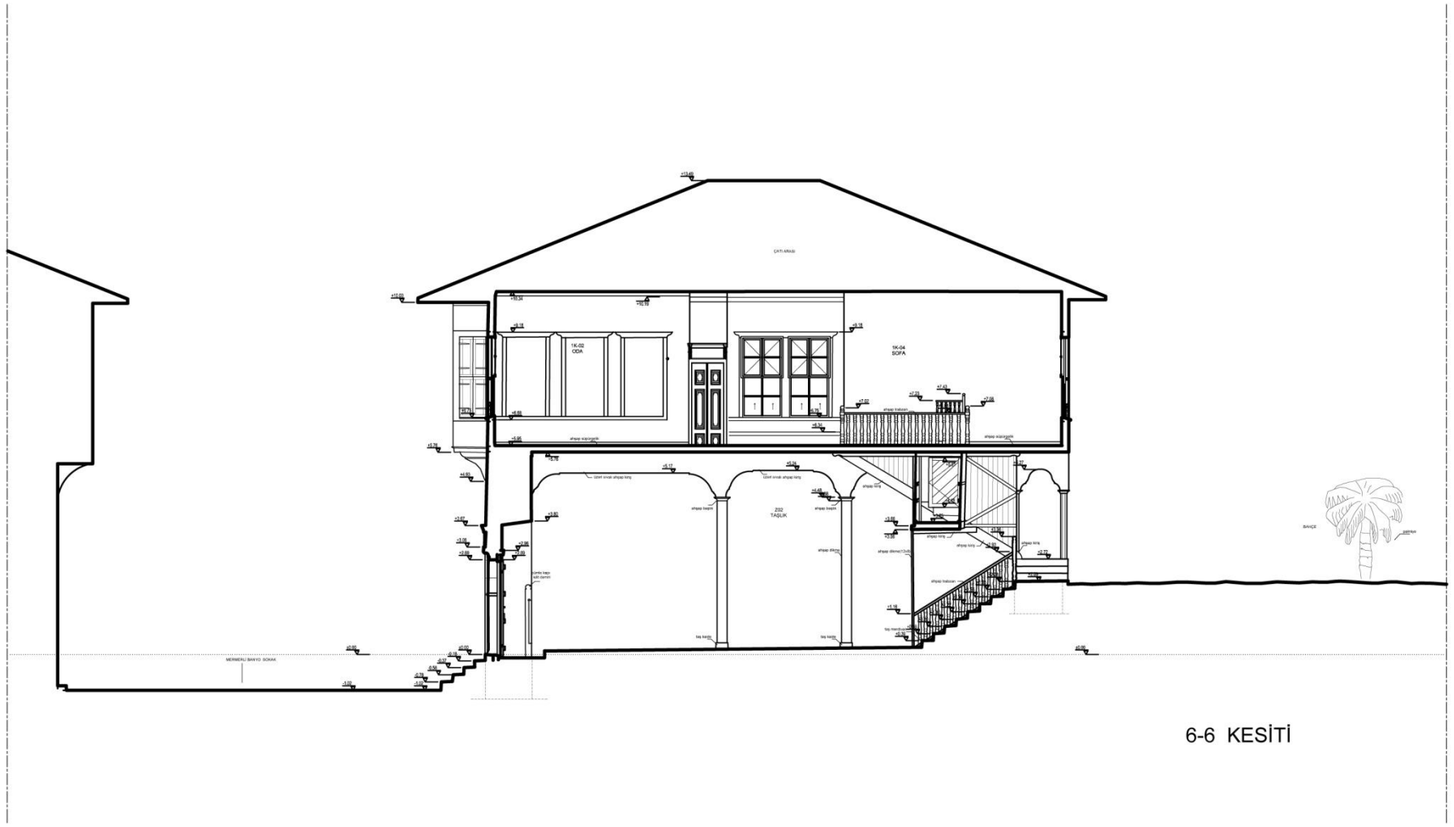
MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 67	5-5 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 67. Restitüsyon / 5-5 kesiti.

6-6 KESİTİ

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

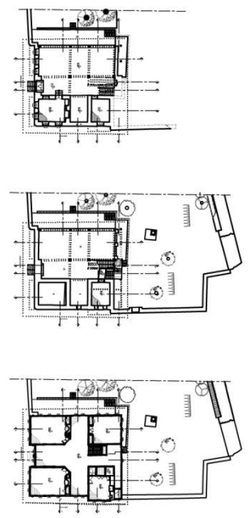
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

Şekil D 68 | 6-6 KESİTİ

KASIM 2015

Şekil D 68. Restitüsyon / 6-6 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

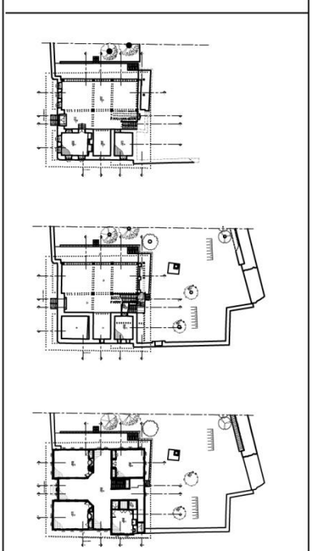
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

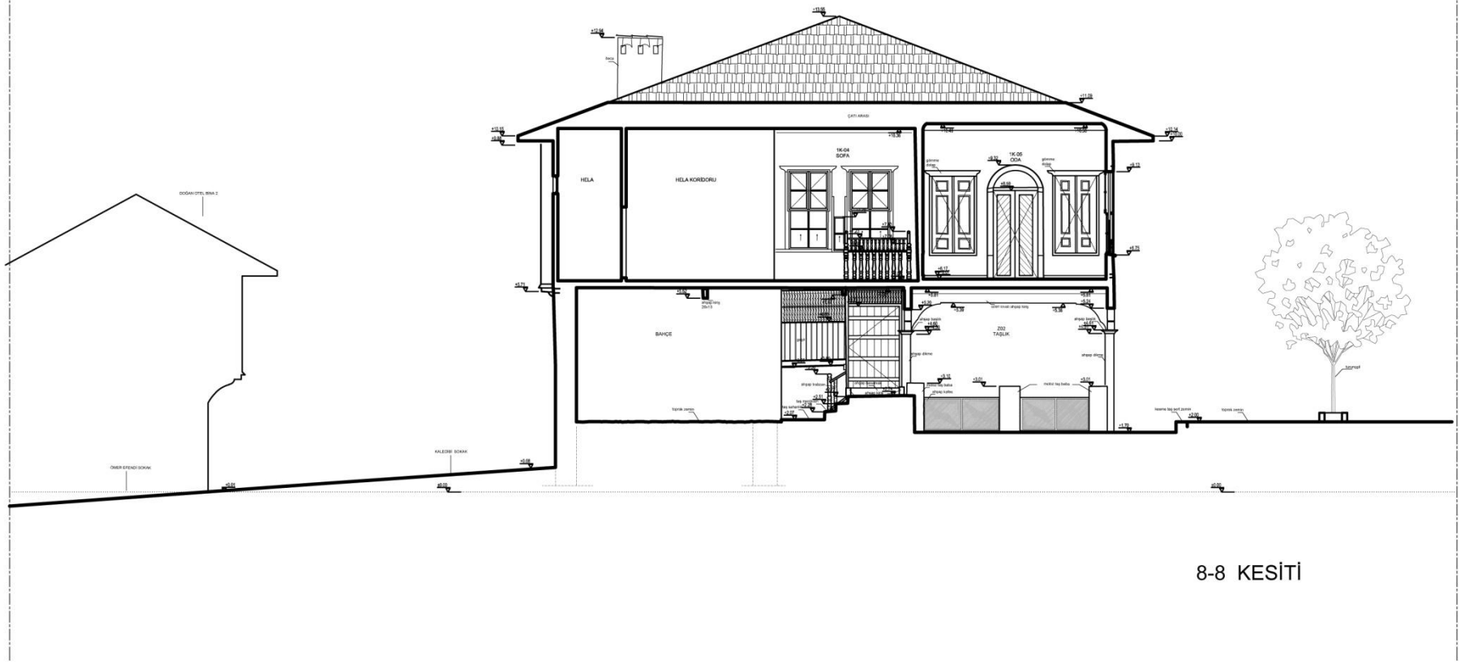
MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 69	7-7 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 69. Restitüsyon / 7-7 kesiti.

8-8 KESİTİ

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

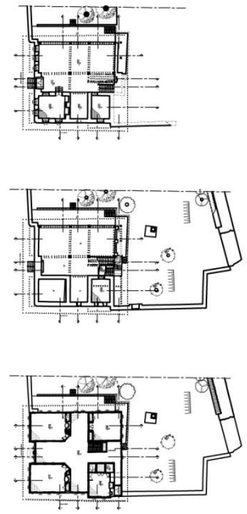
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 70	8-8 KESİTİ	
KASIM 2015		

Şekil D 70. Restitüsyon / 8-8 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

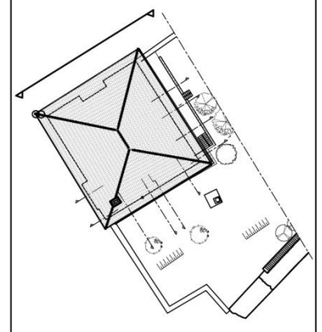
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

Şekil D 71 | KUZEY CEPHESİ / ÖN CEPHE

KASIM 2015

Şekil D 71. Restitüsyon / Kuzey cephesi.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

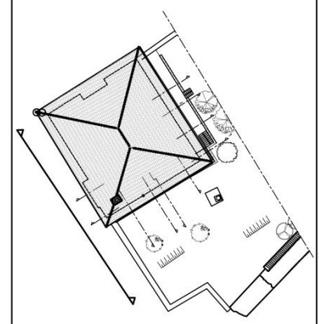
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 72	BATI CEPHESİ / YAN CEPHE	
KASIM 2015		

Şekil D 72. Restitüsyon / Batı cephesi.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

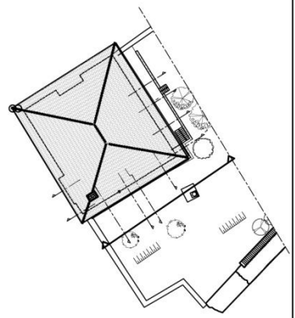
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE | **RESTİTÜSYON** | RESTORASYON

Şekil D 73 | GÜNEY CEPHESİ / ARKA CEPHE

KASIM 2015

Şekil D 73. Restitüsyon / Güney cephesi.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

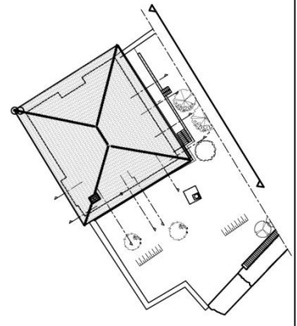
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 74	DOĞU CEPHESİ / YAN CEPHE	

KASIM 2015

Şekil D 74. Restitüsyon / Doğu cephesi.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

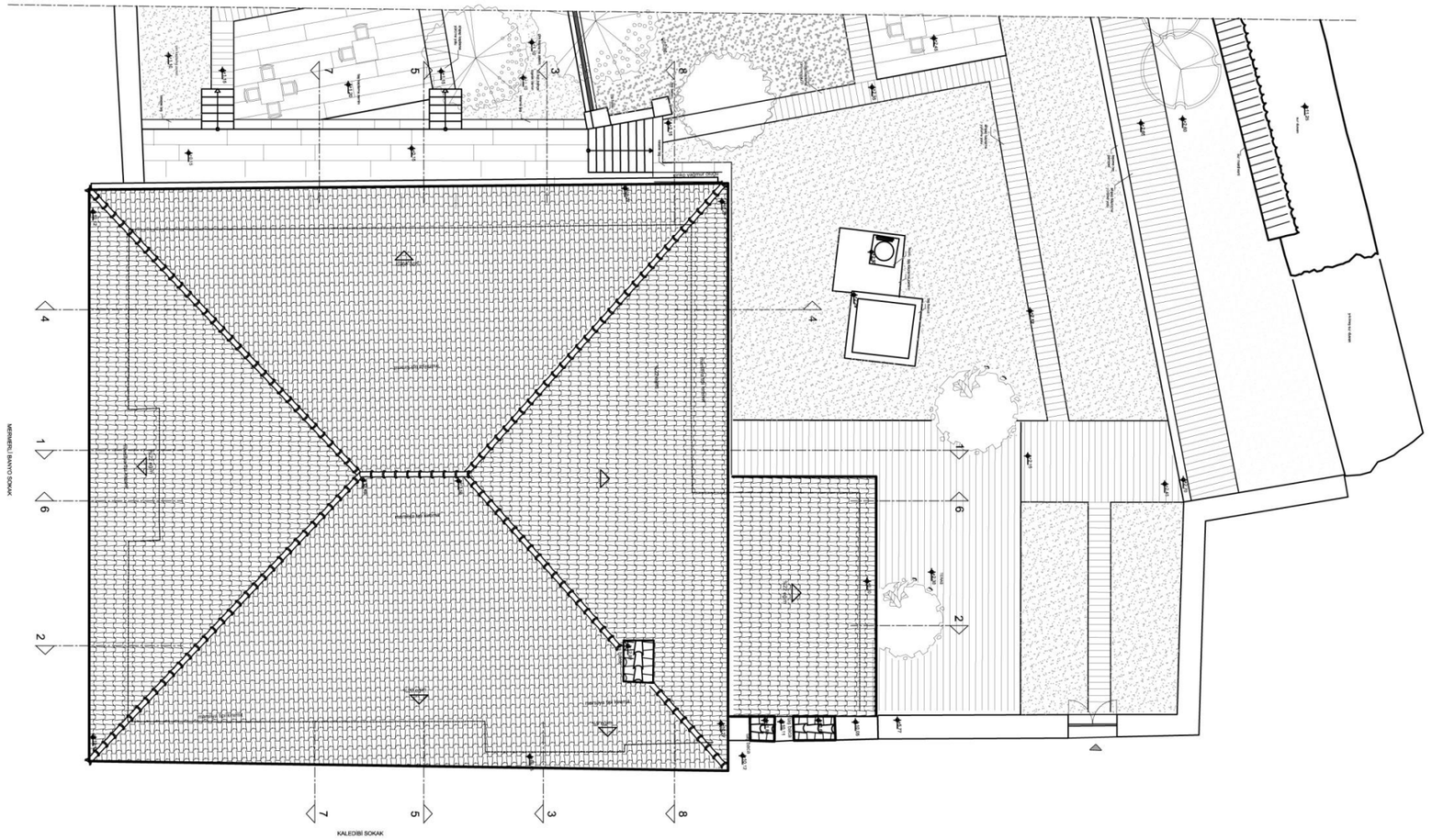
MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

Şekil D 75 | VAZİYET PLANI

KASIM 2015

Şekil D 75. Restorasyon / Vaziyet planı.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

KESİT 2-2

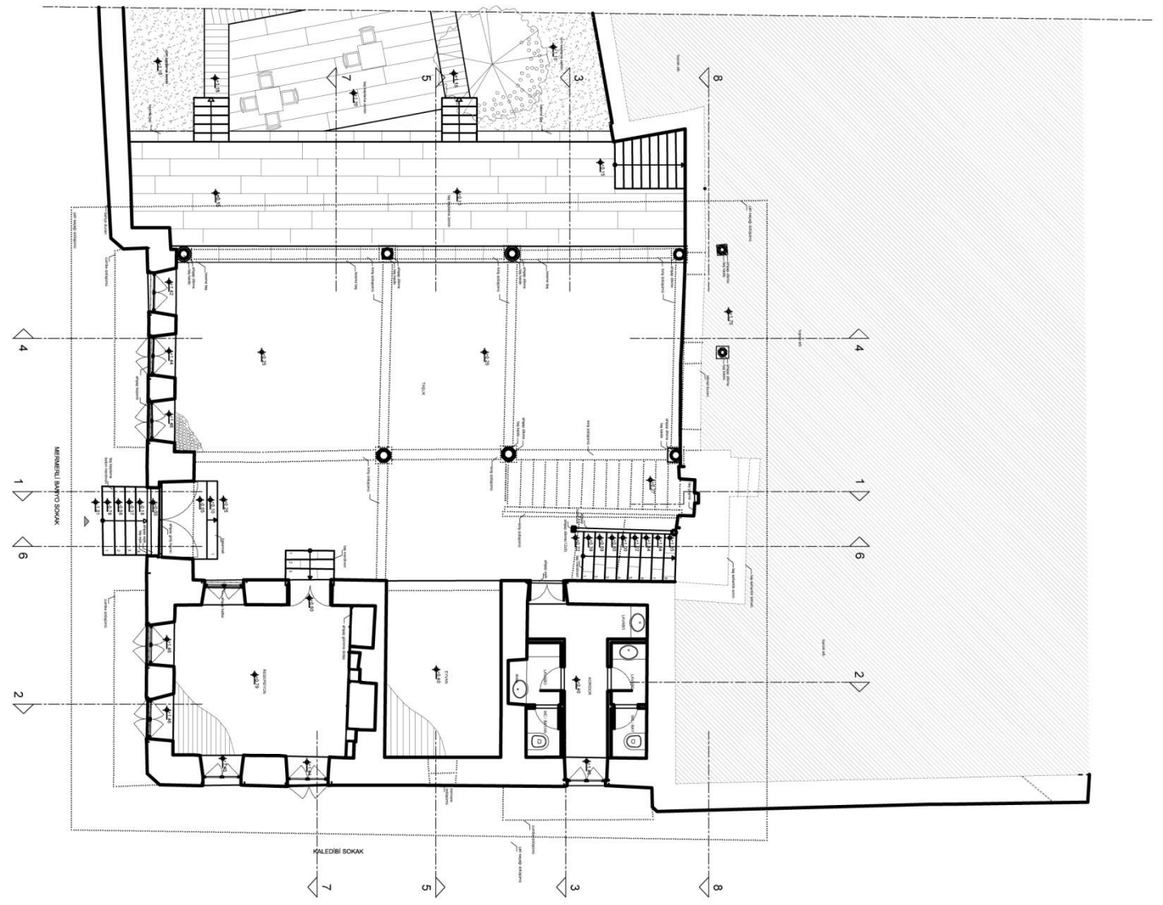
RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

Şekil D 76

ÇATI PLANI

KASIM 2015

Şekil D 76. Restorasyon / Çatı planı.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

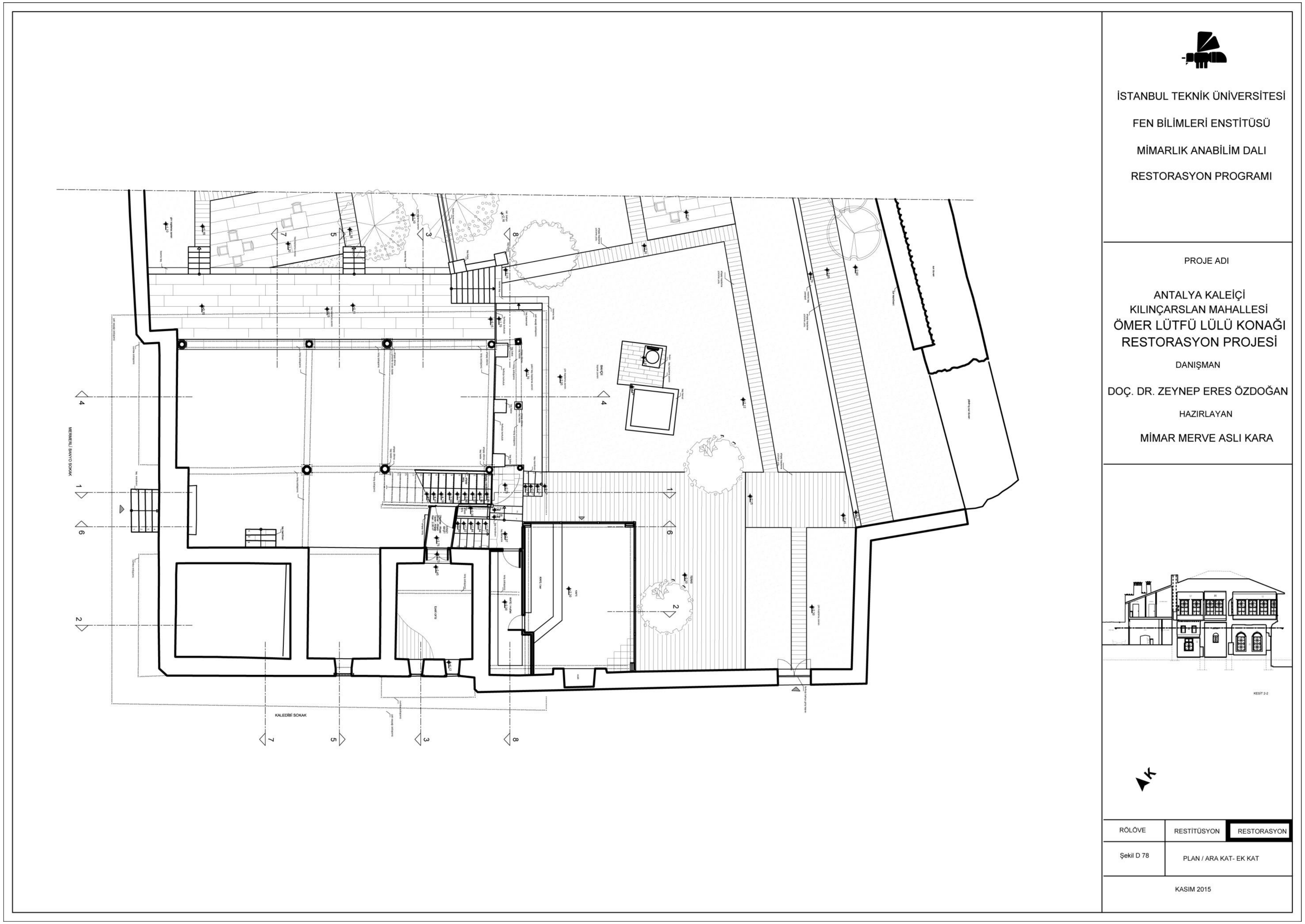

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

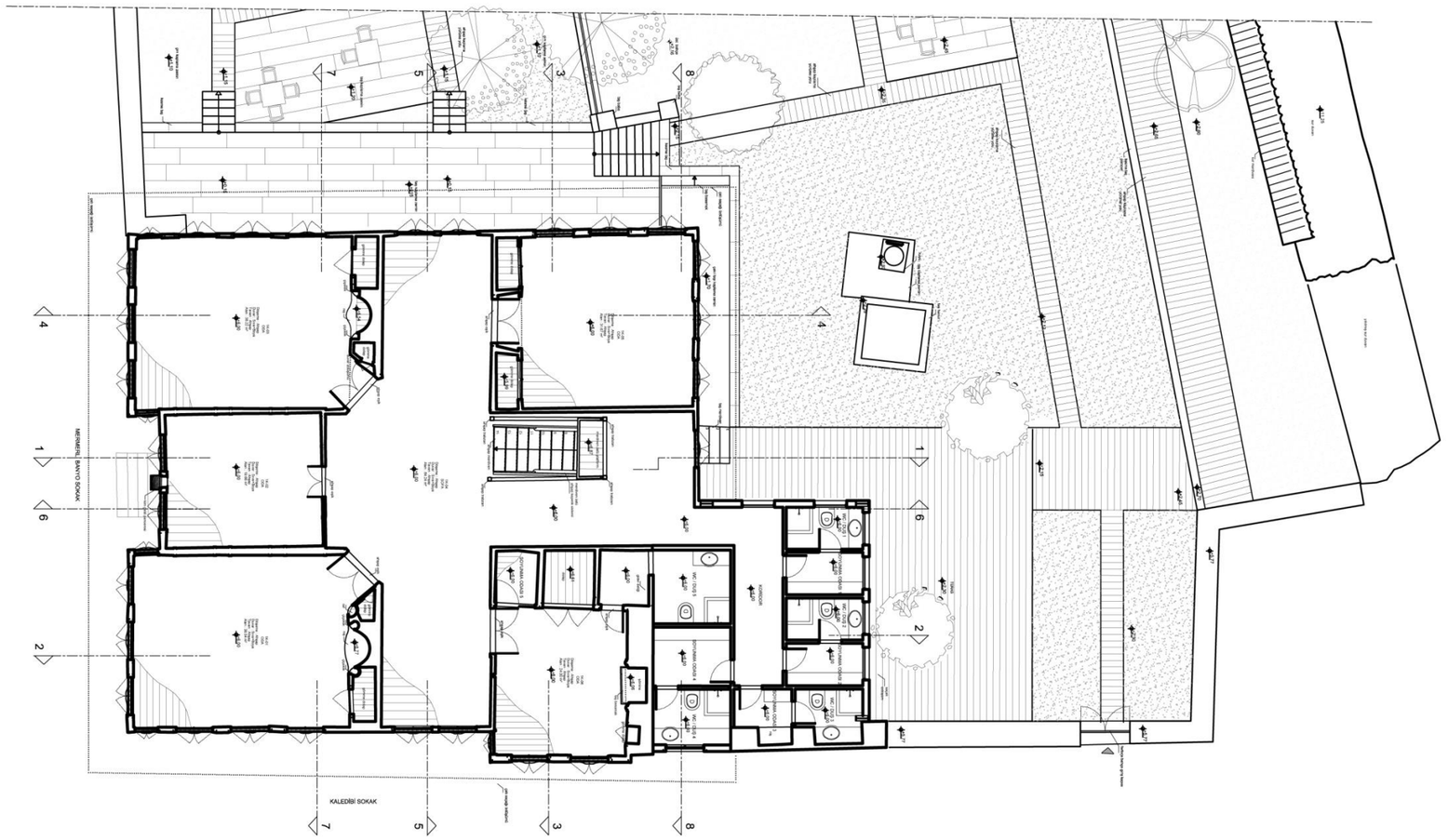
Şekil D 77 | PLAN / ZEMİN

KASIM 2015

Şekil D 77. Restorasyon / Zemin kat planı.

Şekil D 78. Restorasyon / Ara kat + Ek kat planı.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

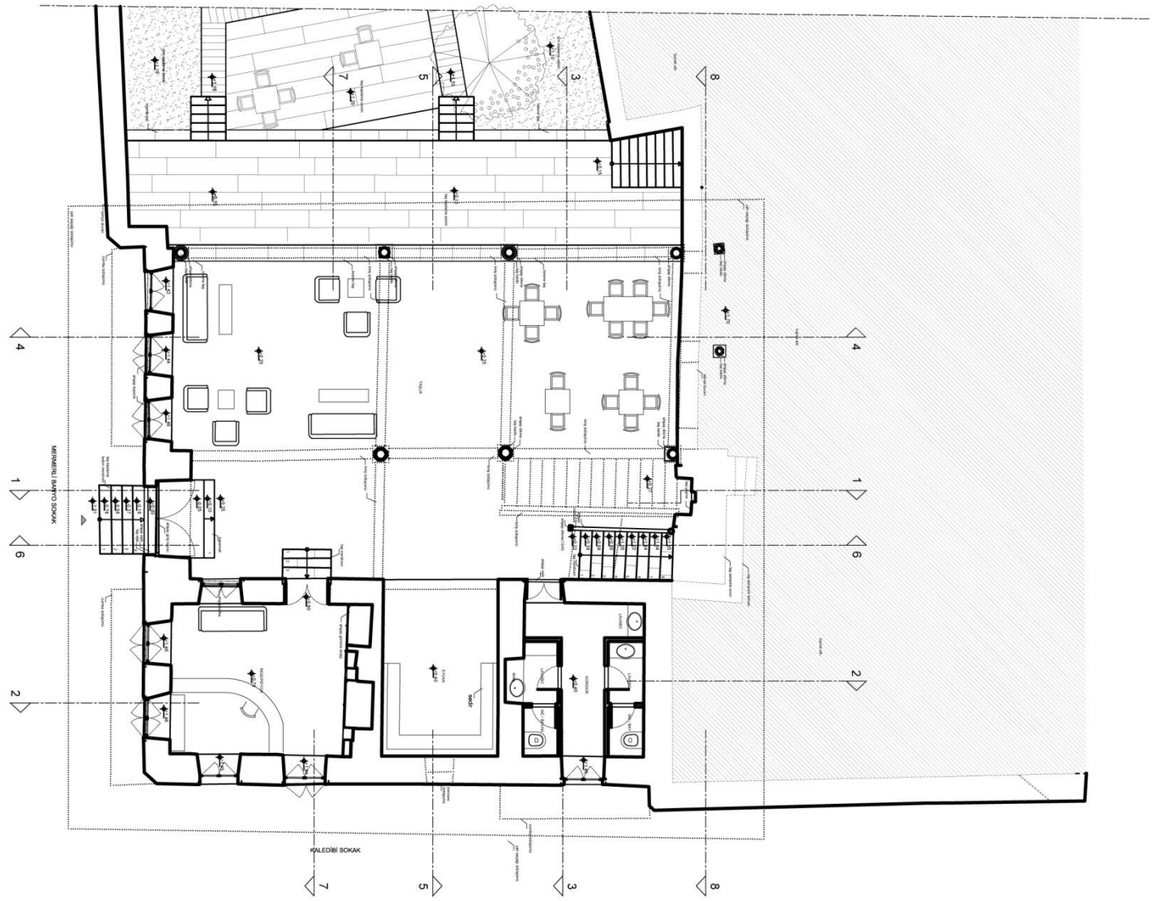

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | RESTORASYON

Şekil D 79 | PLAN / BİRİNCİ KAT

KASIM 2015

Şekil D 79. Restorasyon / Birinci kat planı.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

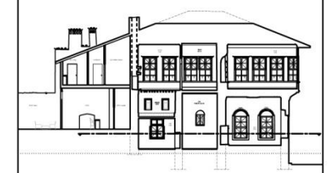
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

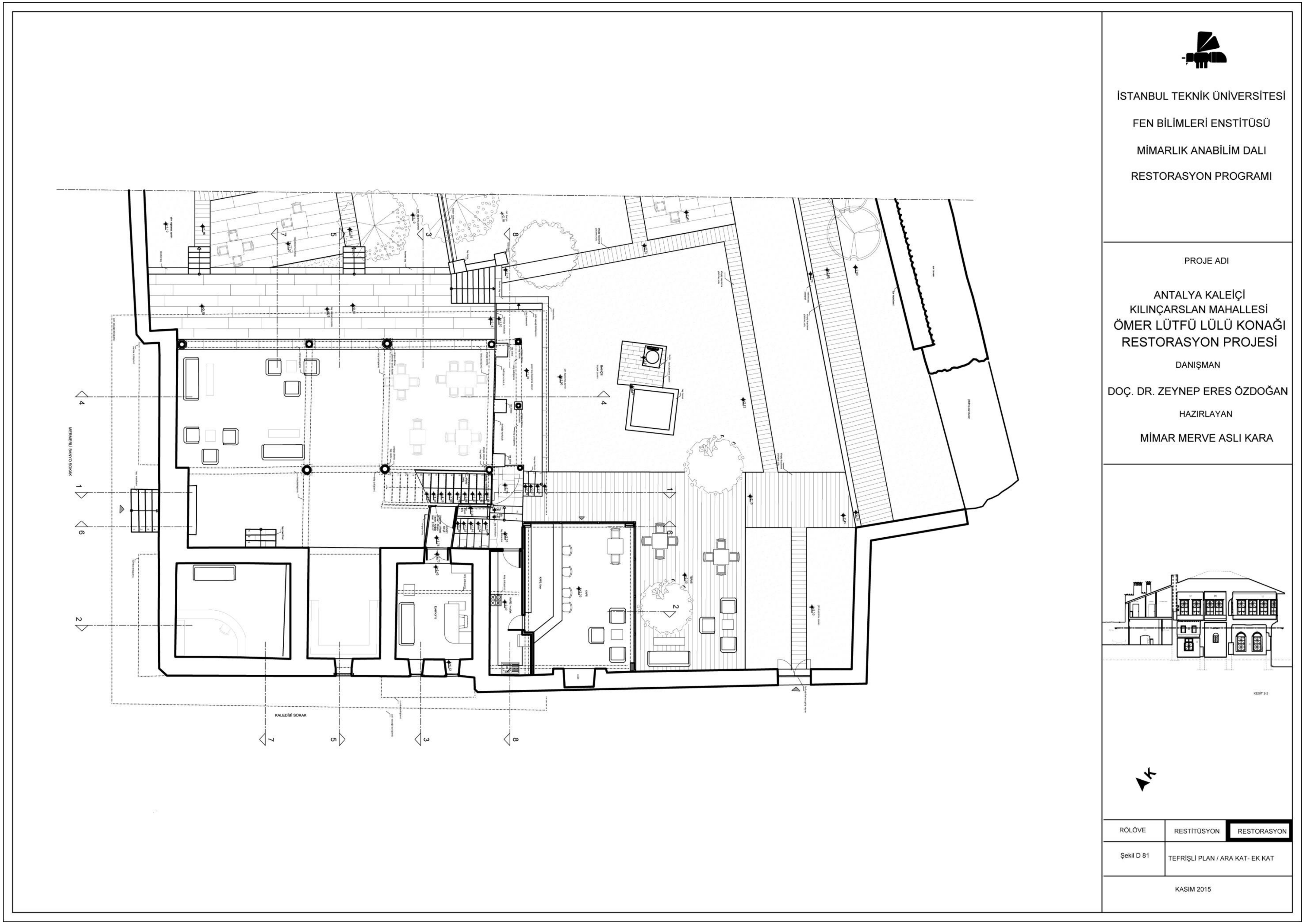
MİMAR MERVE ASLI KARA

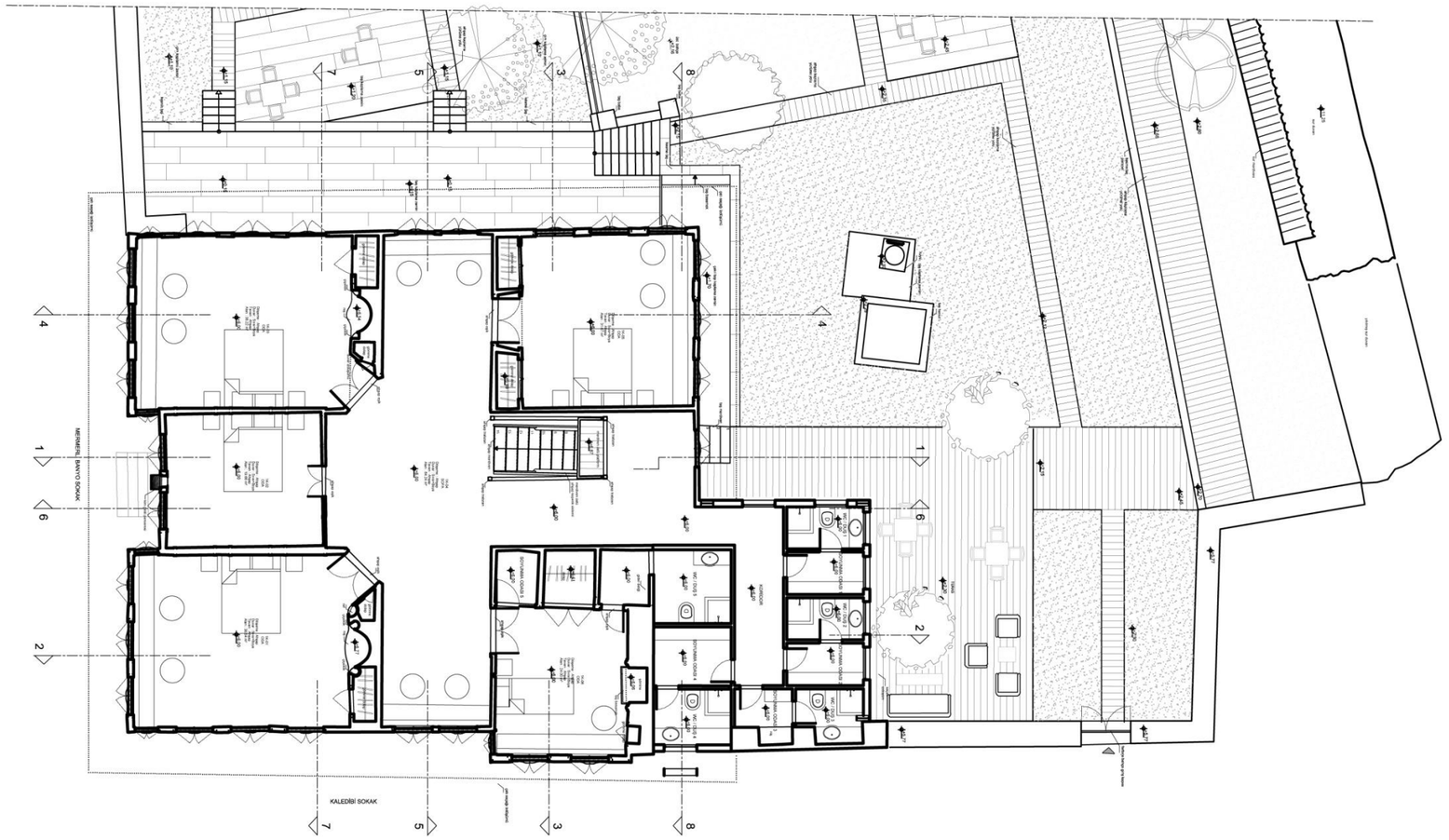
KESİT 2-2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 80	TEFRİŞLİ PLAN / ZEMİN KAT	
KASIM 2015		

Şekil D 80. Restorasyon / Tefrişli plan- Zemin kat planı.

Şekil D 81. Restorasyon / Tefrişli plan- Ara kat + Ek kat planı.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

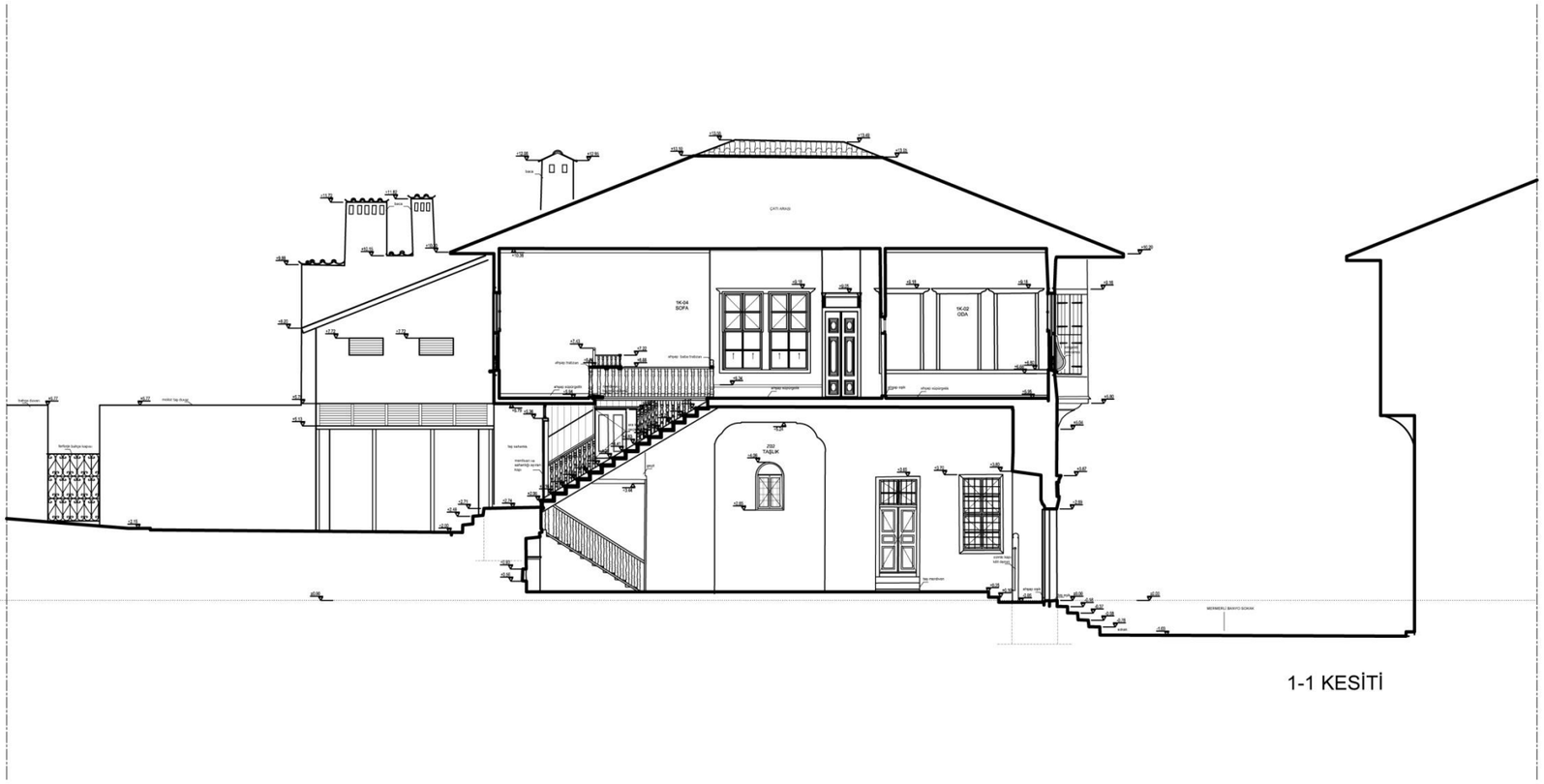
KESİT 2-2

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | **RESTORASYON**

Şekil D 82 | TEFRİŞLİ PLAN / BİRİNCİ KAT

KASIM 2015

Şekil D 82. Restorasyon / Tefrişli plan- Birinci kat planı.

1-1 KESİTİ

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

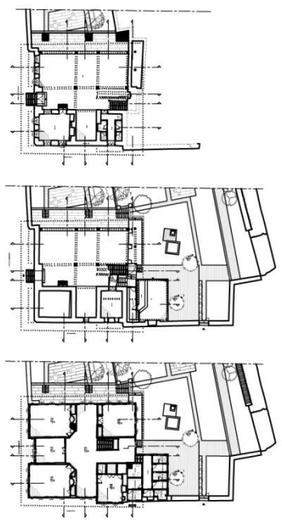
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 83	1-1 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 83. Restorasyon / 1-1 kesiti.

2-2 KESİTİ

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

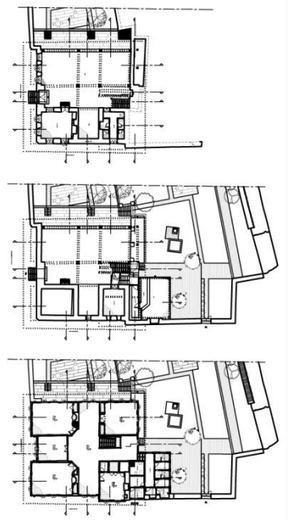
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

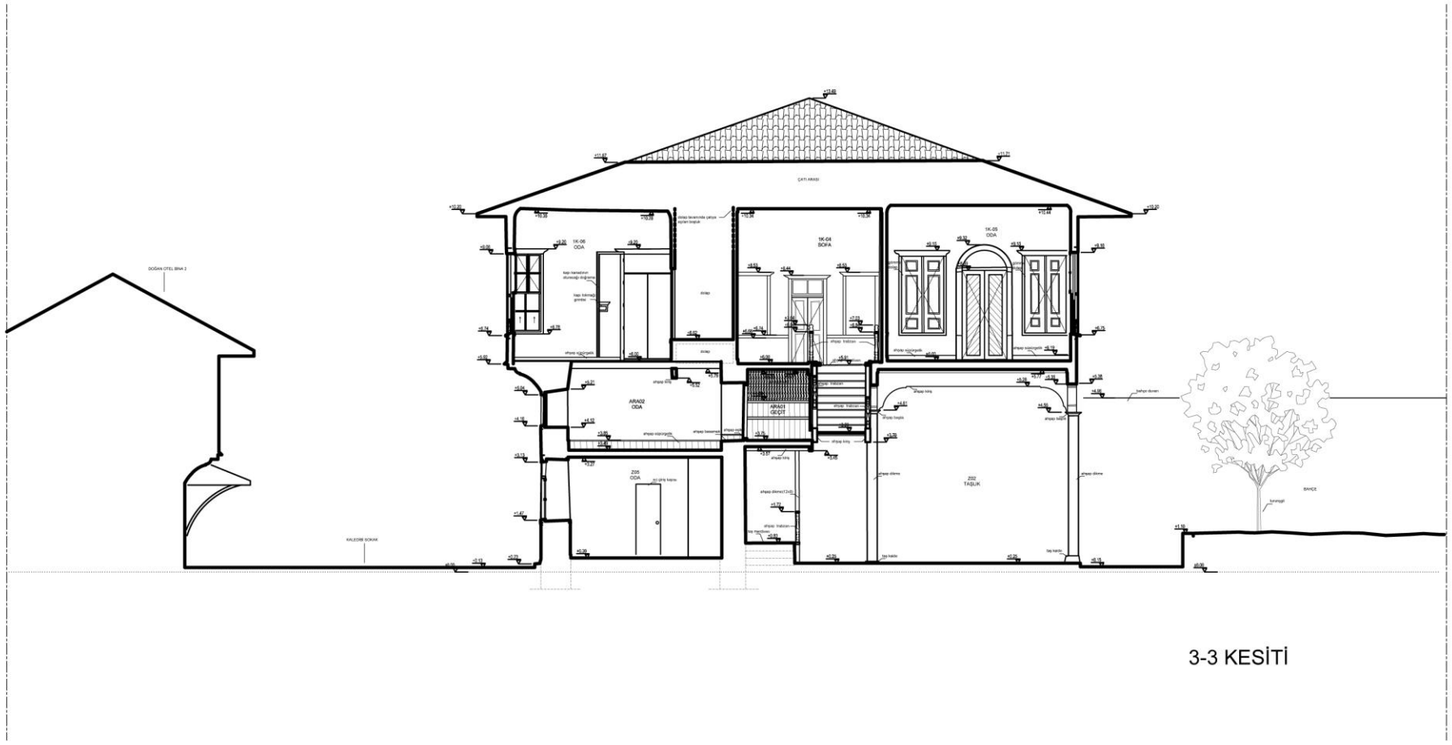

RÖLÖVE | RESTİTÜSYON | **RESTORASYON**

Şekil D 84 | 2-2 KESİTİ

KASIM 2015

Şekil D 84. Restorasyon / 2-2 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

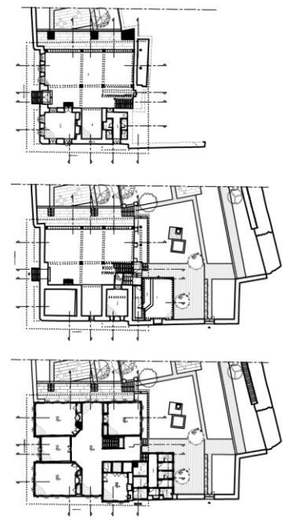
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

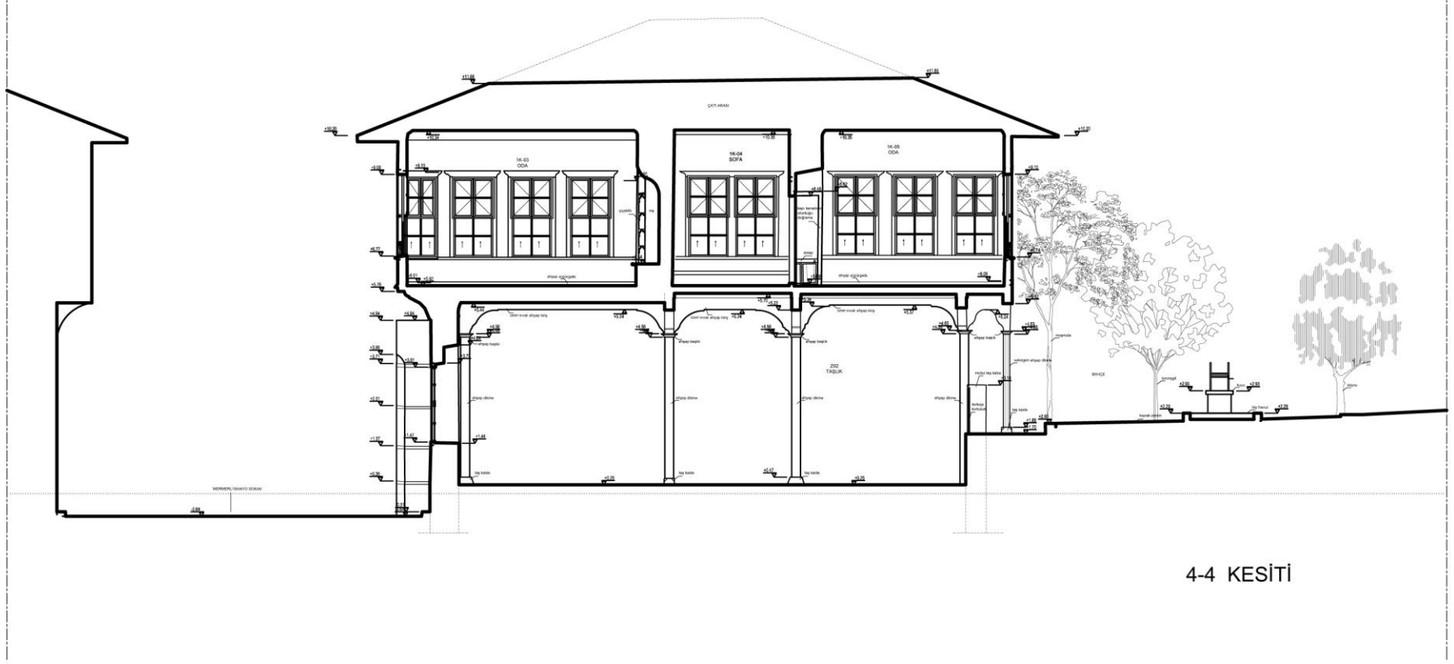
MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 85	3-3 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 85. Restorasyon / 3-3 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

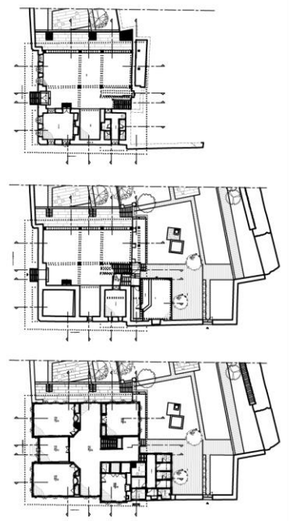
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 86	4-4 KESİTİ	
KASIM 2015		

Şekil D 86. Restorasyon / 4-4 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

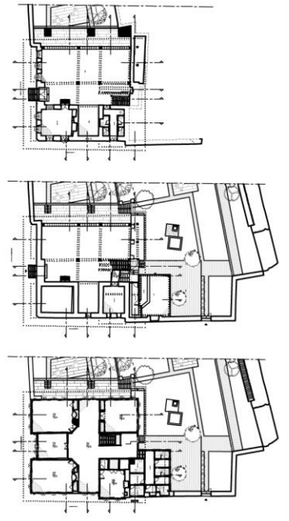
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

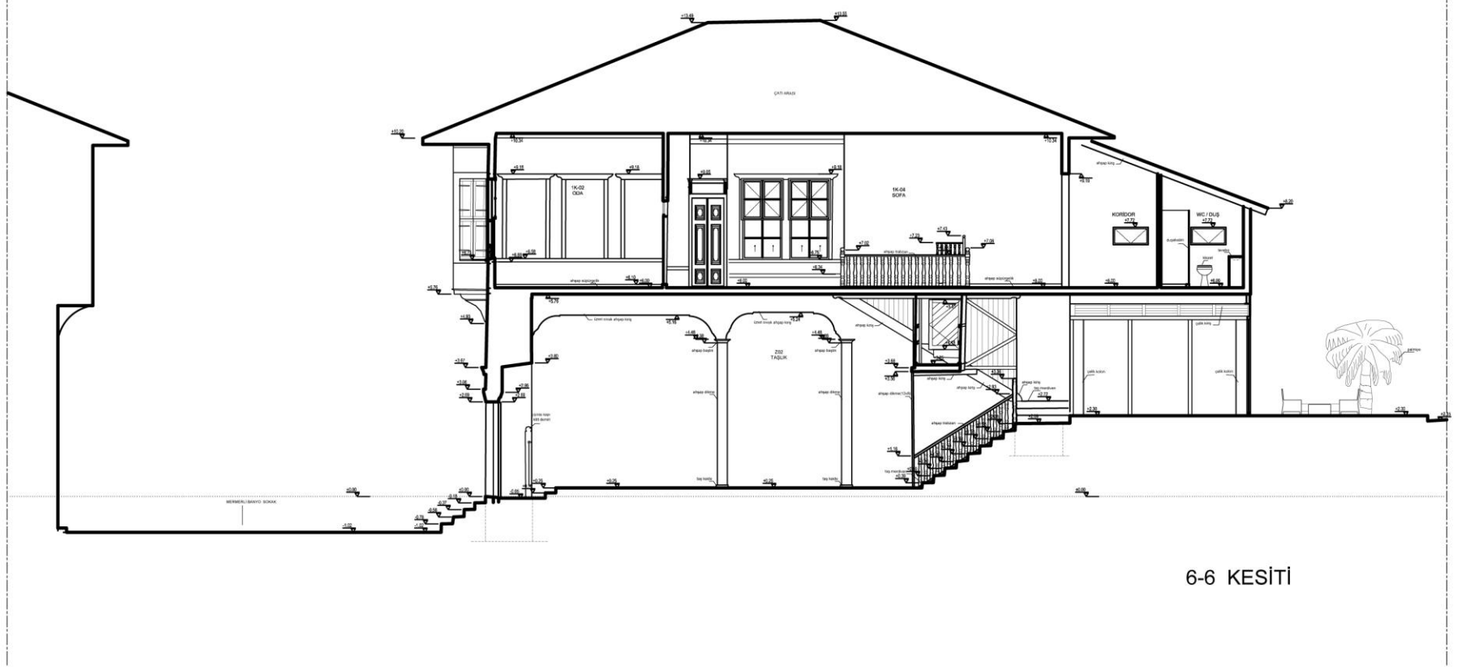
MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 87	5-5 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 87. Restorasyon / 5-5 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

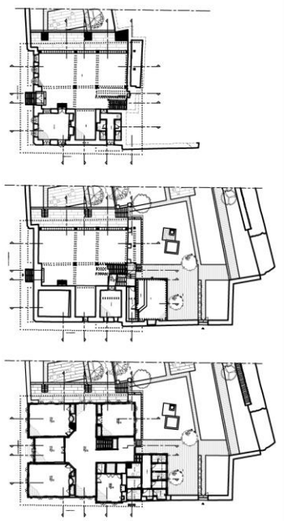
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 88	6-6 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 88. Restorasyon / 6-6 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

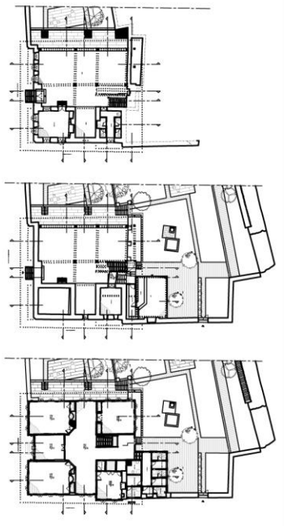
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

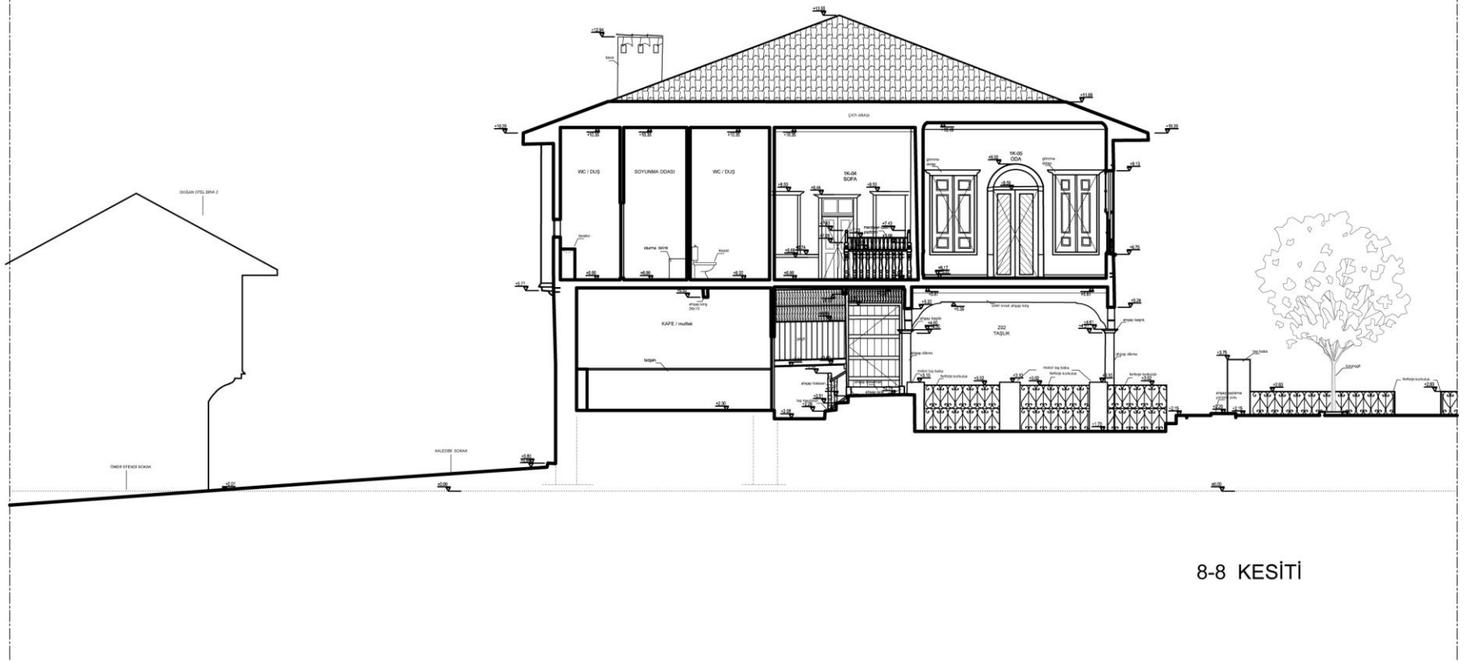
MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 89	7-7 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 89. Restorasyon / 7-7 kesiti.

8-8 KESİTİ

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

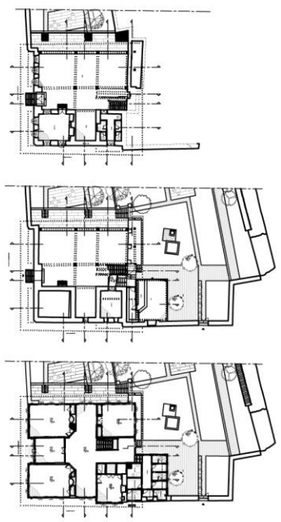
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

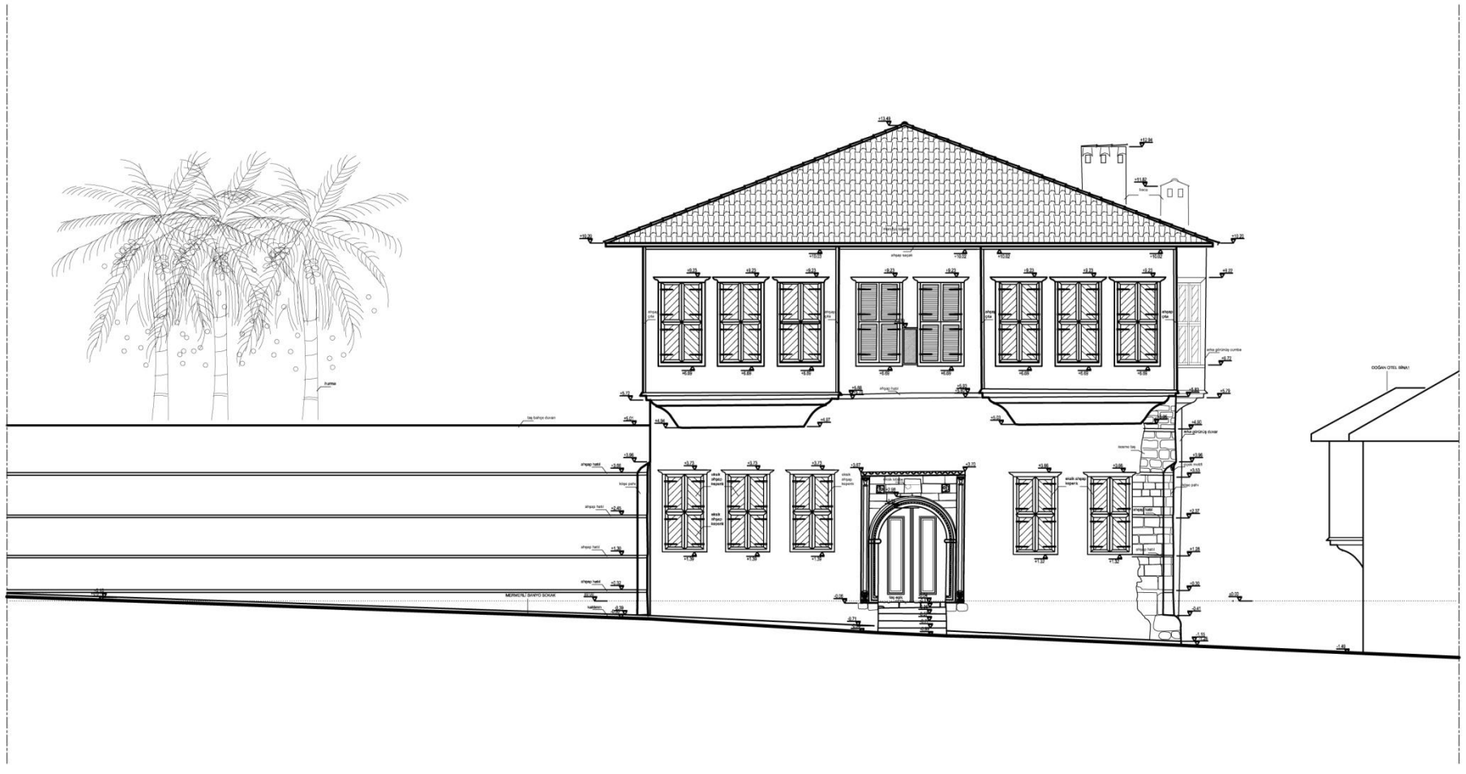
MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 90	8-8 KESİTİ	

KASIM 2015

Şekil D 90. Restorasyon / 8-8 kesiti.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

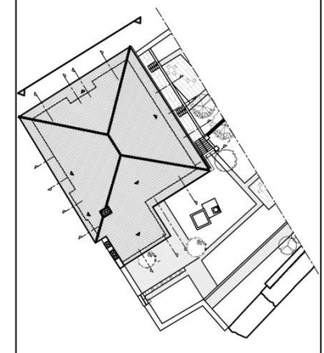
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 91	KUZEY CEPHESİ / ÖN CEPHE	

KASIM 2015

Şekil D 91. Restorasyon / Kuzey cephesi.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

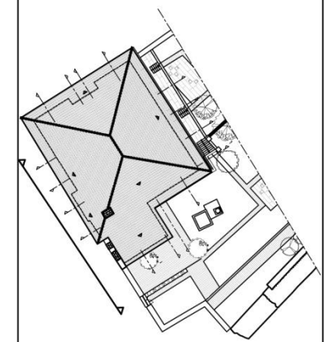
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 92	BATI CEPHESİ / YAN CEPHE	

KASIM 2015

Şekil D 92. Restorasyon / Batı cephesi.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

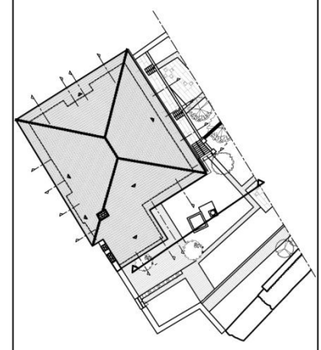
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 93	GÜNEY CEPHESİ / ARKA CEPHE	

KASIM 2015

Şekil D 93. Restorasyon / Güney cephesi.

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK ANABİLİM DALI

RESTORASYON PROGRAMI

PROJE ADI

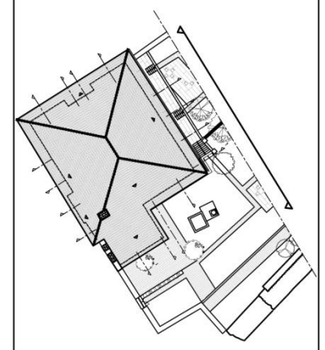
ANTALYA KALEİÇİ
KILINÇARSLAN MAHALLESİ
ÖMER LÜTFÜ LÜLÜ KONAĞI
RESTORASYON PROJESİ

DANIŞMAN

DOÇ. DR. ZEYNEP ERES ÖZDOĞAN

HAZIRLAYAN

MİMAR MERVE ASLI KARA

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON
Şekil D 94	DOĞU CEPHESİ / YAN CEPHE	
KASIM 2015		

Şekil D 94. Restorasyon / Doğu cephesi.

ÖZGEÇMİŞ

Ad-Soyad : Merve Aslı Kara

Doğum Tarihi ve Yeri: 27.07.1990, Antalya

E-posta : merve.a.kara@gmail.com

ÖĞRENİM DURUMU:

- **Lisans** : 2013, İstanbul Teknik Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü

MESLEKİ DENEYİM VE ÖDÜLLER:

- Temmuz 2011- Ağustos 2011, TMMOB Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi, stajyer
- Ağustos 2011- Eylül 2011, Balcı İnşaat Taahhüt Proje ve Kont. Ltd. Şti, stajyer
- Ağustos 2012- Eylül 2012, Akyürek Elmas Mimarlık İnşaat Tasarım Uygulama Ltd. Şti. , stajyer
- Kasım 2014-Şubat 2015, Kuleli Mimarlık, Mühendislik, Müşavirlik Hizmetleri